NAPAR PETCHBURI
ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี

รายงานผลการวิจัยอุทยานแห่งชาติ ปีที่ 14 ฉบับที่ 12

ความหลากหลายทางชีวภาพของพรรณพืช
ในพื้นที่มรดกอาเซียน: อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

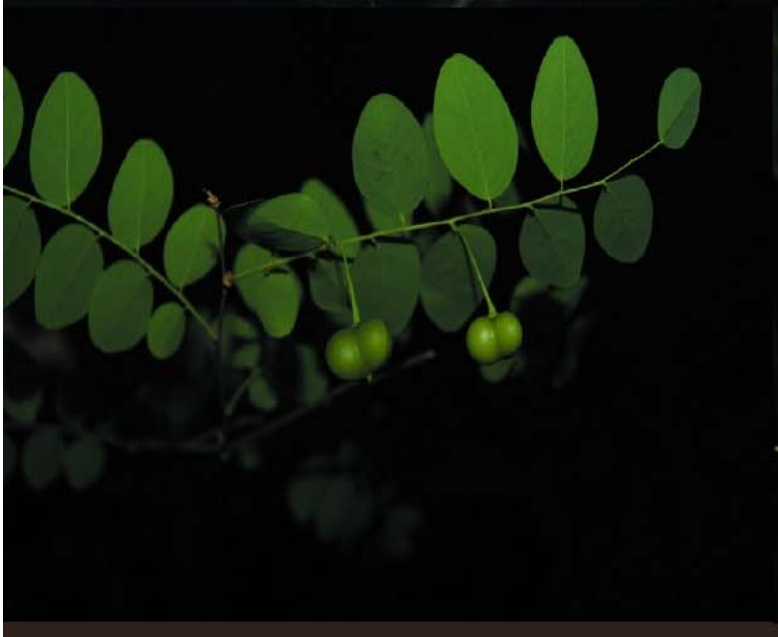

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี
ส่วนวิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ
สำนักอุทยานแห่งชาติ
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
พ.ศ. 2560

National Park Research

ความหลากหลายทางชีวภาพของพรรณพืชในพื้นที่มรดกอาเซียน: อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่ปรึกษา

ดร.ทรงธรรม สุขสว่าง	ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติ
ดร.ประเสริฐ สอนสถาพรกุล	ผู้อำนวยการสำนักงานมรดกโลกทางธรรมชาติ
กันตินันท์ ผิวสอาด	ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ
ยรรยง เลขาวิจิตร	ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 3 บ้านโป่ง
สรัชชา สุริยกุล ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 1 สาขาสระบุรี
นิธิ อาจสมรรถ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 3 สาขาเพชรบุรี
วัฒนา พรประเสริฐ	ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติ สบอ. 3 สาขาเพชรบุรี
กาญจนพันธ์ คำแหง	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวหน้าคณะทำงาน

ธรรมนูญ เต็มไชย	หัวหน้าศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี
ชุมพล แก้วเกตุ	หัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำค้างคาว - เขาช่องพราน จังหวัดราชบุรี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี

มยุรี แสงสว่าง	พันธุ์ทิพา ใจแก้ว	สุมาลี จีวพงษ์	สุขวินัย คำกลั่น
ตะหลก ทองเกิด	ชะนุ้ย บัวศรี	ณัฐชานนท์ ปุ๊ล๊ะ	ดำรงศักดิ์ เฮงสว่าง
เพชรรัตน์ ดีแก้ว	สว่างพงษ์ วรรณมณี	ณัฐนันท์ จิตรา	ปิยธิดา ทองสุข
ปิยภรณ์ มาตผาง	เชฐพงษ์ ทับทิมแดง	สาละวิน เวนะ	กอลา เวนะ
พนิดา ปุริตัง	สุรชัย จงเจริญ	ระรื่น ชัยศิริ	ปรียารัตน์ นิเวศประเสริฐ

เขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำค้างคาว - เขาช่องพราน

เศกศักดิ์ พริ้งชัยภูมิ	อภิเชด เพ่งไพฑูรย์	วิธวัฒน์ ศรีทองเอี่ยม

วิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำรูปเล่ม

เพชรรัตน์ ดีแก้ว	ธรรมนูญ เต็มไชย	ฟารีนา หลำชู

ภายใต้โครงการศึกษาการสะสมคาร์บอนและความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่มรดกอาเซียน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แผนงานดำเนินการตามกรอบข้อตกลงของประชาคมอาเซียน โครงการจัดการพื้นที่คุ้มครองที่เป็นมรดกโลกแห่งอาเซียน และพื้นที่คุ้มครองข้ามพรมแดนระหว่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ความหลากหลายทางชีวภาพของพรรณพืชในพื้นที่มรดกอาเซียน:
อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสังคมพืช ระบบนิเวศของป่าไม้ และความหลากหลายทางชีวภาพของพรรณพืชในแต่ละสังคมพืช ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ (corridor) ระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินการโดยการศึกษาลักษณะทางนิเวศวิทยาของสังคมพืชเด่น ได้แก่ ป่าไม่ผลัดใบ ป่าผลัดใบ และพื้นที่ประเภทอื่น ๆ โดยการสำรวจด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Point sampling ในลักษณะของกลุ่มแปลงตัวอย่าง (cluster) ซึ่งแต่ละกลุ่มตัวอย่างห่างกันอย่างเป็นระบบ (systematic) มีระยะห่างเท่ากับ 2.5 กิโลเมตร ครอบคลุมทั่วพื้นที่ทำการศึกษา รวมทั้งหมด 187 กลุ่มแปลงตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า อุทยานแห่งชาติกุยบุรียังคงเป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่ยังคงความหลากหลายในระบบนิเวศ โดยเฉพาะสังคมพืชที่มีความหลากหลายซึ่งพบตั้งแต่พื้นที่ป่าที่เคยเสื่อมโทรมจนไปถึงป่าดิบเขา และยังพบพรรณไม้หายาก และไม้ถิ่นเดียว ซึ่งมีพรรณไม้หลายชนิดที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์สายพันธุ์ อุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นพื้นที่ที่ติดต่อกับพื้นที่อนุรักษ์ของประเทศเมียนมาซึ่งเป็นแนวเขตชายแดนระหว่างประเทศ จึงยังคงทำให้รักษาความหลากหลายทางชีวภาพไว้ได้ เนื่องจากยังไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์มากนัก และจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความหลากหลายของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี พบว่ามีค่าในระดับสูงที่บริเวณทิศตะวันตกใกล้พรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา และค่อยลดหลั่นมาทางตอนกลางและทิศตะวันออกของพื้นที่ ซึ่งสังคมพืชที่มีค่าดัชนีความหลากหลายสูงคือป่าดิบชื้นและป่าดิบเขา ส่วนสังคมพืชที่ทำให้ค่าดัชนีความหลากหลายต่ำคือสังคมพืชเกษตรกรรม ได้แก่ ไร่สับปะรด สวนยางพารา และพืชเชิงเดี่ยว ที่ตั้งอยู่ภายในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี (พื้นที่ผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2541) สำหรับพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี สิ่งที่น่าเป็นกังวลที่สุด คือพื้นที่ป่าบริเวณที่ติดกับที่ตั้งของหมู่บ้านทั้งภายในเขตอุทยานแห่งชาติและที่อยู่รายรอบ พื้นที่อนุรักษ์เหล่านี้มีมีแนวโน้มการกระจายของความหลากหลายทางชีวภาพต่ำ มีความเป็นไปได้สูงว่าอาจเป็นผลกระทบมาจากกิจกรรมของชุมชนที่อยู่โดยรอบ

คำสำคัญ: ความหลากหลาย แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ มรดกอาเซียน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(5)
สารบัญตารางผนวก	(7)
สารบัญภาพ	(8)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	
ความหลากหลายทางชีวภาพ	3
อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	4
• ลักษณะภูมิประเทศ	4
• ลักษณะภูมิอากาศ	5
• ลักษณะทางธรณีวิทยา	6
• ลักษณะทางปฐพีวิทยา	7
• ทรัพยากรน้ำธรรมชาติ	15
• ประเภทของทรัพยากรป่าไม้	18
• ประเภทของทรัพยากรสัตว์ป่า	27
แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	29
• ที่ตั้งและอาณาเขต	29
• เขตการปกครอง	29
• ลักษณะภูมิอากาศ	30

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ระดับความสูง 31
- ความลาดชัน 31
- ลักษณะทางธรณีวิทยา 31
- ลักษณะทางปฐพีวิทยา 32
- ทรัพยากรน้ำธรรมชาติ 40
- ประเภทของทรัพยากรป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน 40

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์ 45

วิธีการ 45

- การวางแปลงตัวอย่าง 45
- การเก็บข้อมูลภาคสนาม 49
- การวิเคราะห์ข้อมูล 54

ผลการศึกษา

จำนวนชนิดของพรรณไม้ 60

- ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest) 60
- ป่าดิบชื้น (Moist evergreen forest) 61
- ป่าดิบชื้นผสมไผ่ (Moist evergreen – bamboo forest) 63
- ป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi – moist evergreen forest) 64
- ป่าดิบแล้งระดับกลาง (Middle dry evergreen forest) 66
- ป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Low dry evergreen forest) 69

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ (Dry evergreen – mixed deciduous forest 72
- ป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest) 74
- ป่าเต็งรัง (Deciduous dipterocarp forest) 76
- ป่าไผ่ (Bamboo forest) 77
- ป่ารุ่นสอง (Secondary forest) 78
- พื้นที่เกษตรกรรม (Agriculture area) 80

การกระจายของไม้ยืนต้นตามชั้นขนาดความโต 81

ความหนาแน่น (Density) ปริมาตรไม้ (Volume) และพื้นที่หน้าตัด (Basal area) 83

- ปริมาตรไม้ (Volume) 83
- ความหนาแน่น (Density) 86
- พื้นที่หน้าตัด (Basal area) 89

ดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ 91

- ป่าดิบชื้น (Moist evergreen forest) 91
- ป่าดิบชื้นผสมไผ่ (Moist evergreen – bamboo forest) 92
- ป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi – moist evergreen forest) 94
- ป่าดิบแล้งระดับกลาง (Middle dry evergreen forest) 95
- ป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Low dry evergreen forest) 97
- ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ (Dry evergreen – mixed deciduous forest) 98
- ป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest) 100

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ป่าเต็งรัง (Deciduous dipterocarp forest) 101
- ป่าไผ่ (Bamboo forest) 102
- ป่ารุ่นสอง (Secondary forest) 103
- พื้นที่เกษตรกรรม (Agriculture area) 105

ค่าความหลากชนิดของไม้ยืนต้น (Diversity index) 106

ชนิดพันธุ์พืชหายาก พืชเฉพาะถิ่น พืชถูกคุกคาม และชนิดที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์ 115

สรุปผลการศึกษา 127

เอกสารและสิ่งอ้างอิง 128

ภาคผนวก 132

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปริมาตรไม้ทั้งหมดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานของแต่ละสังคมพืช	84
2	ความหนาแน่นทั้งหมดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานของแต่ละสังคมพืช	87
3	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบชื้น	92
4	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบชื้นผสมไผ่	93
5	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบชื้นผสมดิบแล้ง	95
6	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งระดับกลาง	96
7	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งระดับต่ำ	98
8	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ	99
9	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าเบญจพรรณ	101
10	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าเบญจพรรณ	102
11	ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่ารุ่นสองในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	ค่าความหลากชนิดของไม้ยืนต้นในแต่ละสังคมพืชในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	107
13	ชนิดพันธุ์พืชหายาก พืชเฉพาะถิ่น พืชถูกคุกคาม และชนิดที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์ ที่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	115

สารบัญตารางผนวก

ตารางที่		หน้า
1	บัญชีรายชื่อพรรณไม้ที่สำรวจพบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	133

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ที่ตั้งและภูมิประเทศของอุทยานแห่งชาติกุยบุรี	8
2	ขอบเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	9
3	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีที่บริเวณต่าง ๆ ในพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน	10
4	ระดับความสูง (Elevation) ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	11
5	ความลาดชัน (Slope) ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	12
6	ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	13
7	ลักษณะทางปฐพีวิทยาของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	14
8	พื้นที่ลุ่มน้ำของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	17
9	สังคมพืชและการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	26
10	สัตว์ป่าบางชนิดที่บันทึกได้ในพื้นที่ทำการศึกษา ก. ช้างป่า (*Elephas maximus*) ข. กระทิง (*Bos gaurus*) ค. วัวแดง (*Bos javanicus*) ง. เก้งธรรมดา (*Muntiacus muntjak*) จ. ลิงเสน (*Macaca arctoides*) ฉ. หมาใน (*Cuon alpinus*)	28
11	ที่ตั้งและอาณาเขตของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	33
12	ขอบเขตการปกครองของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	34
13	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	35
14	ระดับความสูง (Elevation) ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	36
15	ความลาดชัน (Slope) ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	37
16	ลักษณะทางธรณีวิทยาในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	38
17	ลักษณะทางปฐพีวิทยาในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	39
18	พื้นที่ลุ่มน้ำของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	43
19	สังคมพืชและการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	44
20	มุมกวาดที่เกิดจากแนวเล็งจากจุดสุ่มไปยังต้นไม้	47
21	รูปแบบการวางแปลงของแต่ละกลุ่มแปลงตัวอย่าง (cluster)	47
22	ที่ตั้งแปลงตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ จำนวน 187 กลุ่มแปลง	48
23	เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจป่าไม้ด้วยวิธี point sampling	50

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
24	การวัดความโตของต้นไม้ที่มีลักษณะต่าง ๆ	52
25	ตัวอย่างการวางแปลงเพื่อการสำรวจไม้หนุ่มและกล้าไม้	54
26	สภาพป่าดิบเขาบริเวณชายแดนที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา	60
27	สภาพป่าดิบชื้น	61
28	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบชื้น ก. สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata* (C. E. C. Fisch.) J. Sinclair) ข. จิงจาบ (*Miliusa mollis* Pierre var. *mollis*) ค. ชิงดอกเดียว (*Goniothalamus macrophyllus* (Blume) Hook. f. & Thomson) ง. ประดู่ส้ม (*Bischofia javanica* Blume) จ. ปอผ่าสาม (*Sterculia lanceolate* Cav. var. *lanceolata*) ฉ. เข็มช้าง (*Aidia densiflora* (Wall.) Masam.)	62
29	สภาพป่าดิบชื้นผสมไผ่	63
30	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบชื้นผสมดิบแล้ง ก. เปรียง (*Swintonia floribunda* Griff.) ข. หมักม่อ (*Rothmannia wittii* (Craib) Bremek.) ค. พญารากดำ (*Diospyros defectrix* H. R. Fletcher.) ง. ตังตาบอด (*Falconeria insignis* Royle) จ. ขนุนป่า (*Artocarpus kemando* Miq.) ฉ. คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.)	65
31	สภาพป่าดิบแล้งระดับสูง	67
32	สภาพป่าดิบแล้งระดับกลาง	67
33	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าแล้งระดับกลาง ก. กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ข. เม่าใหญ่ (*Antidesma bunius* (L.) Spreng.) ค. ลำบิดดง (*Diospyros filipendula* Pierre ex Lecomte) ง. ลำพูป่า (*Duabanga grandiflora* (DC.) Walp.) จ. ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) ฉ. มะหาด (*Artocarpus Thailandicus* C. C. Berg)	68

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
34	สภาพป่าดิบแล้งระดับต่ำ	70
35	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งระดับต่ำ ก. แป้ง (*Chorisandrachne diplosperma* Airy Shaw) ข. มะเกลือ (*Diospyros Mollis* Griff.) ค. อีโด่ (*Diospyros bejaudii* Lecomte) ง. กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) จ. กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ฉ. มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib)	71
36	สภาพป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ	72
37	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ ก. เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) ข. พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ค. ประดู่ป่า ((*Pterocarpus macrocarpus* Kurz) ง. กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) จ. ปอขาว (*Sterculia pexa* Pierre) ฉ. ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner)	73
38	สภาพป่าผสมผลัดใบ มีไผ่ซางนวลหรือไผ่หนามเป็นไม้เด่น	74
39	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าเบญจพรรณ ก. มะกอกป่า (*Spondias pinnata* (L. f.) Kurz) ข. ตะแบกนา (*Lagerstroemia floribunda* Jack var. *cuspidate* C. B. Clarke) ค. สวองตีนเป็ด (*Vitex limonifolia* Wall. ex Walp.) ง. ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) จ. ทองหลางป่า (*Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.)	75
40	สภาพป่าเต็งรังบริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กร.2 (สำโหรง)	76
41	สภาพป่าไผ่บริเวณทางเข้าสวนทุเรียน (หมู่บ้านกะหร่างเก่าภายหลังได้มีการอพยพคนออก)	77
42	สภาพป่ารุ่นสองบริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กร.1 (ป่ายาง)	78

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
43	ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่ารุ่นสอง ก. มะค่าโมง (*Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib) ข. ตะคร้ำ (*Garuga pinnata* Roxb.) ค. ราชพฤกษ์ (*Cassia fistula* L.) ง. ขี้เหล็ก (*Senna siamea* (Lam.) H. S. Irwin & Barneby) จ. คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.) ฉ. เปล้าหลวง (*Croton persimilis* Müll.Arg.)	79
44	พื้นที่เกษตรกรรม	80
45	การกระจายของไม้ยืนต้นตามชั้นขนาดความโตในแปลงตัวอย่าง	82
46	ปริมาตรไม้เฉลี่ยของพรรณไม้ในแต่ละสังคมพืช	83
47	เส้นชั้นระดับ (contour line) ของปริมาตรไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	85
48	ความหนาแน่นของพรรณไม้ในแต่ละสังคมพืช	86
49	เส้นชั้นระดับ (contour line) ของความหนาแน่นของพรรณไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	88
50	พื้นที่หน้าตัดของพรรณไม้ในแต่ละสังคมพืช	89
51	เส้นชั้นระดับ (contour line) ของพื้นที่หน้าตัดทั้งหมดของพรรณไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ	90
52	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Magalef Index	108
53	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Shannon – Wiener Index	109
54	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Simpson ’s diversity Index	110
55	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Fisher’s Index	111
56	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Peilou ’s evenness Index	112

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
57	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ McIntosh index	113
58	ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Evenness index	114
59	ตัวอย่างพรรณไม้หายากบางชนิดที่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ก. กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ข. กวางดูถูก (*Naravelia laurifolia* Wall. ex Hook. f. & Thomson) ค. เปรียง (*Swintonia floribunda* Griff.) ง. สีสม (*Actephila collinsiae* Hunter ex Craib) จ. เหมียง (*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) ฉ. แป้ง (*Chorisandrachne diplosperma* Airy Shaw)	126

คำนำ

อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มป่าแก่งกระจาน เป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่น ในด้านของแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวภาพของพืชพรรณและสัตว์ป่าที่สำคัญ ตั้งอยู่ทางตอนล่างของแนวเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นพรมแดนกั้นระหว่างประเทศไทยและเมียนมา

การจัดการพื้นที่อนุรักษ์ จำเป็นต้องทราบถึงทรัพยากรที่ปรากฏในสถานที่นั้น ๆ ทั้งพืชพรรณ สัตว์ป่า ทรัพยากรชีวภาพและกายภาพด้านอื่น ๆ ซึ่งล้วนมีความเกี่ยวโยงถึงกันเป็นห่วงโซ่ในระบบนิเวศ ที่ยากแก่การมองข้ามไปจัดการเพียงด้านใดด้านหนึ่ง

ในปีพุทธศักราช 2558 ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินการจัดทำโครงการศึกษาการสะสมคาร์บอนและความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์ป่าในพื้นที่มรดกอาเซียน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งได้สำรวจทรัพยากรทุกประการที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์จะต้องทราบ โดยได้ทยอยนำเสนอข้อมูลออกมา เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ

ในเล่มนี้เป็นการนำเสนอในส่วนของความหลากหลายทางชีวภาพของพรรณพืชในพื้นที่แห่งนี้ ซึ่งเกี่ยวโยงถึงถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและแสดงถึงความโดดเด่นของระบบนิเวศที่มีความสำคัญจนได้รับการยอมรับในระดับสากล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสังคมพืชและระบบนิเวศของป่าไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

2. เพื่อศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของพืชพรรณในแต่ละสังคมพืชในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

การตรวจเอกสาร

1. ความหลากหลายทางชีวภาพ

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (ม.ป.ป) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความหลากหลายทางชีวภาพ หมายถึง การมีสิ่งมีชีวิตนานาชนิดหลากสายพันธุ์อยู่ในระบบนิเวศที่แตกต่างกันในโลกนี้ มีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ คือ ความหลากหลายของชนิดพันธุ์ ความหลากหลายภายในชนิดพันธุ์ ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายทางพันธุกรรม และความหลากหลายของระบบนิเวศ

1.1 ความหลากหลายของชนิดพันธุ์ อาจเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดที่สุด พืช สัตว์ จุลินทรีย์มากมายหลายชนิดรอบตัวเรา คือความหมายของความหลากหลายของชนิดพันธุ์ในโลกนี้มีสิ่งมีชีวิตประมาณ 1.7 ล้านชนิดที่ได้รับการจำแนกวินิจฉัยแล้ว แต่นักวิทยาศาสตร์คาดว่าสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในโลกมีมากกว่านั้นอีกหลายเท่า อาจจะมากกว่า 12 ล้านชนิดด้วยซ้ำไป แมลงในโลกนี้ ที่จำแนกวินิจฉัยแล้วมีถึง 950,000 ชนิด มากเสียกว่าสัตว์กลุ่มอื่น ๆ และพืชมากมายนัก การทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นในโลกอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ มีผลให้สิ่งมีชีวิตหลายชนิดสูญสลายไปเสียก่อนที่โลกจะค้นพบ และจำแนกวินิจฉัย

1.2 ความหลากหลายในพันธุกรรม อาจมองไม่เห็นชัดนัก แต่ความจริงคือว่าในทุกชนิดพันธุ์มิใช่มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ในประชากรของชนิดพันธุ์ใดๆ แต่ละตัว แต่ละต้น ของพืช สัตว์ จุลินทรีย์ มีพันธุกรรมที่แตกต่างหลากหลาย การแตกต่างกันของพันธุกรรมในชนิดพันธุ์ใดๆ เป็นผลมาจากกระบวนการวิวัฒนาการหากปราศจากเสียซึ่งความหลากหลายทางพันธุกรรมเสียแล้ว สิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆ อาจไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของโลกที่ผันแปรไปเรื่อยๆ และไม่สามารถพัฒนาความต้านทานต่อโรคใหม่ๆ ได้ ความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ใดๆ จึงตกอยู่ในความเสี่ยง หากในประชากรของชนิดพันธุ์นั้น ไม่มีความแตกต่างหลากหลายในพันธุกรรม

1.3 ความหลากหลายในระบบนิเวศ หมายถึง ความแตกต่างผันแปรในที่อยู่อาศัย ในสภาพแวดล้อมที่กลุ่มของสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ด้วยกัน และประกอบรวมกันเป็นหน่วยหนึ่งของระบบของโลก มีระบบนิเวศมากมายหลายประเภทในโลก และในประเทศไทย เช่น ป่าผสมผลัดใบ ป่าดิบชื้น ป่าชายเลน ชายหาด ทะเลสาบ แนวปะการัง ฯลฯ

2. อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2558) ได้กล่าวถึงข้อมูลพื้นฐานของอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ดังนี้ อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 20ก วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2542 นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 90 ของประเทศ ประกอบด้วยพื้นที่ทั้งหมด 605,625 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 969 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ครอบคลุมในท้องที่ ตำบลเขาจ้าว อำเภอปราณบุรี ตำบลศาลาลัย ตำบลศิลาลอย ตำบลไร่เก่า ตำบลไร่ใหม่ อำเภอสามร้อยยอด ตำบลหาดขาม ตำบลสามกระทาย ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี และตำบลบ่อนอก ตำบลอ่าวน้อย ตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ภาพที่ 4) มีเนื้อที่ประมาณ 969 ตารางกิโลเมตร หรือ 605,625 ไร่

2.1 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพทั่วไปเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน แนวเขาวางตัวในทิศเหนือ-ใต้ เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาตะนาวศรี อันเป็นเทือกเขาซึ่งกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ซึ่งมีสภาพพื้นที่แบ่งออกเป็นสองลักษณะ ได้แก่ พื้นที่แบบลูกคลื่นลอนชั้นถึงเนินเขา มีความลาดชันน้อยกว่าร้อยละ 35 มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 80 - 100 เมตร พื้นที่ส่วนนี้ส่วนใหญ่จะถูกบุกรุกแผ้วถางทำไร่สับปะรด และสวนยางพารา ส่วนพื้นที่แบบภูเขา ประกอบด้วยภูเขาสูงชัน ความลาดชันประมาณร้อยละ 35 มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 100 เมตรขึ้นไป ประกอบด้วยเขาวังไทรดิ่ง เขาหนองหว้า ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของลำห้วยลำธารหลายสาย เช่น ห้วยตะลุยแพรกขวา ห้วยตะลุยแพรกซ้าย และคลองกุย เป็นต้น อาณาเขตติดต่อพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีดังนี้

- **ทิศเหนือ** ติดต่อแนวเขตปลอดภัยในราชการทหาร อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- **ทิศใต้** ติดต่อบ้านหัวเขา เขาน้อยหนองประดู่ ด่านสิงขร อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- **ทิศตะวันออก** ติดต่อบ้านเขาโป่ง บ้านหนองตาบุญ บ้านหนองน้ำขุ่น อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บ้านวังน้อย ตำบลสามกระทาย บ้านรวมไทย บ้านย่านซื่อ บ้านพุบอน บ้านยางชุม ตำบลหาดขาม และบ้านหนองกระทิง ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี บ้านบ่อนอก บ้านหนองปุหลก บ้านวังไทรติ่ง บ้านยุบพริก บ้านเฝ้าไร่ และบ้านหัวเขา อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- **ทิศตะวันตก** ติดต่อแนวเขตพรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา

2.2 ลักษณะภูมิอากาศ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2558) อุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีภูมิอากาศจัดอยู่ในประเทศฝนเมืองร้อน กล่าวคือ อุณหภูมิจะสูงตลอดทั้งปี และมีช่วงแล้งที่เห็นได้ชัดในรอบปี ทั้งนี้ตามระบบการจำแนกทางภูมิศาสตร์ ลักษณะข้างต้นเป็นภูมิอากาศแบบกึ่งชื้นแล้ง โดยมีช่วงกลางวันยาวในฤดูร้อน และกลางวันสั้นในฤดูหนาว จะมีช่วงที่มีน้ำมากเกินเพียงพอเป็นระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่มีเลย มีฤดูใหญ่อยู่ 3 ฤดู คือ

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงกลางเดือนพฤศจิกายน เป็นระยะเวลาประมาณ 7 เดือน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งลมนี้พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย โดยฝนจะหนักในเดือนพฤษภาคม แล้วฝนจะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม หลังจากนั้นฝนจะตกหนักในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,179 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนธันวาคม ถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ในระยะนี้จะเป็นมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 25 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กลางเดือนพฤษภาคม โดยระยะนี้เป็น ช่วงรอยต่อของฤดูลมมรสุมหลังจากสิ้นฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว อากาศจะเริ่มร้อน และมีอากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนักเนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 29 องศาเซลเซียส

อุณหภูมิ (Temperature) อุณหภูมิโดยเฉลี่ยของแต่ละเดือนในรอบปี พ.ศ. 2548 ของสถานีตรวจวัดสภาพภูมิอากาศจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีค่าอยู่ระหว่าง 25.1 - 29.9 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีเท่ากับ 27.7 องศาเซลเซียส สำหรับเดือนเมษายน พบว่า มีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย 35.1 องศาเซลเซียส และเดือนที่มีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยต่ำสุด คือ เดือนมกราคม มีอุณหภูมิต่ำสุดโดยเฉลี่ย 21.1 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์ (Relative Humidity) ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งปีเท่ากับร้อยละ 76 ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 58 - 91 สำหรับเดือนที่มีความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดโดยเฉลี่ย คือ เดือนตุลาคม มีค่าประมาณร้อยละ 91 และเดือนที่มีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดโดยเฉลี่ย คือ เดือนกุมภาพันธ์ มีค่าประมาณร้อยละ 58

ลม (Wind) ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม ได้รับอิทธิพลจากลมที่พัดมาจากทิศใต้ด้วยความเร็วเฉลี่ย 2.2 - 2.7 น๊อต ช่วงเดือนเมษายน ได้รับอิทธิพลจากลมที่พัดมาจากทิศใต้ด้วยความเร็วเฉลี่ย 2.1 น๊อต ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ได้รับอิทธิพลมาจากลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ด้วยความเร็วเฉลี่ย 1.7 - 2.3 น๊อต ส่วนในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมได้รับอิทธิพลจากลมที่พัดมาจากทิศเหนือ ด้วยความเร็วเฉลี่ย 1.7 - 4.6 น๊อต

ปริมาณน้ำฝน (Rainfall) จากสถิติปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปี พ.ศ. 2548 พบว่า มีฝนตกประปรายตลอดทั้งปี แต่จะเริ่มตกชุกตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายน เดือนที่มีฝนตกหนักที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายนมีฝนตกเฉลี่ย 15 วัน มีปริมาณฝนเฉลี่ย 276.1 มิลลิเมตร ส่วนเดือนที่มีฝนตกน้อยที่สุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ จำนวนวันที่มีฝนตกโดยเฉลี่ยตลอดทั้งปีคือ 116.3 วัน

ความกดอากาศ (Pressure) ความกดอากาศเฉลี่ยทั้งปีของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีค่าประมาณ 1,009.67 เฮคโตปาสคาล โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,006.54 - 1,012.34 เฮคโตปาสคาล เดือนที่มีค่าความกดอากาศสูงสุดเฉลี่ยคือเดือนมกราคม มีค่าความกดอากาศสูงสุดเฉลี่ย 1,014.38 เฮคโตปาสคาล และเดือนที่มีความกดอากาศเฉลี่ยต่ำสุดคือเดือนมิถุนายน มีค่าความกดอากาศต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 1,004.81 เฮคโตปาสคาล

2.3 ลักษณะทางธรณีวิทยา

จากระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของศูนย์ศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติจังหวัดเพชรบุรี (2554) ลักษณะทางธรณีวิทยาที่พบในอุทยานแห่งชาติกุยบุรีประกอบด้วย หินตะกอน หินแปร และหินอัคนี กระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ ได้แก่

ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Oc) เป็นหินตะกอนและหินชั้น ยุคควอเทอร์นารี (Quaternary) ลักษณะเป็นตะกอนเศษหินเชิงเขาและตะกอนผุอยู่กะที่ กรวด ทราย ทรายแป้ง ศิลาแลงและเศษหิน พบบริเวณตอนกลางของพื้นที่อุทยานฯ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 5,005.02 ไร่ หรือร้อยละ 0.26 ของพื้นที่ทั้งหมด

กลุ่มหินแก่งกระจาน (CPk-1) เป็นหินตะกอนและหินแปรในยุคเพอร์เมียน คาร์บอนิเฟอรัส (Permian - Carboniferous) อยู่ในหมวดหินเขาพระ เป็นหินดินดานสีเทาเข้มถึงดำ หินทรายการคัดขนาดไม่ดี หินดินดานปนกรวด สีเทาเข้ม พบบริเวณตอนกลางและตอนบนของพื้นที่อุทยานฯ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 592,575 ไร่ หรือร้อยละ 97.90 ของพื้นที่ทั้งหมด

หินแกรนิต (Kgr) เป็นหินยุคอัคนีครีเทเซียส (Cretaceous) ได้แก่ หินไบโอไทต์ (Biotite) ฮอร์นแบลนด์ (Hornblende) แกรนิต (Granite) มัสโคไวต์แกรนิต (Muscovite Granite) ผลึกขนาดเท่า ๆ กัน และผลึกเนื้อดอก หินแกรโนไดโอไรต์ (Granodiorite) พบบริเวณตอนล่างของพื้นที่ ซึ่งติดกับแนวเขตประเทศเมียนมา โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 11,162 ไร่ หรือร้อยละ 1.84 ของพื้นที่ทั้งหมด

2.4 ลักษณะทางปฐพีวิทยา

ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี จำแนกดินได้ 9 หน่วยดิน (Soil unit) ได้แก่ ดินคล้ายดินชุดกำแพงเพชรที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนละเอียด (Kp-fl) ดินชุดปราณบุรี (Pr) ดินคล้ายดินชุดปราณบุรีที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนเนื้อหยาบ (Pr-col) ดินคล้ายดินชุดปราณบุรีที่ค่อนข้างลึก (Pr-md) ดินปราณบุรีประเภทที่ดินตื้น (Pr-sh) ดินคล้ายดินชุดภูเก็ตที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนเนื้อละเอียด (Pk-fl) ดินคล้ายดินชุดทุ่งหว้าที่เป็นด่าง (Tg-alk) หน่วยดินสัมพันธ์ของดินชุดลาดหญ้า/ท่ายาง (Ly/Ty) และพื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (SC) (ศูนย์ศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี, 2554)

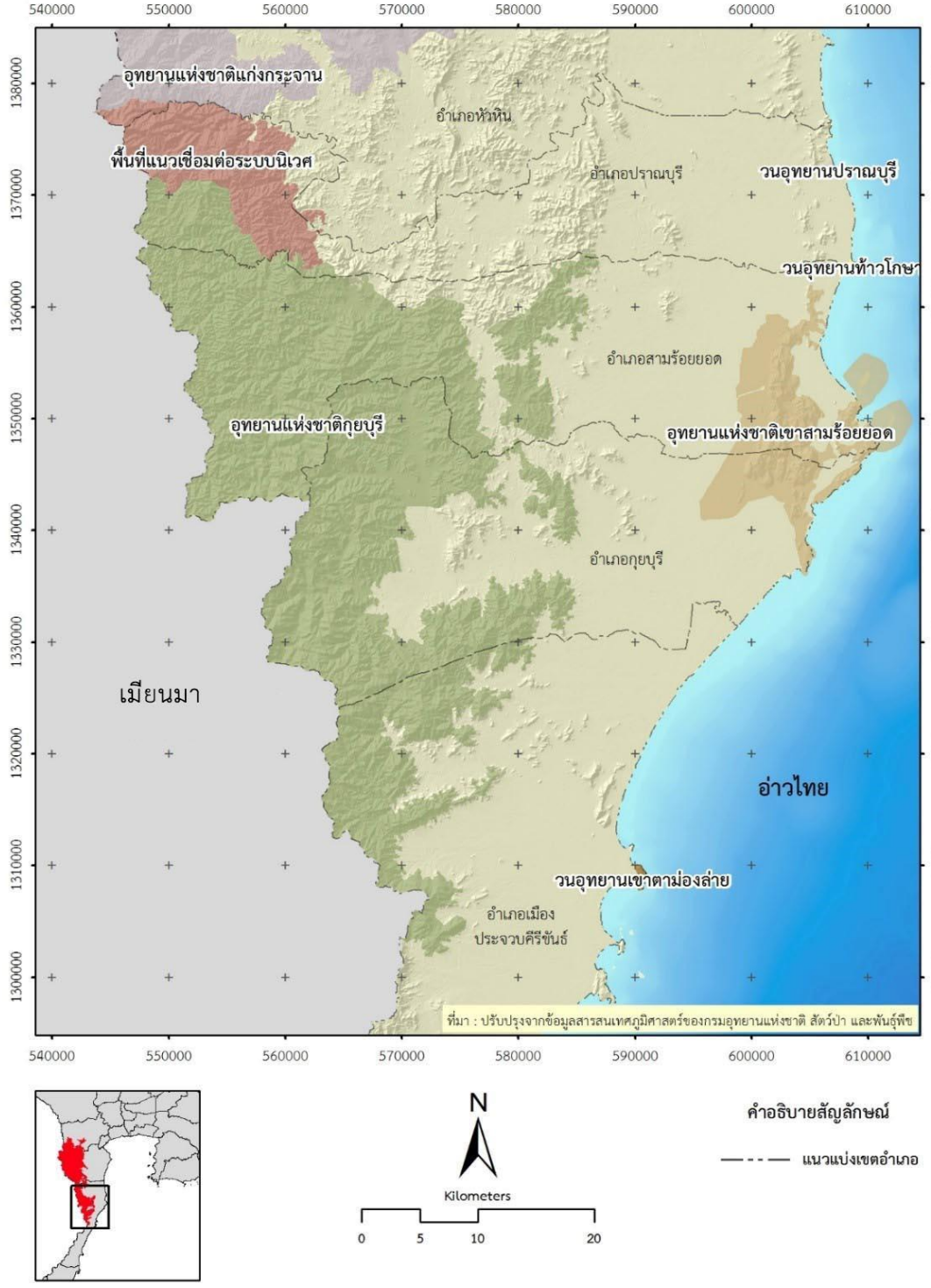

ภาพที่ 1 ที่ตั้งและภูมิประเทศของอุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

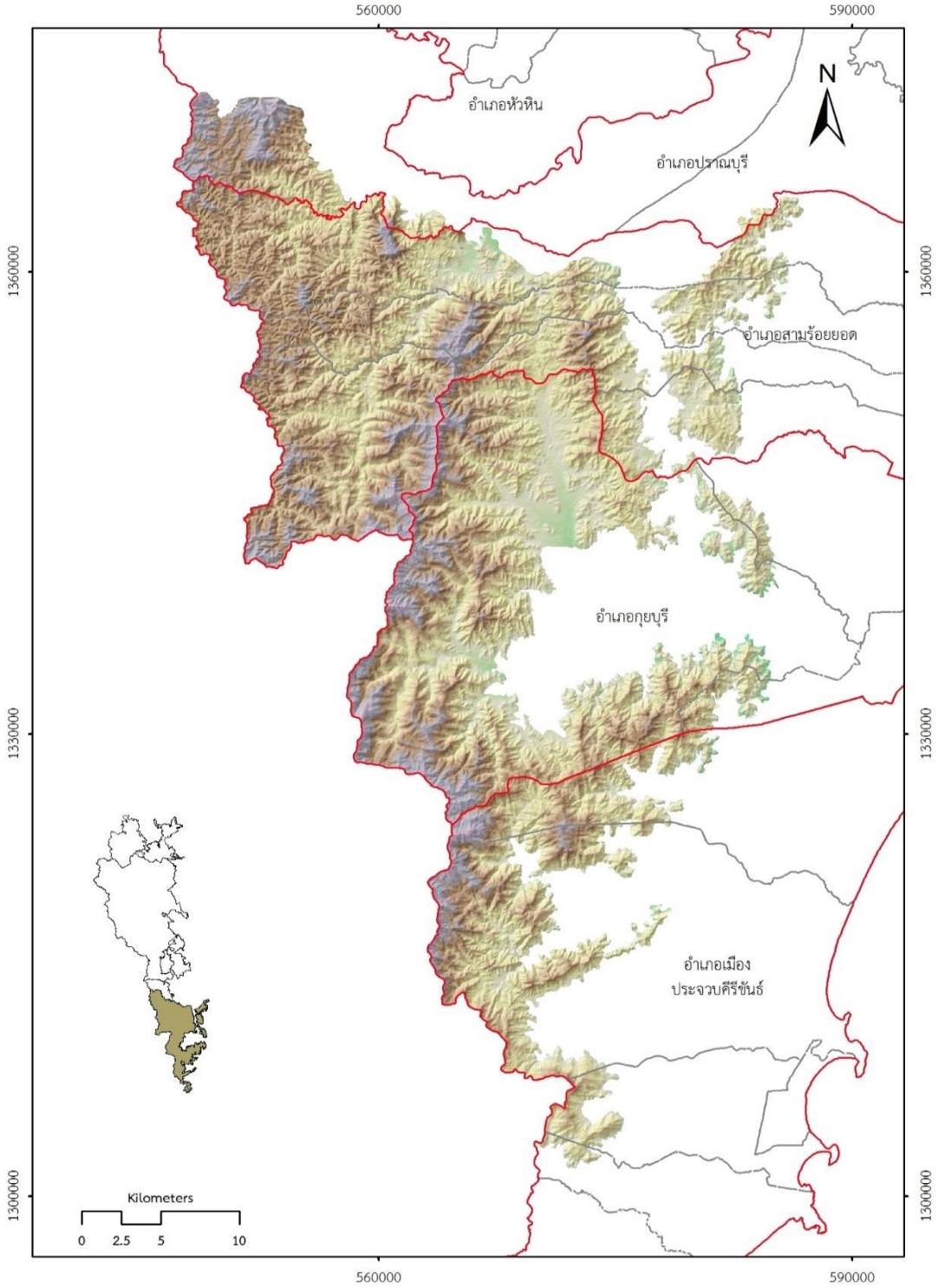

ภาพที่ 2 ขอบเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : Dem)

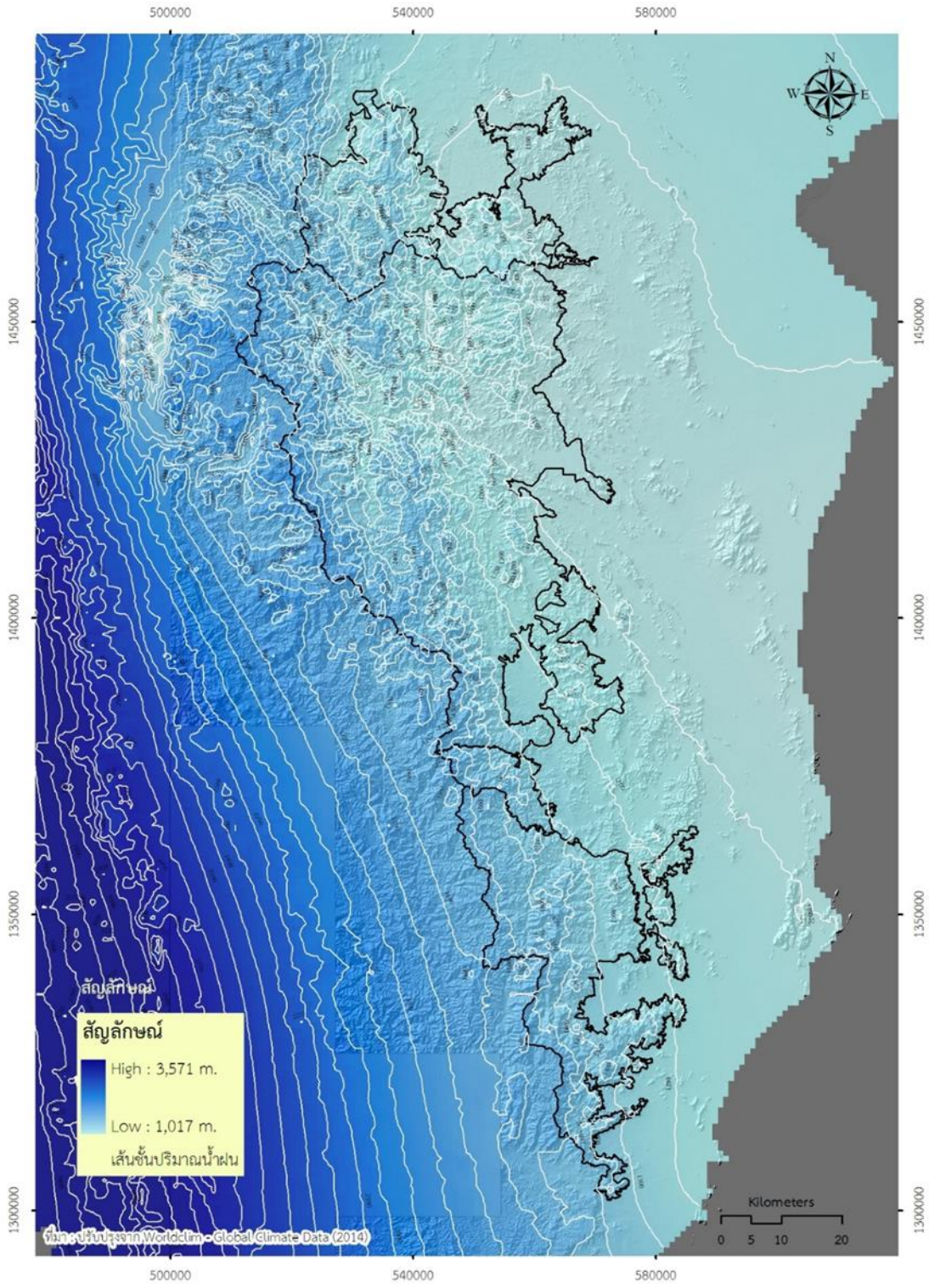

ภาพที่ 3 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีที่บริเวณต่าง ๆ ในพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน

ที่มา: Hijmans *et al*. (2005) ; worldclim – Global Climate Data (2014)

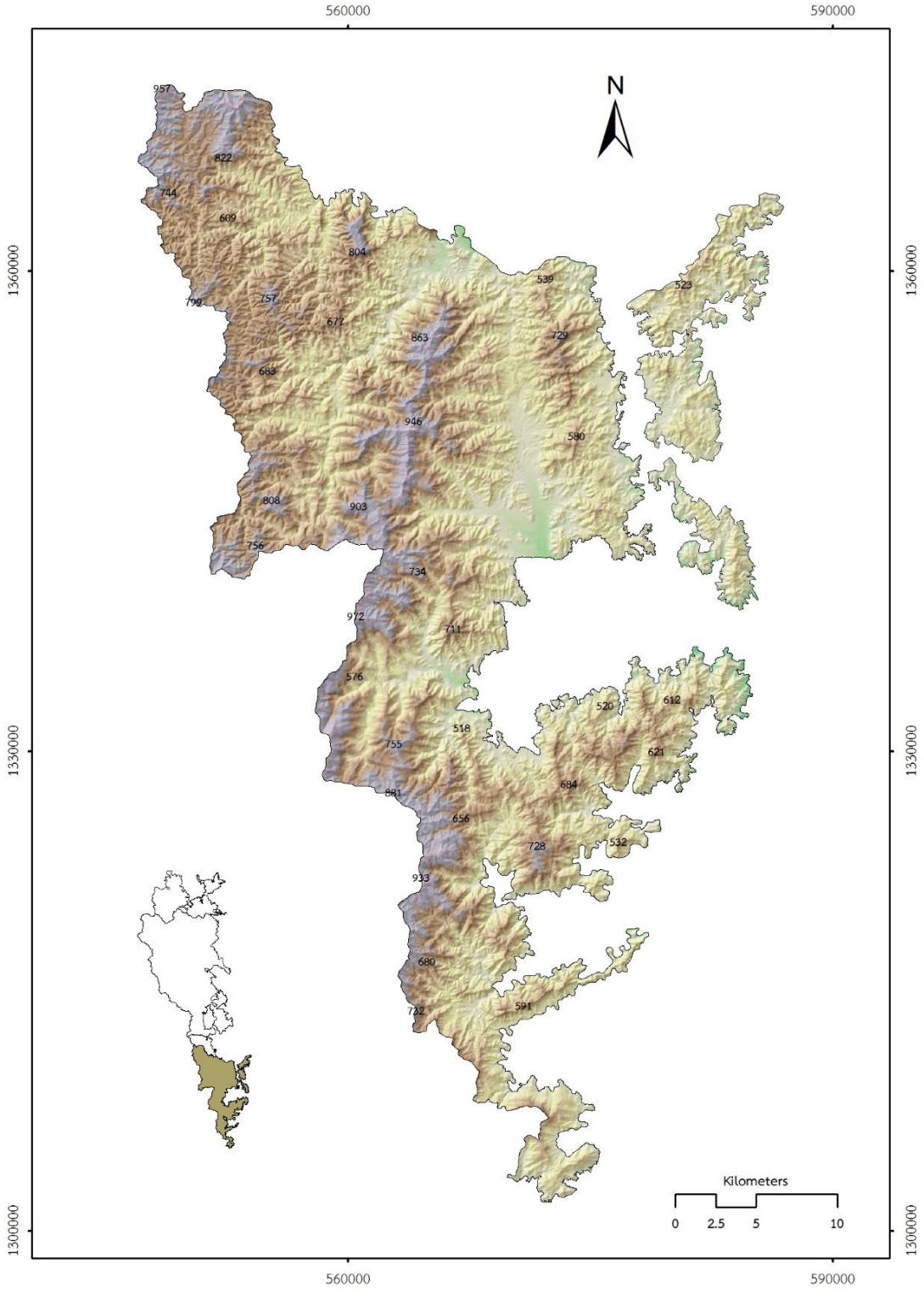

ภาพที่ 4 ระดับความสูง (Elevation) ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : Dem)

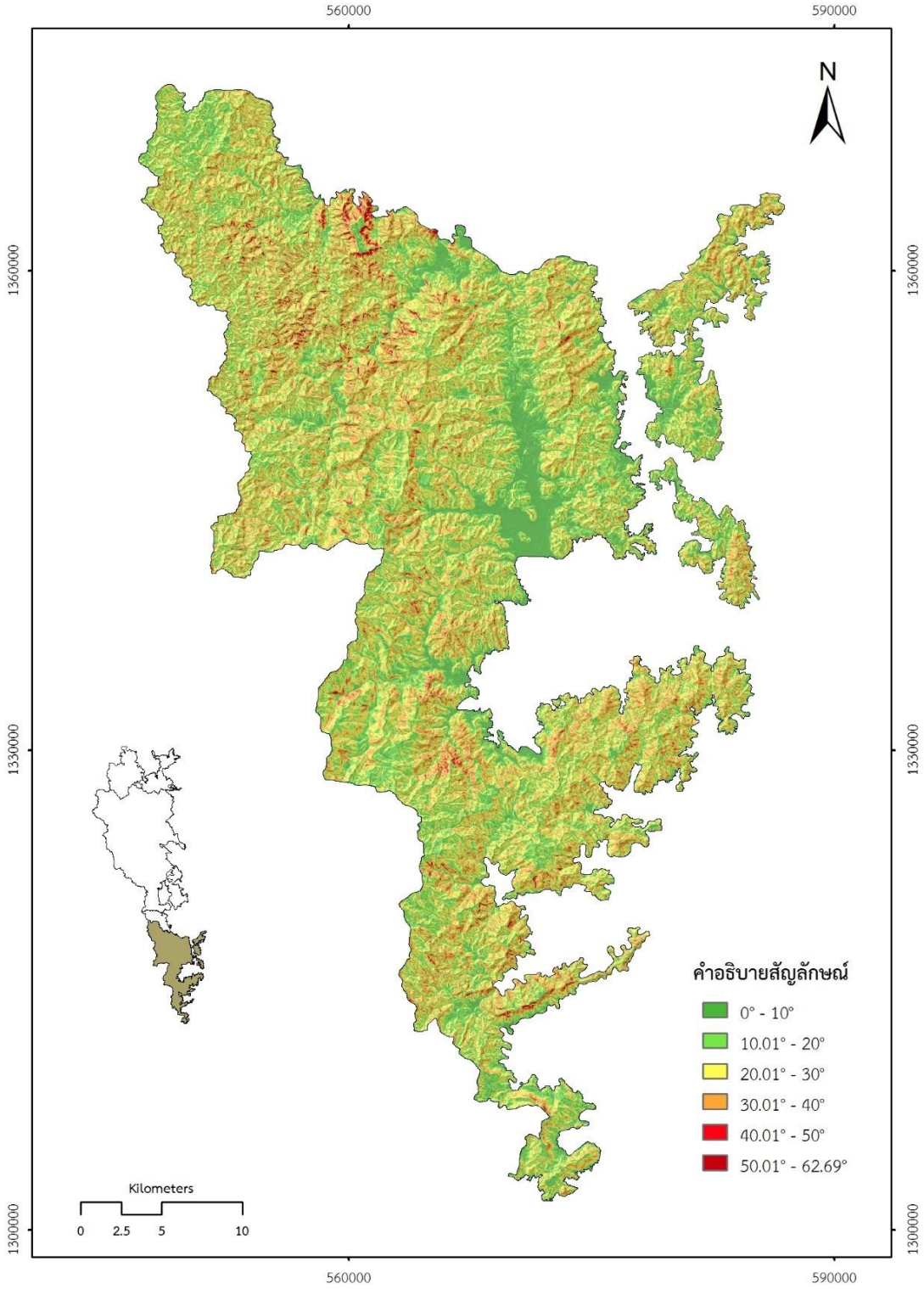

ภาพที่ 5 ความลาดชัน (Slope) ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : Dem)

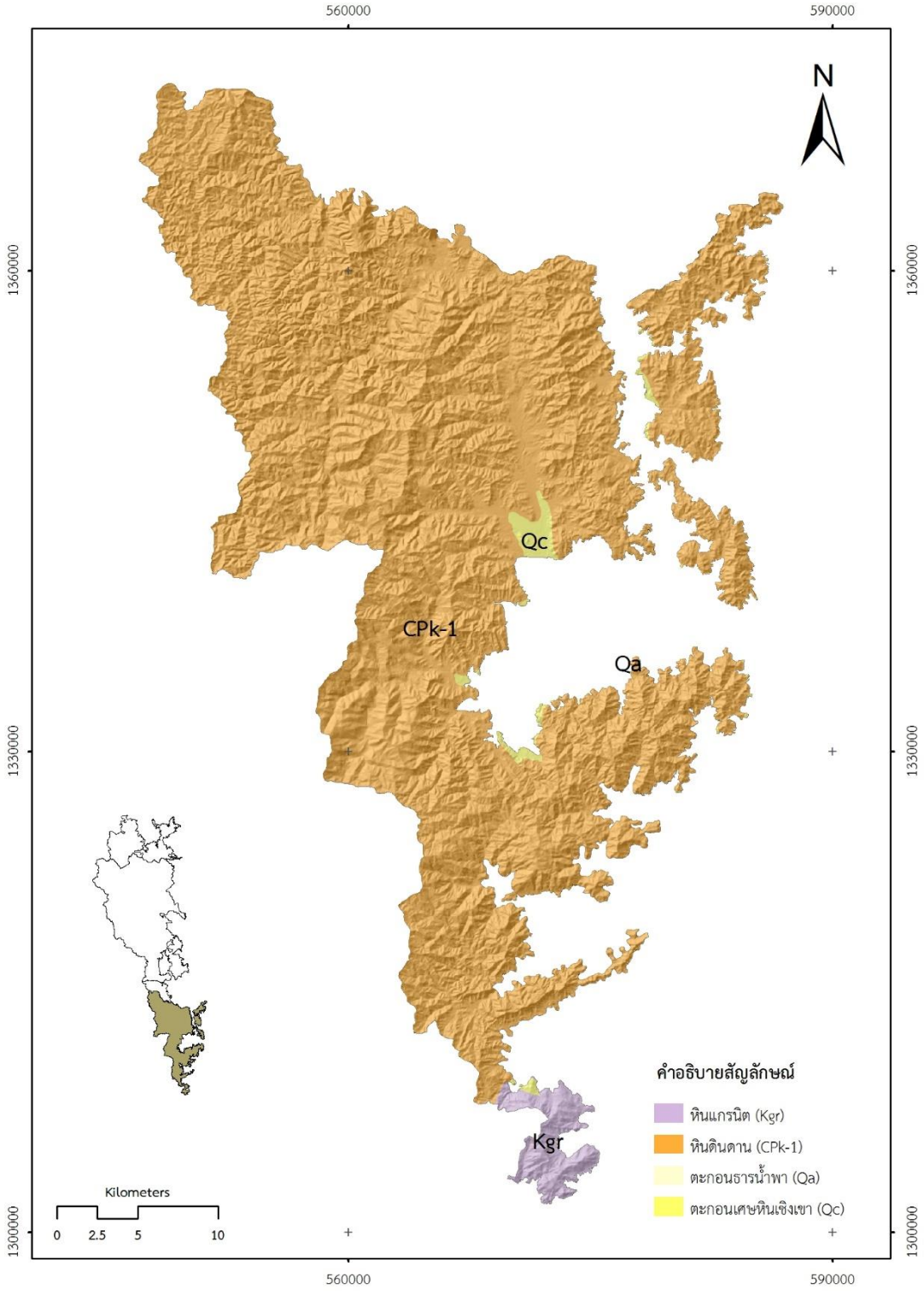

ภาพที่ 6 ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมทรัพยากรธรณี

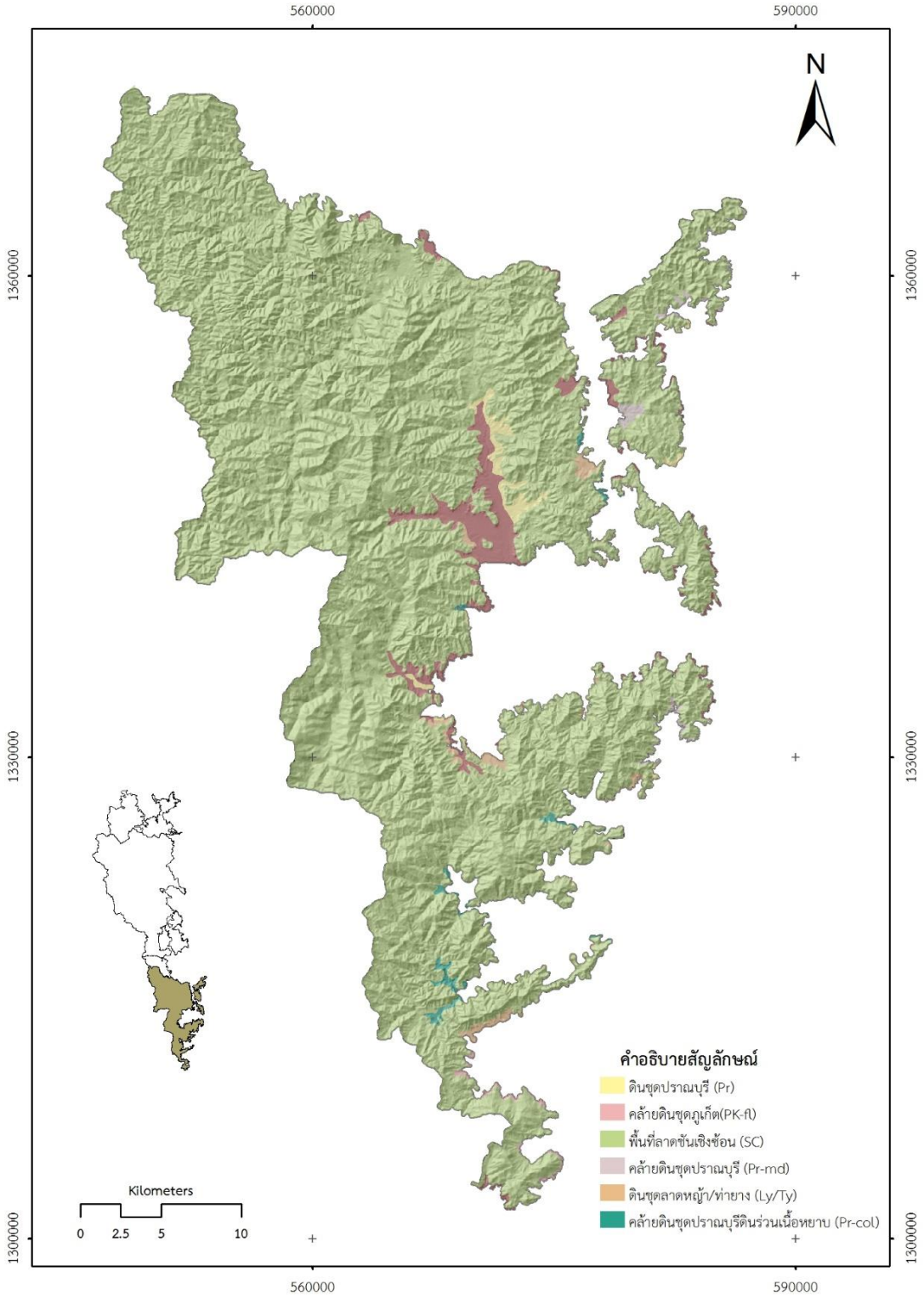

ภาพที่ 7 ลักษณะทางปฐพีวิทยาของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

2.5 ทรัพยากรน้ำธรรมชาติ

จากข้อมูลการศึกษาความหลากหลายของระบบนิเวศและการใช้ประโยชน์ที่ดินในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยธรรมนูญ และคณะ (2553) พบว่าแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีดังนี้

แม่น้ำปราณบุรี มีต้นน้ำจากเทือกเขาตะนาวศรี โดยมีลำห้วยและลำน้ำเล็ก ๆ หลายสายไหลรวมกันที่บริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กจ.4 (บ้านกร่าง) บริเวณตอนกลางของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จากนั้นไหลลงมาทางทิศใต้ และเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอหัวหินและอำเภอปราณบุรี โดยมีความยาวตลอดลำน้ำประมาณ 100 กิโลเมตร

ห้วยตะลุยแพรกซ้าย มีต้นกำเนิดจากแนวเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณทางตอนบนของพื้นที่เกิดจากลำห้วยสายหลัก 2 สาย คือ ห้วยตะลุยแพรกซ้าย ซึ่งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำขนาดใหญ่ เกิดจากลำห้วยสายเล็ก ๆ หลายสายไหลมารวมกัน โดยไหลผ่านบ้านป่าหมาก (หมู่บ้านกะหร่าง) และ บ้านแพรกตะลุย แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปราณบุรี โดยมีน้ำไหลตลอดทั้งปี ส่วนห้วยตะลุยแพรกขวาหรือห้วยแพรกตะคร้อ มีต้นน้ำมาจากลำธารสายเล็ก ๆ หลายสายไหลมารวมกันมีต้นน้ำสายสำคัญมาจากน้ำตกแพรกตะคร้อ แล้วไหลไปรวมกับห้วยตะลุยแพรกซ้ายแล้วลงสู่แม่น้ำปราณบุรี โดยมีน้ำไหลตลอดทั้งปีเช่นกัน

ห้วยแพรกกระทุ่ม เป็นลำห้วยขนาดเล็ก มีต้นน้ำมาจากภูเขาสูงทางทิศตะวันออกของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีลักษณะการไหลออกเป็น 2 สาย โดยลำห้วยทางตอนบนไหลผ่านพื้นที่บริเวณฐานป่าไม้ 2 ห้วย 1 ถึงห้วย 8 ผ่านพื้นที่ทหาร และไหลลงสู่แม่น้ำปราณบุรี โดยมีน้ำไหลตลอดทั้งปี ส่วนลำห้วยทางตอนล่าง มีลำธารสายเล็ก ๆ หลายสายไหลมารวมกัน ในช่วงฤดูแล้งมีน้ำน้อยบางช่วงแห้งขอด ไหลผ่านพื้นที่บริเวณหนองเสือ วังมอญ ก่อนลงสู่อ่างเก็บน้ำวังเต็น

แม่น้ำกุยบุรี มีต้นน้ำจากหนองเขาบอนที่แยกจากเทือกเขาตะนาวศรี เขตอำเภอกุยบุรี ไหลลงทางทิศตะวันออกและทางทิศใต้ ผ่านซอกเขาซึ่งมีความลาดเทมาก โดยมีชื่อของลำน้ำตอนนี้ว่าห้วยหุบผากและคลองอ่างหิน จากนั้นไหลมาบรรจบกันที่ห้วยตะเคียน แล้วไหลลงไปทางทิศตะวันออกเรียกห้วยลำน้ำนี้ว่าคลองกุย ไหลผ่านบ้านยางชุมและที่ราบฝั่งขวาของแม่น้ำปราณบุรีในช่วงตอนปลายของลำน้ำ ก่อนที่จะไหลลงอ่าวไทยที่บ้านคลองเกลียว ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอกุยบุรีกับอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ โดยมีความยาวตลอดลำน้ำประมาณ 67 กิโลเมตร

ห้วยสะตือ เป็นห้วยที่แบ่งเขตแดนระหว่างอำเภอหัวหินและอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และแบ่งเขตแดนระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศไหลจากแนวเขาทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก ไปบรรจบกับแม่น้ำปราณบุรีที่บริเวณบ้านคลองน้อย

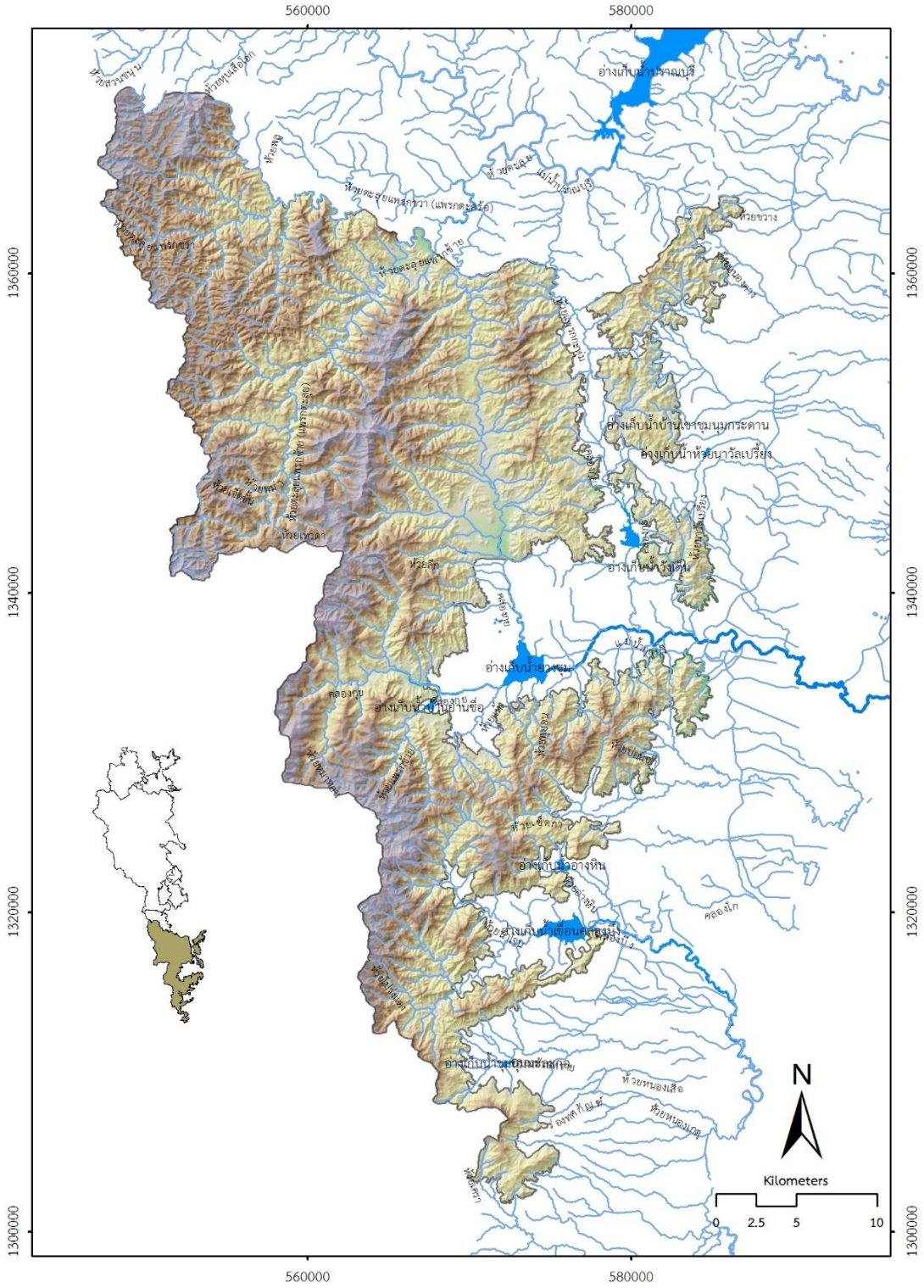

ภาพที่ 8 พื้นที่ลุ่มน้ำของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : Dem)

2.6 ประเภทของทรัพยากรป่าไม้

ธรรมนูญ และคณะ (2553) ได้ทำการจำแนกระบบนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีด้วยภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat 5 และดาวเทียม Spot โดยเลือกใช้ช่วงคลื่น (Band) และระยะเวลาในการถ่ายทำที่เหมาะสม รวมทั้งใช้เทคนิคการปรับชัดด้วยวิธีการต่าง ๆ นำมาพิจารณาจากสี ที่ตั้ง รูปร่าง ความหยาบละเอียด สภาพแวดล้อม และการตรวจสอบภาคสนาม สามารถจำแนกระบบนิเวศแบบต่าง ๆ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ได้เป็น 14 ระบบนิเวศ โดยจำแนกเป็นประเภทระบบนิเวศได้ เป็น 3 กลุ่มหลัก คือ

1) ป่าประเภทไม่ผลัดใบ (Evergreen forest)

2) ป่าประเภทผลัดใบ (Deciduous forest)

3) พื้นที่ประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละระบบนิเวศ ดังนี้

ป่าไม่ผลัดใบ (Evergreen forest)

ป่าไม่ผลัดใบที่พบภายในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ส่วนใหญ่มีการกระจายทางทิศตะวันตกของพื้นที่ โดยเฉพาะในส่วนที่ติดต่อกับประเทศเมียนมา และปกคลุมบริเวณส่วนใหญ่ของพื้นที่ โดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 5 TM พบว่าค่าการสะท้อนพลังงานของวัตถุ (ป่าไม้) ในช่วงคลื่น (band) ที่ 4 จำแนกได้อย่างชัดเจนระหว่าง ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest) ป่าดิบชื้น (Tropical moist evergreen forest) และป่าดิบแล้ง (Dry evergreen forest) แต่เมื่อใช้เทคนิคการปรับชัดและเน้นภาพ (Tone) จำแนกสังคมพืชแยกย่อยเพิ่มเติมอีกคือ ในสังคมพืชป่าดิบชื้นสามารถแบ่งเป็นป่าดิบชื้นกึ่งดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi-evergreen forest/upper dry evergreen forest) ป่าดิบแล้งระดับกลาง (Middle dry evergreen forest) ป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Lower dry evergreen forest) ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ (Dry evergreen - mixed deciduous forest) โดยมีรายละเอียดของสังคมพืช ดังนี้

1) ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest) พบเพียงส่วนน้อยและมีเพียงบริเวณเดียวคือบนยอดเขาทางฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่ ซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มากที่สุดในอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและเป็นแนวแบ่งเส้นสันแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 960 เมตรขึ้นไป มีพื้นที่ปกคลุมคิดเป็นร้อยละ 0.004 ของพื้นที่

สังคมพืชป่าดิบเขาที่พบมีอาณาบริเวณค่อนข้างแคบ ปรากฏในภาพถ่ายดาวเทียมเพียงจุดเล็ก ๆ บนยอดเขาสูง มีสภาพป่าแคระแกร็นเนื่องจากมีอิทธิพลของลมและสันเขาที่มีดินตื้น พืชพรรณที่สำรวจพบ เช่น ทะโล้ (*Schima wallichii* Choisy) หว้าเขา (*Syzygium* sp.) ก่อ (วงศ์ Fagaceae) ประดับหิน (*Argostemma* Sp.) นมสวรรค์ (*Clerodendrum paniculatum* L.) เป็นต้น ในขณะที่ตามลำต้นของไม้ยืนต้นมีมอสส์เกาะอยู่อย่างหนาแน่น

2) ป่าดิบชื้น (Tropical moist evergreen forest) พบทางทิศตะวันตกของพื้นที่โดย เฉพาะบริเวณที่ติดต่อกับประเทศเมียนมา ซึ่งมีความชุ่มชื้นสูงเพราะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่านเข้ามา โดยส่วนใหญ่พบในความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ตั้งแต่ 500 – 990 เมตร นอกจากนั้นยังพบตามบริเวณหุบเขาที่มีความชื้นในดินสูง หรือบางบริเวณตามลำธารที่มีน้ำไหลตลอดปี ที่เรียกว่า ป่าริมห้วย (Gallery Forest) แต่การกระจายของสังคมพืชชนิดนี้ในอุทยานแห่งชาติกุยบุรีจะเป็นหย่อมบริเวณที่ไม่กว้างขวางนัก และมักพบขึ้นอยู่ในที่สูงกว่าสังคมพืชป่าดิบชื้นผสมดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูง ซึ่งสันนิษฐานว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดสังคมพืชดังกล่าวนี้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี คือ อุณหภูมิ และความสามารถในการเก็บความชื้นไว้ในดิน นอกจากนี้ความสูงจากระดับน้ำทะเลเข้ามามีบทบาทมากในทางอ้อม คือในระดับที่สูงมากอากาศค่อนข้างเย็นยาวนาน โดยลักษณะที่ปรากฏในภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 5 TM คือมีความเข้มของสีในช่วงคลื่นที่ 4 มากกว่าสังคมพืชอื่น ๆ เช่น หากผสมด้วยสีแดงในช่วงคลื่นที่ 4 ลักษณะของสีที่ปรากฏจะเป็นสีแดงเข้ม เป็นต้น

สังคมพืชป่าดิบชื้นในบริเวณนี้มีโครงสร้างที่แน่นทึบหลายชั้นเรือนยอดและหลายขนาดขึ้นรวมกัน มีไม้ในวงศ์ยาง (Dipterocarpaceae) ขึ้นเป็นไม้เด่น เช่น ไข่เขียว (*Parashorea stellate* (Kurz) Dyer) ยางกล่อง (*Dipterocarpus dyeri* Pierre ex Laness.) สะเดาช้าง (*Azadirachta excelsa* (Jack) Jacobs) ยางโอน (*Monoon viridis* (Craib) B. Xue & R.M.K. Saunders) ซึ่งปรากฏชั้นเรือนยอดเด่น ในบางบริเวณสูงถึง 30 – 40 เมตร ไม้ในระดับรองลงมา เช่น ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) ยมหอม (*Toona ciliate* M. Roem.) นอกจากนี้ยังมีเลือดควาย (*Knema* sp.) เงาะป่า (*Nephelium Cuspidatum* Blume) สาย (*Pometia pinnata* J. R. Forst. & G. Forst.) กระท้อนป่า (*Sandoricum koetijape* (Burm. f.) Merr.) น่องขาว (*Alstonia rostrate* C. E. C. Fisch.) ยางน่อง (*Antiaris toxicaria* Lesch.) ไม้พื้นล่างที่พบ เช่น ไม้ในวงศ์ปาล์ม (Palmae) จำพวกหวาย (rattans) เช่น หวายเดาใหญ่ (*Korthalsia laciniosa* (Griff) Mart.) หวายขี้เสี้ยน (*Calamus rudentum* Lour.) และยังมีเฟิร์นหลายชนิด พืชในวงศ์ขิงข่า

(Zingiberaceae) เช่น กระวาน (*Amomum uliginosum* J. Koenig) ปุดใหญ่ (*Etlingera littoralis* (J. Koenig) Giseke) เป็นต้น

3) ป่าดิบชื้นกึ่งดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi-evergreen forest/upper dry evergreen forest) ป่าชนิดนี้ส่วนใหญ่จะเป็นรอยต่อระหว่างป่าดิบชื้นและป่าดิบแล้งระดับกลาง ที่ระดับความสูงประมาณ 400 – 900 เมตร มีอาณาบริเวณที่ค่อนข้างกว้างและมีพื้นที่ปกคลุมมากกว่าสังคมพืชป่าดิบชื้น ในตอนล่างของอุทยานแห่งชาติกุยบุรีพบเป็นแนวแคบ ๆ ตั้งแต่บริเวณแนวสันเขาที่เป็นเขตชายแดนระหว่างประเทศไทยและเมียนมาขึ้นมา และเมื่อส่งขึ้นมาทางตอนกลางและตอนเหนือของพื้นที่จะพบเป็นบริเวณที่กว้างขึ้น และมักมีป่าดิบชื้นขึ้นแทรกกระจายเป็นหย่อมบริเวณ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติกุยบุรี พบป่าชนิดนี้ถึงร้อยละ 22.12

สังคมพืชป่าดิบชื้นกึ่งดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูงนี้มีโครงสร้างของพรรณพืชและการปกคลุมพื้นที่ของเรือนยอดชั้นต่าง ๆ ที่ค่อนข้างหนาแน่น และสภาพป่าส่วนใหญ่ยังไม่ถูกรบกวนแผ้วถางหรือตัดไม้ออก จึงยังคงความสมบูรณ์ไว้ในระดับที่ค่อนข้างสูง โครงสร้างของป่าชนิดนี้จำแนกได้ 3 – 4 ชั้นเรือนยอด ชั้นเรือนยอดบนมีความสูงประมาณ 30 – 35 เมตร มีพรรณไม้ที่พบ เช่น สะตอป่า (*Parkia leiophylla* Kurz) ยางปาย (*Dipterocarpus costatus* C. F. Gaertn.) ยางกล่อง (*Dipterocarpus dyeri* Pierre ex Laness) เหรียง (*Parkia timoriana* (DC.) Merr.) บางบริเวณพบต้นค้อ (*Livistona speciose* Kurz) ชั้นเรือนยอดรองๆ ลงมา ได้แก่ จำปีป่า (*Magnolia baillonii* Pierre) หว้า (*Syzygium cumini* (L.) Skeels) เลือดม้า (*Knema* globularia (Lam.) Warb.) เปล้าน้อย (*Croton stelltopilosus* H. Ohba) มะปริง (*Bouea oppositifolia* (Roxb.) Meisn.) ลิ้นจี่ป่า (*Litchi chinensis* Sonn.) เนียง (*Archidendron jiringa* (Jack) I. C. Nielsen) เป็นต้น ไม้พื้นล่างที่พบ ได้แก่ จำพวกเฟิร์นบางชนิด ทั้งชนิดที่อาศัยบนดินและชนิดที่เกาะอิงอาศัยบนคาบไม้ใหญ่ โดยเฉพาะในบริเวณที่ไม่ลาดชันมากและบริเวณที่อยู่ใกล้ลำห้วย และนอกจากนั้นยังสำรวจพบ บัวผุด (*Rafflesia kerrii* Meijer) อาศัยอยู่ในสังคมพืชชนิดนี้ทางตอนใต้ของพื้นที่อีกด้วย

4) ป่าดิบแล้งระดับกลาง (Middle dry evergreen forest) พบขึ้นปกคลุมพื้นที่ในบริเวณทิศตะวันออกไปทางตอนกลางจนเกือบถึงแนวสันแดนประเทศเมียนมา ตั้งแต่ระดับความสูงประมาณ 350 เมตรถึง 650 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง หรือบางบริเวณอยู่ใกล้แหล่งน้ำอาจปรากฏได้ในระดับความสูง 150 เมตร โดยมักเชื่อมต่อกับป่าดิบชื้นผสมดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi – evergreen forest) และป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Lower dry evergreen forest) โดยขึ้นอยู่ในระดับความสูงจากน้ำทะเลปานกลางที่ต่ำกว่าป่าดิบชื้นกึ่งดิบแล้งแต่สูงกว่าป่าดิบแล้งระดับต่ำ พบป่าชนิดนี้ถึงร้อยละ 24.40 หรือประมาณ 1 ใน 4 ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

โครงสร้างของป่าดิบแล้งระดับกลางมีความหนาแน่นของพรรณไม้มากกว่าป่าดิบแล้งระดับต่ำ มีเรือนยอดไม้ประมาณ 3 ชั้นเรือนยอด เรือนยอดชั้นบนความสูงประมาณ 20 – 25 เมตร ได้แก่ สมพง (*Tetrameles nudiflora* R. Br.) ทองหลางป่า (*Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.) จันทน์หอม (*Mansonia gagei* J. R. Drumm ex Prain.) ชั้นเรือนยอดรองสูงประมาณ 10 – 15 เมตร เช่น ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) พญารากดำ (*Diospyros defectrix* H. R. Fletcher) อีโด่ (*Diospyros bejaudii* Lecomte) มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) และชั้นเรือนยอดที่ 3 ได้แก่ คัดเค้า (*Oxyceros horridus* Lour.) กระเบียน (*Ceriscoides turgida* (Roxb.) Tirveng.) ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green) ส่วนไม้พื้นล่างประกอบด้วย จั่งไทย (*Rhapis subtilis* Becc.) เฟินราชินี (*Calciphilopteris ludens* (Wall. ex Hook.) Yesilyurt & H. Schneid.) เปล้าเงิน (*Croton sepalinus* Airy shaw) นอกจากนี้ยังพบเถาวัลย์อีกหลายชนิด เช่น รางแดง (*Ventilago denticulate* Willd.) ชองระอา (*Securidaca inappendiculata* Hassk.)

5) ป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Lower dry evergreen forest) พบในสภาพพื้นที่มีความแล้งค่อนข้างสูง และอยู่ใกล้เคียงกับพื้นที่เกษตรกรรม แต่มีความสำคัญสำหรับการเป็นถิ่นที่อยู่ของช้างป่า กระจายเป็นบริเวณกว้างทางด้านตะวันออกของพื้นที่ ในระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 100 – 400 เมตร ป่าชนิดนี้มีพื้นที่ปกคลุมในเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรีร้อยละ 29.27

ป่าดิบแล้งระดับต่ำที่พบมีทั้งบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ในระดับที่อาจกล่าวว่าเป็นจุดสูงสุด (Climax) ของสังคมพืช ซึ่งจะพบต้นข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) ขนาดความโตเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 30 เซนติเมตร และมีจันทน์หอม (*Mansonia gagei* J. R. Drumm. ex Prain) ฝิ่นแดงหรือกะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Mig.) Müll. Arg) มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib) ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidate* Wall.) ขึ้นผสม

6) ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ (Dry evergreen - mixed deciduous forest) พบเป็นหย่อมบริเวณ กระจายทางด้านตะวันออกของพื้นที่ โดยเฉพาะบริเวณที่เกษตรกรรม และมักพบตามสันเขาและไหล่เขา ซึ่งมีความชุ่มชื้นในดินค่อนข้างน้อย ป่าชนิดนี้มีพื้นที่ปกคลุมในเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรีร้อยละ 3.31

จากการพิจารณาชนิดพรรณไม้ที่ปรากฏอยู่เดิม สันนิษฐานว่า ในอดีตน่าจะเป็นป่าดิบแล้ง แต่ผลจากการบุกรุกป่าโดยรอบ การลักลอบตัดไม้ หรืออาจมีส่วนจากความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกที่มีอุณหภูมิสูงขึ้นและปริมาณน้ำฝนลดน้อยลง จึงส่งผลกระทบทำให้พรรณไม้ป่าผลัดใบบางชนิด เช่น งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre.) ส้มกบ (*Hymenodictyon orixense* (Roxb.) Mabb.) มะกอกเกลื้อน (*Canarium subulatum* Guillaumin) และโดยเฉพาะพืชจำพวกไผ่ พยายามรุกรานเข้าแทนที่ ในขณะที่พรรณพืชบางชนิดในป่าดิบแล้งที่ไม่สามารถทนต่ออุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นได้ก็จะค่อย ๆ หายไปหรือไม่มีการสืบต่อพันธุ์ จึงพบพรรณไม้ป่าดิบแล้งหลงเหลืออยู่

ป่าผลัดใบ (Deciduous forest)

ป่าผลัดใบพบในพื้นที่ตอนล่างของอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จำแนกได้ 2 ชนิด คือ ป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง

1) ป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest) พบกระจายตามไหล่เขาทางทิศตะวันออกตอนล่างของพื้นที่ใกล้เคียงกับวนอุทยานแห่งชาติเขาหินเทิน อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ระดับความสูงประมาณ 250 – 300 เมตร โดยมีพื้นที่ปกคลุมร้อยละ 0.58 สภาพพื้นที่บริเวณนี้ประกอบด้วยดินที่เกิดจากหินแกรนิต และมีหินโผล่ทั่วไป ดินตื้น พื้นที่มีความลาดชันสูง ในหน้าแล้งพรรณไม้เกือบทั้งหมดทิ้งใบเพื่อลดการคายน้ำ

โครงสร้างป่า พบว่ามีสภาพเสื่อมโทรม มีไม้ยืนต้นขนาดไม่ใหญ่มาก ความโตวัดรอบโดยเฉลี่ย 30 – 40 เซนติเมตร ไม้เรือนยอดบนที่พบ เช่น ประดู่ป่า (*Pterocarpus macrocarpus* Kurz) งิ้วป่า (*Bombax anceps Pierre.*) สวอง (*Vitex limonifolia* Wall. ex Walp.) ความสูงประมาณ 10 – 15 เมตร ไม้เรือนยอดรอง เช่น มะกอกป่า (*Spondias pinnata* (L. f.) Kurz) สามพันตา (*Cleistanthus gracilis* Hook. f.) กระพี้จั่น (*Millettia brandisiana* Kurz.) มะเกลือ (*Diospyros mollis* Griff) ความสูงประมาณ 7 – 10 เมตร ไม้พื้นล่าง ไม้เด่น ได้แก่ ไผ่รวก (*Thyrsostachys siamensis* Gamble) ไผ่หนาม (*Bambusa bambos* (L.) Voss) ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) ขึ้นเป็นกออย่างหนาแน่น

2) ป่าเต็งรัง (Dry dipterocarp forest) พบเพียงหย่อมเล็ก ๆ ทางตอนกลางของพื้นที่อุทยานฯ โดยมีพื้นที่รวม 0.004 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2.81 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.0004 ของพื้นที่ทั้งหมด

ในการศึกษาครั้งนี้จุดสำรวจที่สุ่มตัวอย่างไม่มีตัวอย่างที่ตกอยู่ในพื้นที่สังคมพืชที่เป็นป่าเต็งรัง เนื่องจากพบป่าเต็งรังเพียงหย่อมเล็ก ๆ หย่อมเดียว จึงวางแปลงตัวอย่างได้เพียง 1 แปลงตัวอย่างเท่านั้น และพรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ พะยอม (*Shorea roxburghii* G. Don) ยางเหียง (*Dipterocarpus obtusifolius* Teijsm. ex Miq.) เหมือดโลด (*Aporosa villosa* (Lindl.) Baill.) ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) สองสลึง (*Lophopetalum duperreanum* Pierre) มะเกลือ (*Diospyros mollis* Griff.) และช้างน้าว (*Ochna integerrima* (Lour.) Merr.) เป็นต้น

พื้นที่ประเภทอื่น ๆ

1) ป่ารุ่นสอง (Secondary forest) ป่ารุ่นสองในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี เกือบทั้งหมดเคยเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย และได้รับการฟื้นฟูทั้งโดยธรรมชาติและโดยมนุษย์ มีพื้นที่ปกคลุมร้อยละ 3.65 ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นถิ่นที่อยู่และแหล่งอาหารที่สำคัญของสัตว์ป่าหลายชนิด เช่น ช้างป่า (*Elephas maximus*) กระทิง (*Bos gaurus*)

โครงสร้างป่าบริเวณนี้ เกิดจากการที่ป่าดิบแล้งเดิมถูกทำลายเปลี่ยนเป็นพื้นที่ปลูกสับปะรดมาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี ซึ่งจากภาพถ่ายดาวเทียม Landsat ระบบ TM ที่บันทึกภาพเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2531 พบว่าพื้นที่บริเวณนี้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมแล้วเกือบทั้งหมด และภาพถ่ายดาวเทียม ปี พ.ศ. 2548 และ 2551 พื้นที่ได้รับการฟื้นฟูตามลำดับ จนมีสภาพเป็นป่ารุ่นสองที่ผสมผสานในด้านการจัดการ กล่าวคือ ประกอบไปด้วยพื้นที่ป่าที่ปลูกทดแทนด้วยไม้ยืนต้นบางชนิด เช่น อะราง (*Peltophorum dasyrhachis* (Mig) Kurz) ตะแบก (*Lagerstroemia calyculata* Kurz.) สนประดิพัทธ์ (*Casuarina junghuhniana* Mig) ยูคาลิปตัส (*Eucalyptus camaldulensis* Dehnh) มะค่าโมง (*Afzelia xylocarpa* Kurz Craib) แคฝอย (*Stereospermum neuranthum* Kurz) เป็นต้น บางบริเวณมีการปล่อยให้ป่าฟื้นตัวเองตามธรรมชาติ มีพรรณไม้จำพวกข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) มะกา (*Bridelia ovata* Decne.) และมักปกคลุมไปด้วยเถาวัลย์หลายชนิด เช่น เสี้ยวเครือ (*Phanera glauca* Benth. subsp. *tenuiflora* (C. B. Clarke) A. Schmitz.) รางแดง (*Ventilago denticulata* Willd.) กระไดลิง (*Lasiobema scandens* (L.) de Wit) ในขณะที่บางบริเวณมีการจัดการให้เป็นแปลงหญ้าสำหรับสัตว์ป่า ยังมีส่วนที่เคยเป็นพื้นที่ถูกบุกรุกเดิมกระจายตามแนวเขตที่ติดต่อกับพื้นที่เกษตรกรรมและรวมถึงบริเวณใกล้เคียงหมู่บ้านที่อาศัยในพื้นที่กันออก ซึ่งทางอุทยานแห่งชาติกุยบุรีได้ตรวจยึดพื้นที่คืนมาและ

ปล่อยให้มีการฟื้นฟูตามธรรมชาติ พื้นที่เหล่านี้มักจะมี สาบเสือ (*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob) หญ้าคา (*Imperata cylindrical* (L.) Raeusch.) ผกากรอง (*Lantana trifolia* L.) ขึ้นผสมอยู่มาก

2) ป่าไผ่ (Bamboo forest) พบกระจายเพียงเล็กน้อยตามช่องว่าง (gap) ในป่า ดงดิบชื้น และป่าดงดิบชื้นผสมดิบแล้ง ที่ระดับความสูงตั้งแต่ 200 – 800 เมตร มีพื้นที่ปกคลุม ร้อยละ 0.18 สภาพโครงสร้างของป่าเกือบทั้งหมดปกคลุมไปด้วยไผ่ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) และมีบ้างที่เป็นไผ่ดำ (ไม่สามารถระบุชนิด) นอกจากนี้ยังพบแทรกตามป่าดิบแล้งระดับกลาง และระดับต่ำทางฝั่งตะวันออกของพื้นที่ ที่ระดับความสูงประมาณ 300 เมตร ไผ่ที่พบ ได้แก่ ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) และไผ่รวก (*Thyrsostachys siamensis* Gamble) และอาจมีไม้ยืนต้นบางชนิดที่ขึ้นผสมบ้างแต่ไม่หนาแน่นนัก สันนิษฐานว่าเป็นการเข้ามายึดครองพื้นที่ของสังคมพืชภายหลังการถูกแผ้วถางหรือเปิดโล่งและทิ้งร้างไว้

3) ไร่ร้าง (Old clearing area) ไร่ร้างที่พบส่วนใหญ่ปกคลุมไปด้วยวัชพืชหลายชนิด มีพื้นที่ที่เป็นไร่ร้างร้อยละ 0.10 ซึ่งในอดีตพื้นที่เหล่านี้เคยถูกบุกรุกแผ้วถางเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและถูกทิ้งร้างในท้ายสุด และในส่วนของไร่ร้างที่เกิดจากการอพยพหมู่บ้านออกจากพื้นที่จะมีสภาพผสมระหว่างพื้นที่เกษตรกรรมและพรรณไม้ป่าที่เริ่มเข้ามาทดแทน เช่น ข่อย (*Streblus asper* Lour) ข้าวไหม้ (*Diospyros wallichii* King & Gamble) พนมสวรรค์ (*Clerodendrum paniculatum* L.) คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Mull. Arg.) เฉียงพร้านางแอ (*Carallia brachiata* (Lour.) Merr.) มะเดื่อชิง (*Ficus fistulosa* Reinw. Ex Blume) ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) เปล้าหลวง (*Croton persimilis* Müll. Arg.) เป็นต้น

4) พื้นที่เกษตรกรรมปลูกพืชเชิงเดี่ยว ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติซึ่งใช้เป็นแนวเขตแบ่งพื้นที่อนุรักษ์ มีบางบริเวณที่รุกล้ำเข้ามาในเขตพื้นที่และได้รับการผ่อนผันให้ทำกินตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2541 พื้นที่เกษตรกรรมลักษณะนี้พบในเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรีร้อยละ 2.07 ส่วนใหญ่จะเป็นไร่สับปะรด พื้นที่เหล่านี้มีบทบาทสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมพืชป่าไม้ โดยเฉพาะที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง เนื่องจากพื้นที่ปลูกพืชเชิงเดี่ยวแบบหมุนเวียนมีส่วนในการทำให้อุณหภูมิในบริเวณนั้น ๆ สูงขึ้นและเกิดผลกระทบต่อสภาพป่าไม้โดยตรง

5) พื้นที่เกษตรกรรมปลูกพืชเชิงผสม พบตามหมู่บ้านที่อาศัยภายในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ (ในส่วนของพื้นที่กันออกและพื้นที่ผ่อนผันให้ทำกิน) มีพื้นที่ปกคลุมร้อยละ 0.20 ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี เป็นการปลูกพืชหลายชนิดหลายประเภทผสมกัน เช่น หมาก (*Areca catechu* L.) ทุเรียน (*Durio zibethinus* L.) มะพร้าว (*Cocos nucifera* L.) กล้วย (*Musa* spp.) ขนุน (*Artocarpus heterophyllus* Lam) สะตอ (*Parkia speciosa* Hassk.) และไผ่อีกหลายชนิด

6) แหล่งน้ำ (Water body) การจำแนกแหล่งน้ำจากภาพถ่ายดาวเทียม เช่น อ่างเก็บน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือแอ่งน้ำธรรมชาติที่มีขนาดใหญ่พอสมควร เท่านั้น ส่วนแหล่งน้ำประเภท ลำห้วย ลำธาร ซึ่งมีขนาดเล็กตามป่าหรือตามร่องเขานั้น ไม่สามารถจำแนกได้จากภาพถ่ายดาวเทียม แหล่งน้ำที่จำแนกได้ดังกล่าวพบอยู่ภายในเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรีร้อยละ 0.02 เพราะส่วนใหญ่จะอยู่ในแนวรอบเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งห่างออกไปรัศมี 1 - 10 กิโลเมตร แหล่งเก็บน้ำที่อยู่ภายในเขตอุทยานที่สามารถจำแนกได้ เช่น ฝายเก็บน้ำ หรือ บ่อ ซึ่งขุดไว้เป็นแหล่งน้ำสำหรับสัตว์ป่าบริเวณโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพป่าสงวนแห่งชาติป่ากุยบุรี อันเนื่องมาจากพระราชดำริ นอกจากนั้นยังมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่อยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ได้แก่ อ่างเก็บน้ำปราณบุรี อ่างเก็บน้ำยางชุม อ่างเก็บน้ำห้วยกระเต็น และอ่างเก็บน้ำย่านชื่อ

7) พื้นที่เปิดโล่งและพื้นที่ใช้ประโยชน์ประเภทอื่น ๆ พบเพียงส่วนน้อยเพียงร้อยละ 0.006 ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ตามริมอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ และมีบางส่วนที่เป็นเหมืองแร่หรือแหล่งขุดตักดินเก่า รวมบริเวณที่เป็นที่ตั้งของสำนักงาน นอกจากนี้ยังมีกรณีที่เป็นแปลงปลูกป่าที่มีการเปิดพื้นที่โดยการกำจัดวัชพืชออกทำให้ปรากฏสว่างในภาพถ่ายดาวเทียมทางตะวันออกของพื้นที่บริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กร.4 (หุบมะซาง)

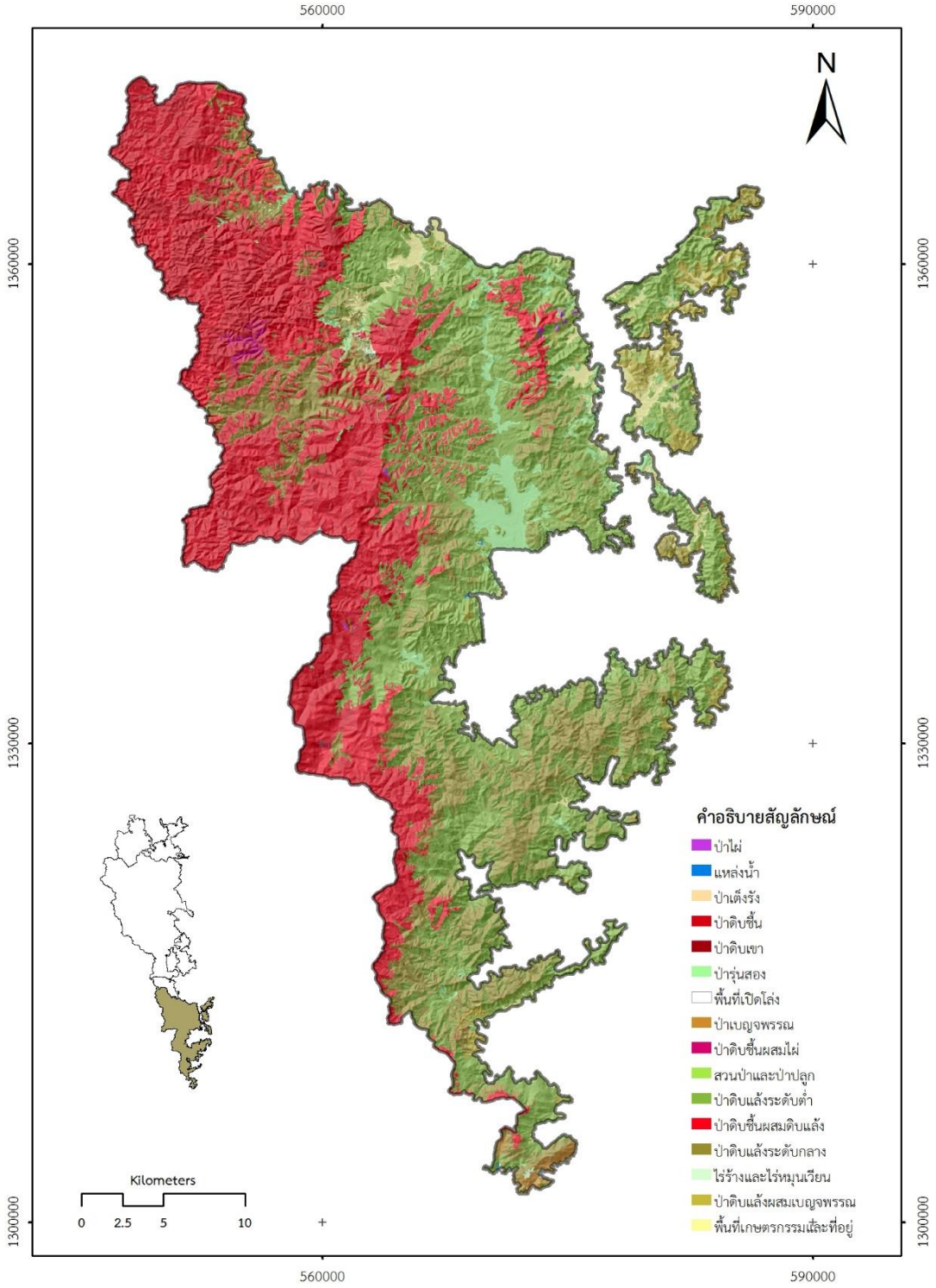

ภาพที่ 9 สังคมพืชและการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ที่มา: ธรรมนูญ และ ชุมพล (2559)

2.7 ประเภทของทรัพยากรสัตว์ป่า

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2558) อุทยานแห่งชาติกุยบุรี เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งรวบรวมความหลากหลายของสัตว์ป่าที่สำคัญแห่งหนึ่งในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย ด้วยความหลากหลายของระบบนิเวศส่งผลให้ประชากรของสัตว์ป่ามีความสำคัญต่อระบบนิเวศหลายชนิด ดังนี้

1) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammal) ที่พบเห็นที่สำคัญ ได้แก่ ช้างป่า (*Elephas moximus*) เสือโคร่ง (*Panthera tigris*) เสือดาวและเสือดำ (*Panthera pardus*) เก้งธรรมดา (*Muntiaeus muntijak*) กวางป่า (*Cervus unicolor*) กระทิง (*Bos gaurus*) วัวแดง (*Bos javanicus*) เลียงผา (*Naemorhedus sumatraensis*) กระจงเล็ก (*Tragulus javanicus*) ลิงเสน (*Macaca arctoides*)

2) นก (Bird) เป็นสัตว์ที่พบเห็นง่ายที่สุด มีปริมาณไม่ต่ำกว่า 200 ชนิด ที่พบเห็นบ่อย ได้แก่ นกเงือกกรามช้าง (*Rhyticeros undulates*) นกแก๊ก (*Anthracoceros albirostris*) นกขุนแผนอกสีส้ม (*Harpactes oreskios*) นกแซงแซวหางปลา (*Dicrurus macrocercus*) นกแซงแซวหางบ่วงใหญ่ (*Dicrurus paradiseus*) นกขุนทอง (*Gracula religiosa*) และนกตบยุงภูเขา (*Caprimulgus jotaka*) ฯลฯ

3) สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibian) ได้แก่ กบทูดหรือเขียดแลว (*Limnonectes blythii*) ตะพาบ (*Amyda cartilagenea*)

4) ผีเสื้อ (Butterfly) ที่พบในเขตอุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีอยู่หลายชนิด ได้แก่ ผีเสื้อถุงทองปักษ์ใต้ (*Troides amphrysus*) ผีเสื้อหางติ่งสะพายเขียว (*Papilio palinulus*) ผีเสื้อหางติ่งนางละเวง (*Papilio memnon agenor*) ผีเสื้อหางมังกรเขียว (*Lamproptera meges*) ฯลฯ

ภาพที่ 10 สัตว์ป่าบางชนิดที่บันทึกได้ในพื้นที่ทำการศึกษา ก.ช้างป่า (*Elephas maximus*) ข. กระทิง (*Bos gaurus*) ค.วัวแดง (*Bos javanicus*) ง.เก้งธรรมดา (*Muntiacus muntijak*) จ.ลิงเสน (*Macaca arctoides*) ฉ.หมาใน (*Cuon alpinus*)

ที่มา: แฟ้มภาพของศูนย์นวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง จังหวัดเพชรบุรี (2558)

3. แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและอุทยานแห่งชาติกุยบุรี

3.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศเป็นเขตปลอดภัยในราชการทหาร ตั้งอยู่ระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานและอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทั้งหมด 131.21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 82,006.25 ไร่ (เป็นพื้นที่ที่คำนวณจากฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์) มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีห้วยสะตือเป็นแนวแบ่งเขต
- ทิศใต้ ติดต่อกับอุทยานแห่งชาติกุยบุรี
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับพื้นที่เกษตรกรรมในท้องที่อำเภอหัวหินและอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศเมียนมา

3.2 เขตการปกครอง

พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คิดเป็นพื้นที่ร้อยละ 2.05 ของพื้นที่จังหวัด โดยแบ่งออกเป็นเขตการปกครองในระดับอำเภอและตำบลได้ดังนี้

อำเภอหัวหิน ครอบคลุมพื้นที่ 3.26 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 2.49 ครอบคลุม 1 ตำบล คือ ตำบลบึงนคร

อำเภอปราณบุรี ครอบคลุมพื้นที่ 127.95 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 97.51 ครอบคลุม 1 ตำบล คือ ตำบลเขาจ้าว

3.3 ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ มีภูมิอากาศจัดอยู่ในประเทศฝนเมืองร้อน เฉพาะฤดู (Tropical Savannah Climate) กล่าวคือ อุณหภูมิจะสูงตลอดทั้งปี และมีช่วงแล้งที่เห็นได้ชัดในรอบปี ทั้งนี้ตามระบบการจำแนกทางภูมิศาสตร์ ลักษณะข้างต้นเป็นภูมิอากาศแบบกึ่งชื้นแล้ง โดยมีช่วงกลางวันยาวในฤดูร้อน และกลางวันสั้นในฤดูหนาว จะมีช่วงที่น้ำมากเกินเพียงพอเป็นระยะเวลาสั้น ๆ หรือไม่มีเลย มีฤดูใหญ่อยู่ 3 ฤดู คือ

ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงกลางเดือนพฤศจิกายน เป็นระยะเวลาประมาณ 7 เดือน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งลมนี้พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย โดยฝนจะหนักในเดือนพฤษภาคม แล้วฝนจะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม หลังจากนั้นฝนจะตกหนักในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนธันวาคม ถึงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ในระยะนี้จะเป็นมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งลมนี้จะพัดมาจากบริเวณความกดอากาศสูงในทะเลจีนใต้ซึ่งจะพัดเอาความร้อนชื้นมา ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม โดยระยะนี้เป็นช่วงรอยต่อของฤดูลมมรสุมหลังจากสิ้นฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว อากาศจะเริ่มร้อน และมีอากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนักเนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเลทำให้อากาศคลายร้อนลงไปมาก

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กลางเดือนพฤษภาคม โดยระยะนี้เป็นช่วงรอยต่อของฤดูลมมรสุมหลังจากสิ้นฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว อากาศจะเริ่มร้อน และมีอากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนักเนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 29 องศาเซลเซียส

อุณหภูมิ พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศมีอุณหภูมิสูงสุด เฉลี่ย 25 – 30 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 16 – 22 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ย 20 – 26 องศาเซลเซียส (ข้อมูลจาก Worldclim - Global Climate Data)

ปริมาณน้ำฝน เขตพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงกลางเดือนพฤศจิกายน เป็นระยะเวลาประมาณ 7 เดือน โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งลมนี้พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย โดยฝนจะหนักในเดือนพฤษภาคม แล้วฝน

จะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม หลังจากนั้นฝนจะตกหนักในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน จากปริมาณน้ำฝนจาก Worldclim - Global Climate Data แสดงให้เห็นว่าทางทิศตะวันตกของอุทยานฯ หรือบริเวณเทือกเขาตะนาวศรี มีปริมาณน้ำฝนที่มากถึง 1,651 มิลลิเมตรต่อปี ส่วนพื้นที่ด้านทิศตะวันออกของอุทยานฯ มีปริมาณน้ำฝนที่ต่ำกว่าบริเวณเทือกเขาตะนาวศรี คือ 1,277 มิลลิเมตรต่อปี

3.4 ระดับความสูง

พื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ ตั้งอยู่บริเวณเทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา ตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 1363371 ถึง 1378808 เหนือ และลองติจูดที่ 543543 ถึง 563578 ตะวันออก มียอดเขาสูงสุด คือ ยอดเขาใหญ่ มีความสูงประมาณ 1,283 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

3.5 ความลาดชัน

สภาพพื้นที่บริเวณแนวเชื่อมต่อระบบนิเวศส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาตะนาวศรี อันเป็นเทือกเขาที่กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา มีสภาพพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. พื้นที่แบบลูกคลื่นลอนชั้นถึงเนินเขา มีความลาดชันน้อยกว่า 35 องศา พื้นที่บางส่วนถูกบุกรุก แผ้วถางทำไร่ และพืชผักต่าง ๆ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 17.74 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 13.52 ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

2. พื้นที่แบบภูเขา ประกอบด้วยภูเขาที่มีความสูงชันมาก มีความลาดชันมากกว่า 35 องศา และพื้นที่ส่วนใหญ่ยังคงมีสภาพเป็นป่าธรรมชาติ และเป็นป่าต้นน้ำลำธาร โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 113.48 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 86.48 ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

3.6 ลักษณะทางธรณีวิทยา

ลักษณะทางธรณีวิทยาที่พบในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศประกอบด้วย หินตะกอนและหินแปร กระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ ซึ่งเรียงลำดับจากหินที่มีอายุน้อยไปถึงหินที่มีอายุมากได้ดังนี้

ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Qc) เป็นหินในมหายุคซีโนโซอิก ซึ่งเป็นหินตะกอนยุคควอเทอร์นารี (Quaternary) ยุคนี้เริ่มเมื่อประมาณ 0.01 - 1.8 ล้านปี ตะกอนเศษหินเชิงเขาประกอบด้วยชั้นตะกอนของกรวด ทราย ทรายแป้ง ศิลาแลงและเศษหิน พบทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.09 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 0.07 ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

หินตะกอนและหินแปร (CP_{k-1}) เป็นหินมหายุคพาลีโอโซอิกตอนบน ซึ่งเป็นหินในยุคคาร์บอนิเฟอรัส - เพอร์เมียน (Permian - Carboniferous) ยุคนี้เริ่มเมื่อประมาณ 280 - 320 ล้านปี จัดอยู่ในกลุ่มหินแก่งกระจาน หมวดหินเขาพระ ประกอบด้วยหินดินดานสีเทาเข้มถึงดำ หินทรายการคัดขนาดไม่ดี หินดินดานปนกรวด สีเทาเข้ม และหินเชิร์ต พบกระจายอยู่ทั่วทั้งพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 131.13 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 99.93 ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

3.7 ลักษณะทางปฐพีวิทยา

ทรัพยากรดินในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ สามารถจำแนกได้ 2 ชุดดิน ดังนี้

1. ดินชุด 23 s เป็นชุดดินที่มีความลาดชันประมาณ 3 – 8 องศา มีการระบายน้ำของชั้นดินในระดับที่ดี ดินชุดนี้มีความลึกปานกลาง มีปริมาณกรวดมากกว่าร้อยละ 35 เนื้อดินชั้นบนเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย มีค่าความเป็นกรด – ด่าง (pH) ของดินชุดนี้อยู่ที่ 6.5 – 8.0 ส่วนดินชั้นล่างเป็นดินร่วนปนทราย มีค่า pH ประมาณ 5.5 – 8.0 พบกระจายทางทิศตะวันออกของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศโดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 7.10 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 5.41 ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

2. พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (Slope complex : SC) เป็นชุดดินที่มีความลาดชันมากกว่า 35 องศา มีการระบายน้ำของชั้นดินในระดับที่ดี ดินชุดนี้เป็นดินตื้น มีปริมาณกรวดมากกว่าร้อยละ 50 พบดินชุดนี้ได้ทั่วทั้งพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 124.16 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 94.59 ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

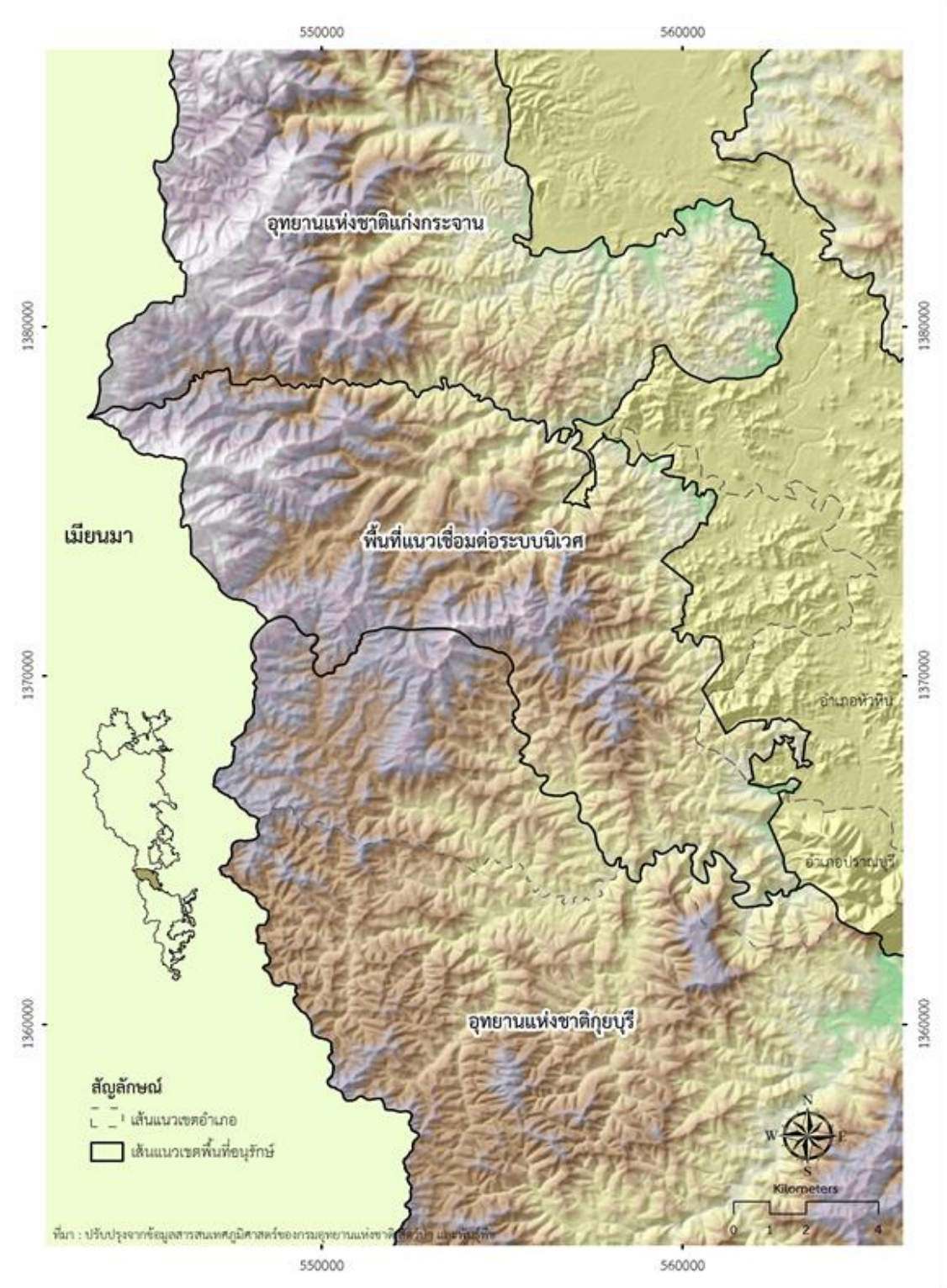

ภาพที่ 11 ที่ตั้งและอาณาเขตของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

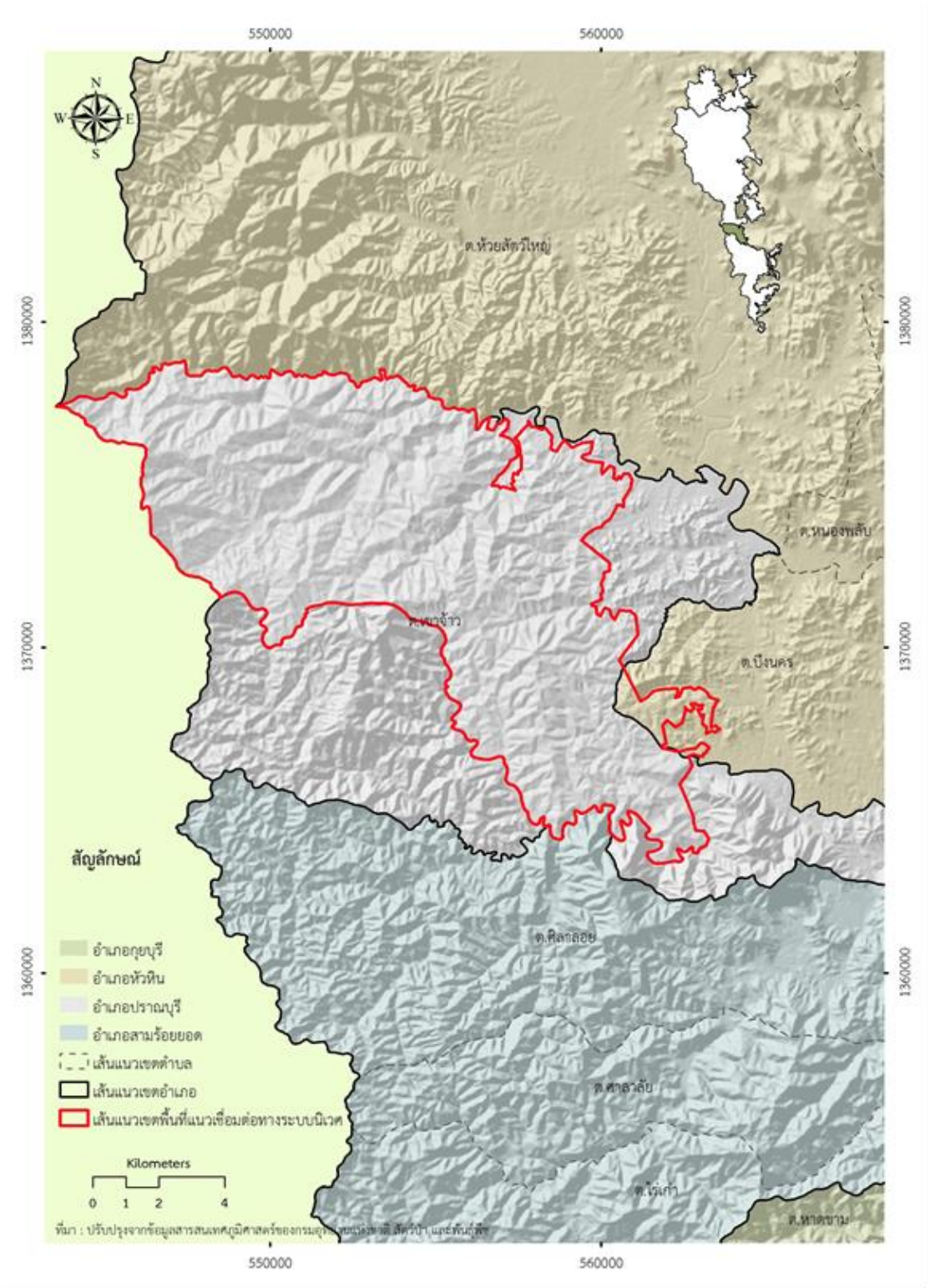

ภาพที่ 12 ขอบเขตการปกครองของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

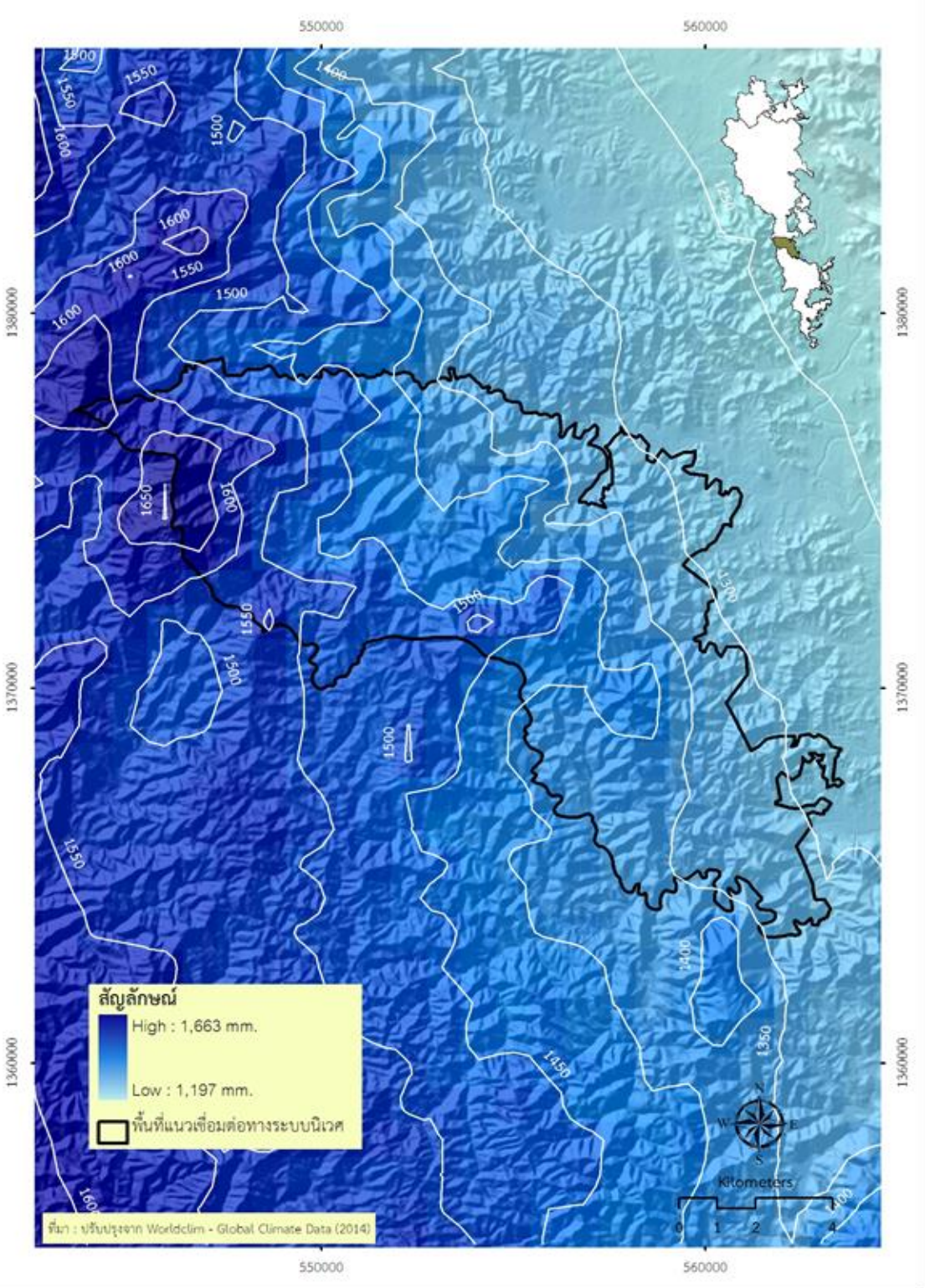

ภาพที่ 13 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: Hijmans *et al*. (2005) ; worldclim – Global Climate Data (2014)

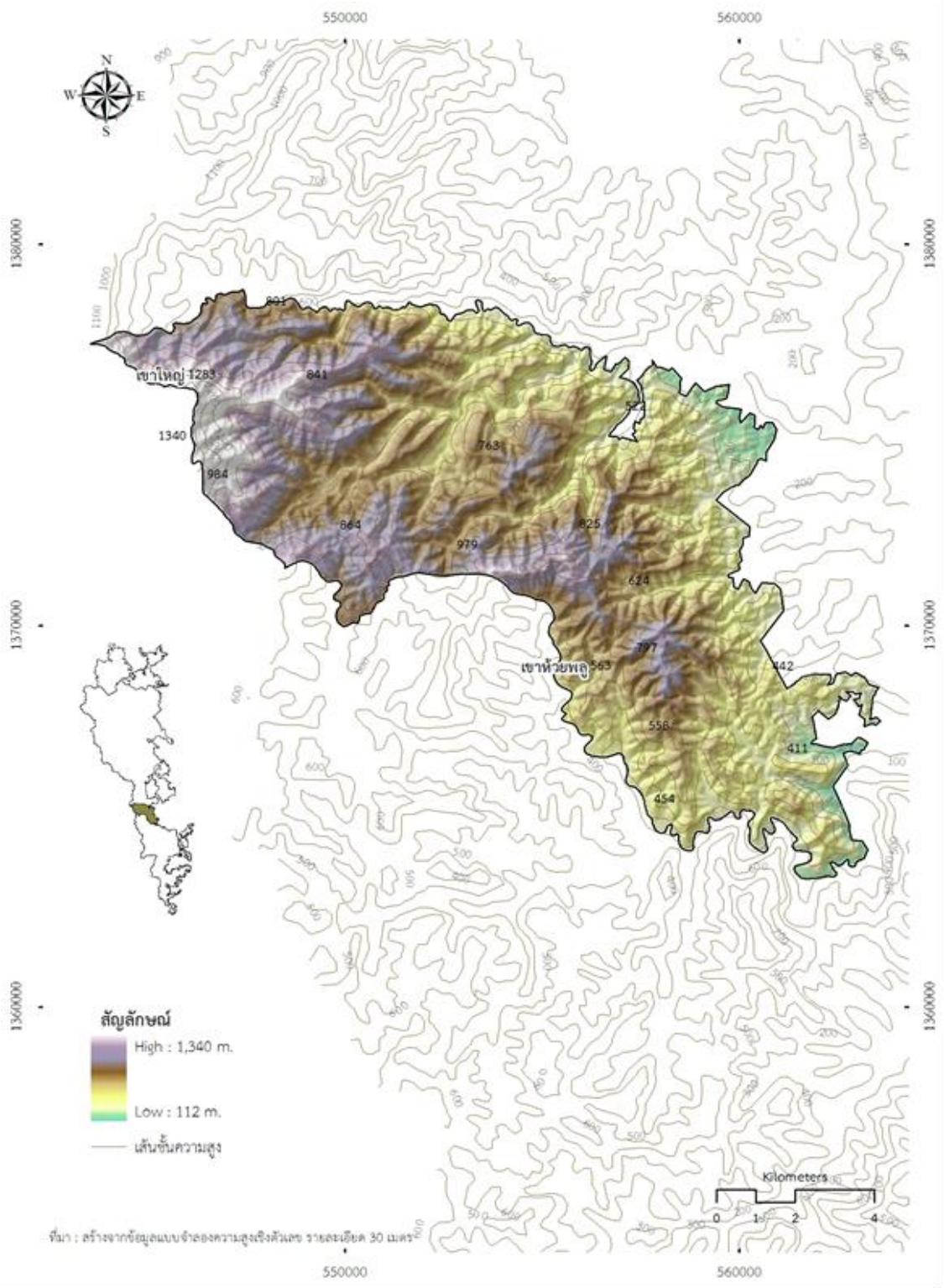

ภาพที่ 14 ระดับความสูง (Elevation) ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: สร้างจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : DEM)

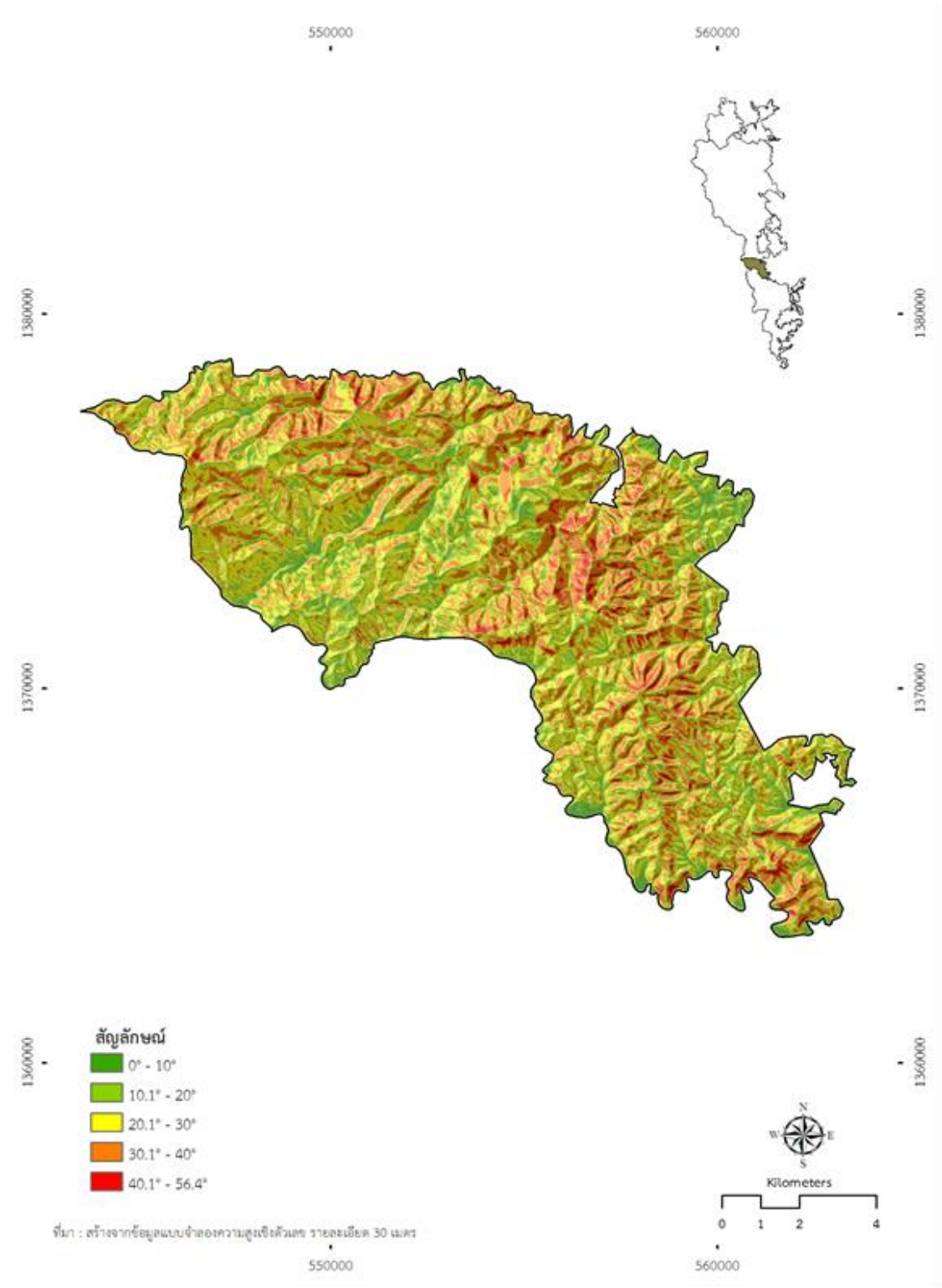

ภาพที่ 15 ความลาดชัน (Slope) ของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: สร้างจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : DEM)

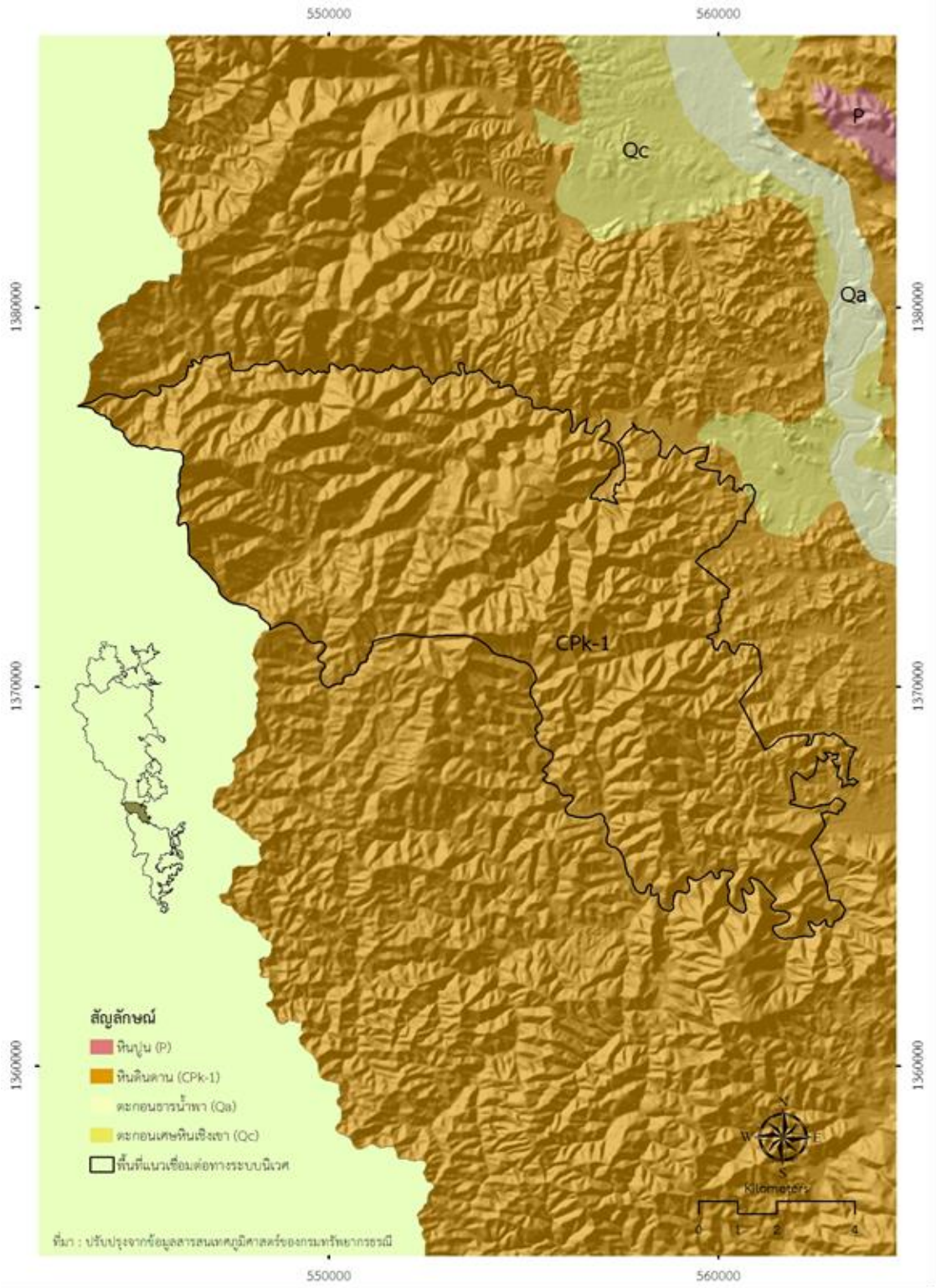

ภาพที่ 16 ลักษณะทางธรณีวิทยาในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมทรัพยากรธรณี

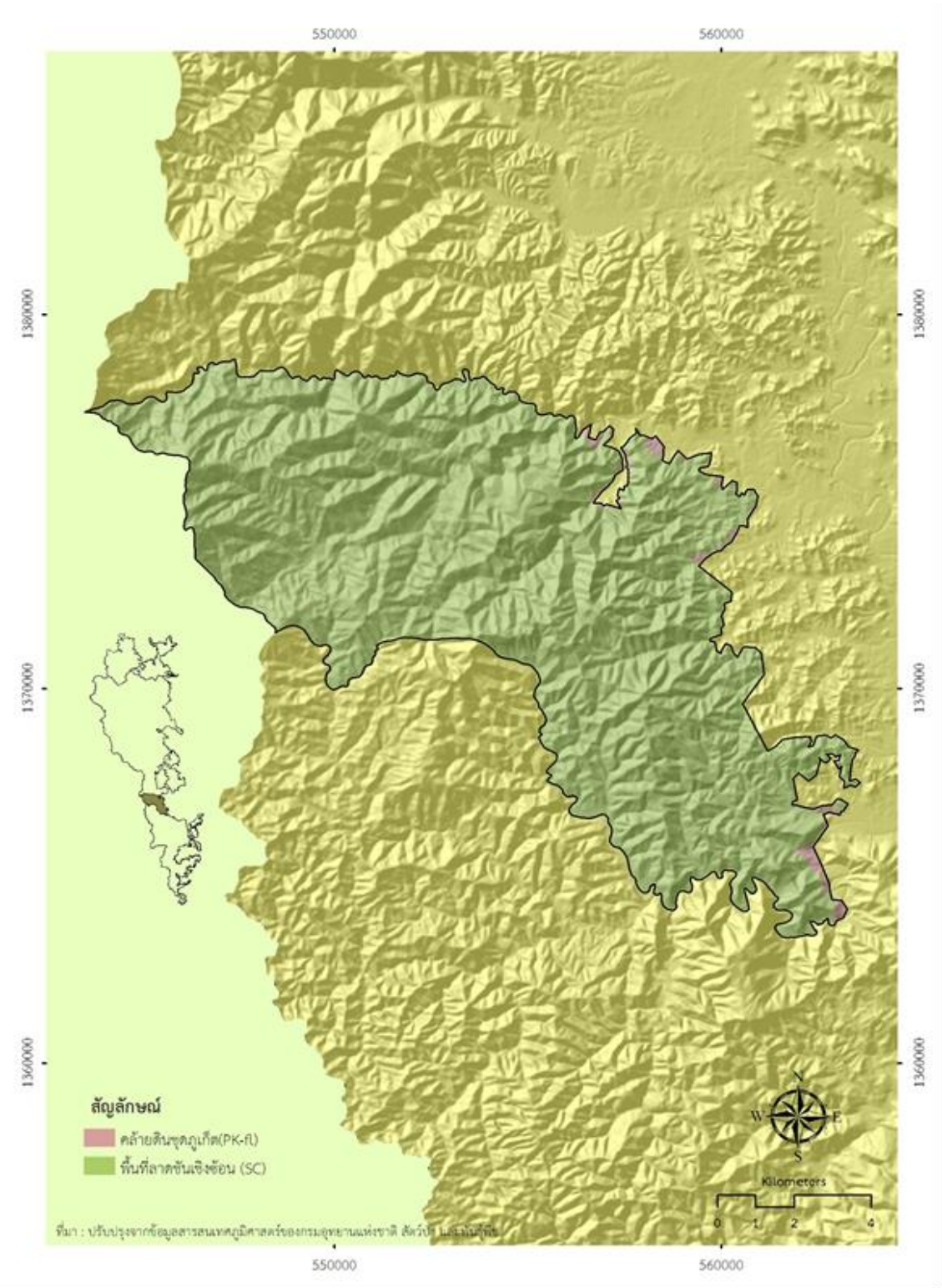

ภาพที่ 17 ลักษณะทางปฐพีวิทยาในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: ปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

3.8 ทรัพยากรน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำที่สำคัญในเขตพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ มี 2 สาย ได้แก่ ห้วยสวนขนุน และห้วยหุบเสือโฮก ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาตะนาวศรี แล้วไหลมาบรรจบกันที่แม่น้ำปราณบุรี แหล่งน้ำทั้ง 3 สาย นับว่ามีประโยชน์ต่อชุมชนมหาศาล เนื่องจากเป็นแหล่งน้ำคุณภาพดีและไหลตลอดทั้งปี

3.9 ประเภทของทรัพยากรป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ ประกอบด้วยชนิดป่า สังคมพืช และการใช้ประโยชน์ที่ดินอื่น ดังนี้

ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest) พบตามพื้นที่สูงตั้งแต่ 950 – 1,000 เมตรขึ้นไป พบกระจายเป็นหย่อมทางทิศตะวันตกของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 1.20 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 749.45 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.66 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าดิบชื้น (Moist evergreen forest) เป็นป่าดิบชื้นที่มีลักษณะโครงสร้างป่าและระดับความชื้นที่ใกล้เคียงกับป่าดงดิบชื้นในภาคใต้ของไทย พบกระจายทางทิศตะวันตกของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 41.75 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 26,096.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.82 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าดิบชื้นกึ่งดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi-moist evergreen forest/upper dry evergreen forest) ซึ่งมีโครงสร้างป่าไม่เกิน 3 ชั้นเรือนยอด มีพรรณไม้ไม่ผลัดใบประมาณร้อยละ 70 – 80 มีช่วงแล้งเป็นระยะสั้น ๆ ของปี พบทางตอนกลางและตอนล่างของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 22.01 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 13,758.13 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.38 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าดิบแล้งระดับกลาง (Middle dry evergreen forest/upper dry evergreen forest) เป็นป่าดิบแล้งที่มีมวลชีวภาพและความชื้นค่อนข้างสูงกว่าป่าดิบแล้งระดับต่ำ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากอุณหภูมิที่ต่ำกว่าที่เป็นผลจากระดับความสูงของพื้นที่ ป่าบริเวณนี้มีไม้พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) พญารากดำ (*Diospyros defectrix* H.R. Fletcher) เป็นไม้เด่น พบบริเวณตอนบน

และตอนกลางของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 30.63 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 19,142.77 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 23.34 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Lower dry evergreen forest) มีสภาพป่าที่ค่อนข้างโปร่งและมีความแล้งมากกว่าประเภทที่ 1 มีไม้ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) เป็นไม้เด่น นอกจากนี้ มีไม้กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Mull. Arg.) จันทน์หอม (*Mansonia gagei* J.R.Drumm. ex Prain) เป็นไม้เด่น พบทางทิศตะวันออกและเรื่อยไปจนถึงตอนล่างของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 32.82 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 20,513.39 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 25.01 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ (Dry evergreen - mixed deciduous forest) สันนิษฐานว่าเกิดจากการที่สภาพอากาศมีอุณหภูมิสูงขึ้นทำให้พรรณไม้ในป่าดิบแล้งเดิมบางชนิดทนอยู่ไม่ได้และตายลงในขณะที่มีพรรณไม้ในป่าเบญจพรรณบางชนิดที่ชอบสภาพอากาศแบบนี้ เช่น งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) ส้มกบ (*Hymenodictyon orixense* (Roxb.) Mabb.) ปอยาบ (*Colona flagrocarpa* (C. B. Clarke) Craib) และโดยเฉพาะพืชจำพวกไผ่ พยายามเข้ามาทดแทน หรืออาจเป็นเพียงการซ้อนทับกันของระบบนิเวศที่มีอาณาบริเวณกว้าง พบเป็นหย่อมเล็ก ๆ บริเวณตอนล่างของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.37 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 231.47 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.28 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest) มีไผ่รวกเป็นไม้เด่น พบเป็นหย่อมเล็ก ๆ ทางตอนล่างของพื้นที่ที่ติดกับประเทศเมียนมา โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.61 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 380.76 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.46 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าทดแทน (Succession forest) ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ผ่านการทำไม้หรือเป็นพื้นที่เกษตรกรรมในอดีต พบบริเวณชายขอบพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่เกษตรกรรม โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.83 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 519.29 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของพื้นที่ทั้งหมด

ป่าไผ่ (Bamboo forest) เป็นป่าดงดิบชื้นที่มีแต่พืชจำพวกไผ่ขึ้นปกคลุมอย่างหนาแน่น มีไม้ยืนต้นขนาดเล็กขึ้นกระจายห่าง ๆ พบเป็นหย่อมเล็ก ๆ แทรกตามป่าดงดิบชื้น โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.17 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 108.32 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของพื้นที่ทั้งหมด

ไร่ร้างและไร่หมุนเวียน (Old clearing area) ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำกินที่มีการทิ้งร้างเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ พบทางทิศใต้ของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.13 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 84 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของพื้นที่ทั้งหมด

พื้นที่เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย (Agricultural land) ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่รอบเขตพื้นที่ป่าและพื้นที่ทำกินตามมติ ครม.ปี 2541 ใต้ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.63 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 393.33 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.48 ของพื้นที่ทั้งหมด

พื้นผิวถนน (Road) เป็นถนนลำลอง เป็นระยะทางสั้น ๆ พบบริเวณทิศตะวันออกเฉียงใต้ของพื้นที่ โดยมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 0.05 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 29.92 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของพื้นที่ทั้งหมด

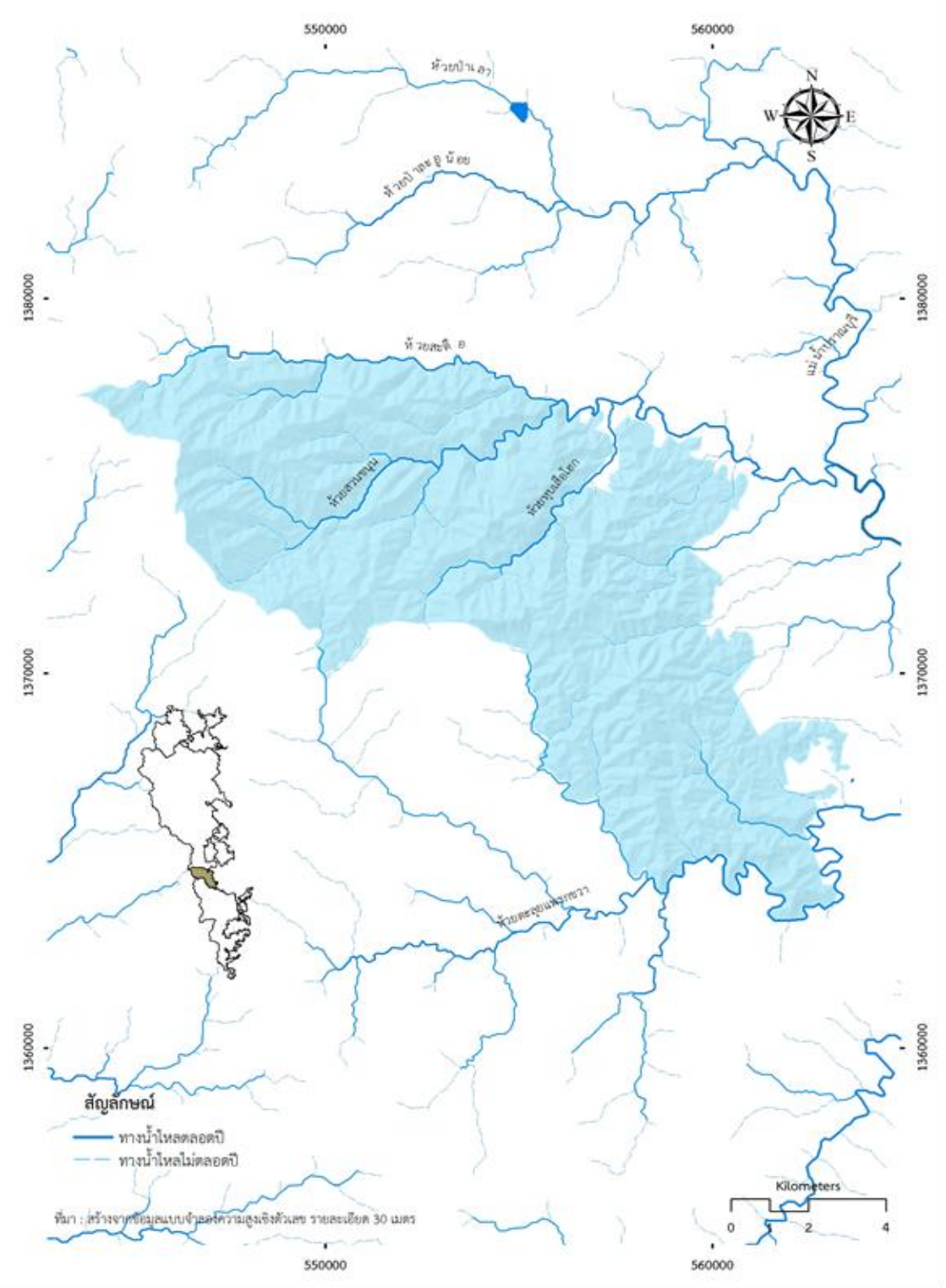

ภาพที่ 18 พื้นที่ลุ่มน้ำของพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: สร้างจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital Elevation Model : DEM)

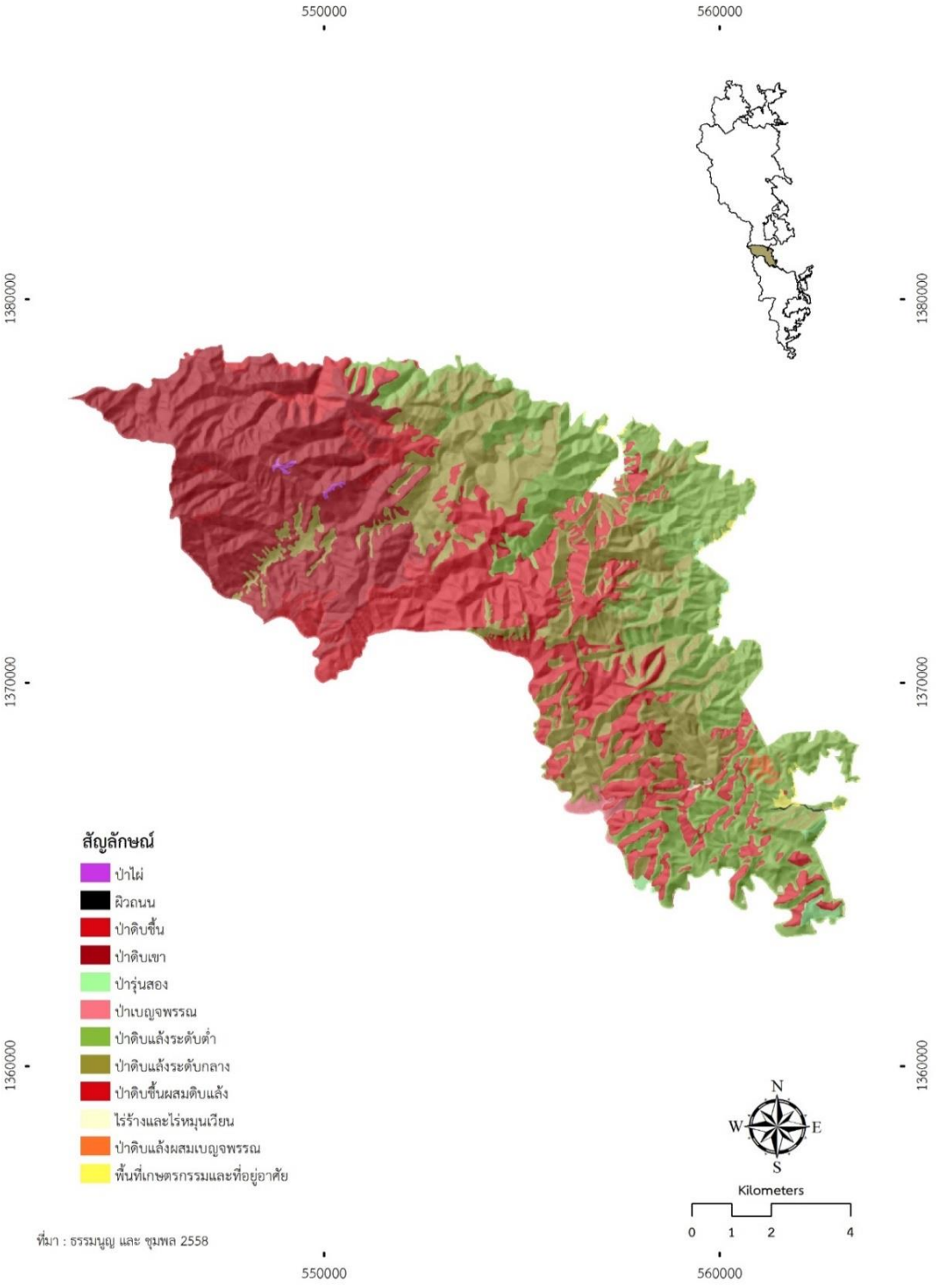

ภาพที่ 19 สังคมพืชและการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

ที่มา: ธรรมนูญ และ ชุมพล (2559)

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1: 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร
2. เครื่องกำหนดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ (Global Positioning System; GPS)
3. โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System; GIS)
4. เข็มทิศ (compass)
5. เครื่องมือ relascope ที่มีขนาด BAF เท่ากับ 3
6. เทปวัดระยะ 50 เมตร
7. เทปวัดความโตต้นไม้ (diameter tape)
8. อุปกรณ์วัดความสูง
9. สมุดบันทึกข้อมูล

วิธีการ

1. การวางแปลงตัวอย่าง

การสำรวจทรัพยากรป่าไม้ด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ Point Sampling คือ รัศมีของแปลงตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นตามขนาดความโตของต้นไม้ทางเส้นผ่าศูนย์กลาง ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดต้นไม้และแปลงตัวอย่างมีว่า ถ้าต้นไม้ต้นใดถูกนับเข้าในรัศมีของแปลงตัวอย่างจะมีเนื้อที่หน้าตัดเท่ากับ 1 ตารางเมตรต่อเฮกตาร์ การวางแปลงตัวอย่างแบบ Point Sampling จะทำการสำรวจไม้หนุ่มโดยใช้รัศมีวงกลม 5 เมตร และสำรวจกล้าไม้โดยใช้รัศมี 2 เมตร วางแปลงเป็นระบบ (systematic) โดยใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) กำหนดระยะห่างระหว่างแปลงเท่ากับ 2.5 กิโลเมตร จำนวน 187 แปลงตัวอย่าง (ภาพที่ 22)

ในการสำรวจแบบ Point Sampling นั้นใน 1 กลุ่มแปลงตัวอย่าง (Cluster) ได้ทำการแบ่งออกเป็นแปลงย่อยอีกจำนวน 5 แปลง ได้แก่ แปลงที่อยู่กึ่งกลาง (Center) และอีก 4 แปลงเป็นแปลงที่อยู่ตามแนวทิศเหนือ (North) ทิศใต้ (South) ทิศตะวันออก (East) และทิศตะวันตก (West) ของแปลงย่อยที่อยู่กึ่งกลางซึ่งกำหนดให้ระยะห่างระหว่างแปลงย่อยเท่ากับ 50 เมตร (ภาพที่ 21)

การสำรวจแบบ Point Sampling

หลักการของการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ Point Sampling คือ จะมีการกำหนดตำแหน่งจุดสุ่มตัวอย่างหรือ sampling point เช่นเดียวกับการเลือกจุดศูนย์กลางแปลงตัวอย่าง (sampling plot) ในวิธีการสำรวจโดยใช้แปลงตัวอย่างวงกลม ต้นไม้แต่ละต้นที่อยู่รอบ ๆ sampling point จะมีขนาดแปลงเป็นของตัวเองที่แปรผันไปตามขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต้นไม้นั้น ในกรณีต้นไม้เป็นหน่วยตัวอย่าง โอกาสที่ต้นไม้จะถูกเลือกเป็นตัวอย่างจะขึ้นอยู่กับขนาดของต้นไม้ และระยะทางจากจุดศูนย์กลางของแปลงตัวอย่างถึงต้นไม้นั้น (สงคราม, 2531 *อ้างโดย* ธรรมนูญ, 2541)

วัตถุประสงค์ของการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ Point Sampling คือ ต้องการทราบผลผลิตของหมู่ไม้ โดยเฉพาะผลผลิตที่เป็นเนื้อที่หน้าตัดของหมู่ไม้ (เช่น ตารางเมตร/เฮกตาร์ หรือตารางเมตร/ไร่) ด้วยการตรวจนับต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่กว่ามุมกวาดหรือมุมวิกฤตที่ถูกกำหนดให้เป็นค่าคงที่ของเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจโดยไม่จำเป็นต้องวางแปลงตัวอย่าง ทั้งนี้เราจะทราบขนาดเนื้อที่หน้าตัดของหมู่ไม้โดยการนำค่าคงที่ของเครื่องมือคูณกับจำนวนต้นไม้ที่ตรวจนับได้ และหากต้องการทราบข้อมูลลักษณะอื่นของต้นไม้ เช่น ปริมาตรไม้และจำนวนต้นไม้ก็จำเป็นต้องวัดขนาดความโตที่ระดับความสูงเพียงอกของต้นไม้ที่ถูกตรวจนับด้วย (ปัสสี, 2548)

ค่าคงที่ของเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจจะถูกกำหนดจากมุมกวาดที่เกิดจากแนวเล็งสองเส้นจากจุดสุ่มไปยังต้นไม้ดังแสดงในภาพที่ 1 ซึ่งค่าคงที่นี้จะถูกเปลี่ยนให้อยู่ในรูปของตัวประกอบ (factor) ที่ใช้สำหรับคำนวณผลผลิตของหมู่ไม้ที่เป็นเนื้อที่หน้าตัดต่อหน่วยเนื้อที่ จึงเรียกตัวประกอบนี้ว่า “basal area factor” หรือเรียกย่อ ๆ ว่า “BAF” เมื่อนำเครื่องมือที่มีค่า BAF ตามที่เรากำหนดไปสำรวจไม้ในป่าจะมีผลทำให้ต้นไม้แต่ละต้นที่ตรวจนับได้เป็นตัวแทนของหมู่ไม้ที่มีขนาดเนื้อที่หน้าตัดต่อหน่วยเนื้อที่เท่ากับค่า BAF ของเครื่องมือนั้น เช่น ถ้าใช้เครื่องมือที่มีค่า BAF = 1 ไปสำรวจไม้ในป่า ต้นไม้แต่ละต้นที่ตรวจนับได้ก็จะเป็นตัวแทนของหมู่ไม้ที่มีขนาดเนื้อที่หน้าตัดเท่ากับ 1 ตารางเมตร/เฮกตาร์ (หรือหน่วยอื่น ๆ แล้วแต่กรณี) (ปัสสี, 2548)

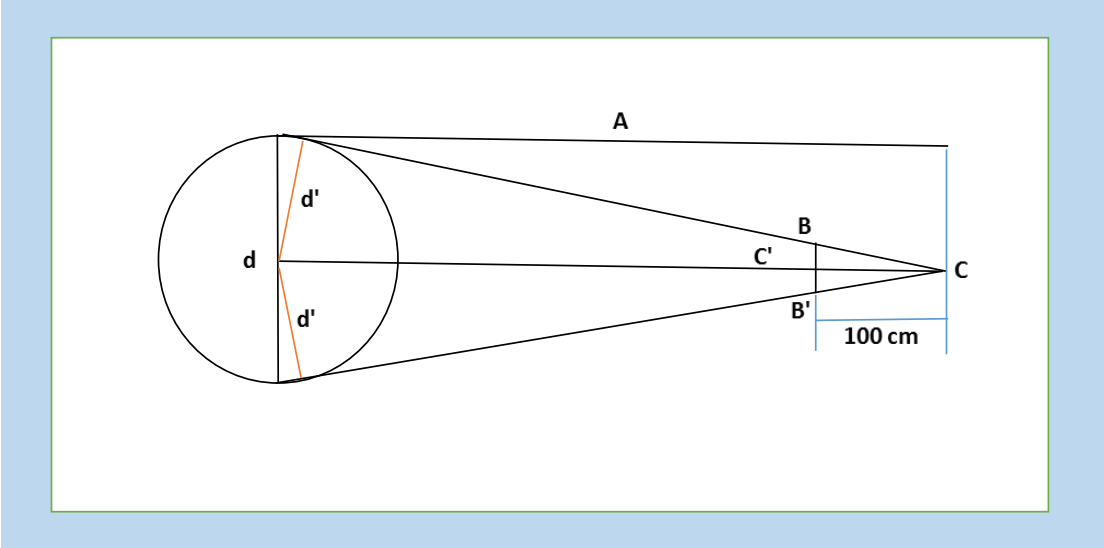

ภาพที่ 20 มุมกวาดที่เกิดจากแนวเล็งจากจุดสุ่มไปยังต้นไม้

ที่มา: ปัสสี (2548)

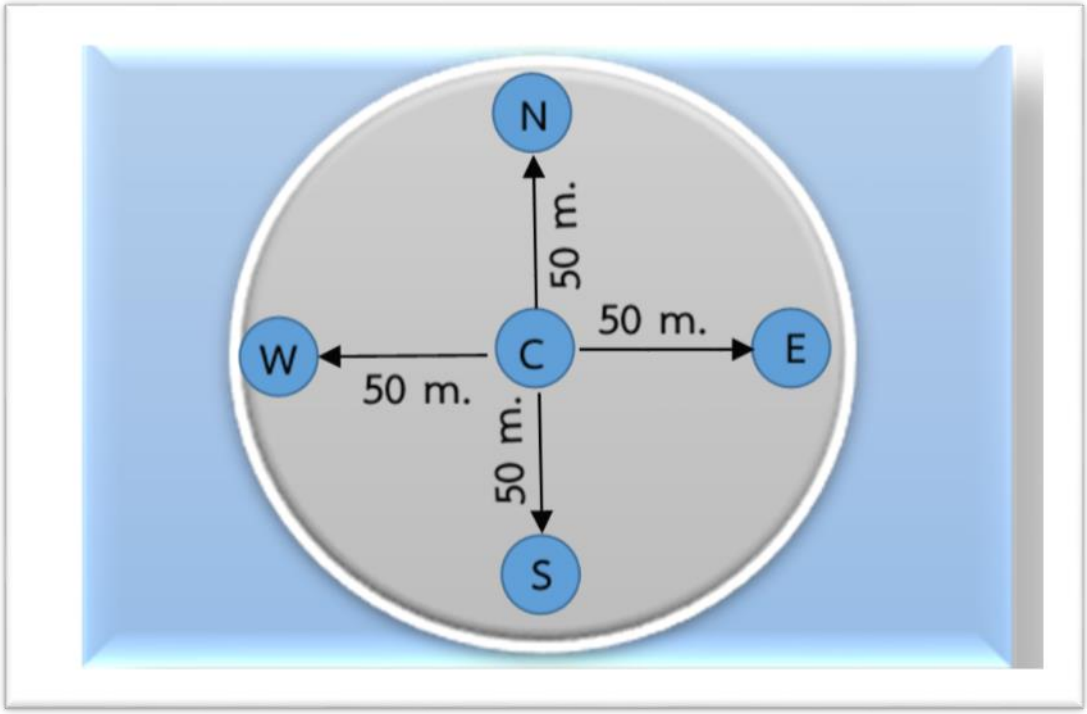

ภาพที่ 21 รูปแบบการวางแปลงของแต่ละกลุ่มแปลงตัวอย่าง (cluster)

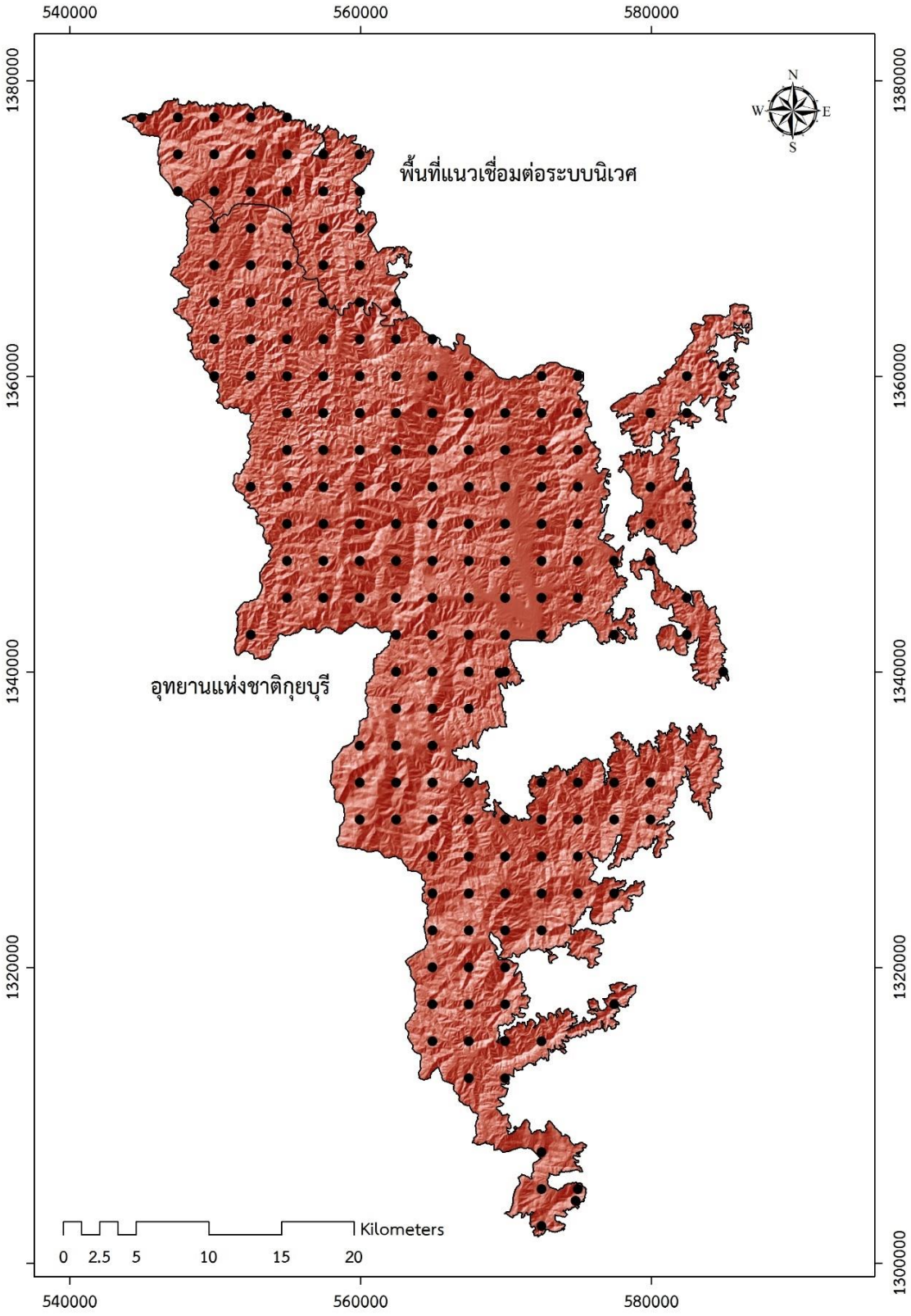

ภาพที่ 22 ที่ตั้งแปลงตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ จำนวน 187 กลุ่มแปลง

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม

ไม้ยืนต้น (tree) ทำการวัดไม้ยืนต้นโดยใช้เครื่องมือ Relascope ซึ่งมี BAF เท่ากับ 3 ตามคำแนะนำของธรรมนูญ (2541) โดยที่ตัวเครื่องมือมีความยาว 100 เซนติเมตร และมีความกว้างของช่องส่องเท่ากับ 3.45 เซนติเมตร วัดเฉพาะต้นไม้ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 14 เซนติเมตร และมีความสูงมากกว่า 1.3 เมตร โดยกำหนดจุดกึ่งกลางแปลงในแต่ละแปลงย่อยที่จะทำการเก็บข้อมูลและใช้อุปกรณ์ relascope ส่องไปยังต้นไม้ที่อยู่รอบ ๆ แปลง ในระดับสายตาของ ผู้ทำการส่องและที่ระดับ 1.3 เมตรของความสูงต้นไม้ จะทำการตรวจนับเฉพาะต้นไม้ที่มีขนาดเกินช่องเครื่องมือ relascope เท่านั้น วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอก โดยใช้ dimeter tape และความสูงโดยใช้ไม้วัดความสูง แต่ถ้าขนาดของต้นไม้เล็กกว่าช่องส่องจะไม่ทำการตรวจนับต้นไม้นั้น และกรณีที่เล็งผ่านช่องส่องแล้ว ปรากฏว่าขนาดของต้นไม้พอดีกับช่องส่องจะถือว่าเป็นต้นไม้ที่อยู่กำกึ่ง (borderline tree) ระหว่าง “ตรวจนับ” กับ “ไม่ตรวจนับ” หากเกิดกรณีเช่นนี้จะต้องทำการตรวจสอบโดยการวัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอก และวัดระยะทางในแนวราบจากจุดสุ่มไปยังกึ่งกลางลำต้นของต้นไม้นั้น แล้วนำไปเปรียบเทียบกับค่า “ระยะทางจำกัด” หรือ limiting distance (A) ของต้นไม้ที่มีขนาดความโตเท่ากับต้นไม้นั้นโดยที่

$$A = \frac{d}{\sqrt{\frac{2500}{BAF}}}$$

เมื่อ A = ระยะทางจำกัดของต้นไม้ที่มีขนาดความโตที่ระดับความสูงเพียงอก (DBH) เท่ากับ d

BAF = basal area factor (m^2/ha)

จากการเปรียบเทียบ ถ้าปรากฏว่าระยะทางที่วัดมามีค่ามากกว่าระยะทางจำกัดของต้นไม้ที่มี DBH เท่ากัน ก็จะถือว่าต้นไม้นั้นอยู่นอกเขตจึงไม่ต้องทำการวัด ส่วนต้นไม้ที่มีขนาดพอดีกับช่องส่องของ relascope ให้ทำการวัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางและความสูง แต่ทำการวัดระยะทางจากต้นไม้จนมาถึงที่ผู้ส่องเพิ่มเพื่อนำไปคำนวณในสูตรต่อว่าจะเอาหรือไม่เอาต้นไม้ต้นนั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ point sampling มีหลายอย่าง ทั้งเครื่องมือราคาถูก สามารถสร้างใช้เองได้และเครื่องมือที่มีราคาแพง ได้แก่ (1) Stick-type angle gauge (2) Relascope (3) Spiegel-Relaskop (4) Wedge prism ดังแสดงในภาพที่ 23

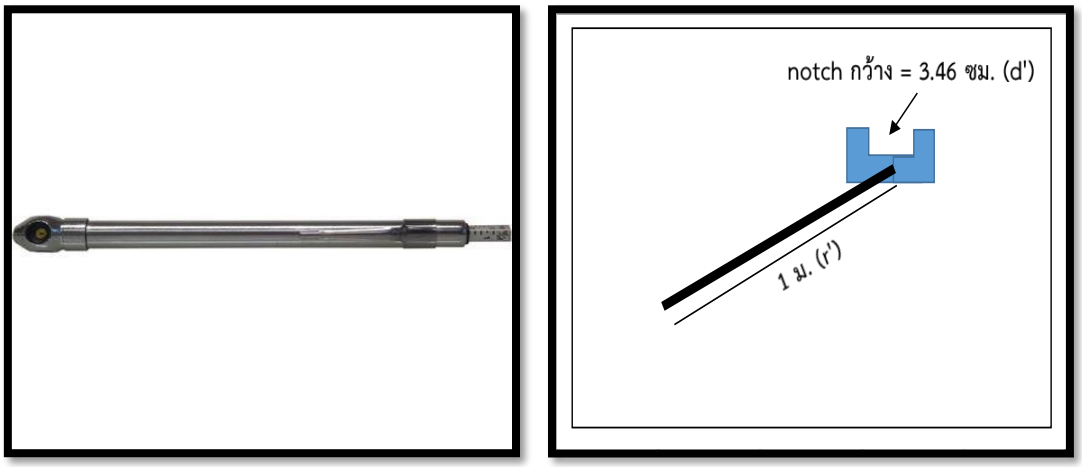

(1) (2)

(3) (4)

ภาพที่ 23 เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจป่าไม้ด้วยวิธี point sampling

ที่มา: ปัสสี (2548)

การวัดความโตของต้นไม้ที่ขึ้นบนพื้นที่ราบ พื้นที่ลาดเท ต้นไม้เอียง ต้นไม้แตกออกเป็น 2 กิ่ง และต้นไม้ที่มีรูปทรงผิดปกติ มีการวัดความโตของต้นไม้แตกต่างกันไปดังนี้ (ภาพที่ 24)

1. การวัดความโตของต้นไม้ที่ขึ้นอยู่บนที่ราบจะวัดความโตของต้นไม้ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 1.3 เมตร

2. ในกรณีที่ต้นไม้ขึ้นอยู่ในพื้นที่ลาดเท (slope) ให้วัดความโตของต้นไม้ที่ระดับความสูง 1.3 เมตร ทางด้านบนของพื้นที่ลาดเท

3. ในกรณีที่ต้นไม้เอนหรือเอียง ให้วัดความโตของต้นไม้ที่ระดับความสูง 1.3 เมตร ไปตามมุมเอียงของต้นไม้นั้น

4. ในกรณีที่ต้นไม้แตกออกเป็นสองกิ่ง ณ ระดับ 1.3 เมตร หรือสูงกว่า การวัดความโตของต้นไม้ให้วัด ณ ระดับที่ต่ำลงมาเล็กน้อย

5. ในกรณีที่ต้นไม้แตกออกเป็นสองกิ่ง ต่ำกว่าระดับความสูง 1.3 เมตร (ไม้สองนาง) ให้วัดความโตของต้นไม้แต่ละกิ่ง ณ ระดับที่เหนือจุดที่แตกกิ่งไปอีก 1 เมตร โดยเสมือนกับวัดต้นไม้สองต้น

6. ในกรณีที่ต้นไม้มีปมหรือพูพอน ณ ระดับความสูง 1.3 เมตร จากพื้นดิน ให้วัดความโตของต้นไม้ที่ระดับเหนือปมหรือพูพอนเล็กน้อย

7. ในกรณีที่ต้นไม้มีโคนโตจากพื้นดินประมาณ 0.9 – 1 เมตร ให้วัดความโตเหนือจุดที่โคนโตขึ้นไปอีก 45 เซนติเมตร

8. ในกรณีที่ต้นไม้มีพูพอนอยู่สูงและไม่สามารถหลีกเลี่ยงการวัดได้ให้วัดที่ระดับความสูง 1.3 เมตร ซึ่งค่าที่ได้จะนำมาคำนวณในสมการพูพอนที่สร้างขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อการประมาณค่ามวลชีวภาพสำหรับไม้ที่มีลักษณะเป็นพูพอน

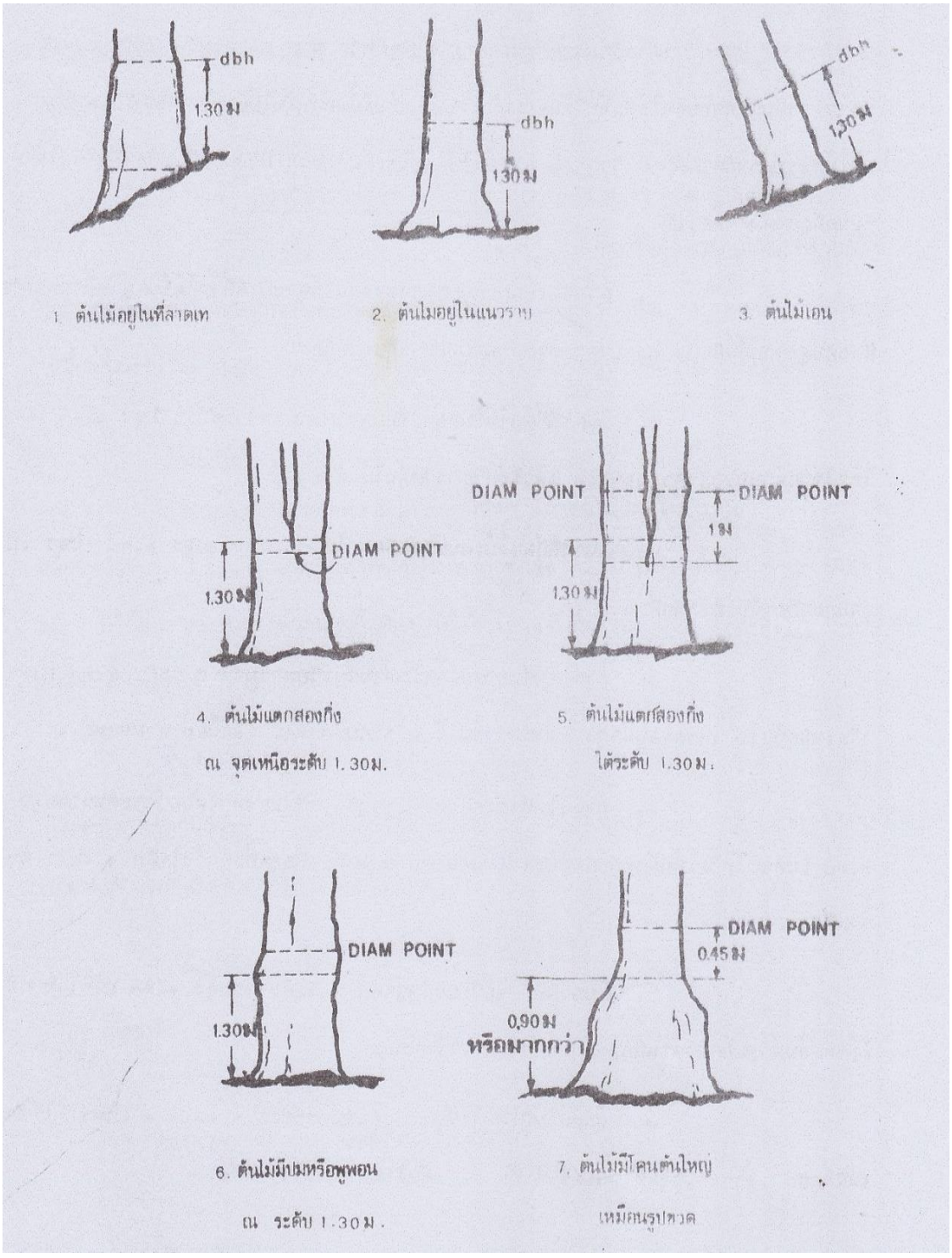

ภาพที่ 24 การวัดความโตของต้นไม้ที่มีลักษณะต่าง ๆ

ที่มา: สถิตย์ (2525)

สำหรับต้นไม้ที่ทำการวัดความโตมีพูพอนขนาดใหญ่ที่ยากแก่การวัดขนาดที่ระดับเหนือพูพอน ก็ทำการวัดเส้นรอบวงที่ระดับความสูงเพียงอก (GBH) หลังจากนั้นจะนำค่าเส้นรอบวงที่ระดับความสูงเพียงอกดังกล่าวมาใช้สมการปรับแก้พูพอนของ ธรรมนูญ (2560) ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการปรับแก้ขนาดความโตรวมพูพอนของไม้ยืนต้น โดยจะแปลงเส้นรอบวงที่ระดับความสูงเพียงอกของต้นไม้ที่มีพูพอน เปลี่ยนเป็นเส้นรอบวงที่ระดับความสูงเพียงอกของต้นไม้ที่ไม่รวมพูพอนหรือขนาดปกติของต้นไม้ หลังจากนั้นจะใช้เส้นรอบวงที่ระดับความสูงเพียงอกที่แปลงค่าแล้ว ในการคำนวณเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอก (DBH) โดยนำเส้นรอบวงที่ระดับความสูงเพียงอก (GBH) ที่แปลงค่าแล้วหารด้วย π ก็จะได้ค่าเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอก และนำไปใช้ในการคำนวณต่อไป สมการที่ใช้ในการปรับแก้สำหรับต้นไม้ที่มีพูพอนที่กล่าวถึงดังกล่าวมีดังนี้

$$Y = 17.057 + 0.5759X + 0.0004X^2,\ R^2 = 0.8466$$

โดยที่ Y = ขนาดความโตวัดรอบเหนือพูพอน (เซนติเมตร)

X = ขนาดความโตวัดรอบรวมพูพอนที่ระดับ 1.30 เมตร (เซนติเมตร)

ไม้หนุ่ม (sapling) ทำการวางแปลงวงกลมโดยใช้รัศมีขนาด 5 เมตร เพื่อทำการเก็บข้อมูลไม้หนุ่ม (ภาพที่ 25) โดยใช้จุดสุ่มจุดเดียวกันกับที่ใช้เก็บข้อมูลไม้ยืนต้น โดยจะทำการนับจำนวนต้นไม้ที่มีขนาดวัดรอบที่ระดับอก (GBH) น้อยกว่า 14 เซนติเมตร มีความสูงเกิน 1.3 เมตร ทุกต้นที่อยู่ในแปลงตัวอย่างพร้อมทั้งระบุชื่อต้นไม้แต่ละชนิด

กล้าไม้ (seedling) ทำการวางแปลงวงกลมโดยใช้รัศมีขนาด 2 เมตร เพื่อทำการเก็บข้อมูลกล้าไม้ (ภาพที่ 25) โดยใช้จุดกึ่งกลางจุดเดียวกันกับที่ใช้เก็บข้อมูลไม้ยืนต้น โดยจะทำการนับจำนวนต้นไม้ที่มีความสูงน้อยกว่า 1.3 เมตร ทุกต้นที่อยู่ในแปลงตัวอย่างพร้อมทั้งระบุชื่อต้นไม้แต่ละชนิด

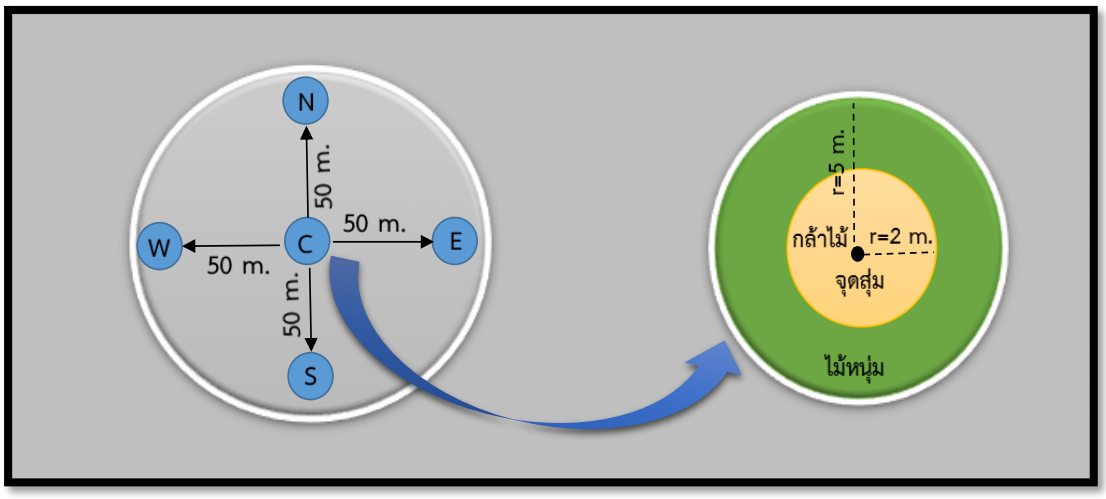

ภาพที่ 25 ตัวอย่างการวางแปลงเพื่อการสำรวจไม้หนุ่มและกล้าไม้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 พื้นที่หน้าตัดของต้นไม้ (BA, ตารางเมตร/เฮกตาร์)

พื้นที่หน้าตัดของต้นไม้ เป็นค่าเชิงปริมาณที่สำคัญมากในการบอกถึงการปกคลุมของต้นไม้ในพื้นที่ป่า ซึ่งนอกจากจะบอกถึงความหนาแน่นแล้ว ยังใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคิดคำนวณหาค่าดัชนีความสำคัญ (important value index, IVI) ของพันธุ์ไม้ และนอกจากนี้ค่าพื้นที่หน้าตัดยังใช้บอกถึงปริมาณมวลชีวภาพได้อีกทางหนึ่งด้วย (ธรรมนูญ และ อภิชา, 2555)

การคำนวณพื้นที่หน้าตัดของหมู่ไม้ ใช้สมการทางเรขาคณิต โดยการคำนวณจากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางระดับอก (dbh) ดังนี้

$$BA = \pi\frac{dbh^2}{4}$$

หรือ $BA = gbh^2/4$

เมื่อ BA = พื้นที่หน้าตัดของต้นไม้แต่ละต้น

dbh = เส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับอก

gbh = เส้นรอบวงที่ระดับอก

3.2 จำนวนต้นไม้ (N, ต้น/เฮกตาร์)

จำนวนต้นไม้ (ต้นต่อเฮกตาร์) ในแต่ละแปลงย่อย ใช้สมการคำนวณจำนวนต้นไม้สำหรับการสำรวจแบบ point sampling ตามวิธีการของ Kuusela (1966) *อ้างโดย* ธรรมนูญ (2541) ดังนี้

$$N = \frac{BAF}{(\pi \frac{dbh^2}{4}) \diagup 10{,}000}$$

เมื่อ dbh คือ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับอก มีหน่วยเป็นเซนติเมตร โดยทำการวิเคราะห์หาจำนวนต้นแยกเป็นรายชนิด นำเอาจำนวนต้นของแต่ละชนิดทั้ง 5 แปลงย่อยในแต่ละกลุ่มแปลงตัวอย่างมารวมกันแล้วหารด้วย 5 จะได้จำนวนต้นไม้แต่ละชนิดต่อเฮกตาร์ นำไปคำนวณหาดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพ และค่า BAF ที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้เท่ากับ 3

3.3 การคำนวณปริมาตรไม้

1) ปริมาตรไม้รายต้น (V, ลูกบาศก์เมตร) ใช้สมการของ สามารถ และ ธัญนรินทร์ (2538) ในการคำนวณหาปริมาตรไม้ยืนต้น ดังนี้

$$\ln (V) = \ln (2.250111) + 2.414209 \ln (dbh/100)$$

เมื่อ dbh คือ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับอก มีหน่วยเป็นเซนติเมตร

2) ปริมาตรไม้ต่อเฮกตาร์ (V, ลูกบาศ์เมตรต่อเฮกตาร์) คำนวณจากปริมาตรไม้รายต้นคูณกับจำนวนต้นไม้ (ต้นต่อเฮกตาร์)

3.4 ความหนาแน่น ความถี่ ความเด่น และดัชนีความสำคัญ

นำข้อมูลพรรณไม้ที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสำคัญ (Important Value Index, IVI) โดยมีสูตรการคำนวณอ้างอิงจาก (ดอกรัก และ อุทิศ, 2552) ดังนี้

$$IVI = RD + RF + RDo$$

โดย RD, RF และ RDo หาได้จาก

1) ความหนาแน่นของชนิดพันธุ์ A (Density = D) คือ จำนวนต้นไม้ทั้งหมดของชนิดพันธุ์ A ที่ปรากฏในแปลงตัวอย่างต่อหน่วยพื้นที่ที่ทำการสำรวจ

$$D = \frac{\text{จำนวนต้นทั้งหมดของชนิดพันธุ์ A ที่ปรากฏในแปลงตัวอย่าง}}{\text{หน่วยพื้นที่ทั้งหมดของแปลงตัวอย่างที่สำรวจ}}$$

จากนั้นนำความหนาแน่นที่ได้ไปคำนวณหาความหนาแน่นสัมพัทธ์ (Relative Dominant = RD) โดย

$$RD\ (\%) = \frac{\text{ความหนาแน่นของชนิดพันธุ์ A} \times 100}{\text{ผลรวมของความหนาแน่นของทุกชนิดพันธุ์ A}}$$

2) ความถี่ของชนิดพันธุ์ A (Frequency = F) คือ จำนวนแปลงย่อยที่ชนิดพันธุ์ A ปรากฏต่อจำนวนแปลงทั้งหมดที่สำรวจ ทำให้อยู่ในรูปของร้อยละโดยคูณด้วย 100

$$F = \frac{\text{จำนวนแปลงย่อยที่ชนิดพันธุ์ A ปรากฏ} \times 100}{\text{จำนวนแปลงทั้งหมดที่ทำการสำรวจ}}$$

จากนั้นนำความถี่ที่ได้ไปคำนวณหาความถี่สัมพัทธ์ (Relative Frequency = RF) โดย

$$RF = \frac{\text{ความถี่ของชนิดพันธุ์ A} \times 100}{\text{ผลรวมของความถี่ของทุกชนิดพันธุ์}}$$

3) ความเด่น (Dominance = Do) ความเด่นในด้านพื้นที่หน้าตัด (Basal Area = BA) คือ พื้นที่หน้าตัดลำต้นของต้นไม้ที่วัดระดับอก (1.30 เมตร) ต่อพื้นที่ที่ทำการสำรวจ

$$BA = \frac{\text{ผลรวมของพื้นที่หน้าตัดชนิดพันธุ์ A}}{\text{พื้นที่ที่ทำการสำรวจ}}$$

จากนั้นนำความเด่นที่ได้ไปคำนวณหาความเด่นสัมพัทธ์ (Relative Dominance = RDo) โดย

$$RDo = \frac{\text{ความเด่นของชนิดพันธุ์ A} \times 100}{\text{ผลรวมของความเด่นของทุกชนิดพันธุ์}}$$

ทั้งนี้ ผลรวมของค่า RD RF และ RDo ของไม้ยืนต้นเท่ากับ 300 ยกเว้นกรณีการคำนวณค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของไม้หนุ่มและกล้าไม้ ไม่ต้องใช้ค่าความเด่น (Do) จึงมีเฉพาะค่า RD และ RF ซึ่งรวมกันเท่ากับ 200

3.5 ดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ (Species Diversity)

การศึกษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์ใช้สมการของ Shannon Wiener Index ซึ่งค่าที่ได้จะขึ้นอยู่กับจำนวนชนิดพันธุ์ถ้าจำนวนชนิดพันธุ์มากค่าความหลากหลายก็จะมาก ถ้าจำนวนชนิดพันธุ์น้อยค่าความหลากหลายก็จะน้อย และถ้าชนิดพันธุ์แต่ละชนิดมีการกระจายเท่าเทียมกันทั่วพื้นที่ความหลากหลายก็จะมาก การวัดความเท่าเทียมกันสามารถทำได้หลายวิธี (อุทิศ, 2542) ดังนี้

1) ดัชนีความหลากหลายของแชนนอนวีเนอร์ (Shannon-Wiener Index: H') การวัดความหลากหลายทางชีวภาพโดยใช้ดัชนี Shannon-Wiener Index เป็นวิธีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้อย่างแพร่หลายทั้งในด้านการสำรวจทางพืชพรรณและสัตว์ป่า มีสูตรในการคำนวณอ้างอิงจากดอกรัก และ อุทิศ (2552) ดังนี้

$$H = -\sum pi \ln (pi)$$

โดย H = ค่าดัชนีความหลากชนิด Shannon-Wiener diversity index
pi = สัดส่วนระหว่างจำนวนต้นไม้ชนิด i ต่อจำนวนต้นไม้ทั้งหมด

2) ดัชนีความหลากหลายของซิมป์สัน (Simpson's diversity index : D) เป็นการวัดความหลากหลายทางชีวภาพที่คำนวณจากจำนวนในแต่ละชนิดพันธุ์ที่ปรากฏ โดยใช้หลักการว่าหากมีจำนวนชนิดพันธุ์มาก และจำนวนของแต่ละชนิดพันธุ์ที่พบมีจำนวนเท่ากันๆ กัน ค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และหากเป็น 1 หมายถึงมีความหลากหลายทางชีวภาพมาก (ดอกรัก และอุทิศ, 2552)

$$D = 1 - \sum(pi)^2$$

โดย D = ความหลากหลายของชนิดพันธุ์
pi = สัดส่วนของจำนวนชนิดพันธุ์ A ต่อจำนวนชนิดพันธุ์ทั้งหมด

3) ดัชนีความหลากหลายของมาร์คเลฟ (Margalef Index) เป็นดัชนีความมากชนิดดัชนีหนึ่ง มีวิธีการคำนวณดังนี้ (ดอกรัก, ม.ป.ป. *อ้างโดย* ศูนย์นวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง จังหวัดเพชรบุรี, 2556)

$$\text{Margalef Index} = S/\ln(N)$$

โดย N = จำนวนทั้งหมดในทุกชนิดพันธุ์
S = จำนวนชนิดพันธุ์ทั้งหมด

4) ค่าความสม่ำเสมอ (Evenness, J) เป็นดัชนีที่ใช้บอกสัดส่วนจำนวนในแต่ละชนิดที่พบ คำนวณโดยใช้อัตราส่วนระหว่างดัชนีความหลากหลายที่พบกับความหลากหลายสูงสุดที่เป็นไปได้ มีวิธีการคำนวณอ้างอิงจาก Magurran (2004) (*อ้างโดย* สราวุธ และคณะ, 2555)

$$J = H'/\ln(S)$$

โดย J = ค่าความสม่ำเสมอของชนิดพันธุ์
S = จำนวนชนิดพันธุ์ทั้งหมด

5) ค่าความสม่ำเสมอ (Peilou's evenness, J') มีสมการที่อ้างโดย Wikipedia (2016) ดังนี้

$$J' = H'/H'\ max$$

โดย H' = Shannon – Weiner Index
H' max = ค่า log S (S คือ จำนวนชนิดพันธุ์ทั้งหมด)

6) ดัชนีความหลากชนิดของฟิชเชอร์ (Fisher's index, α) เป็นค่าดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์จากการหาพื้นที่ใต้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหน่วยที่พบกับจำนวนชนิดพันธุ์ที่พบจำนวนหน่วยนั้นๆ โดยมีสมการในการคำนวณดังนี้ (สมบูรณ์, 2556)

$$S = \alpha \ln\left(1 + \frac{N}{\alpha}\right) \quad \text{.....(1)}$$

$$\alpha = \frac{N(1-X)}{X} \quad \text{.....(2)}$$

เมื่อกำหนดให้

N = จำนวนต้นไม้ทั้งหมดในแปลงตัวอย่าง

S = จำนวนชนิดพรรณไม้ทั้งหมดในแปลงตัวอย่าง

X = ค่าคงที่ซึ่งคำนวณได้จากการลองผิดลองถูก (iterative) เพื่อให้ค่าในสมการ (3) ที่ได้จาก (2)/(1) เท่ากันทั้งสองข้าง

$$\frac{S}{N} = \left[\frac{1-X}{X}\right](-\ln(1-X)) \quad \text{.....(3)}$$

เมื่อ ln = ลอกการิทึมฐานธรรมชาติ

7) ดัชนีความหลากชนิด (McIntosh index) คำนวณด้วยสมการของ McIntosh (1967) อ้างโดย Vennila *et al* (2013)

$$D = N - U / N - \sqrt{N}$$

โดยที่ $U = \sqrt{\sum[n(i)]}$

เมื่อกำหนดให้ N = จำนวนต้นไม้ทั้งหมด

n(i) = จำนวนต้นไม้ในชนิดที่ i

ระยะเวลาดำเนินงาน

1 ตุลาคม พ.ศ. 2557 - 30 กันยายน พ.ศ. 2558

ผลการศึกษา

1. จำนวนชนิดของพรรณไม้

การศึกษาโครงสร้างของสังคมพืชที่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ได้ทำการศึกษาตามวิธีด้านนิเวศวิทยาโดยแยกศึกษาในแต่ละสังคมพืช ดังนี้

1.1 ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest)

การศึกษาทางด้านนิเวศวิทยา พบว่าไม่สามารถวางแปลงตัวอย่างเพื่อศึกษาโครงสร้างป่าและสังคมพืชได้ เนื่องจากป่าดิบเขาในพื้นที่ศึกษามีการกระจายเพียงเล็กน้อยและตำแหน่งที่ตั้งแปลงตัวอย่างซึ่งกำหนดไว้อย่างเป็นระบบไม่ได้ตกอยู่ในสังคมพืชป่าดิบเขา แต่อย่างไรก็ตามทางศูนย์วิจัยฯ ได้ใช้ข้อมูลที่เคยสำรวจไว้แล้วในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งการสำรวจครั้งนั้นได้ใช้วิธีเดินเท้าเข้าไปศึกษาสภาพทั่วไปจนถึงแนวสันแดนระหว่างประเทศไทยและเมียนมา พบว่าสภาพป่าทั่วไป พรรณไม้ที่ขึ้นปกคลุมพื้นที่มีสภาพค่อนข้างแคระแกร็นเนื่องจากอิทธิพลของลมและลักษณะทางกายภาพของพื้นที่พบว่าบริเวณดังกล่าวมีดินค่อนข้างตื้น

พืชพรรณที่สำรวจพบ เช่น ทะโล้ (*Schima wallichii* Choisy) หว้าเขา (*Syzygium* sp.) ก่อ (วงศ์ Fagaceae) ประดับหิน (*Argostemma* Sp.) นมสวรรค์ (*Clerodendrum paniculatum* L.) เป็นต้น ในขณะที่ตามลำต้นของไม้ยืนต้นมีมอสเกาะอยู่อย่างหนาแน่น

ภาพที่ 26 สภาพป่าดิบเขาบริเวณชายแดนที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา

1.2 ป่าดิบชื้น (Moist evergreen forest)

การศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าดิบชื้นมีจำนวน 63 วงศ์ 165 สกุล 312 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก 22 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น สีเสียดเปลือก (*Pentace burmanica* Kurz) ละมุดป่า (*Manikara* sp.) เปรียง (*Swintonia floribunda* Griff.) พระเจ้าห้าพระองค์ (*Dracontomelon dao* (Blanco) Merr. & Rolfe) ไข่เขียว (*Parashorea stellata* Kurz) แก้งขี้พระร่วง (*Celtis timorensis* Span.) ยางโอน (*Monoon viride* (Craib) B. Xue & R. M. K. Saunders) ยางเสียน (*Dipterocarpus gracilis* Blume) มะชาง (*Madhuca pierrei* (F. N. William) H. J. Lam) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 91 วงศ์ 275 สกุล 481 ชนิด และไม่สามารถแยกชนิดได้อีกจำนวน 19 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata* (C. E. C. Fisch.) J. Sinclair) เข็มขาว (*Ixora henryi* H. Lév.) เหมียง (*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) ชิงดอกเดียว (*Goniothalamus macrophyllus* (Blume) Hook. f. & Thomson) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 106 วงศ์ 311 สกุล 505 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีกจำนวน 22 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ เฟินก้านดำ (*Adiantum capillus-veneris* L.) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) สาดแดง (*Phrynium pubinerve* Blume) กำแพงเจ็ดชั้น (*Salacia chinensis* L.) ปีกแมลงสาบ (*Pellionia* sp.) เป็นต้น

ภาพที่ 27 สภาพป่าดิบชื้น

ภาพที่ 28 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบชื้น ก. สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata* (C. E. C. Fisch.) J. Sinclair) ข. จิงจาบ (*Miliusa mollis* Pierre var. *mollis*) ค. ชิงดอกเดียว (*Goniothalamus macrophyllus* (Blume) Hook. f. & Thomson) ง. ประดู่ส้ม (*Bischofia javanica* Blume) จ. ปอผ่าสาม (*Sterculia lanceolate* Cav. var. *lanceolata*) ฉ. เข็มช้าง (*Aidia densiflora* (Wall.) Masam)

1.3 ป่าดิบชื้นผสมไผ่ (Moist evergreen – bamboo forest)

การศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าดิบชื้นผสมไผ่มีจำนวน 35 วงศ์ 63 สกุล 80 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก 1 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่พบ เช่น หงอนไก่ดง (*Harpullia cupanioides* Roxb.) กะออก (*Artocarpus elasticus* Reinw. ex Blume) ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) ละมุดป่า (*Manilkara* Sp.) เงาะป่า (*Nephelium cuspidatum* Blume) กะทัง (*Litsea grandis* (Nees) Hook. f.) ยางแดง (*Dipterocarpus turbinatus* C. F. Gaertn.) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 54 วงศ์ 120 สกุล 158 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ไผ่บงดำ (*Bambusa tulda* Roxb.) ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) มะไฟป่า (*Baccaurea ramiflora* Lour.) สลัด (*Mallotus peltatus* (Geiseler) Müll. Arg) หัวกา (*Pterygota alata* (Roxb.) R. Br.) เชียด (*Cinnamomum iners* Reinw. ex Blume) แหลทอง (*Dehaasia kurzii* King ex Hook. f.) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 66 วงศ์ 141 สกุล 178 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ไผ่ตง (*Dendrocalamus asper* (Schultes & J. H. Schultes) Backer ex K. Heyne) เหมียง (*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) ปีกแมลงสาบ (*Pellionia* sp.) ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) สาดแดง (*Phrynium pubinerve* Blume) เป็นต้น

ภาพที่ 29 สภาพป่าดิบชื้นผสมไผ่

1.4 ป่าดิบแล้งระดับสูง (Semi – moist evergreen forest

การศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าดิบชื้นผสมดิบแล้งหรือป่าดิบแล้งระดับสูงมีจำนวน 37 วงศ์ 84 สกุล 110 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก 2 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) กระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus castanea* Hook. f. & Thomson) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata* (C. E. C. Fisch.) J. Sinclair) ข้าวไหม้ (*Diospyros wallichii* King & Gamble) ยมหิน (*Chukrasia tabularis* A. Juss.) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 60 วงศ์ 139 สกุล 190 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีกจำนวน 6 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบได้แก่ คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) แหลทอง (*Dehaasia kurzii* King ex Hook. f.) กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) เข็มขาว (*Ixora henryi* H. Lév.) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 61 วงศ์ 140 สกุล 186 ชนิด และไม่สามารถแยกชนิดได้อีกจำนวน 4 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบได้แก่ ปีกแมลงสาบ (*Pellionia* sp.) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) เฟินก้านดำ (*Adiantum capillus-veneris* L.) เถาวัลย์น้ำ (*Tetrastigma leucostaphylum* (Dennst.) Alston) เฟินราชินี (*Calciphilopteris ludens* (Wall. ex Hook.) Yesilyurt & H. Schneid.) เป็นต้น

ภาพที่ 30 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งระดับสูง ก. เปรียง (*Swintonia floribunda* Griff.) ข. หมักม่อ (*Rothmannia wittii* (Craib) Bremek.) ค. พญารากดำ (*Diospyros defectrix* H. R. Fletcher.) ง. ตังตาบอด (*Falconeria insignis* Royle) จ. ขนุนป่า (*Artocarpus kemando* Miq.) ฉ. คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.)

1.5 ป่าดิบแล้งระดับกลาง (Middle dry evergreen forest)

การศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งระดับกลางมีจำนวน 40 วงศ์ 104 สกุล 150 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก 3 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green) แกงเลียง (*Aidia racemosa* (Cav.) Tirveng.) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) เปล้าหลวง (*Croton persimilis* Müll.Arg.) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 55 วงศ์ 150 สกุล 217 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีกจำนวน 2 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) พญารากดำ (*Diospyros defextrix* H. R. Fletcher) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 64 วงศ์ 164 สกุล 316 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีกจำนวน 3 ชนิด มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 36,333.90 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ที่สำรวจพบได้แก่ ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) พญารากดำ (*Diospyros defextrix* H. R. Fletcher) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) คัดเค้าหนู (*Benkara sinensis* (Lour.) Ridsdale) เป็นต้น

ภาพที่ 31 สภาพป่าดิบแล้งระดับสูง

ภาพที่ 32 สภาพป่าดิบแล้งระดับกลาง

ภาพที่ 33 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าแล้งระดับกลาง ก. กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ข. เม่าใหญ่ (*Antidesma bunius* (L.) Spreng.) ค. ลำบิดดง (*Diospyros filipendula* Pierre ex Lecomte) ง. ลำพูป่า (*Duabanga grandiflora* (DC.) Walp.) จ. ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) ฉ. มะหาด (*Artocarpus thailandicus* C. C. Berg)

1.6 ป่าดิบแล้งระดับต่ำ (Lower dry evergreen forest)

การศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งระดับต่ำมีจำนวน 48 วงศ์ 124 สกุล 178 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก 2 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) แข้งกวางดง (*Casearia* sp.) อีโด่ (*Diospyros bejaudii* Lecomte) จันทน์หอม (*Mansonia gagei* J. R. Drumm. ex Prain) หมากเล็กหมากน้อย (*Vitex scabra* Wall. ex Schauer) ยาบขี้ไก่ (*Grewia laevigata* Vahl) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 72 วงศ์ 204 สกุล 306 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก จำนวน 6 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib) โกงกางน้ำจืด (*Marcania grandiflora* J. B. Imlay) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 84 วงศ์ 232 สกุล 342 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีก จำนวน 9 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) เป็นต้น

ภาพที่ 34 สภาพป่าดิบแล้งระดับต่ำ

ภาพที่ 35 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งระดับต่ำ ก. แป้ง (*Chorisandrachne diplosperma* Airy Shaw) ข. มะเกลือ (*Diospyros mollis* Griff.) ค. อีโด่ (*Diospyros bejaudii* Lecomte) ง. กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) จ. กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ฉ. มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib)

1.7 ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ (Dry evergreen - mixed deciduous forest)

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณมีจำนวน 31 วงศ์ 64 สกุล 89 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) เปล้าหลวง (*Croton persimilis* Müll.Arg.) มะเดื่อ (*Ficus* sp.) มะนาวผี (*Atalantia monophylla* (L.) DC.) เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) แกงเลียง (*Aidia racemosa* (Cav.) Tirveng.) ปอขาว (*Sterculia pexa* Pierre) ประดู่ป่า (*Pterocarpus macrocarpus* Kurz) กาสามปีก (*Vitex peduncularis* Wall. ex Schauer) ตะแบกกราย (*Terminalia pierrei* Gagnep.) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 47 วงศ์ 127 สกุล 165 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) โกงกางน้ำจืด (*Marcania grandiflora* J. B. Imlay) ชาป่า (*Acalypha siamensis* Oliv. ex Gage) ผกากรอง (*Lantana trifolia* L.) แข้งกวางดง (*Casearia* sp.) เป็นต้น พืชจำพวกไผ่ที่พบ เช่น ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 57 วงศ์ 147 สกุล 187 ชนิด และไม่สามารถแยกชนิดได้อีกจำนวน 2 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ พลองเขา (*Memecylon lilacinum* Zoll. & Moritzi.) อ้อยสามสวน (*Derris reticulata* Craib) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata Craib* & Hutch.) หัสคุณ (*Micromelum minutum* Wight & Arn.) เป็นต้น

ภาพที่ 36 สภาพป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ

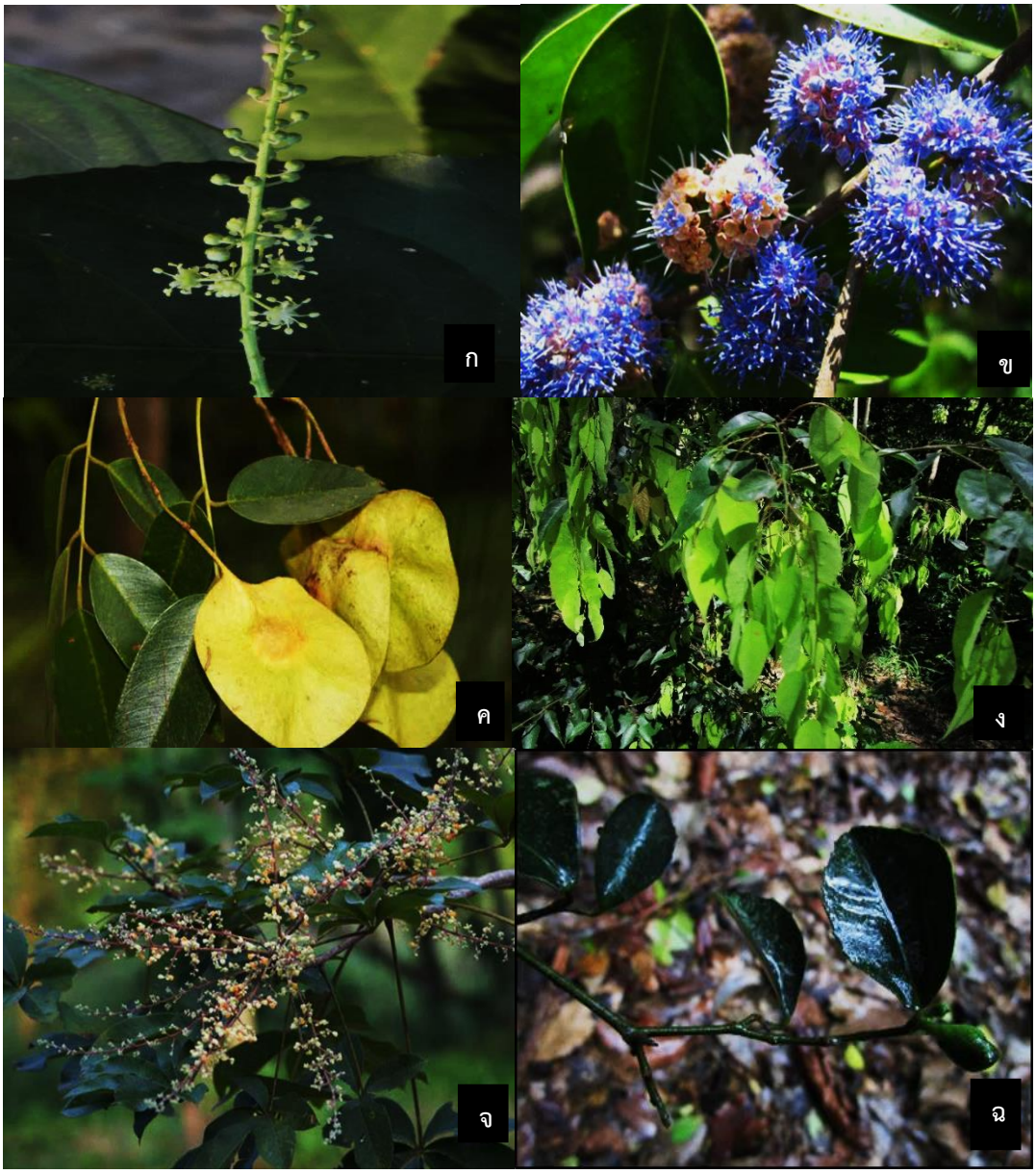

ภาพที่ 37 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ ก. เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) ข. พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ค. ประดู่ป่า ((*Pterocarpus macrocarpus* Kurz) ง. กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) จ. ปอขาว (*Sterculia pexa* Pierre) ฉ. ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner)

1.8 ป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest)

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าเบญจพรรณมีจำนวน 7 วงศ์ 10 สกุล 11 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ กางขี้มอด (*Albizia odoratissima* (L. f.) Benth.) งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) ตะแบก (*Lagerstroemia calyculata* Kurz) ทองหลางป่า (*Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.) มะค่าแต้ (*Sindora siamensis* Teijsm. ex Miq. var. *siamensis*) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 13 วงศ์ 26 สกุล 28 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น กระชิด (*Blachia siamensis* Gagnep.) ยาบขี้ไก่ (*Grewia laevigata* Vahl) ขี้อ้าย (*Terminalia nigrovenulosa* Pierre) งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) ฝาง (*Caesalpinia sappan* L.) พืชจำพวกไผ่ที่พบ เช่น ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 19 วงศ์ 27 สกุล 29 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น แกงเลียง (*Aidia racemosa* (Cav.) Tirveng.) งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) อังกาบ (*Barleria cristata* L.) พลับพลา (*Microcos tomentosa* Sm.) เป็นต้น

ภาพที่ 38 สภาพป่าผสมผลัดใบ มีไผ่ซางนวลหรือไผ่หนามเป็นไม้เด่น

ภาพที่ 39 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่าเบญจพรรณ ก. มะกอกป่า (*Spondias pinnata* (L. f.) Kurz) ข. ตะแบกนา (*Lagerstroemia floribunda* Jack var. *cuspidate* C. B. Clarke) ค. สวองตีนเป็ด (*Vitex limonifolia* Wall. ex Walp.) ง. ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) จ. ทองหลางป่า (*Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.)

1.9 ป่าเต็งรัง (Deciduous dipterocarp forest)

เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้จุดสำรวจที่สุ่มตัวอย่างไม่มีตัวอย่างที่ตกอยู่ในพื้นที่สังคมพืชที่เป็นป่าเต็งรัง เนื่องจากพบป่าเต็งรังเพียงหย่อมเล็ก ๆ หย่อมเดียว ดังนั้นทางศูนย์วิจัยฯ จึงกำหนดจุดสำรวจบริเวณที่เป็นป่าเต็งรังขึ้นมาอีก 1 แปลงตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นตัวแทนของสังคมพืชป่าเต็งรัง และเนื่องจากสังคมพืชป่าเต็งรังในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีมีค่อนข้างน้อยจึงวางแปลงตัวอย่างได้เพียง 1 แปลงตัวอย่างเท่านั้น และพรรณไม้ที่สำรวจพบมีจำนวน 2 วงศ์ 3 สกุล 3 ชนิด ได้แก่ พะยอม (*Shorea roxburghii* G. Don) ยางเหียง (*Dipterocarpus obtusifolius* Teijsm. ex Miq.) และเหมือดโลด (*Aporosa villosa* (Lindl.) Baill.)

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 14 วงศ์ 16 สกุล 17 ชนิด ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) สองสลึง (*Lophopetalum duperreanum* Pierre) เป็นต้น

กล้าไม้ พบจำนวน 15 วงศ์ 16 สกุล 16 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) มะเกลือ (*Diospyros mollis* Griff.) ช้างน้าว (*Ochna integerrima* (Lour.) Merr.) เป็นต้น

ภาพที่ 40 สภาพป่าเต็งรังบริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กร.2 (สำโหรง)

1.10 ป่าไผ่ (Bamboo forest)

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าไผ่ มีเพียงชนิดเดียว คือ ละมุดป่า (*Manilkara* sp.)

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 12 วงศ์ 19 สกุล 22 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) แกงเลียงใหญ่ (*Aidia cochinchinensis* Lour.) แซะ (*Callerya atropurpurea* (Wall.) Schot) เข็มป่า (*Ixora cibdela* Craib) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 17 วงศ์ 24 สกุล 27 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น กะตังใบ (*Leea indica* (Burm. f.) Merr.) กระวานป่า (*Amomum uliginosum* J. Koenig) แก้งขี้พระร่วง (*Celtis timorensis* Span.) แกงเลียงใหญ่ (*Aidia cochinchinensis* Lour.) เป็นต้น

ภาพที่ 41 สภาพป่าไผ่บริเวณทางเข้าสวนทุเรียน (หมู่บ้านกะหร่างเก่าภายหลังได้มีการอพยพออก)

1.11 ป่ารุ่นสอง (Secondary forest)

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่ารุ่นสองมีจำนวน 19 วงศ์ 31 สกุล 31 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ เช่น ตะแบก (*Lagerstroemia calyculata* Kurz) ขี้เหล็ก (*Senna siamea* (Lam.) H. S. Irwin & Barneby) ราชพฤกษ์ (*Cassia fistula* L.) สัตบรรณ (*Alstonia scholaris* (L.) R. Br.) นนทรีป่า (*Peltophorum dasyrrhachis* (Miq.) Kurz) มะค่าโมง (*Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib) คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.) เป็นต้น

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 40 วงศ์ 97 สกุล 121 ชนิด และไม่สามารถจำแนกได้อีก 1 ชนิด พรรไม้ที่สำรวจพบ เช่น สาบเสือ (*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob.) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) ผกากรอง (*Lantana trifolia* L.) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ขี้เหล็ก (*Senna siamea* (Lam.) H. S. Irwin & Barneby) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 53 วงศ์ 138 สกุล 162 ชนิด และไม่สามารถจำแนกชนิดได้อีกจำนวน 4 ชนิด พรรไม้ที่สำรวจพบ เช่น หญ้าคมบางเล็ก (*Carex indica* L. var. *microcarpa* T. Koyama) เถารางแดง (*Ventilago denticulata* Willd.) หญ้ากินนี (*Panicum maximum* Jacq.) และเถากระไดลิง (*Lasiobema scandens* (L.) de Wit) เป็นต้น

ภาพที่ 42 สภาพป่ารุ่นสองบริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กร.1 (ป่ายาง)

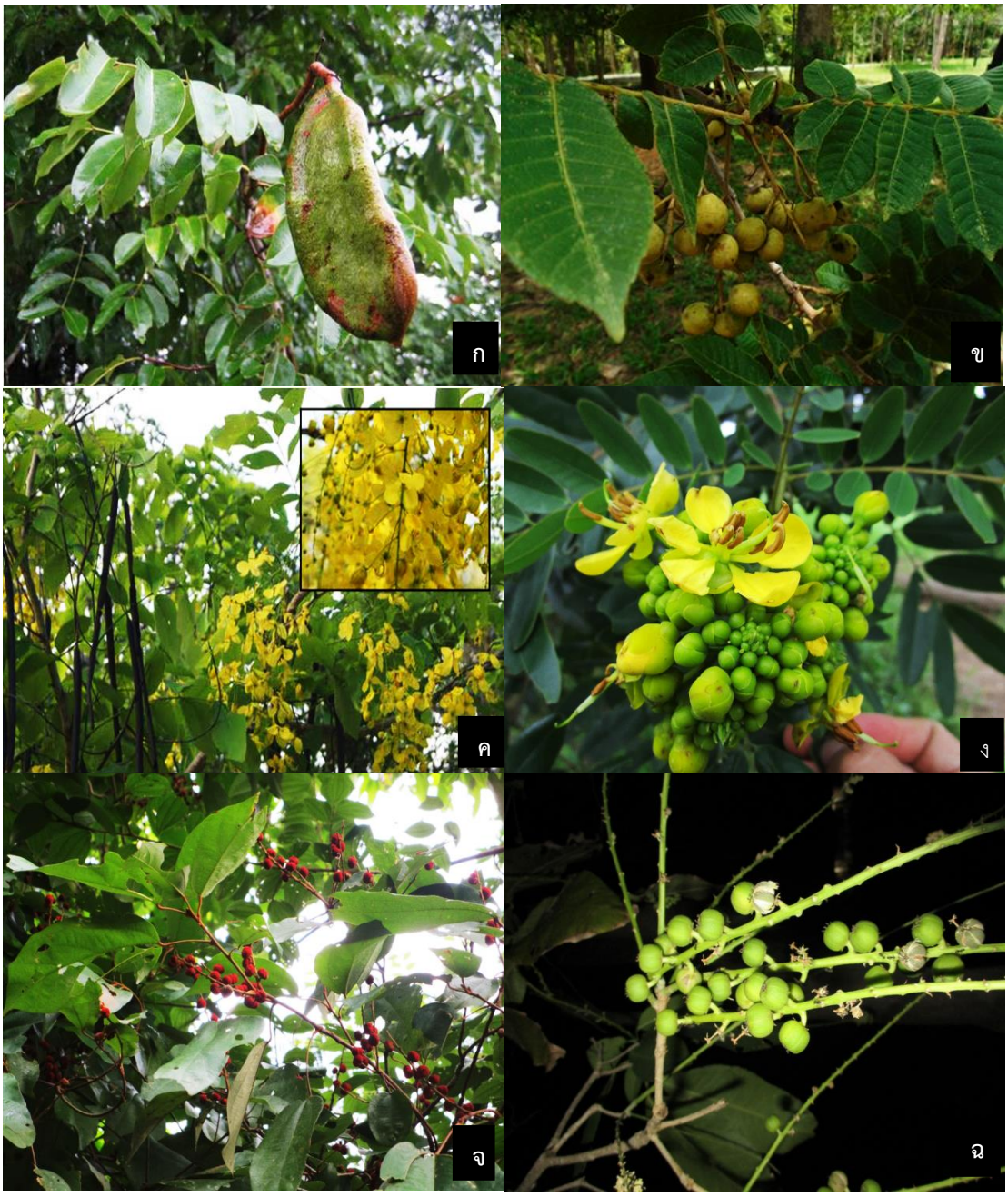

ภาพที่ 43 ตัวอย่างพรรณไม้ที่สำรวจพบในป่ารุ่นสอง ก. มะค่าโมง (*Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib) ข. ตะครั้ำ (*Garuga pinnata* Roxb.) ค. ราชพฤกษ์ (*Cassia fistula* L.) ง. ขี้เหล็ก (*Senna siamea* (Lam.) H. S. Irwin & Barneby) จ. คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.) ฉ. เปล้าหลวง (*Croton persimilis* Müll.Arg.)

1.12 พื้นที่เกษตรกรรม (Agriculture area)

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า พรรณไม้ที่สำรวจพบเป็นพรรณไม้ในป่าดิบแล้งที่หลงเหลืออยู่ในพื้นที่จากการถูกบุกรุกทำเกษตรกรรม บางพื้นที่ก็มีการปลูกพืชเศรษฐกิจครอบคลุมพื้นที่ พรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นที่สำรวจพบในป่าไผ่มีจำนวน 2 วงศ์ 2 สกุล 2 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ คือ ยางพารา (*Hevea brasiliensis* (Kunth) Müll. Arg.) และยาบขี้ไก่ (*Grewia laevigate* Vahl)

ไม้หนุ่ม พบจำนวน 9 วงศ์ 9 สกุล 9 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.) พังแหร (*Trema orientalis* (L.) Blume) อินทรชิต (*Lagerstroemia loudonii* Teijsm. & Binn.) มะเกลือ (*Diospyros mollis* Griff.) เป็นต้น

ส่วนกล้าไม้ พบจำนวน 15 วงศ์ 21 สกุล 22 ชนิด พรรณไม้ที่สำรวจพบ ได้แก่ คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.) สาบเสือ (*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob.) มะระขี้นก (*Momordica charantia* L.) เป็นต้น

ภาพที่ 44 พื้นที่เกษตรกรรม

2. การกระจายของไม้ยืนต้นตามชั้นขนาดความโต

การกระจายของต้นไม้ในแปลงตัวอย่างป่าดิบชื้น ป่าดิบชื้นผสมไผ่ ป่าดิบแล้งระดับสูง ป่าดิบแล้งระดับกลาง ป่าดิบแล้งระดับต่ำ และป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ พบว่าในชั้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอกที่มีขนาดเล็กจะมีจำนวนต้นมาก และลดลงเมื่อขนาดชั้นของเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอกเพิ่มขึ้น มีการกระจายตามชั้นขนาดความโตเป็นรูป L - Shape ซึ่งถือเป็นลักษณะของป่าปกติ (normal forest) เป็นสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก หรือมีการทดแทนอยู่ในขั้นดี สำหรับป่าเบญจพรรณนั้นพบว่าในชั้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอกที่มีขนาดเล็กจะมีจำนวนต้นมาก และลดลงเมื่อขนาดชั้นของเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอกเพิ่มขึ้น และไม่พบต้นไม้ที่มีขนาดความโตมากกว่า 50 เซนติเมตรขึ้นไป และป่ารุ่นสองพบว่าในชั้นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอกที่มีขนาดเล็กจะมีจำนวนต้นมาก และลดลงเมื่อขนาดชั้นของเส้นผ่าศูนย์กลางที่ระดับความสูงเพียงอกเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่จะไม่พบต้นไม้ในช่วงชั้นที่มีความโตอยู่ในช่วง 50 – 60 และ 80 – 90 เซนติเมตร ส่วนป่าเต็งรัง ป่าไผ่ และพื้นที่เกษตรกรรม พบพรรณไม้เพียง 1 – 3 ชนิดเท่านั้น ข้อมูลการกระจายของต้นไม้ตามชั้นขนาดความโตจึงมีเพียงช่วงชั้นใดช่วงชั้นหนึ่งเท่านั้นจึงไม่ได้นำเสนอมาในแผนภาพนี้ การกระจายตามชั้นขนาดความโตของแต่ละสังคมพืชแสดงดังภาพที่ 45

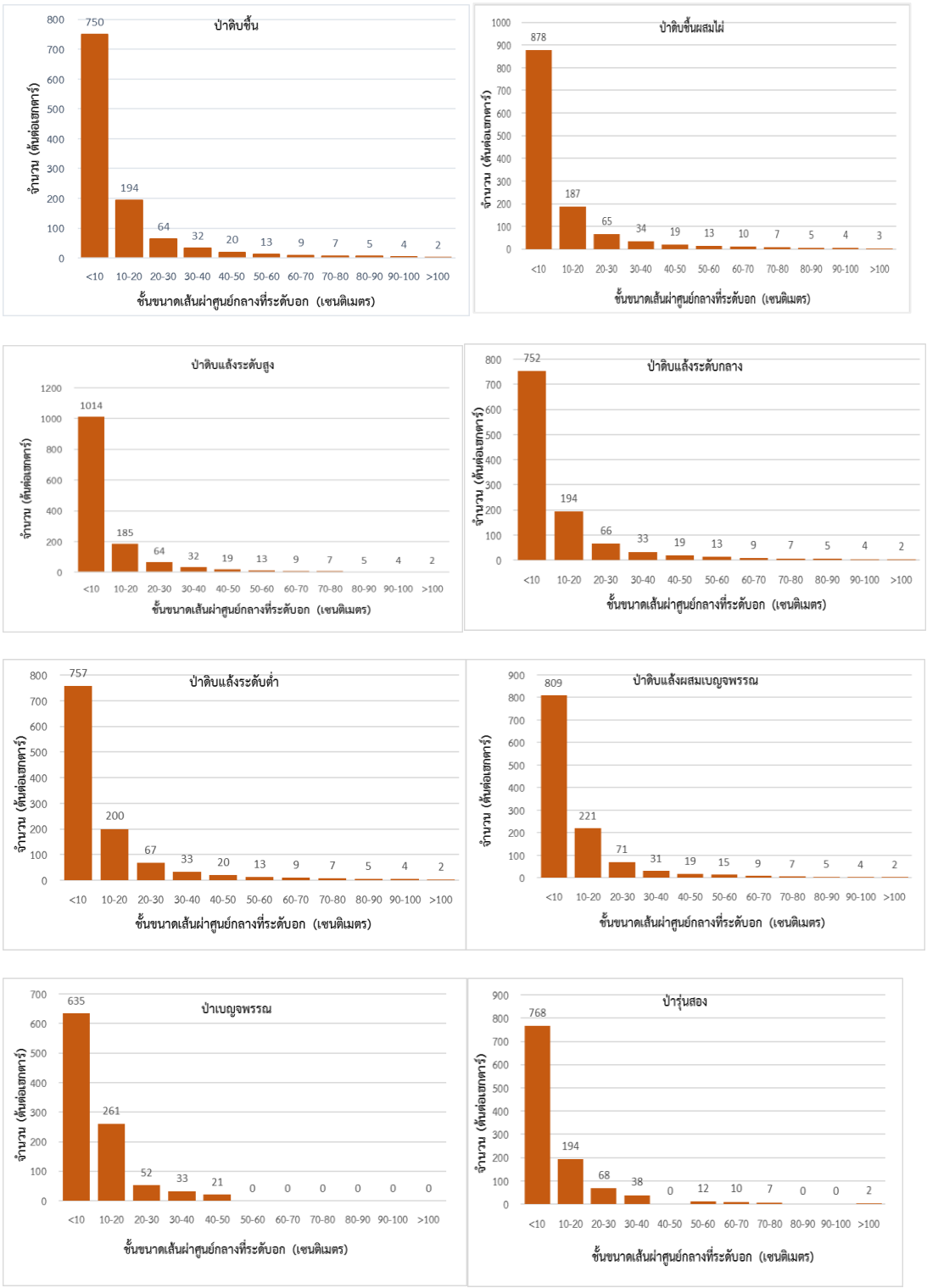

ภาพที่ 45 การกระจายของไม้ยืนต้นตามชั้นขนาดความโตในแปลงตัวอย่าง

3. ความหนาแน่น (density) ปริมาตรไม้ (volume) และพื้นที่หน้าตัด (basal area)

การศึกษาเกี่ยวกับความความหนาแน่น (density) ปริมาตรไม้ (volume) และพื้นที่หน้าตัด (basal area) ของหมู่ไม้ ได้ผลการศึกษาดังนี้

3.1. ปริมาตรไม้ (volume)

จากการศึกษาพบว่าป่าดิบชื้นมีปริมาตรไม้เฉลี่ยมากที่สุด คือ 227.07 ลูกบาศก์เมตรต่อเฮกตาร์ รองลงมาคือ ป่าดิบเขา ป่าดิบแล้งระดับสูง ป่าดิบแล้งระดับกลาง ป่าดิบชื้นผสมไผ่ ป่าดิบแล้งระดับต่ำ ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ ป่าเบญจพรรณ ป่ารุ่นสอง ป่าไผ่ พื้นที่เกษตรกรรม และป่าเต็งรัง โดยมีปริมาตรไม้เฉลี่ย เท่ากับ 225.72, 189.49, 158.85, 147.91, 145.14, 114.08, 82.35, 41.71, 17.61, 2.80 และ 1.33 ลูกบาศก์เมตรต่อเฮกตาร์ ตามลำดับ (ภาพที่ 46) และได้คำนวณหาปริมาตรไม้ทั้งหมดในแต่ละสังคมพืชในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ได้ผลดังตารางที่ 1

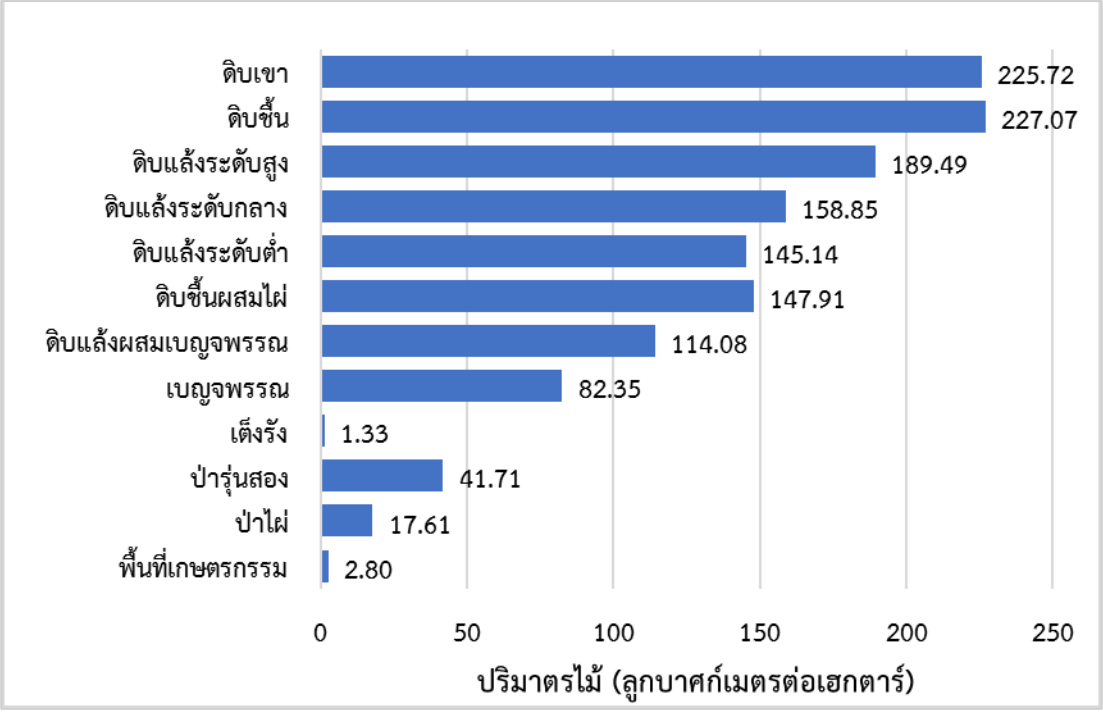

ภาพที่ 46 ปริมาตรไม้เฉลี่ยของไม้ยืนต้นในแต่ละสังคมพืช

ตารางที่ 1 ปริมาตรไม้ทั้งหมดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานของแต่ละสังคมพืช

สังคมพืช	ปริมาตรไม้ทั้งหมด (ลูกบาศก์เมตร)	
	อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ
ป่าดิบเขา	902.89	27,086.65
ป่าดิบชื้น	3,541,501.47	948,024.46
ป่าดิบแล้งระดับสูง	3,405,678.73	417,064.42
ป่าดิบแล้งระดับกลาง	2,289,931.80	486,546.97
ป่าดิบแล้งระดับต่ำ	5,683,489.62	476,345.49
ป่าดิบชื้นผสมไผ่	1,037,030.47	-
ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ	391,979.97	4,220.97
ป่าเบญจพรรณ	45,457.20	5,023.35
ป่าเต็งรัง	0.53	-
ป่ารุ่นสอง	144,351.96	3,461.78
ป่าไผ่	1,725.78	299.37
พื้นที่เกษตรกรรม	8,287.37	176.45
รวม	**16,550,337.79**	**2,368,249.90**

จากผลการศึกษาที่ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และทำการประยุกต์โดยการใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System; GIS) เพื่อจัดทำแผนที่เส้นชั้นระดับ (contour line) แสดงการกระจายของปริมาตรไม้ทั้งหมด (ภาพที่ 47) ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน พบว่าปริมาตรไม้จะมีปริมาณมากบริเวณทิศตะวันตกแนวชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา บริเวณตอนกลางที่เป็นภูเขาสูง และบริเวณหย่อมป่าตะวันออกตอนบน ส่วนด้านทิศตะวันออกของพื้นที่จะมีปริมาณลดน้อยลงมา เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้พื้นที่เกษตรกรรมและใกล้ถนนซึ่งมีชุมชนอาศัยอยู่โดยรอบ ๆ ต้นไม้ส่วนใหญ่มีขนาดค่อนข้างเล็ก ไม้ที่มีขนาดใหญ่ถูกตัดออกไปจากพื้นที่จากการทำสัมปทานป่าไม้ ทำให้เหลือไม้ขนาดกลางและขนาดเล็ก บางส่วนก็มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อตัดไม้ไปทำฟืนและทำพื้นที่เกษตรกรรมเพิ่ม

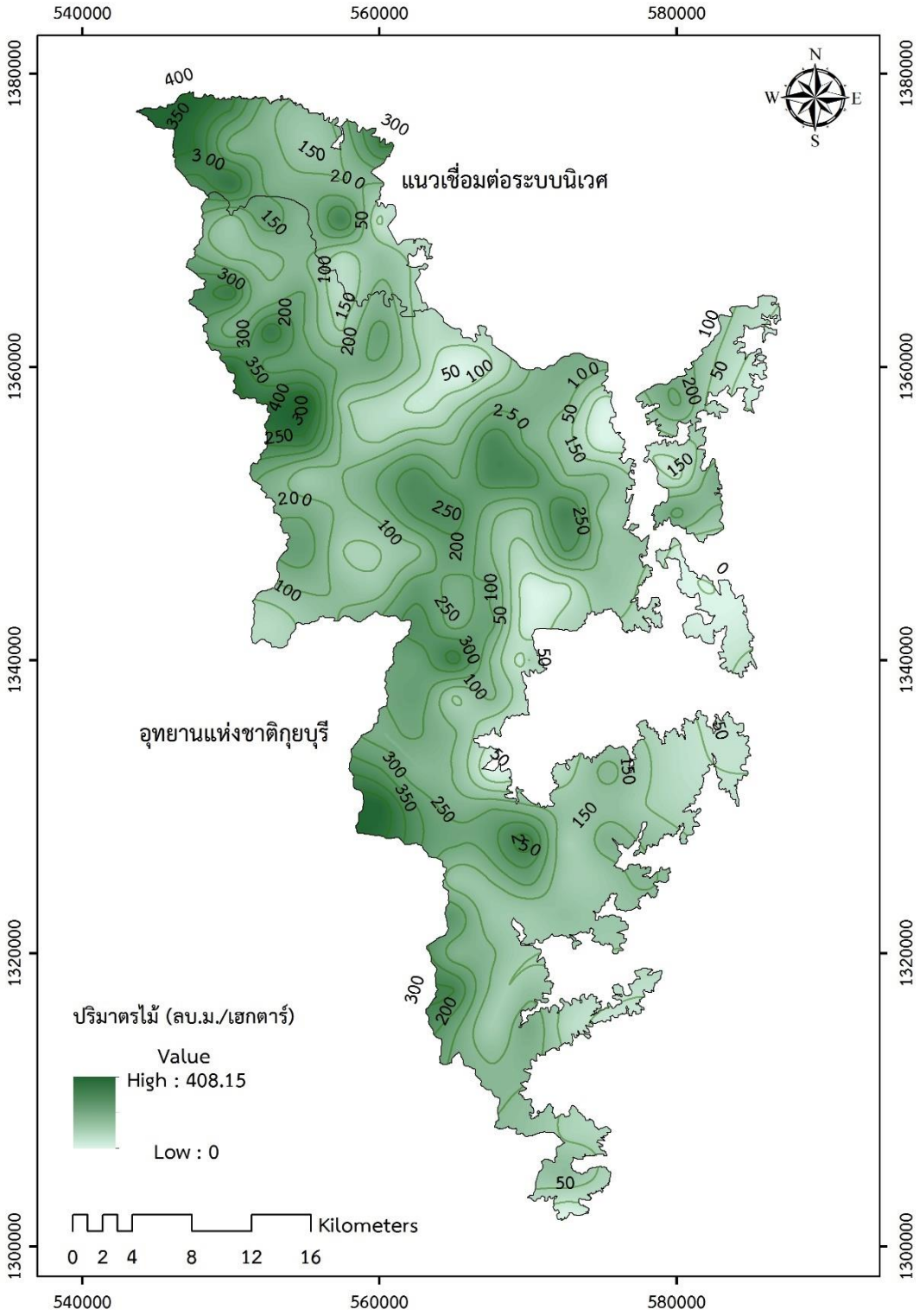

ภาพที่ 47 เส้นชั้นระดับ (contour line) ของปริมาตรไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

3.2 ความหนาแน่น (density)

การศึกษาความหนาแน่นเฉลี่ยของพรรณไม้ พบว่า ป่าดิบแล้งระดับต่ำ มีความหนาแน่นเฉลี่ยของพรรณไม้มากที่สุด คือ 2014 ต้นต่อเฮกตาร์ รองลงมาคือ ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ ป่าดิบแล้งระดับกลาง ป่าดิบชื้น ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้งระดับสูง ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้นผสมไผ่ ป่ารุ่นสอง ป่าเต็งรัง ป่าไผ่ และพื้นที่เกษตรกรรม โดยมีค่าความหนาแน่นเฉลี่ย เท่ากับ 1617, 1392, 1282, 1245, 1206, 1040, 909, 881, 210, 33 และ 17 ต้นต่อเฮกตาร์ ตามลำดับ (ภาพที่ 48) และได้คำนวณหาความหนาแน่นทั้งหมดในแต่ละสังคมพืชในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ ได้ผลดังตารางที่ 2

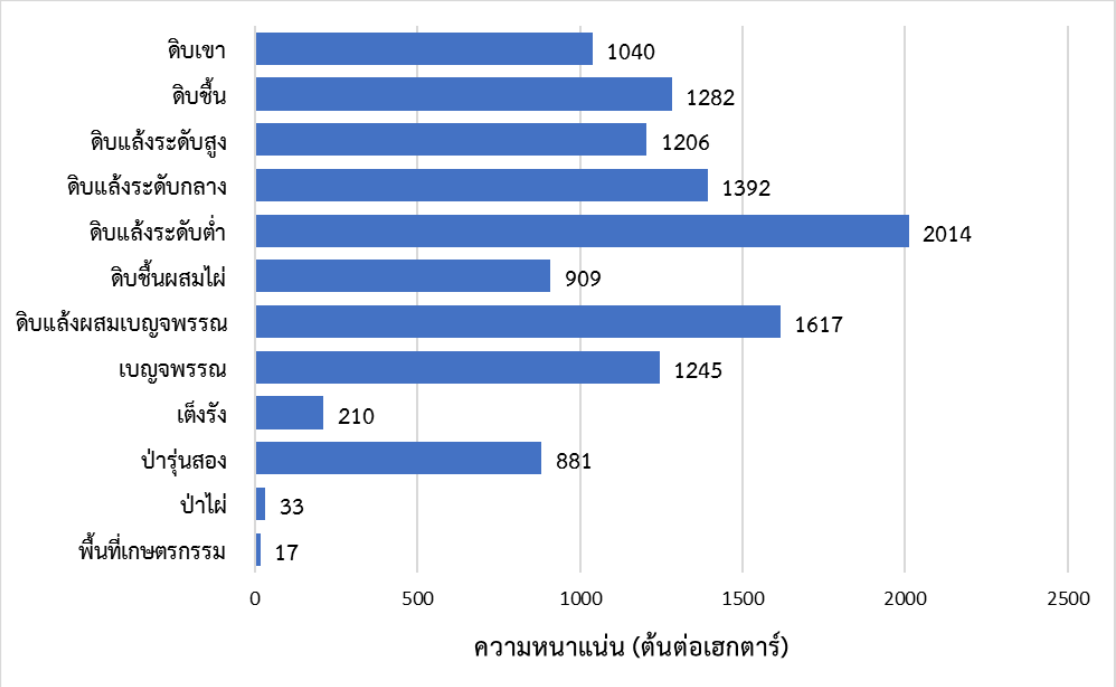

ภาพที่ 48 ความหนาแน่นของไม้ยืนต้นในแต่ละสังคมพืช

ตารางที่ 2 ปริมาณไม้ยืนต้นในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน

สังคมพืช	ความหนาแน่นทั้งหมด (ต้น)	
	อุทยานแห่งชาติกุยบุรี	แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ
ป่าดิบเขา	4,160.00	124,800.00
ป่าดิบชื้น	19,989,977.01	5,351,116.54
ป่าดิบแล้งระดับสูง	21,683,469.59	2,655,389.56
ป่าดิบแล้งระดับกลาง	20,066,413.70	4,263,556.13
ป่าดิบแล้งระดับต่ำ	78,848,481.65	6,608,460.81
ป่าดิบชื้นผสมไผ่	6,372,089.70	-
ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ	5,556,823.78	59,837.74
ป่าเบญจพรรณ	687,240.00	75,945.00
ป่าเต็งรัง	83.90	-
ป่ารุ่นสอง	3,050,783.08	73,162.38
ป่าไผ่	3,264.38	566.27
พื้นที่เกษตรกรรม	49,427.87	1,052.37
รวม	**156,312,214.67**	**19,213,886.80**

จากผลการศึกษาที่ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และทำการประยุกต์โดยการใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System; GIS) เพื่อจัดทำแผนที่เส้นชั้นระดับ (contour line) แสดงการกระจายความหนาแน่นของพรรณไม้ (ภาพที่ 49) ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน พบว่าพรรณไม้มีความหนาแน่นมากบริเวณด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ เนื่องจากมีต้นไม้ขนาดกลางถึงขนาดเล็กกระจายมากกว่าบริเวณทิศตะวันตก และตอนกลางของพื้นที่อุทยาน ฯ และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

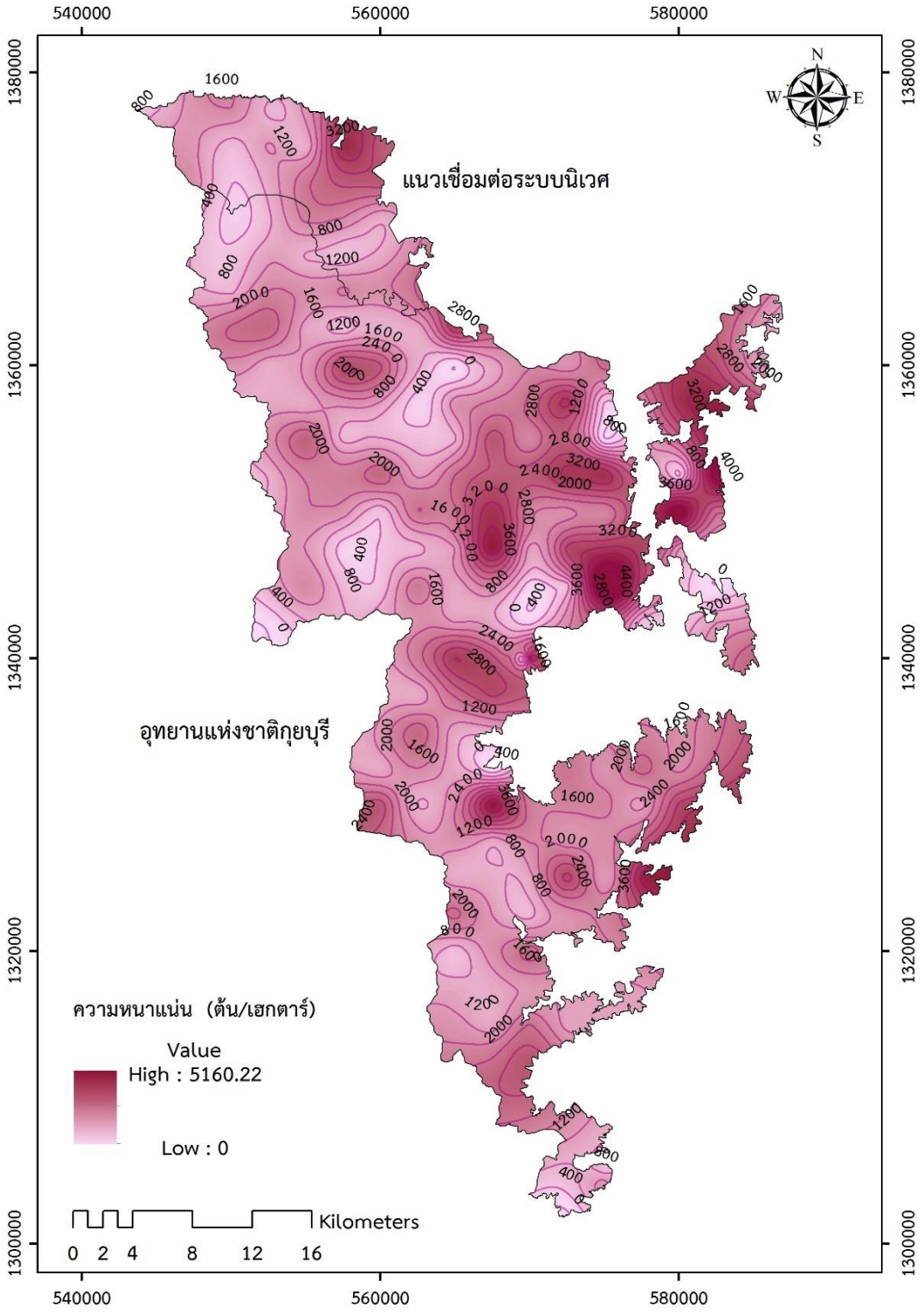

ภาพที่ 49 เส้นชั้นระดับ (contour line) ของความหนาแน่นของไม้ยืนต้นในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

3.3 พื้นที่หน้าตัด (basal area)

การศึกษาพื้นที่หน้าตัดเฉลี่ยของไม้ยืนต้น พบว่า ป่าดิบชื้นมีพื้นที่หน้าตัดเฉลี่ยของพรรณไม้มากที่สุด คือ 30.30 ตารางเมตรต่อเฮกตาร์ รองลงมาคือ ป่าดิบเขา ป่าดิบแล้งระดับสูง ป่าดิบแล้งระดับกลาง ป่าดิบแล้งระดับต่ำ ป่าดิบชื้นผสมไผ่ ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่ารุ่นสอง ป่าไผ่ และพื้นที่เกษตรกรรม โดยมีพื้นที่หน้าตัดเฉลี่ย เท่ากับ 29.78, 25.11, 23.23, 22.88, 19.08, 17.70, 14.00, 9.00, 7.41, 2.25 และ 0.46 ตารางเมตรต่อเฮกตาร์ ตามลำดับ (ภาพที่ 50)

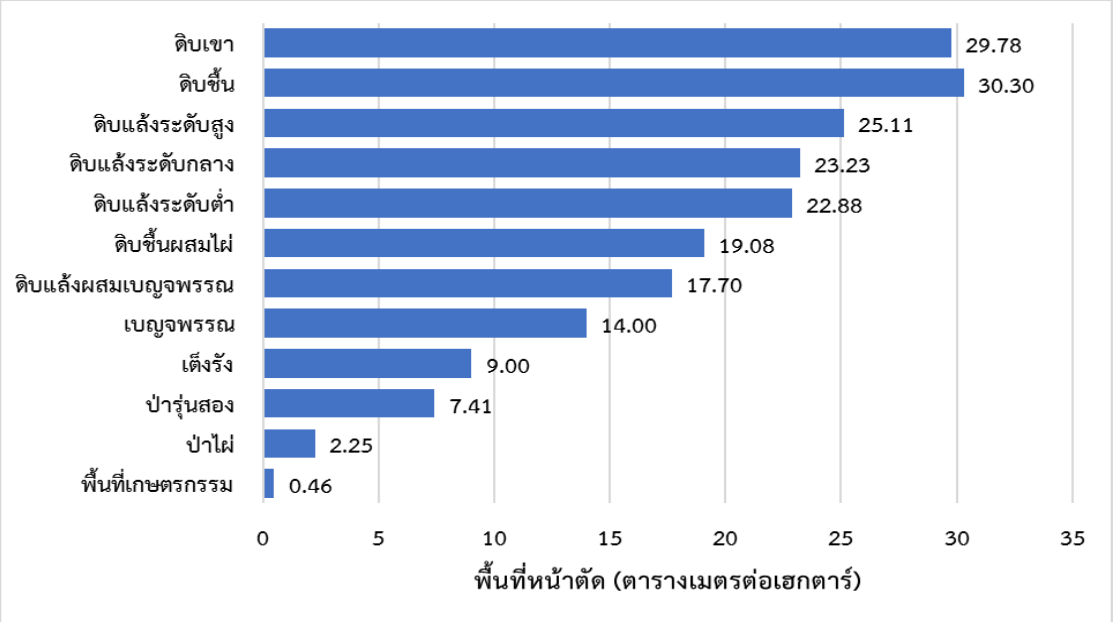

ภาพที่ 50 พื้นที่หน้าตัดของไม้ยืนต้นในแต่ละสังคมพืช

จากผลการศึกษาที่ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และทำการประยุกต์โดยการใช้โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System; GIS) เพื่อจัดทำแผนที่เส้นชั้นระดับ (contour line) แสดงการกระจายของพื้นที่หน้าตัดของพรรณไม้ (ภาพที่ 51) ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี และพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศระหว่างอุทยานแห่งชาติกุยบุรีและอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน พบว่ามีพื้นที่หน้าตัดของพรรณไม้มากบริเวณด้านทิศตะวันตกแนวชายแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา บริเวณตอนกลางที่เป็นภูเขาสูง และบริเวณหย่อมป่าตะวันออกตอนบน ส่วนด้านทิศตะวันออกของพื้นที่จะมีปริมาณลดน้อยลงมา เช่นเดียวกันกับปริมาตรไม้

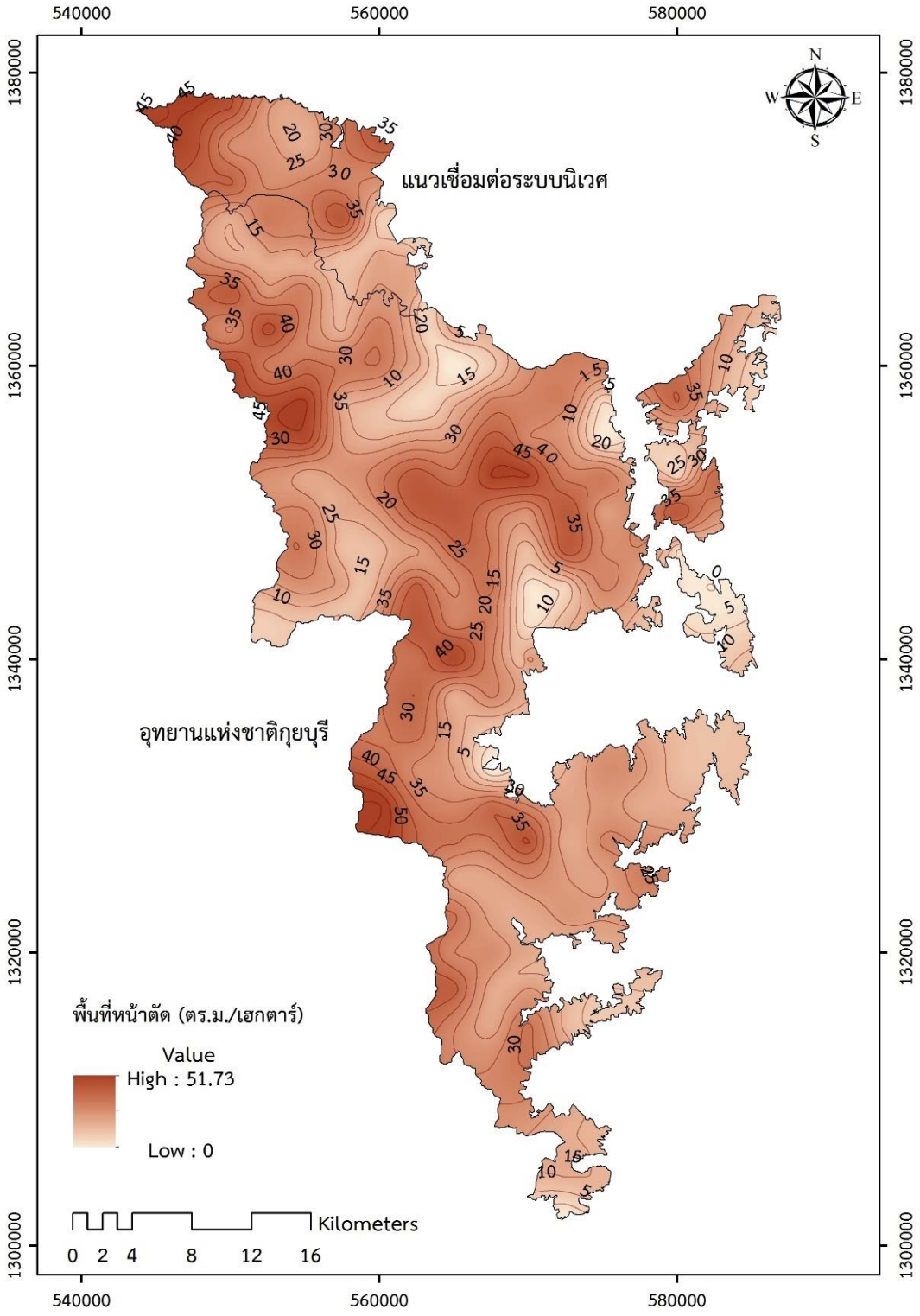

ภาพที่ 51 เส้นชั้นระดับ (contour line) ของพื้นที่หน้าตัดทั้งหมดของพรรณไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศ

4. ดัชนีความสำคัญของพรรณไม้

4.1 ป่าดิบชื้น

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าดิบชื้น พบว่า ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ไข่เขียว (*Parashorea stellata* Kurz) เปรียง (*Swintonia floribunda* Griff.) หว้าเขา (*Syzygium* sp.) ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) หว้าหิน (*Syzygium claviflorum* (Roxb.) Wall. ex A. M. Cowan & Cowan) กาแร้งหิน (*Koilodepas longifolium* Hook. f.) กระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus castanea* Hook. f. & Thomson)และตะเคียนราก (*Shorea foxworthyi* Symington) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 8.94, 7.22, 7.10, 6.26, 5.95, 5.79, 5.50, 4.83, 4.39 และ 3.67 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 5,919.61 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ลำเล็ก (*Dendrocalamus dumosus* (Ridl.) Holttum) ไผ่ไร่ (*Gigantochloa albociliata* (Munro) Kurz) ไผ่ตง (*Dendrocalamus asper* (Schultes & J. H. Schultes) Backer ex K. Heyne) ไผ่บงดำ (*Bambusa tulda* Roxb.) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ไผ่มัน (*Bambusa vulgaris* Schrad.) ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) ไผ่บงเขียว (*Bambusa nutans* Wall. ex Munro) และเฟิน (*Adiantum flabellulatum* L. เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 5.84, 5.75, 5.30, 3.74, 3.05, 2.81, 2.34, 2.30, 2.23 และ 2.15 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 38,877.16 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่เขา (*Dendrocalamus dumosus* (Ridl.) Holttum) รองลงมาคือ กาแร้งหิน (*Koilodepas longifolium* Hook. f.) รังไก่ (*Selaginella willdenowii* (Desv. ex Poir.) Baker) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ก่อขี้หมู (*Castanopsis rhamnifolia* (Miq.) A. DC.) กระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus castanea* Hook. f. & Thomson) เฟินหางนกยูง (*Goniophlbium subauriculatum* (Blume) C. Presl) เฟินก้านดำ (*Adiantum capillus-veneris* L.) ปีกแมลงสาบ (*Pellionia* sp.) และไผ่มัน (*Bambusa vulgaris* Schrad.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 3.23, 3.12, 3.00, 2.82, 2.72, 2.58, 2.56, 2.55, 2.46 และ 2.44 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าดิบชื้นจากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบชื้น

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับ IVI
ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus*)	1.08	41.42	1.24	0.61	4.24	4.10	8.94	1
คอแลน (*Xerospermum laevigatum*)	0.61	25.75	1.29	0.34	2.63	4.25	7.22	2
ไข่เขียว (*Parashorea stellate*)	0.35	34.33	1.03	0.19	3.51	3.40	7.10	3
เปรียง (*Swintonia floribunda*)	0.32	30.22	0.91	0.18	3.09	2.99	6.26	4
หว้าเขา (*Syzygium* sp)	0.29	28.73	0.86	0.16	2.94	2.84	5.95	5
ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya*)	0.28	27.99	0.84	0.16	2.86	2.77	5.79	6
หว้าหิน (*Syzygium claviflorum*)	0.31	26.49	0.79	0.17	2.71	2.62	5.50	7
กาแร้งหิน (*Koilodepas longifolium*)	0.58	22.39	0.67	0.33	2.29	2.22	4.83	8
กระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus anthelminthica*)	0.55	16.04	0.74	0.31	1.64	2.44	4.39	9
ตะเคียนราก (*Shorea foxworthyi*)	0.39	17.16	0.51	0.22	1.76	1.70	3.67	10

4.2 ป่าดิบชื้นผสมไผ่

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าดิบชื้นผสมไผ่ พบว่า หงอนไก่ดง (*Harpullia cupanioides* Roxb.) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ ชมพู่น้ำ (*Syzygium siamense* (Craib) Chantar. & J. Parn.) ก่อหมี (*Lithocarpus recurvatus* Barnett) หอมไกลดง (*Harpullia arborea* (Blanco) Radlk.) ไข่เขียว (*Parashorea stellata* (Kurz) Dyer) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ยางเสียน (*Dipterocarpus gracilis* Blume) กะออก (*Artocarpus elasticus* Reinw. ex Blume) ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) และละมุดป่า (*Madhuca thorelii* (Pierre ex Dubard) H. J. Lam) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 14.97, 14.80, 13.05, 11.22, 10.78, 10.49, 10.38, 9.58, 8.50 และ 7.40 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 7,318.58 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ตง (*Dendrocalamus asper* (Schultes & J. H. Schultes) Backer ex K. Heyne) รองลงมาคือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) ไผ่ไร่ (*Gigantochloa albociliata* (Munro) Kurz) ไผ่บงดำ (*Bambusa tulda* Roxb.) เหมียง

(*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) เข็มทอง (*Ixora javanica* (Blume) DC.) ชิงดอกเดียว (*Goniothalamus macrophyllus* (Blume) Hook. f. & Thomson) ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker) และเนื้อไก่ (*Euonymus indicus* B. Heyne ex Wall.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 25.72, 10.28, 10.22, 7.28, 3.69, 3.23, 3.06, 2.82, 2.82 และ 2.41 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 33,963.66 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ตง (*Dendrocalamus asper* (Schultes & J. H. Schultes) Backer ex K. Heyne) รองลงมาคือ หญ้าไผ่ (*Pogonatherum crinitum* (Thunb.) Kunth) ขิงดำ (*Zingiber* sp.) เหมียง (*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) พลูต้น (*Cinnamomum ilicioides* A. Chev.) ชิงดอกเดียว (*Goniothalamus macrophyllus* (Blume) Hook. f. & Thomson) ปีกแมลงสาบ (*Pellionia* sp.) เข็มทอง (*Ixora javanica* (Blume) DC.) และสาดแดง (*Phrynium pubinerve* Blume) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 20.83, 9.00, 4.06, 3.46, 3.17, 2.83, 2.54, 2.50, 2.49 และ 2.38 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าดิบชื้นผสมไผ่จากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบชื้นผสมไผ่

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับ IVI
หงอนไก่ดง (*Harpullia cupanioides*)	67.10	4.17	0.13	13.58	0.75	0.65	14.97	1
ชมพู่น้ำ (*Syzygium siamense*)	66.23	4.17	0.13	13.41	0.75	0.65	14.80	2
ก่อหมี (*Lithocarpus recurvatus*)	7.28	25.00	1.38	1.47	4.48	7.10	13.05	3
หอมไกลดง (*Harpullia arborea*)	34.79	12.50	0.38	7.04	2.24	1.94	11.22	4
ไข่เขียว (*Parashorea stellate*)	1.94	29.17	1.00	0.39	5.22	5.16	10.78	5
คอแลน (*Xerospermum laevigatum*)	14.28	20.83	0.75	2.89	3.73	3.87	10.49	6
ยางเสียน (*Dipterocarpus gracilis*)	0.45	25.00	1.13	0.09	4.48	5.81	10.38	7
กะออก (*Artocarpus elasticus*)	40.48	4.17	0.13	8.19	0.75	0.65	9.58	8
ตาเสือ (*Aphanamixis polystachya*)	11.30	16.67	0.63	2.29	2.99	3.23	8.50	9
ละมุดป่า (*Madhuca thorelii*)	9.58	12.50	0.63	1.94	2.24	3.23	7.40	10

4.3 ป่าดิบแล้งระดับสูง

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าดิบแล้งระดับสูง พบว่า คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ กระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus castanea* Hook. f. & Thomson) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) สลัดปีนัง (*Hancea penangensis*) มะคำดีควาย (*Lepisanthes tetraphylla* (Vahl) Radlk.) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) สลัดใบขน (*Mallotus* sp.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata* (C. E. C. Fisch.) J. Sinclair) และข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 14.89, 11.56, 9.14, 8.78, 8.59, 7.91, 7.72, 7.38, 7.34 และ 6.45 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 6,322.54 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) รองลงมาคือ ไผ่บงดำ (*Bambusa tulda* Roxb.) ไผ่ไร่ (*Gigantochloa albociliata* (Munro) Kurz) ไผ่ตง (*Dendrocalamus asper* (Schultes & J. H. Schultes) Backer ex K. Heyne) เข็มเหลือง (*Vanda testacea* (Lindl.) Rchb. f.) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) ไผ่หนาม (*Bambusa bambos* (L.) Voss) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) กาแร้งหิน (*Koilodepas longifolium* Hook. f.) และรีแรด (*Phrynium obscurum* Teijsm. & Binn.) โดยมีค่า IVI เป็น 11.51, 11.08, 10.69, 6.18, 4.48, 4.35, 4.14, 3.08, 2.90 และ 2.79 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 24,259.76 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) รองลงมาคือ เสลา (*Lagerstroemia tomentosa* C. Presl) ปีกแมลงสาบ (*Pellionia* sp.) ไผ่หนาม (*Bambusa bambos* (L.) Voss) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) สาดแดง (*Phrynium pubinerve* Blume) เถารางแดง (*Ventilago denticulata* Willd.) คัดเค้าหนู (*Benkara sinensis* (Lour.) Ridsdale) และข่าป่า (*Zingiber flavovirens* Theilade) โดยมีค่า IVI เป็น 7.65, 7.19, 5.94, 4.95, 3.47, 3.04, 2.90, 2.84 และ 2.77 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าดิบแล้งระดับสูงจากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งระดับสูง

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับ IVI
คอแลน (*Xerospermum laevigatum*)	6.09	33.33	2.08	1.18	5.36	8.35	14.89	1
กระเบาใหญ่ (*Hydnocarpus castanea*)	3.85	27.78	1.58	0.75	4.46	6.35	11.56	2
ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides*)	43.03	2.78	0.08	8.36	0.45	0.33	9.14	3
สลัดปีนัง (*Hancea penangensis*)	41.04	2.86	0.09	7.98	0.46	0.34	8.78	4
มะคำดีควาย (*Lepisanthes tetraphylla*)	40.20	2.78	0.08	7.81	0.45	0.33	8.59	5
ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus*)	15.49	13.89	0.67	3.01	2.23	2.67	7.91	6
สลัดใบขน (*Mallotus* sp.)	35.58	2.86	0.09	6.91	0.46	0.34	7.72	7
ทลายเขา (*Antheroporum glaucum*)	11.03	13.89	0.75	2.14	2.23	3.01	7.38	8
สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata*)	33.62	2.86	0.09	6.53	0.46	0.34	7.34	9
ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius*)	21.72	5.56	0.33	4.22	0.89	1.34	6.45	10

4.4 ป่าดิบแล้งระดับกลาง

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าดิบแล้งระดับกลาง พบว่า ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) หัวกา (*Pterygota alata* (Roxb.) R. Br.) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (Roth) Kurz) แกงเลียง (*Aidia racemosa* (Cav.) Tirveng.) ห้าใบเล็ก (*Synsepalum hemsleyanum* (King) Chantar. & J. Parn.) และข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 15.17, 14.64, 7.80, 7.02, 6.35, 6.32, 6.23, 5.33, 5.30 และ 5.21 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 5,027.37 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่มันหมู (*Dendrocalamus copelandii* (Gamble ex Brandis) N. H. Xia & Stapleton) รองลงมาคือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus* Blume) คอแลน (*Xerospermum*

laevigatum Radlk.) เขี้ยวกระจง (*Benkara sinensis* (Lour.) Ridsdale) และ สังหยูดำ (*Pseuduvaria rugosa* (Blume) Merr.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 10.33, 7.92, 4.85, 4.38, 3.74, 3.24, 3.24, 3.23, 2.68 และ 2.44 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 34,809.12 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) รองลงมาคือ ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) เถารางแดง (*Ventilago denticulata* Willd.) กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus*) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) Backer) คอแลน (*Xerospermum laevigatum* Radlk.) และเขี้ยวกระจง (*Benkara sinensis* (Lour.) Ridsdale) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 7.47, 5.69, 4.58, 4.39, 3.93, 3.88, 3.77, 3.27, 2.98 และ 2.62 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าดิบแล้งระดับกลางจากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งระดับกลาง

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับค่า IVI
ข่อยใบใหญ่ (*Streblus macrophyllus*)	4.58	24.24	2.18	1.40	4.38	9.39	15.17	1
คอแลน (*Xerospermum laevigatum*)	3.21	33.33	1.77	0.98	6.03	7.63	14.64	2
หัวกา (*Pterygota alata*)	0.81	21.21	0.86	0.25	3.84	3.72	7.80	3
กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus*)	8.01	9.09	0.68	2.44	1.64	2.94	7.02	4
ทลายเขา (*Antheroporum glaucum*)	2.21	15.15	0.68	0.67	2.74	2.94	6.35	5
ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma*)	4.55	12.12	0.64	1.39	2.19	2.74	6.32	6
ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides*)	18.87	1.52	0.05	5.76	0.27	0.20	6.23	7
แกงเลียง (*Aidia racemose*)	10.01	6.06	0.27	3.06	1.10	1.17	5.33	8
หว้าใบเล็ก (*Synsepalum hemsleyanum*)	15.82	1.52	0.05	4.83	0.27	0.20	5.30	9
ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius*)	7.18	9.09	0.32	2.19	1.64	1.37	5.21	10

4.5 ป่าดิบแล้งระดับต่ำ

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าดิบแล้งระดับต่ำ พบว่า ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) จันทน์หอม (*Mansonia gagei* J. R. Drumm. ex Prain) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green) ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidata* Wall.) อีโด่ (Diospyros bejaudii Lecomte) และยาบขี้ไก่ (Grewia serrulata DC.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 44.08, 19.53, 15.92, 14.25, 7.99, 7.37, 5.88, 5.37, 5.20 และ 4.99 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 6,509.40 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่รวก (*Thyrsostachys siamensis* Gamble) รองลงมาคือ ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) พญารากดำ (*Diospyros defectrix* H. R. Fletcher.) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib) ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) และโกงกางน้ำจืด (*Marcania grandiflora* J. B. Imlay) โดยมีค่า IVI เป็น 11.07, 10.72, 7.41, 5.79, 3.65, 3.61, 3.59, 3.53 และ 3.28 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 43,599.67 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ หญ้าแห้วหมู (*Cyperus rotundus* L.) รองลงมาคือ ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) ไผ่รวก (*Thyrsostachys siamensis* Gamble) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei)) มหาพรหม (*Mitrephora winitii* Craib) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) พญารากดำ (*Diospyros defectrix* H. R. Fletcher.) และเปล้าเงิน (*Croton sepalinus* Airy Shaw) โดยมีค่า IVI เป็น 25.44, 9.42, 6.43, 6.36, 5.32, 3.45, 3.23, 3.23 และ 2.80 เป็นต้น

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าดิบแล้งระดับต่ำจากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งระดับต่ำ

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับค่า IVI
ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius*)	0.67	62.59	6.53	0.69	14.83	28.55	44.08	1
กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus*)	1.49	34.05	2.27	1.55	8.07	9.91	19.53	2
ทลายเขา (*Antheroporum glaucum*)	0.57	31.65	1.79	0.59	7.50	7.83	15.92	3
จันทน์หอม (*Mansonia gagei*)	0.13	29.98	1.60	0.14	7.10	7.01	14.25	4
กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia*)	0.43	17.75	0.76	0.45	4.20	3.33	7.99	5
พลองกินลูก (*Memecylon ovatum*)	0.82	13.43	0.76	0.86	3.18	3.33	7.37	6
ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma*)	0.86	10.55	0.57	0.90	2.50	2.48	5.88	7
ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidate*)	0.23	11.99	0.53	0.24	2.84	2.30	5.37	8
อีโด่ (*Diospyros bejaudii*)	0.59	10.31	0.49	0.62	2.44	2.14	5.20	9
ยาบขี้ไก่ (*Grewia serrulata*)	0.32	11.27	0.45	0.33	2.67	1.98	4.99	10

4.6 ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ พบว่า ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ เปล้าหลวง (*Croton persimilis* Müll.Arg.) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidata* Wall.) ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) มะนาวผี (*Atalantia monophylla* (L.) DC.) และมะเดื่ออุทุมพร (*Ficus racemosa* L.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 16.58, 12.82, 11.39, 11.10, 10.07, 8.81, 8.23, 6.87, 6.49 และ 5.98 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 10,010.85 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) รองลงมาคือ ไผ่หนาม (*Bambusa bambos* (L.) Voss) ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) จั๋งไทย (*Rhapis subtilis* Becc.) ข่อยน้ำ (*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz) แข้งกวางดง (*Casearia* sp.) เหมียง (*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.)

และเข็มขาว (*Ixora henryi* H. Lév.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 14.13, 14.05, 7.17, 5.68, 4.89, 4.02, 3.92, 3.75, 3.58 และ 3.41 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 48,876.48 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ เถาวัลย์ยาง (*Willughbeia* sp.) รองลงมาคือ หญ้าคมบางเล็ก (*Carex indica* L. var. *microcarpa* T. Koyama) ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) หญ้าคา (*Imperata cylindrica* (L.) Raeusch.) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S. Vidal) Corner) ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) แขนงพร้อย (*Phyllanthus collinsiae* Craib) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) และแก้วมือไว (*Pterolobium micranthum* Gagncp) เป็นต้น โดยมีค่า IVI 11.19, 10.34, 8.01, 7.49, 3.46, 3.44, 3.42, 2.66 และ 2.57 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณจากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับค่า IVI
ฝิ่นต้น (*Chionanthus microstigma*)	8.40	17.50	1.88	1.64	4.35	10.59	16.58	1
เปล้าหลวง (*Croton persimilis*)	8.81	22.50	0.98	1.72	5.59	5.51	12.82	2
พลองกินลูก (*Memecylon ovatum*)	11.05	15.00	0.98	2.16	3.73	5.51	11.39	3
ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidate*)	4.36	22.50	0.83	0.85	5.59	4.66	11.10	4
ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata*)	21.49	10.00	0.60	4.19	2.48	3.39	10.07	5
ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius*)	15.06	10.00	0.60	2.94	2.48	3.39	8.81	6
เปล้าเลือด (*Croton robustus*)	36.82	2.50	0.08	7.19	0.62	0.42	8.23	7
กะโดงแดง (*Cleistanthus sumatranus*)	24.51	5.00	0.15	4.78	1.24	0.85	6.87	8
มะนาวผี (*Atalantia monophyla*)	22.53	5.00	0.15	4.40	1.24	0.85	6.49	9
มะเดื่อ (*Ficus racemose*)	23.12	2.50	0.15	4.51	0.62	0.85	5.98	10

4.7 ป่าเบญจพรรณ

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่าเบญจพรรณ พบว่า งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) มีค่า IVI สูงที่สุด รองลงมาคือ ปอขาว (*Sterculia pexa* Pierre) มะกอกป่า (*Spondias pinnata* (L. f.) Kurz) ทองหลางป่า (*Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.) กางขี้มอด (*Albizia odoratissima* (L. f.) Benth.) ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) เขลง (*Dialium cochinchinense* Pierre) สวองตีนเป็ด (*Vitex limonifolia* Wall. ex Walp.) ปูเล (*Gyrocarpus americanus* Jacq.) ตะแบก (*Lagerstroemia calyculata* Kurz) และมะค่าแต้ (*Sindora siamensis Teijsm*. ex Miq. var. *siamensis*)เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 59.96, 47.30, 37.82, 24.39, 22.73, 20.53, 20.30, 20.16, 17.75, 15.99 และ 13.06 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 11,841.13 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่รวก (*Thyrsostachys siamensis* Gamble) รองลงมาคือ ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) กระชิด (*Blachia siamensis* Gagnep.) เถาหางจระเข้ (*Senegalia comosa* (Gagnep.) Maslin, seigler & Ebinger) งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) เถากระดูกกบ (*Hymenopyramis brachiata* Wall. ex Griff.) เข็มป่า (*Ixora cibdela* Craib) หมากเล็กหมากน้อย (*Vitex scabra* Wall. ex Schauer) ขี้อ้าย (*Terminalia nigrovenulosa* Pierre) และตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 33.61, 29.15, 18.28, 15.33, 11.23, 7.38, 7.14, 6.39, 5.69 และ 5.45 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 83,688.97 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ กินกุ้งน้อย (*Murdannia nudiflora* (L.) Brenan) รองลงมา คือ ผักปราบใบกว้าง (*Murdannia nudiflora* (L.) Brenan) กระชิด (*Blachia siamensis* Gagnep.) งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) อังกาบ (*Barleria cristata* L.) เถาหางจระเข้ (*Senegalia comosa* (Gagnep.) Maslin, seigler & Ebinger) หญ้าหนวดฤาษี (*Heteropogon contortus* (L.) P. Beauv. ex Roem. & Schult.) เฟินหิน (*Adiantum flabellulatum* L.) และแกงเลียง (*Aidia racemosa* (Cav.) Tirveng.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 81.18, 9.56, 9.06, 8.61, 6.56, 5.22, 4.72, 4.04 และ 3.54 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าเบญจพรรณจากการสำรวจครั้งนี้ แสดงดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าเบญจพรรณ

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับค่า IVI
งิ้วป่า (*Bombax anceps*)	57.90	83.33	3.50	11.16	23.81	25.00	59.96	1
ปอขาว (*Erythrina stricta*)	115.73	50.00	1.50	22.30	14.29	10.71	47.30	2
มะกอกป่า (*Spondias pinnata*)	10.95	50.00	3.00	2.11	14.29	21.43	37.82	3
ทองหลางป่า (*Erythrina stricta*)	21.54	33.33	1.50	4.15	9.52	10.71	24.39	4
กางขี้มอด (*Albizia odoratissima*)	74.71	16.67	0.50	14.39	4.76	3.57	22.73	5
ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronate*)	63.32	16.67	0.50	12.20	4.76	3.57	20.53	6
เขลง (*Dialium cochinchinense*)	43.59	16.67	1.00	8.40	4.76	7.14	20.30	7
สวองตีนเป็ด (*Vitex limonifolia*)	61.36	16.67	0.50	11.82	4.76	3.57	20.16	8
ปูเล (*Gyrocarpus americanus*)	5.64	33.33	1.00	1.09	9.52	7.14	17.75	9
ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidate*)	39.74	16.67	0.50	7.66	4.76	3.57	15.99	10
มะค่าแต้ (*Sindora siamensis*)	24.54	16.67	0.50	4.73	4.76	3.57	13.06	11

4.8 ป่าเต็งรัง

เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้จุดสำรวจที่สุ่มตัวอย่างไม่มีตัวอย่างแปลงสำรวจที่อยู่ในพื้นที่สังคมพืชที่เป็นป่าเต็งรัง ดังนั้นทางศูนย์วิจัยฯ จึงกำหนดจุดสำรวจบริเวณที่เป็นป่าเต็งรังขึ้นมาอีก 1 แปลงตัวอย่าง เพื่อใช้เป็นตัวแทนของสังคมพืชป่าเต็งรัง และเนื่องจากสังคมพืชป่าเต็งรังในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีมีค่อนข้างน้อยจึงวางแปลงตัวอย่างได้เพียง 1 แปลงตัวอย่างเท่านั้น และไม้ยืนต้นที่สำรวจพบมี 3 ชนิด ชนิดที่มีค่า IVI สูงสุด คือ ยางเหียง (*Dipterocarpus obtusifolius* Teijsm. ex Miq.) รองลงมาคือ เหมือดโลด (*Aporosa villosa* (Lindl.) Baill.) พะยอม (*Shorea roxburghi*i G. Don) และ โดยมีค่า IVI เป็น 151.63, 83.09 และ 65.29 ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นเท่ากับ 14,260.28 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) รองลงมาคือ พลองเขา (*Memecylon lilacinum* Zoll. & Moritzi.) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) ตะแบกเลือด (*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.) เปล้าเลือด (*Croton robustus*

Kurz) มะค่าโมง (*Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib) ช้างน้าว (*Ochna integerrima* (Lour.) Merr.) ผักหวานเมา (*Urobotrya siamensis* Hiepko) พวงประดิษฐ์ (*Congea tomentosa* Roxb.) และสองสลึง (*Lophopetalum duperreanum* Pierre) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 70.37, 14.81, 13.89, 10.74, 10.19, 8.70, 7.96, 7.22, 7.22 และ 7.22 ตามลำดับ

กล้าไม้ มีความหนาแน่นเท่ากับ 9,665.05 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ กินกุ้งน้อย (*Murdannia nudiflora* (L.) Brenan) เหมียดนก (*Pseuderanthemum longistylum* Imlay) หญ้าแพรก (*Cynodon dactylon* (L.) Pers.) เฟินหิน (*Adiantum flabellulatum* L.) ช้อยนางรำ (*Codariocalyx motorius* (Houtt.) H. Ohashi) เถาคุย (*Willughbeia angustifolia* (Miq.) Markgr.) กระเบากลัก (*Hydnocarpus ilicifolia* King) มะกาเครือ (*Bridelia stipularis* (L.) Blume) ผักหวานเมา (*Urobotrya siamensis* Hiepko) และหิ่งเม่น (*Crotalaria neriifolia* Wall. ex Benth.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 52.12, 19.55, 15.88, 12.21, 11.75, 9.92, 9.46, 9.46, 9.00 และ 8.08 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่าเต็งรังจากการสำรวจครั้งนี้แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญและค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่าเต็งรัง

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับค่า IVI
ยางเหียง (*Dipterocarpus obtusifolius*)	42.49	50.00	6.00	51.63	33.33	66.67	151.63	1
เหมือดโลด (*Aporosa villosa*)	27.23	50.00	1.50	33.09	33.33	16.67	83.09	2
พะยอม (*Shorea roxburghii*)	12.58	50.00	1.50	15.29	33.33	16.67	65.29	3

4.9 ป่าไผ่

ในการสำรวจครั้งนี้จุดที่ทำการสำรวจที่ตกอยู่ในพื้นที่ที่เป็นป่าไผ่มีทั้งหมดจำนวน 3 แปลง แต่พบว่าพรรณไม้ที่มีขนาดโตกว่าช่องส่องของเครื่องมือรีเรสโคบมีเพียง 2 แปลง และพบว่ามีพรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นเพียง 2 ชนิด เท่านั้น คือ ละมุดป่า (*Madhuca thorelii* (Pierre ex Dubard) H. J. Lam) และ คาง (*Albizia lebbekoides* (DC.) Benth.)

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 12,636.90 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ไผ่ไร่ (*Gigantochloa albociliata* (Munro) Kurz) รองลงมาคือ ไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) ยาบขี้ไก่ (*Grewia laevigata* Vahl) ไผ่หนาม (*Bambusa bambos* (L.) Voss) เถาเสี้ยวเครือ (*Phanera glauca* Benth. subsp. *tenuiflora* (C. B. Clarke) A. Schmitz.) แกงเลียงใหญ่ (*Aidia cochinchinensis* Lour.) เถาวัลย์น้ำ (*Tetrastigma leucostaphylum* (Dennst.) Alston) ขี้อ้าย (*Terminalia nigrovenulosa* Pierre) แคหางค่าง (*Fernandoa adenophylla* (Wall. ex G. Don) Steenis) และชงโคน้อย (*Bauhinia racemosa* Lam.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 62.54, 33.85, 9.45, 9.27, 5.76, 5.12, 5.12, 4.80, 4.80 และ 4.80 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 14,323.94 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ปุดคางคก (*Etlingera littoralis* (J. Koenig) Giseke) รองลงมาคือ หญ้าไผ่ (*Pogonatherum crinitum* (Thunb.) Kunth) เถาสะแกวัลย์ (*Combretum punctatum* Blume) เปล้าเลือด (*Croton robustus* Kurz) กระวานป่า (*Amomum uliginosum* J. Koenig) กะตังใบ (*Leea indica* (Burm. f.) Merr.) ขี้ผึ้ง (*Chrysophyllum roxburghii* G. Don) คราม เทียม (*Indigofera* sp.) ตูมพระ (*Bhesa paniculate* Arn.) และเถาเสี้ยวเครือ (*Phanera glauca* Benth. subsp. *tenuiflora* (C. B. Clarke) A. Schmitz.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 18.98, 17.59, 10.65, 10.65, 7.87, 7.87, 7.87, 7.87, 7.87 และ 7.87 ตามลำดับ

4.10 ป่ารุ่นสอง

การประเมินค่าดัชนีความสำคัญของไม้ยืนต้น (IVI) ในป่ารุ่นสอง พบว่า กระถินยักษ์ (*Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit) มีค่า IVI สูงสุด รองลงมาคือ ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidata* Wall.) โมกมัน (*Wrightia arborea* (Dennst.) Mabb.) แคทราย (*Stereospermum neuranthum* Kurz) ทลายเขา (*Antheroporum glaucum* Z. Wei) ยาบขี้ไก่ (*Grewia serrulata* DC.) หมากเล็กหมากน้อย (*Vitex scabra* Wall. ex Schauer) ขี้เหล็ก (*Senna siamea* (Lam.) H. S. Irwin & Barneby) งิ้วป่า (*Bombax anceps* Pierre) และมะเดื่อปล้อง (*Ficus hispida* L. f.) โดยมีค่า IVI เป็น 57.07, 21.67, 17.46, 14.93, 14.80, 14.63, 14.33, 13.95, 13.37 และ 9.11ตามลำดับ

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 7,507.12 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ อ้อ (*Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.) ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) สาบเสือ (*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob.) ผกากรอง (*Lantana trifolia* L.) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (S.Vidal) Corner) แข้งกวางดง (*Casearia* sp.) หัสคุณ (*Micromelum minutum* Wight & Arn.) เถาสะแกวัลย์ (*Combretum punctatum* Blume) กระถินยักษ์ (*Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit) และไผ่ผาก (*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 43.55, 8.06, 6.14, 5.67, 5.46, 4.97, 4.59, 4.50, 4.37 และ 4.03 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 130,647.48 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ หญ้าคมบางเล็ก (*Carex indica* L. var. *Microcarpa* T. Koyama) รองลงมาคือ ถั่วลาย (*Centrosema pubescens* Benth.) หญ้ารูซี่ (*Brachiaria ruziziensis* R. Germ. & C. M. Evrard) ต้อยติ่ง (*Ruellia tuberosa* L.) สาบเสือ (*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob.) หัสคุณ (*Micromelum minutum* Wight & Arn.) ข่อยหนาม (*Streblus ilicifolius* (Vidal) Corner) กะเพราป่า (*Hyptis suaveolens* (L.) Poit.) ไผ่ซางนวล (*Dendrocalamus membranaceus* Munro) และผกากรอง (*Lantana trifolia* L.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 33.43, 10.68, 9.71, 6.85, 4.58, 3.43, 3.20, 3.09, 2.99 และ 2.98 ตามลำดับ

สำหรับค่าดัชนีความสำคัญของพรรณไม้ เฉพาะไม้ยืนต้นในป่ารุ่นสองจากการสำรวจครั้งนี้เฉพาะชนิดพรรณที่มีค่าดัชนีความสำคัญมาก 10 ลำดับแรก แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ข้อมูลพรรณไม้ ความหนาแน่น (D) ความถี่ (F) พื้นที่หน้าตัด (Ba) ค่าความสำคัญ และค่าดัชนีความสำคัญ (IVI) ของพรรณไม้ในป่ารุ่นสองในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ชื่อพรรณไม้	D	F	Ba	RD	RF	Rba	IVI	ลำดับค่า IVI
กระถินยักษ์ (*Leucaena leucocephala*)	5.54	11.76	3.18	2.21	12.00	42.86	57.07	1
ตะแบก (*Lagerstroemia cuspidate*)	9.34	9.80	0.59	3.73	10.00	7.94	21.67	2
โมกมัน (*Wrightia arborea*)	17.80	3.92	0.47	7.11	4.00	6.35	17.46	3
แคทราย (*Stereospermum neuranthum*)	30.37	1.96	0.06	12.14	2.00	0.79	14.93	4
ทลายเขา (*Antheroporum glaucum*)	5.09	7.84	0.35	2.03	8.00	4.76	14.80	5
ยาบขี้ไก่ (*Grewia serrulata*)	29.61	1.96	0.06	11.83	2.00	0.79	14.63	6
หมากเล็กหมากน้อย (*Vitex scabra*)	28.87	1.96	0.06	11.54	2.00	0.79	14.33	7
ขี้เหล็ก (*Senna siamea*)	4.95	7.84	0.29	1.98	8.00	3.97	13.95	8
งิ้วป่า (*Bombax anceps*)	17.50	3.92	0.18	6.99	4.00	2.38	13.37	9
มะเดื่อปล้อง (*Ficus hispida*)	6.84	3.92	0.18	2.73	4.00	2.38	9.11	10

4.11 พื้นที่เกษตรกรรม

ในการสำรวจครั้งนี้จุดที่ทำการสำรวจที่ตกอยู่ในพื้นที่ที่เป็นป่าไผ่มีทั้งหมดจำนวน 13 แปลง แต่พบว่าพรรณไม้ที่มีขนาดโตกว่าช่องส่องของเครื่องมือรีเรสโคปมีเพียง 2 แปลง และพบว่ามีพรรณไม้ที่เป็นไม้ยืนต้นเพียง 2 ชนิด เท่านั้น คือ ยางพารา (*Hevea brasiliensis* (Kunth) Müll. Arg.) และยาบขี้ไก่ (*Grewia serrulata* DC.)

ไม้หนุ่ม มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 195.88 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ ข่อย (*Streblus asper* Lour.) เถานมวัว (*Uvaria rufa* Blume) พังแหร (*Trema orientalis* (L.) Blume) อินทรชิต (*Lagerstroemia loudonii* Teijsm. & Binn.) เข็มขาว (*Ixora henryi* H. Lév.) คำแสด (*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.) พลองกินลูก (*Memecylon ovatum* Sm.) มะเกลือ (*Diospyros mollis* Griff.) และยาบขี้ไก่ (*Grewia laevigata* Vahl) โดยมีค่า IVI เป็น 46.11, 31.11, 21.11, 21.11, 16.11, 16.11, 16.11, 16.11 และ 16.11 ตามลำดับ

ส่วนกล้าไม้ มีความหนาแน่นของพรรณไม้เท่ากับ 21,730.77 ต้นต่อเฮกตาร์ พรรณไม้ชนิดที่มีดัชนีความสำคัญมากที่สุด คือ สับปะรด (*Ananas comosus* (L.) Merr.) รองลงมาคือ หญ้า

กินนี (*Panicum maximum* Jacq.) เถากระไดลิง (*Bauhinia scandens* L.) ย่านาง (*Antiaris toxicaria* Lesch.) สาบเสือ (*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob.) ผักปราบใบกว้าง (*Murdannia nudiflora* (L.) Brenan) และเถาตดหมูตดหมา (*Paederia pilifera* Hook. f.) เป็นต้น โดยมีค่า IVI เป็น 35.26, 31.10, 21.60, 14.48, 12.10, 8.40, 7.88, 7.57, 7.31 และ 6.78 ตามลำดับ

5. ดัชนีความหลากหลายของไม้ยืนต้น (Diversity index)

ทำการวิเคราะห์ค่าความหลากหลายของไม้ยืนต้น โดยใช้ดัชนีต่างๆ ที่นิยมใช้ในการอธิบายความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศ คือ Margalef index, Shannon – Wiener index, Simpson's index, Fisher index, Peilou's evenness index, McIntosh index และ Evenness index ของแต่ละสังคมพืชแสดงดังตารางที่ 12

พบว่าดัชนีความหลากหลายของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีค่าในระดับสูงที่บริเวณทิศตะวันตกใกล้พรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา และค่อยลดหลั่นมาทางตอนกลางและทิศตะวันออกของพื้นที่ ซึ่งสังคมพืชที่มีค่าดัชนีความหลากหลายสูงคือป่าดิบชื้นและป่าดิบเขา ส่วนสังคมพืชที่ทำให้ค่าดัชนีความหลากหลายต่ำคือสังคมพืชเกษตรกรรม ได้แก่ ไร่สับปะรด สวนยางพารา และพืชเชิงเดี่ยว ที่ตั้งอยู่ภายในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี (พื้นที่ผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2541) สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือพื้นที่ป่าบริเวณที่ติดกับที่ตั้งของหมู่บ้านทั้งภายในเขตอุทยานแห่งชาติและที่อยู่รายรอบ พื้นที่เหล่านี้มีค่าดัชนีต่าง ๆ ค่อนไปทางต่ำ ซึ่งหากคาดคะเนจากแนวโน้มการกระจายของความหลากหลายทางชีวภาพแล้วมีความเป็นไปได้สูงว่าเป็นผลกระทบจากกิจกรรมของชุมชนที่อยู่โดยรอบ การจัดการพื้นที่เหล่านี้จึงเป็นเรื่องสำคัญเพราะเป็นเสมือนแนวกันชนของพื้นที่ภายในซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สูงกว่า

ตารางที่ 12 ค่าความหลากชนิดของไม้ยืนต้นในแต่ละสังคมพืชในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

สังคมพืช	ค่าสถิติ	Margalef index	Shannon – Wiener index	Simpson's index	Fisher's index	Peilou's evenness index	McIntosh index	Evenness index
ป่าดิบเขา	Max	4.55	2.88	0.91	5.82	1.83	0.71	0.80
	Min	1.97	1.77	0.76	2.37	1.47	0.52	0.64
ป่าดิบชื้น	Max	4.71	2.88	0.92	6.13	1.98	0.72	0.86
	Min	1.59	1.44	0.53	1.82	1.07	0.32	0.46
	Std.	0.79	0.39	0.10	1.07	0.20	0.10	0.09
ป่าดิบชื้นผสมไผ่	Max	3.67	2.71	0.91	4.64	1.99	0.71	0.86
	Min	1.29	1.36	0.58	1.52	1.29	0.37	0.56
ป่าดิบแล้งระดับสูง	Max	4.17	3.01	0.94	5.31	2.01	0.77	0.87
	Min	0.71	1.32	0.57	0.80	1.09	0.35	0.47
	Std.	0.78	0.45	0.10	1.01	0.21	0.11	0.09
ป่าดิบแล้งระดับกลาง	Max	3.55	2.89	0.93	4.45	2.03	0.74	0.88
	Min	0.65	0.93	0.47	0.73	1.07	0.28	0.46
	Std.	0.66	0.42	0.10	0.84	0.25	0.10	0.11
ป่าดิบแล้งระดับต่ำ	Max	2.48	2.66	0.91	2.96	2.05	0.71	0.89
	Min	0.21	0.43	0.21	0.08	0.77	0.11	0.33
	Std.	0.57	0.47	0.15	0.68	0.29	0.13	0.13
ป่าดิบแล้งผสมเบญจพรรณ	Max	1.70	2.32	0.84	1.92	1.94	0.61	0.84
	Min	0.64	1.17	0.61	0.72	1.17	0.38	0.51
	Std.	0.40	0.39	0.08	0.45	0.28	0.08	0.12
ป่าเบญจพรรณ	Max	0.80	1.60	0.74	0.90	2.08	0.49	0.90
	Min	0.29	0.99	0.60	0.38	1.77	0.38	0.77
	Std.	0.26	0.31	0.07	0.26	0.16	0.06	0.07
ป่าทดแทน	Max	0.42	1.85	0.62	0.52	1.92	0.40	0.83
	Min	0.25	1.70	0.39	0.32	1.36	0.22	0.59
	Std.	1.22	0.58	0.15	1.43	0.30	0.11	0.13
พื้นที่เกษตรกรรม	Max	0.93	1.74	0.80	1.07	1.92	0.57	0.84
	Min	0.29	0.43	0.21	0.14	0.90	0.11	0.39
	Std.	0.46	0.92	0.42	0.50	0.72	0.32	0.31

หมายเหตุ ไม่มีกลุ่มแปลงตัวอย่างที่ตกอยู่ในพื้นที่ป่าเต็งรัง จึงไม่สามารถคำนวณค่าความหลากชนิดได้

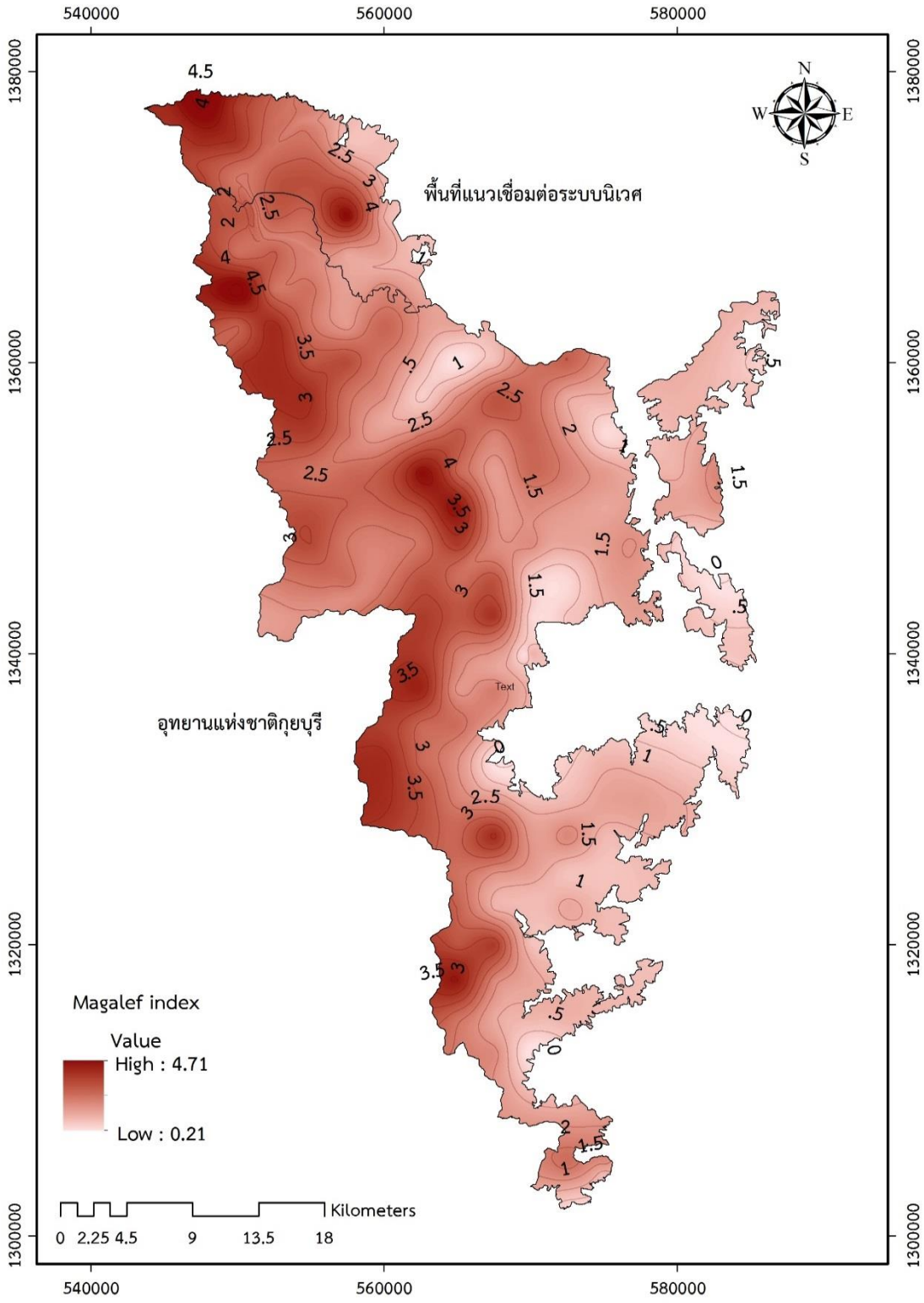

ภาพที่ 52 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Magalef Index

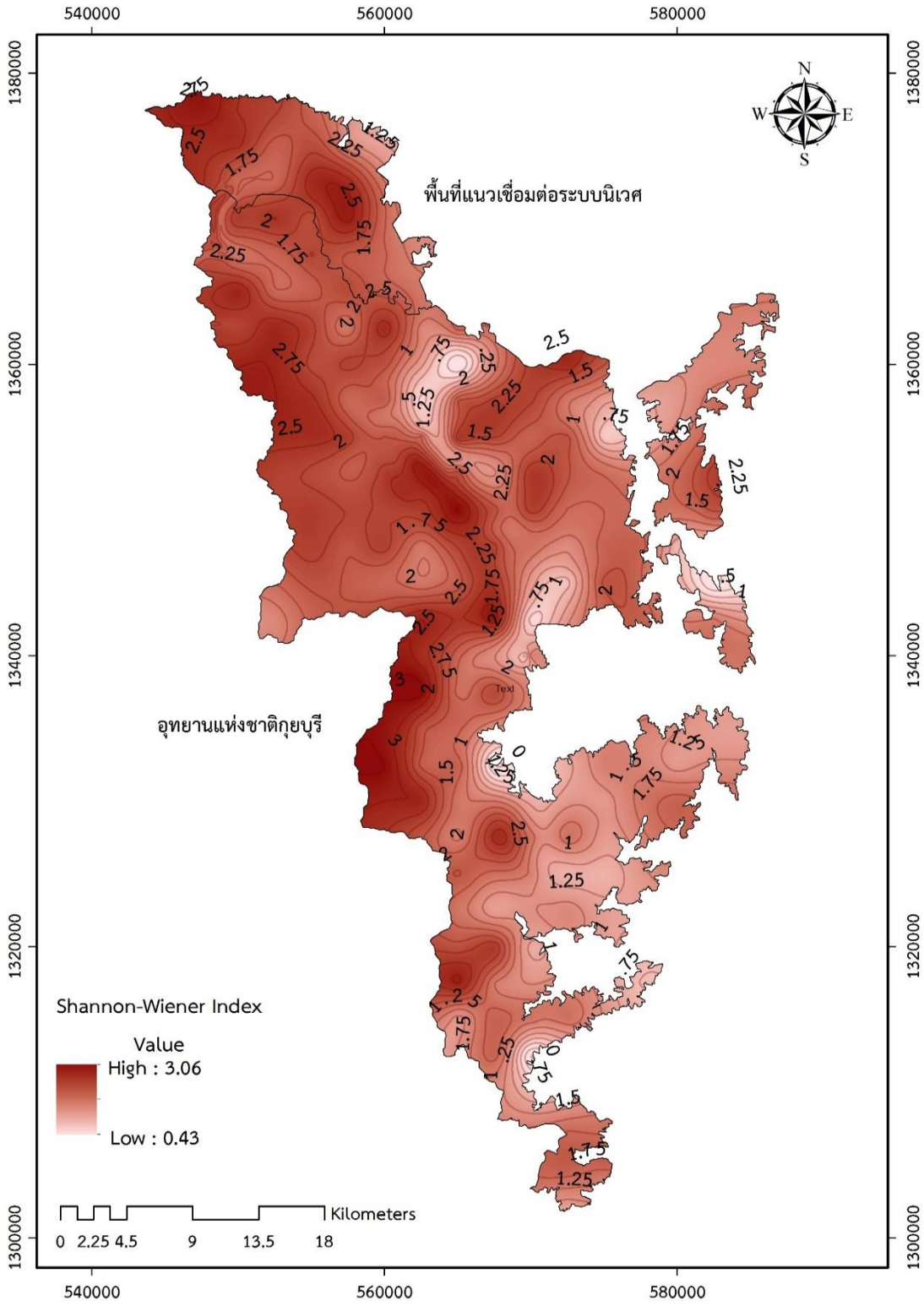

ภาพที่ 53 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Shannon – Wiener Index

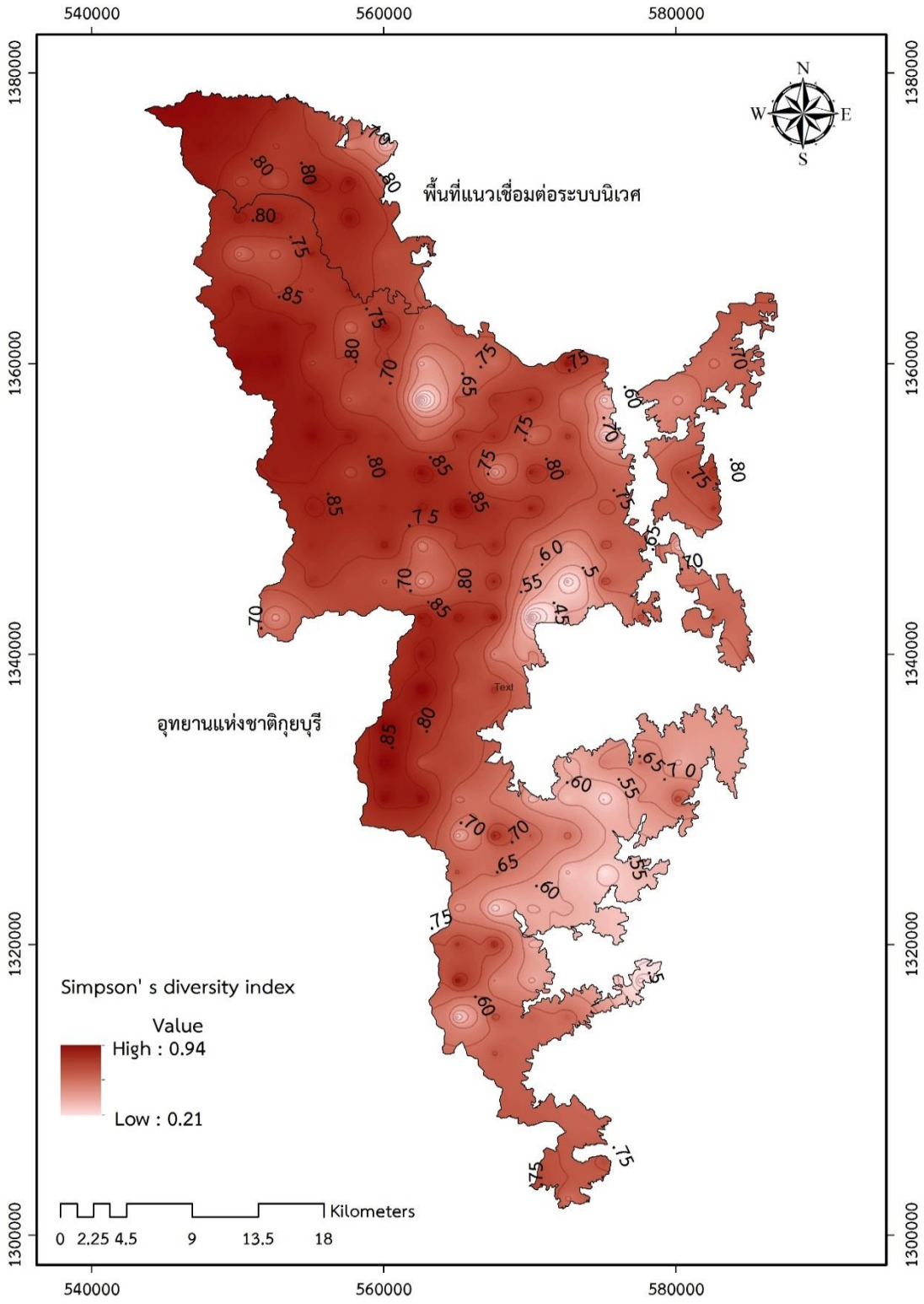

ภาพที่ 54 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Simpson ’s diversity Index

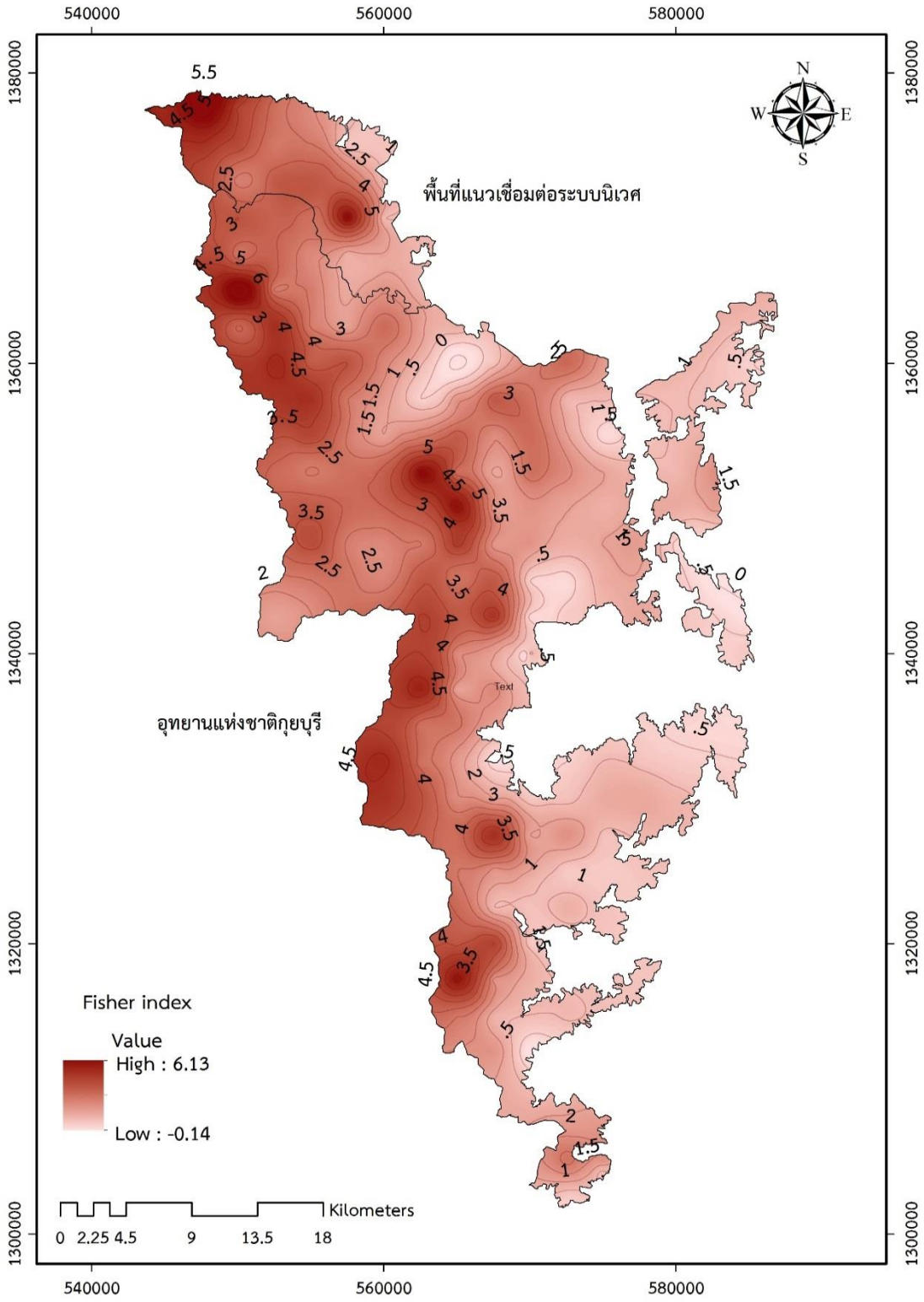

ภาพที่ 55 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Fisher's Index

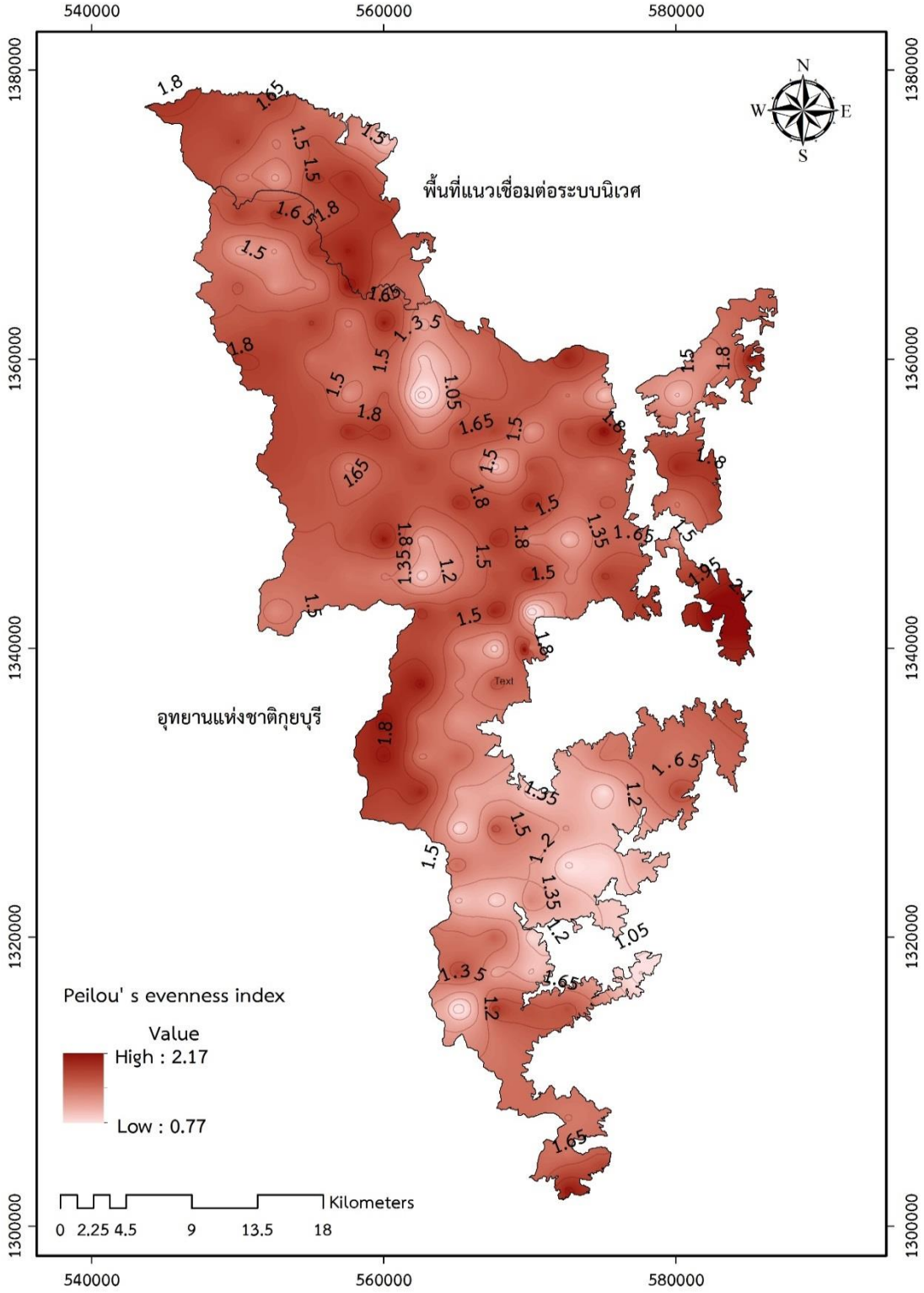

ภาพที่ 56 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Peilou ’s evenness Index

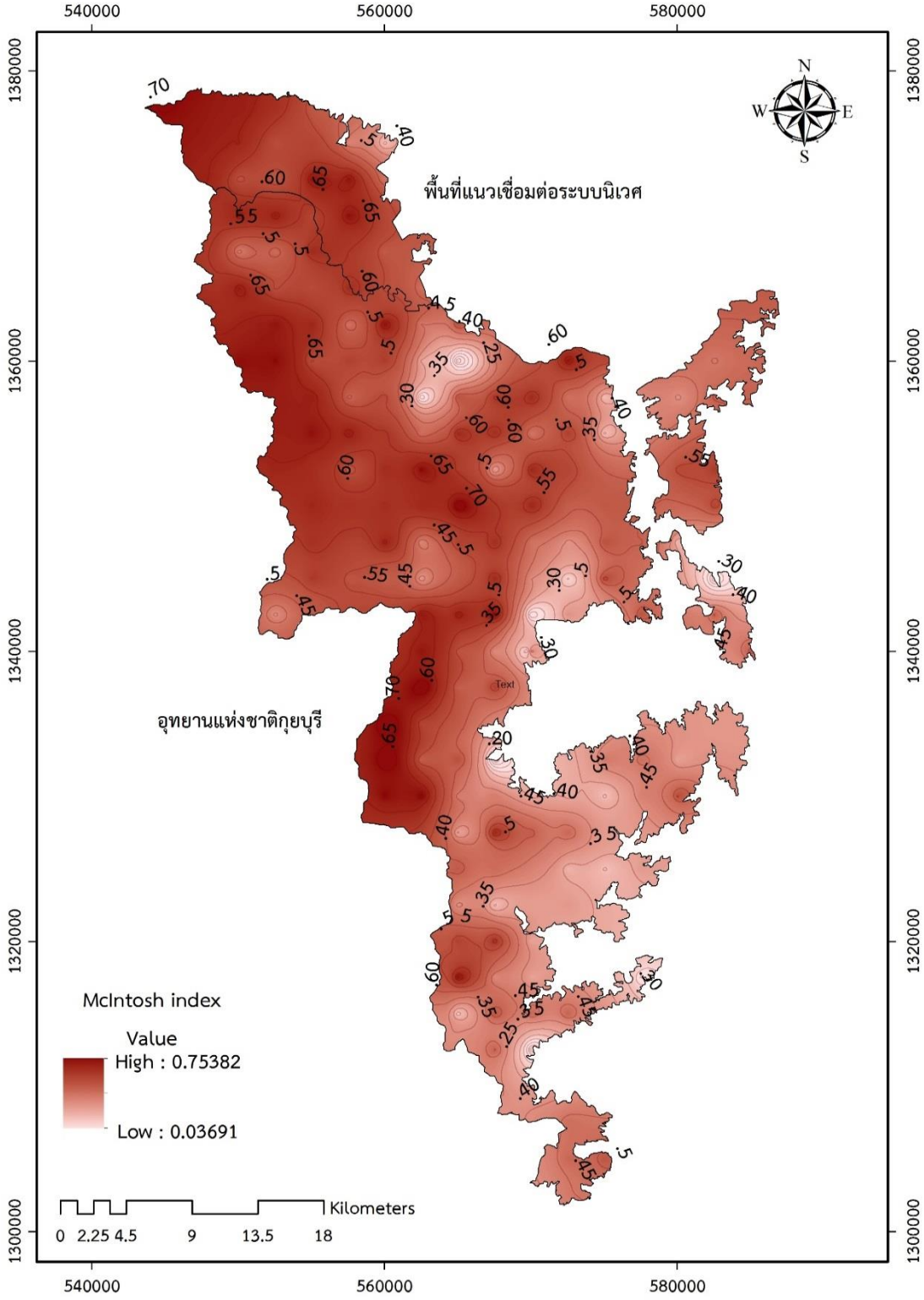

ภาพที่ 57 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ McIntosh index

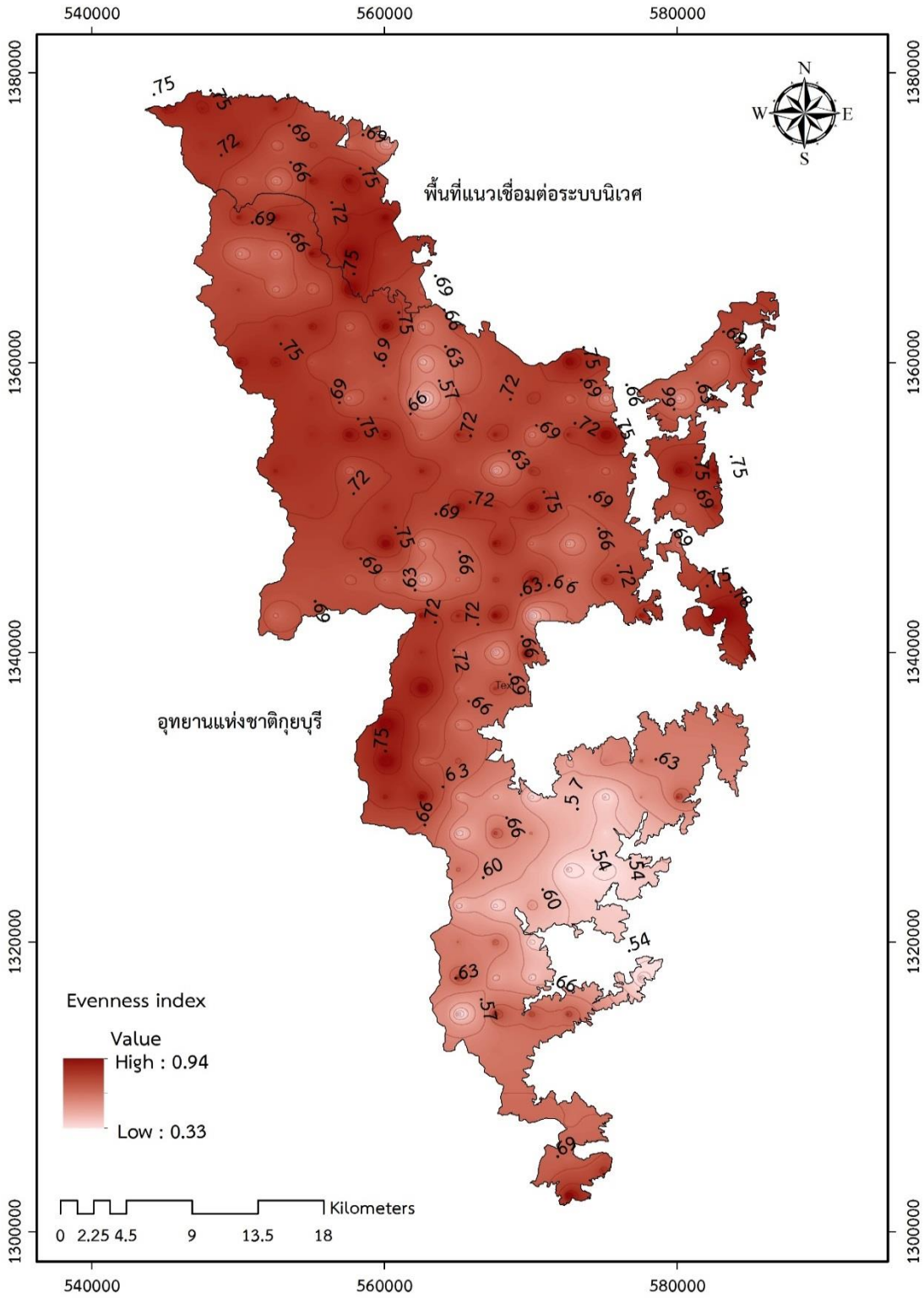

ภาพที่ 58 ภูมิภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี แสดงโดยดัชนีของ Evenness index

6. ชนิดพันธุ์พืชหายาก พืชเฉพาะถิ่น พืชถูกคุกคาม และชนิดที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์

พบว่าพรรณไม้ในกลุ่มนี้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรีและพื้นที่แนวเชื่อมต่อระบบนิเวศของกลุ่มป่าแก่งกระจาน มีมากถึง 37 วงศ์ 57 สกุล 76 ชนิด ซึ่งบางชนิดเป็นทั้งพืชถิ่นเดียว พืชหายาก และพืชถูกคุกคาม บางชนิดอาจไม่ใช่พืชหายากแต่มีความสำคัญในด้านการอนุรักษ์เนื่องจากเป็นแหล่งพันธุกรรมไม้ที่ดี การจัดกลุ่มพรรณไม้หายาก พืชเฉพาะถิ่น พืชถูกคุกคาม และชนิดที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์ ในรายงานฉบับนี้ อ้างอิงตามเอกสารของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2547; 2548), พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551) พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005), พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555) ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ชนิดพันธุ์พืชหายาก พืชเฉพาะถิ่น พืชถูกคุกคาม และชนิดที่มีคุณค่าต่อการอนุรักษ์ ที่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
1	กระชายขาว (*Globba globulifera*)	Zingiberaceae	ไม้ล้มลุก มีลำต้นใต้ดิน พบได้ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าผลัดใบผสม โดยเฉพาะบนภูเขาหินปูนและพบบ้างตามชายป่าดิบ
2	กระชิด (*Blachia siamensis*)	Euphorbiaceae	ไม้พุ่ม สูงได้ประมาณ 5 เมตร พบกระจายพันธุ์ ที่จังหวัดชลบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์	พืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551)	เขาหินปูนในป่าดิบแล้งหรือป่าละเมาะ
3	กระเชา (*Holoptelea integrifolia*)	Ulmaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 20-30 เมตร พบทุกภาคยกเว้นภาคใต้ของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าเบญจพรรณและตามป่าทุ่งทั่วไป บนที่ราบหรือตามเชิงเขา
4	กฤษณา (*Aquilaria malaccensis*)	Thymelaeaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 25 - 40 เมตร พบกระจายพันธุ์ภาคหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่อินเดีย เมียนมา มาเลเซีย สุมาตรา	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชหายากของประเทศไทย(สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
5	กลาย (*Mitrephora keithii*)	Annonaceae	ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 4-6 เมตร ไม่ผลัดใบ พบกระจายพันธุ์และถิ่นกำเนิด ภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ ต่างประเทศพบที่เมียนมา	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548), พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005), พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบแล้ง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
6	กวางดูถูก (*Naravelia laurifolia*)	Ranunculaceae	ไม้เถาเนื้อแข็ง พบกระจายพันธุ์ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ ต่างประเทศพบตั้งแต่อินเดีย (อัสสัม) เมียนมา จีน (ยูนาน) ภูมิภาคอินโดจีน และภูมิภาคมาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น
7	ก่อตาหมูหลวง (*Lithocarpus lindleyanus*)	Fagaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ ไม่ผลัดใบ สูง 20-30 เมตร พบการกระจายพันธุ์ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ต่างประเทศพบที่อินเดีย (อัสสัม) เมียนมา และลาว	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2548)	ป่าดิบเขา โปร่ง และป่าก่อ-สนเขา
8	กำลังช้างสาร (*Beaumontia murtonii*)	Apocynaceae	ไม้ต้นขนาดเล็กกึ่งไม้พุ่ม สูง 3-5 เมตร พบกระจายพันธุ์ในเขตจังหวัดตากนครสวรรค์ และ กาญจนบุรี	พืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2551)	ป่าดิบแล้งและป่าเบญจพรรณ
9	โกงกางน้ำจืด (*Marcania grandiflora*)	Acanthaceae	ไม้พุ่มสูง 1 - 2 เมตร พบที่จังหวัดลพบุรี สระบุรี กาญจนบุรี และเพชรบุรี	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	เขาหินปูนเตี้ยๆ ที่แห้งแล้ง
10	ขมิ้นเครือ (*Arcangelisia flava*)	Menispermaceae	ไม้เถาเนื้อแข็งขนาดใหญ่ พบกระจายพันธุ์ภาคตะวันออกเฉียงใต้และภาคใต้ ต่าง ประเทศพบที่จีน (เกาะไหหลำ) ภูมิภาคอินโดจีนและภูมิภาคมาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น
11	แคป่า (*Markhamia stipulata*)	Bignoniaceae	ไม้ต้นขนาดเล็กสูง 5 - 15 เมตร พบกระจายพันธุ์ทางภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ ใกล้ชายแดนไทยกัมพูชา บริเวณจังหวัดศรีษะเกษ ระยอง ชลบุรี ต่างประเทศพบที่กัมพูชาและเวียดนาม	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบแล้งระดับต่ำ
12	แคฝอย (*Stereospermum neuranthum*)	Bignoniaceae	ไม้ต้น พบกระจายพันธุ์ที่แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำปาง แพร่ ตาก กาญจนบุรี เพชรบูรณ์ ต่างประเทศพบที่เมียนมา อินเดีย	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าผลัดใบ
13	เงาะป่า (*Nephelium cuspidatum*)	Sapindaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 25-35 เมตร พบกระจายพันธุ์ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคตะวันตก และภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่เวียดนามและมาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548)	ภูเขาหินทรายและหินเกรนิต, ป่าดิบแล้ง
14	จันเขา (*Diospyros dasyphylla*)	Ebenaceae	ไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง สูงได้ประมาณ 20 เมตร พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคกลางและภาคใต้ของไทย ต่าง ประเทศพบที่อินเดีย เมียนมา และลาว	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบแล้งหรือป่าดิบเขาที่เป็นหินปูน

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
15	จันทน์หอม (*Mansonia gagei*)	Malvaceae	ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 15-20 เมตร พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคตะวันตกเฉียงใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่เมียนมา กัมพูชา ขึ้นในป่าดิบแล้ง ตามเขาหินปูน ที่ระดับความสูง 50-500 เมตร	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2547)	ป่าดิบแล้ง ตามเขาหินปูน
16	จำปาขอม (*Polyalthia cauliflora*)	Annonaceae	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 5 - 10 เมตร พบกระจายพันธุ์คาบสมุทรมลายูและภาคใต้ตอนล่างของไทย พบที่จังหวัดยะลา	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบชื้น
17	จำปาป่า (*Magnolia champaca*)	Magnoliaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 30 - 40 เมตร พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคใต้ตอนล่าง ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ต่างประเทศพบที่อินโดนีเซีย มาเลเซีย	พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบชื้น
18	จำปีเพชร (*Magnolia mediocris*)	Magnoliaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 25-40 เมตร พบกระจายพันธุ์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ในระดับความสูง 1,000 ม.	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบเขา
19	จำปาหลวง (*Magnolia utilis*)	Magnoliaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 20 - 30 เมตร กระจายพันธุ์ตั้งแต่ จังหวัดตาก จนถึงจังหวัดระนอง และพังงา	พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบชื้น
20	จำปีดอย (*Magnolia gustavii*)	Magnoliaceae	ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 10 - 15 เมตร พบกระจายพันธุ์ในอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี	พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบชื้นหรือป่าดิบเขา
21	จำปีป่า (*Magnolia baillonii*)	Magnoliaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 15 - 35 เมตร พบกระจายพันธุ์ทุกภาค ยกเว้นภาคใต้	พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบชื้น
22	จิงจาบ (*Miliusa mollis*)	Annonaceae	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดนครราชสีมา จันทบุรี และสระบุรี ต่างประเทศพบที่อินโดนีเซีย	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
23	ชมพู่น้ำ (*Syzygium siamense*)	Myrtaceae	ไม้ต้น สูง 8-15 เมตร พบกระจายพันธุ์ทั่วทุกภาคของไทย ต่างประเทศพบที่เมียนมา ภูมิภาคอินโดจีน มาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2547)	พบตามริมลำธาร

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
24	ชันรูจี (*Parishia insignis*)	Anacardiaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 20 - 35 เมตร กระจายพันธุ์ทางภาคใต้ของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าดิบชื้น
25	ช้างไห้ (*Borassodendron machadonis*)	Arecaceae	ลำต้นคล้ายปาล์ม พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดเพชรบุรี (อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน) สุราษฎร์ธานี พัทลุง และสตูล ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
26	ดำดง (*Diospyros pubicalyx*)	Ebenaceae	ไม้ต้น พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และสุราษฎร์ธานี	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
27	ตะเคียนชันตาแมว (*Neobalanocarpus heimii*)	Dipterocarpaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ ไม่ผลัดใบ สูงถึง 40 เมตร พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
28	ท้าวแสนปม (*Diospyros cauliflora*)	Ebenaceae	ไม้ต้นขนาดเล็กสูงได้ประมาณ 10 เมตร พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่ อินเดีย เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม คาบสมุทรมลายู สุมาตรา	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
29	เทียนสว่าง (*Impatiens putii*)	Balsaminaceae	ไม้ล้มลุก ลำต้นอวบน้ำ สูงได้ถึง 60 เซนติเมตร พบเฉพาะทางภาคใต้ตอนบนแถบจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และชุมพร	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	เขาหินปูนเตี้ย ๆ ใกล้ชายทะเล
30	นวลชมพู (*Rhodoleia championii*)	Hamamelidaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงได้ถึง 40 เมตร พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดนราธิวาส และเพชรบุรี (อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน) ต่างประเทศพบบริเวณจีนตอนใต้ เมียนมา เวียดนาม สุมาตรา และคาบสมุทรมลายู	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบชื้น
31	นางเลว (*Cyathocalyx harmandii*)	Annonaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ ไม่ผลัดใบ สูง 15-35 เมตร พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคตะวันตกเฉียงใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
32	เนระพูสีไทย (*Tacca chantrieri*)	Dioscoreaceae	พืชสมุนไพร พบกระจายพันธุ์ทั่วไปในประเทศไทย ต่างประเทศพบบริเวณจีนตอนใต้ อินเดีย บังคลาเทศ เมียนมา ลาว เวียดนาม และมาเลเซีย	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	พบตามริมลำธารป่าดิบชื้น
33	เน่าใน (*Ilex umbellulata*)	Aquifoliaceae	ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 5 - 8 เมตร กระจายพันธุ์ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ภาคกลาง และภาคใต้ของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าเต็ง รัง ป่าเต็งรัง-สนเขาป่าก่อ และชายป่าดิบเขา
34	โนรีปราณ (*Hiptage calcicola*)	Malpighiaceae	ไม้เถา กิ่งก้านอ่อนมีขนสีเหลืองหรือเกือบเกลี้ยง พบในจังหวัดเลย พังงา พัทลุงประจวบคีรีขันธ์	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	พบตามพื้นที่เขาหินปูน หรือชายป่าดิบแล้ง
35	เนียน (*Diospyros diepenhorstii*)	Ebenaceae	ไม้ต้น พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
36	บุกกาบหนาม (*Arisaema pachystachyum*)	Araceae	ไม้ล้มลุก สูงได้ถึง 0.5 เมตร พบในจังหวัดชัยภูมิ เลย เพชรบูรณ์	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	พบตามพื้นที่ที่มีร่มเงา ตามซอกหิน
37	บุหงาเชิง (*Friesodielsia desmoides*)	Annonaceae	ไม้พุ่มรอเลื้อยขนาดเล็ก พบกระจายพันธุ์บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้	พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น
38	บุหรงก้านยาว (*Dasymaschalon filipes*)	Annonaceae	ไม้พุ่ม พบบริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราช ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
39	ประดับหินช่อพวง (*Argostemma neurosepalum*)	Rubiaceae	ไม้ล้มลุก สูงได้ประมาณ 20 เซนติเมตร กระจายพันธุ์ในคาบสมุทรมลายู ในไทยพบทางภาคตะวันตกเฉียงใต้และภาคใต้	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	พบตามก้อนหินที่ชื้นแฉะ
40	ปรงเขา (*Cycas pectinata*)	Cycadaceae	พบกระจายพันธุ์บริเวณแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ แพร่ เพชรบูรณ์ เลย กาญจนบุรี	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
41	ปีบทอง (*Radermachera hainanensis*)	Bignoniaceae	ไม้ต้น ไม่ผลัดใบขนาดกลาง สูง 10- 20 เมตร กระจายพันธุ์ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ตอนบนของไทย ต่างประเทศพบที่ภาคใต้ของจีน ลาว และกัมพูชา	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชหายาก (เศรษฐ มันตร์, 2553)	ป่าดิบแล้งใกล้ลำธาร

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
42	ปุดเต็ม (*Geostachys smitinandii*)	Zingiberaceae	ไม้ล้มลุก รายงานพบที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2548)	ป่าดิบชื้น
43	เปรียง (*Swintonia floribunda*)	Anacardiaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 30 - 40 เมตร กระจายพันธุ์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ และภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรี พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2547; 2548)	ป่าดิบชื้นบนภูเขา
44	เปรียงทอง (*Swintonia schwenckii*)	Anacardiaceae	ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ โคนต้นมีพูพอน พบทางภาคตะวันตกเฉียงใต้และภาคใต้		ป่าดิบชื้น
45	เปล้าเงิน (*Croton sepalinus*)	Euphorbiaceae	ไม้ต้นขนาดเล็ก ไม่ผลัดใบ สูง 4-8 เมตร พบกระจายพันธุ์ภาคตะวันตกเฉียงใต้ และภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่เมียนมา มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น ป่าละเมาะที่ชุ่มชื้นใกล้ลำธาร
46	เปล้าน้อย (*Croton stellatopilosus*)	Euphorbiaceae	ไม้พุ่ม พบกระจายพันธุ์บริเวณ ลพบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ชลบุรี	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าผสมผลัดใบและป่าดิบชื้น
47	แป้ง (*Chorisandrachne diplosperma*)	Euphorbiaceae	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก สูงไม่เกิน 10 เมตร กระจายพันธุ์ ที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และนครศรีธรรมราช	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบแล้งที่เป็นหินปูน
48	ผักกาดหินจันทบูร (*Damrongia trisepala*)	Gesneriaceae	ไม้ล้มลุก สูง 20 – 50 เมตร ลำต้นสั้น พบได้ในจังหวัดจันทบุรี นครนายก ชัยภูมิ เพชรบุรี	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ขึ้นได้ทั้งบนหินอัคนี หรือหินปูนที่เปียกชื้น ใกล้ลำธาร ในป่าดิบชื้น
49	พญาไม้ (*Podocarpus neriifolius*)	Podocarpaceae	ไม้ต้นประเภทพืชเมล็ดเปลือย สูง 10 - 25 เมตร กระจายพันธุ์ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2547)	ป่าดิบชื้นและป่าดิบเขา
50	พันชี (*Sonerila erecta*)	Melastomataceae	ไม้ล้มลุก สูงได้ประมาณ 50 เซนติเมตร กระจายพันธุ์ในอินเดีย จีนตอนใต้ เมียนมา และคาบสมุทรมลายู ในไทยพบกระจายห่าง ๆ ในทุกภาค	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น ที่ชื้นแฉะ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
51	พระเจ้าห้าพระองค์ (*Dracontomelon dao*)	Anacardiaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 25 - 40 เมตร กระจายพันธุ์ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่อินเดีย ภูมิภาคอินโดจีนและมาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าดิบชื้นและป่าดิบแล้ง
52	พิศวง (*Thismia mirabilis*)	Burmanniaceae	พืชกินซาก (saprophyte) กระจายพันธุ์ในหนองคาย นครราชสีมา และตราด	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	พบเฉพาะในป่าฝนเขตร้อนชื้นขึ้นตามริมธารในป่าดิบแล้งระดับต่ำถึงป่าดิบเขาระดับสูง
53	พุดหอมไทย (*Rothmannia thailandica*)	Rubiaceae	ไม้ต้น ไม่ผลัดใบ สูง 15 - 25 เมตร กระจายพันธุ์พบเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบเขาริมลำธารหรือหุบเขาที่ชุ่มชื้น
54	มณฑาป่า (*Magnolia garrettii*)	Magnoliaceae	ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 5 - 12 เมตร กระจายพันธุ์ พบเฉพาะทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ในเขตจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดิบแล้ง
55	มอคุ (*Lepisanthes* sp.)	Sapindaceae	ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ผลสุกรับประทานได้ ยังไม่สามารถจำแนกชนิดได้		พบน้อยในป่าดิบชื้น
56	โมกเขา (*Wrightia lanceolata*)	Apocynaceae	ไม้พุ่ม สูงได้ประมาณ 5 เมตร พบเฉพาะที่สามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	เขาหินปูนเตี้ย ๆ
57	โมกเครือ (*Kamettia chandeei*)	Apocynaceae	ไม้เถาเลื้อย พบที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี	เป็นพืชถิ่นเดียวของไทย และเป็นพรรณไม้ชนิดใหม่ของโลกตีพิมพ์ในวารสาร Thai Forest Bulletin (Botany) ปี 2005	ป่าดิบชื้นและป่าดิบแล้ง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
58	มหาพรหม (*Mitrephora winitii*)	Annonaceae	ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นสูง 10 - 15 เมตร พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดเชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี ตรัง นครศรีธรรมราช	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005), พรรณไม้หายากและใกล้สูญพันธุ์ในประเทศไทย (ปิยะ, 2555)	ป่าดงดิบชื้นและป่าพรุ โดยเฉพาะทางภาคใต้
59	มะคังดง (*Ostodes paniculata*)	Euphorbiaceae	ไม้ต้น สูง 10-20 เมตร พบบริเวณภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตกเฉียงใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่ อินเดีย เมียนมา จีนภาคใต้ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
60	มะลิวัลย์เถา (*Jasminum siamense*)	Oleaceae	ไม้เถาเลื้อย	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณผสมป่าไผ่ ป่าผลัดใบ
61	มูกเขา (*Hunteria zeylanica*)	Apocynaceae	ไม้ต้นไม่ผลัดใบ สูงถึง 40 เมตร กระจายพันธุ์ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น
62	ยางกล่อง (*Dipterocarpus dyeri*)	Dipterocarpaceae	ไม้ต้นไม่ผลัดใบ สูงถึง 40 เมตร พบบริเวณภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงใต้ และภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่เมียนมา กัมพูชา เวียตนาม และมาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น
63	ยางขน (*Dipterocarpus baudii*)	Dipterocarpaceae	ไม้ต้น พบที่จังหวัดนครราชสีมา (อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่) กาญจนบุรี ต่างประเทศพบที่เมียนมา กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และ สุมาตรา	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
64	ยางเสียน (*Dipterocarpus gracilis*)	Dipterocarpaceae	ไม้ต้น พบที่จังหวัดนครราชสีมา ระยอง ตราด กาญจนบุรี ต่างประเทศพบที่อินเดีย เมียนมา มาเลเซีย บอเนียว สุมาตรา และฟิลิปปินส์	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
65	ย่านนมควาย (*Uvaria grandiflora* var *grandiflora*)	Annonaceae	ไม้เถาเนื้อแข็งขนาใหญ่ ดอกสีแดงขนาดใหญ่ พบทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันตกเฉียงใต้ และภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่กัมพูชา มาเลเซีย และอินโดนีเซีย	พืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2548)	ป่าดิบชื้น
66	รง (*Garcinia hanburyi*)	Clusiaceae	ไม้ต้นขนาดกลางไม่ผลัดใบ สูง 8 - 20 เมตร กระจายพันธุ์ทางภาคใต้ของไทย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าชายหาดริมฝั่งทะเล
67	ระย่อมใบบาง (*Rauvolfia micrantha*)	Apocynaceae	ไม้พุ่มขนาดเล็ก ทุกส่วนมียางสีขาว	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	กระจายตามป่าดิบแล้งทางด้านตะวันออกของพื้นที่
68	ล่ำตาควาย (*Diospyros coaetanca*)	Ebenaceae	ไม้ต้นขนาดเล็ก สูงได้ประมาณ 12 เมตร กระจายพันธุ์ในไทยพบที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง แพร่ พิษณุโลก นครราชสีมา กาญจนบุรี สระบุรี และฉะเชิงเทรา	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าผสมผลัดใบ
69	ลำบิดดง (*Diospyros filipendula*)	Ebenaceae	ไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดเล็ก สูงได้ประมาณ 12 เมตร พบกระจายพันธุ์ที่จังหวัดนครพนม ระยอง ประจวบคีรีขันธ์ และระนอง	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้น
70	ลูกหัวนก (*Diospyros confertiflora*)	Ebenaceae	ไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง สูงได้ประมาณ 20 เมตร พบกระจายพันธุ์คาบสมุทรมลายู สุมาตรา และภาคใต้ตอนล่างของไทย พบที่จังหวัดนราธิวาส	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	ป่าดิบชื้น
71	แลนบาน (*Canarium denticulatum*)	Burseraceae	ไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูงได้ประมาณ 40 เมตร พบกระจายพันธุ์ทางภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่เมียนมา คาบสมุทรมลายู บอร์เนียว สุมาตรา ชวา ฟิลิปปินส์	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
72	สยาขาว (*Shorea assamica*)	Dipterocarpaceae	ไม้ยืนต้น พบกระจายพันธุ์ทางภาคใต้ของไทย พบที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี สตูล สงขลา ยะลา และนราธิวาส	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
73	สยาเหลือง (*Shorea curtisii*)	Dipterocarpaceae	ไม้ยืนต้น พบกระจายพันธุ์ทางภาคใต้ของไทย พบที่จังหวัดสตูล สงขลา ยะลา และนราธิวาส	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าพรุ
74	สักน้ำ (*Vatica pauciflora*)	Dipterocarpaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 20-30 เมตร พบบริเวณภาคใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย และอินโดนีเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าพรุและชายฝั่งแม่น้ำ

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
75	สังหยูดอกใหญ่ (*Pseuduvaria multiovulata*)	Annonaceae	ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก พบบริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น
76	สาวน้ำตก (*Sonerila calophylla*)	Melastomataceae	ไม้ล้มลุก สูงประมาณ 10 -30 เซนติเมตร กระจายพันธุ์ในคาบสมุทรมลายูตอนบนและภาคใต้ของไทย	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	พบตามก้อนหินที่เปียกชื้นมีมอสปกคลุม ตามที่โล่งบนยอดเขาหรือริมน้ำตก
77	สาวสวรรค์ (*Sonerila helferi*)	Melastomataceae	ไม้พุ่มเตี้ย สูงไม่เกิน 30 เซนติเมตร กระจายพันธุ์ในเมียนมาทางตอนใต้และภาคใต้ของไทย	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551)	พบตามก้อนหินที่เปียกชื้นมีมอสปกคลุมบนยอดเขา
78	สีสม (*Actephila collinsiae*)	Phyllanthaceae	ไม้พุ่ม 1 - 2 เมตร พบทางภาคตะวันตกเฉียงใต้แถบจังหวัดอุทัยธานี ประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี	พืชหายากของประเทศไทย (สำนักงานหอพรรณไม้, 2551), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	เขาหินปูน
79	สีเสียดเปลือก (*Pentace burmanica*)	Malvaceae	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูง 15-25 เมตร พบกระจายพันธ์ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่อินเดีย เมียนมา และกัมพูชา	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548)	ป่าดิบแล้ง
80	ส้มกุ้งผา (*Begonia murina*)	Begoniaceae	พืชล้มลุก ดอกแยกเพศร่วมต้น สูง 10 – 25 เซนติเมตร ลำต้นใต้ดินทรงกลมหรือเกือบกลม	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	พบตามซอกหินบนเขาหินปูนหรือริมลำธารในป่าดิบแล้ง
81	หนามโมนา (*Capparis monantha*)	Capparaceae	ไม้พุ่ม พบบริเวณจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น และพื้นที่ร่มเงา
82	หมักจุด (*Sorbus corymbifera*)	Rosaceae	ไม้พุ่มอิงอาศัย พบกระจายพันธุ์ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของไทย ต่างประเทศพบที่อินเดีย จีน และภูมิภาคอินโดจีน	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548)	ป่าดิบเขา
83	โหมหัดเขา (*Duplipetala hexagona*)	Gentianaceae	ไม้ล้มลุก สูงได้ถึงประมาณ 50เซนติเมตร ลำต้นเป็นสันแคบๆ พบทั้งภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก	พืชถิ่นเดียว (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ตามที่โล่ง ชายป่า พบบ่อยตามพื้นที่เขาหินปูนเตี้ยๆ
84	หัวยาข้าวเย็น (*Smilax micro-china*)	Smilacaceae	ไม้เถา แตกแขนงระเกะระกะ มีหนามสั้นทั่วไป เถาขนาดเล็ก พบเฉพาะในเขตจังหวัดเลย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547)	ป่าละเมาะ และป่าสนเขา
85	เหมียง (*Gnetum gnemon*)	Gnetaceae	ไม้พุ่ม พบกระจายพันธุ์บริเวณชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา นครศรีธรรมราช ต่างประเทศพบที่มาเลเซีย	พืชถิ่นเดียวและพืชหายาก (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547; 2548), พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบชื้น

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อชนิดพันธุ์	ชื่อวงศ์	คำอธิบาย	ความสำคัญ	การพบในพื้นที่
86	อ้ายเหลี่ยม (*Breynia thyrsiflora*)	Phyllanthaceae	ไม้พุ่มขนาดเล็ก พบตามป่าดิบชื้น รายงานการพบที่จังหวัดลำปาง และกาญจนบุรี	พืชถูกคุกคาม, 2005	กระจายเป็นกลุ่มในป่าดิบชื้นทางทิศตะวันออกของพื้นที่
87	เอื้องหงอนไก่ (*Aeschynanthus fulgens*)	Gesneriaceae	ไม้พุ่มอิงอาศัย สูง 40-60 เซนติเมตร กระจายพันธุ์ในจีนตอนใต้ (ยูนนาน) และภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบกระจายห่าง ๆ แทบทุกภาค	พืชถูกคุกคาม (BKF, 2005)	ป่าดิบแล้งและป่าดิบเขา

ภาพที่ 59 ตัวอย่างพรรณไม้หายากบางชนิดที่พบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี ก. กลาย (*Mitrephora keithii* Ridl.) ข. กวางดูถูก (*Naravelia laurifolia* Wall. ex Hook. f. & Thomson) ค. เปรียง (*Swintonia floribunda* Griff.) ง. สีสม (*Actephila collinsiae* Hunter ex Craib) จ. เหมียง (*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.) ฉ. แป้ง (*Chorisandrachne diplosperma* Airy Shaw)

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาทำให้เห็นได้ว่า อุทยานแห่งชาติกุยบุรียังคงเป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่ยังคงความหลากหลายในระบบนิเวศ โดยเฉพาะสังคมพืชที่มีความหลากหลายซึ่งพบตั้งแต่พื้นที่ป่าที่เคยเสื่อมโทรมจนไปถึงป่าดิบเขา และยังพบพรรณไม้หายาก และไม้ถิ่นเดียว ซึ่งมีพรรณไม้หลายชนิดที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์สายพันธุ์ อุทยานแห่งชาติกุยบุรีเป็นพื้นที่ที่ติดต่อกับพื้นที่อนุรักษ์ของประเทศเมียนมา ซึ่งเป็นแนวเขตชายแดนระหว่างประเทศ จึงยังคงทำให้รักษาความหลากหลายทางชีวภาพไว้ได้ เนื่องจากยังไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์มากนัก และจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความหลากหลายของไม้ยืนต้นในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี พบว่ามีค่าในระดับสูงที่บริเวณทิศตะวันตกใกล้พรมแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศเมียนมา และค่อยลดหลั่นมาทางตอนกลางและทิศตะวันออกของพื้นที่ ซึ่งสังคมพืชที่มีค่าดัชนีความหลากหลายสูงคือป่าดิบชื้นและป่าดิบเขา ส่วนสังคมพืชที่ทำให้ค่าดัชนีความหลากหลายต่ำคือสังคมพืชเกษตรกรรม ได้แก่ ไร่สับปะรด สวนยางพารา และพืชเชิงเดี่ยว ที่ตั้งอยู่ภายในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี (พื้นที่ผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2541) สำหรับพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี สิ่งที่น่าเป็นกังวลที่สุด คือพื้นที่ป่าบริเวณที่ติดกับที่ตั้งของหมู่บ้านทั้งภายในเขตอุทยานแห่งชาติและที่อยู่รายรอบ พื้นที่อนุรักษ์เหล่านี้มีมีแนวโน้มการกระจายของความหลากหลายทางชีวภาพต่ำ มีความเป็นไปได้สูงว่าอาจเป็นผลกระทบมาจากกิจกรรมของชุมชนที่อยู่โดยรอบ

ดังนั้นการจัดการพื้นที่บริเวณดังกล่าวจึงเป็นเรื่องสำคัญเพราะเป็นเสมือนแนวกันชนของพื้นที่ภายในซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สูงกว่า หากยังไม่มีมาตรการในการป้องกันพื้นที่บริเวณนี้ก็อาจส่งผลให้พื้นที่ป่าภายในลดความสำคัญทางระบบนิเวศลงไปได้ในอนาคต

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2547. **พืชถิ่นเดียวและพืชหายากของประเทศไทย**. แหล่งที่มา:http://www.rspg.or.th/plants_data/rare_plants/scien_name_d21.htm, 6 มีนาคม 2560

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2548. **พืชถิ่นเดียวและพืชหายากของประเทศไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์การศาสนา.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2558. **กุยบุรี (Kui buri)**. แหล่งที่มา: http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=1090, 27 ตุลาคม 2558.

เกรียงศักดิ์ ศรีเงินยวง. 2546. **การฟื้นตัวของทรัพยากรป่าไม้ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริระหว่างปี พ.ศ. 2525 - พ.ศ. 2545**. คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.

ดอกรัก มารอด. ม.ป.ป. **เทคนิคการสุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์สังคมพืช**. ภาควิชาชีววิทยาป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ดอกรัก มารอด และ อุทิศ กุฏอินทร์. 2552. **นิเวศวิทยาป่าไม้**. อักษรสยามการพิมพ์. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ธรรมนูญ เต็มไชย. 2541. **การใช้ Point Sampling ในการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ ณ ป่าสาธิตแม่งาว อำเภองาว จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ธรรมนูญ เต็มไชย, ชลธร ชำนาญคิด และ อภิชา อยู่สมบูรณ์. 2553. **ความหลากหลายของระบบนิเวศและการใช้ประโยชน์ที่ดินในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. ศูนย์ศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.

ธรรมนูญ เต็มไชย และ อภิชา อยู่สมบูรณ์. 2555. **เทคนิคการวัดต้นไม้**. สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.

ปัสสี ประสมสินธ์. 2548. **เทคนิคการสุ่มตัวอย่างในการสำรวจทรัพยากรป่าไม้**. ภาควิชาการจัดการป่าไม้, คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ศูนย์นวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง จังหวัดเพชรบุรี. 2556. **โครงการจัดทำแปลงตัวอย่างถาวรในอุทยานแห่งชาติ: ป่าดิบชื้น อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา – เขาวง จังหวัดระยองและจันทบุรี**. ศูนย์นวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง จังหวัดเพชรบุรี สถาบันนวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. สามใบเถาก๊อปปี้ปรินท์, เพชรบุรี.

ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2552. **แผนแม่บทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**. รายงานฉบับสมบูรณ์. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ศูนย์ศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ จังหวัดเพชรบุรี. 2554. **สารสนเทศภูมิศาสตร์กลุ่มป่าแก่งกระจาน (GIS Data of Kaeng Krachan Forest Complex)**. ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช.

สงคราม ธรรมมิญช. 2531. **เทคนิคการสุ่มตัวอย่างในการสำรวจทรัพยากรป่าไม้**. เอกสารประกอบการบรรยายในการฝึกอบรมหลักสูตรสถิติวิจัยป่าไม้ รุ่นที่ 3. กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.

สมบูรณ์ กีรติประยูร. 2556. นิเวศวิทยาป่าไม้: **การได้มาของข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น**. ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.

สถิตย์ วัชรกิตติ. 2525. **การสำรวจทรัพยากรป่าไม้**. ภาควิชาการจัดการป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพ.

สราวุธ คลอวุฒิมันตร์, พัชนี วิชิตพันธุ์ และ ประภา โซ๊ะสลาม. 2555. **ปฏิบัติการนิเวศวิทยา**. คณะศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สามารถ มุขสมบัติ และ ธัญนรินทร์ ณ นคร. 2538. **การใช้ Spiegel Relascope เพื่อจัดสร้างตารางปริมาตรไม้ บริเวณป่าสาธิตเซคเตอร์แม่แหง อำเภองาว จังหวัดลำปาง**. กลุ่มพัฒนาการจัดการป่าไม้และป่าสาธิต ส่วนวิจัยเศรษฐกิจและพัฒนาการจัดการป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม. ม.ป.ป. **ความหลากหลายทางชีวภาพ**. แหล่งที่มา: http://www.sa.ac.th/biodiversity/contents/body_introduction.html, 6 มีนาคม 2560.

สำนักงานหอพรรณไม้. 2551. **พืชหายากของประเทศไทย**. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2557. **การสำรวจและประเมินการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่าไม้**. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

อุทิศ กุฏอินทร์. 2542. **นิเวศวิทยาพื้นฐานเพื่อการป่าไม้**. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Global Climate Data. 2014. http://www.worldclim.org/

Hijmans, R.J., S.E. Cameron, J.L. Parra, P.G. Jones and A. Jarvis, 2005. Very hight resolution interpolated climate surfaces for global land areas. International Journal of Climatology 25: 1965 – 1978.

Magurran, A. E. 2004. **Measuring Biological Diversity**. Blackwell Publishing: Oxford.

National park, wildlife and Plant Conservation Department. 2005. **A Preliminary Check-list of Threatened Plant in Thailand**. The Agricultural Cooperate Federation of Thailand, Ltd.

Sukwong, S. 1970. **Precision of Fixed – radius and Variable – radius Plot Sampling in Forest Inventories**. Dissertation, Colorado State University Fort Collins, Colorado. 175 p.

Vennila S., Kalaiselvi T., Umesh Kanna S. and Parthiban K.T.. 2013. Assessment of Microbial Density and Diversity in The Rhizosphere of Bambusa bambos (L.). **Journal of International Academic Research for Multidisciplinary, Impact Factor 1.393**, Volume 1, Issue 11, December 2013: 550-564

Wikipedia. 2016. **Species Evenness**. https://en.wikipedia.org/wiki/Species_evenness

ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 บัญชีรายชื่อพรรณไม้ที่สำรวจพบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
1	Acanthaceae	*Dicliptera insulsus* Craib	กำปองดิน	ไม้ล้มลุก
2	Acanthaceae	*Marcania grandiflora* J. B. Imlay	โกงกางน้ำจืด	ไม้พุ่ม
3	Acanthaceae	*Strobilanthes schomburgkii* (Craib) J. R. I. Wood	ขาไก่	ไม้พุ่ม
4	Acanthaceae	*Chroesthes bracteata* (Imlay) B. Hansen	คอกม้าแตก	ไม้พุ่ม
5	Acanthaceae	*Pseuderanthemum graciliflorum* (Nees) Ridl.	เฒ่าหลังลาย	ไม้พุ่ม
6	Acanthaceae	*Ruellia tuberosa* L.	ต้อยติ่ง	ไม้ล้มลุก
7	Acanthaceae	*Staurogyne helferi* Kuntze	ตะเกียงดิน	ไม้ล้มลุก
8	Acanthaceae	*Pseuderanthemum graciliflorum* (Nees) Ridl.	ร่องไม้	ไม้พุ่ม
9	Acanthaceae	*Thunbergia laurifolia* Lindl.	รางจืด	ไม้เถา
10	Acanthaceae	*Barleria strigosa* Willd.	สังกรณี	ไม้พุ่มขนาดเล็ก
11	Acanthaceae	*Peristrophe lanceolaria* (Roxb.) Nees	หว้าชะอำ	ไม้ล้มลุก
12	Acanthaceae	*Pseuderanthemum longistylum* Imlay	เหมียดนก	ไม้ล้มลุก
13	Acanthaceae	*Barleria cristata* L.	อังกาบ	ไม้พุ่มขนาดเล็ก
14	Achariaceae	*Hydnocarpus ilicifolia* King	กระเบากลัก	ไม้ต้น
15	Achariaceae	*Hydnocarpus nanus* King	กระเบาน้อย	ไม้ต้น
16	Achariaceae	*Hydnocarpus castanea* Hook. f. & Thomson.	กระเบาใหญ่	ไม้ต้น
17	Amaranthaceae	*Aerva lanata* (L.) Juss. ex Schult.	เกล็ดปลา	ไม้ล้มลุก
18	Amaranthaceae	*Gomphrena celosioides* Mart.	บานไม่รู้โรยป่า	ไม้ล้มลุกต่างถิ่น
19	Amaryllidaceae	*Hippeastrum reticulatum* (L'Hér.) Herb.	ว่านรางเงิน	ไม้ล้มลุก
20	Anacardiaceae	*Parishia insignis* Hook. f.	ชันรูจี	ไม้ต้น
21	Anacardiaceae	*Swintonia floribunda* Griff.	เปรียง	ไม้ต้น
22	Anacardiaceae	*Swintonia schwenckii* (Teijsm. & Binn.) Teijsm. & Binn.	ขันทอง	ไม้ต้น
23	Anacardiaceae	*Dracontomelon dao* (Blanco) Merr. & Rolfe	พระเจ้าห้าพระองค์	ไม้ต้น
24	Anacardiaceae	*Buchanania arborescens* (Blume) Blume	พวมพร้าว	ไม้ต้น
25	Anacardiaceae	*Spondias bipinnata* Airy Shaw & Forman	มะกอกเขา	ไม้ต้น
26	Anacardiaceae	*Spondias pinnata* (L. f.) Kurz	มะกอก	ไม้ต้น
27	Anacardiaceae	*Bouea oppositifolia* (Roxb.) Meisn.	มะปริง	ไม้ต้น
28	Anacardiaceae	*Mangifera cochinchinensis* Engl.	มะม่วงกิเลน	ไม้ต้น
29	Anacardiaceae	*Mangifera caloneura* Kurz	มะม่วงป่า	ไม้ต้น
30	Anacardiaceae	*Buchanania arborescens* (Blume) Blume	ยาร่วงเขา	ไม้ต้น
31	Anacardiaceae	*Gluta usitata* (Wall.) Ding Hou	รักใหญ่	ไม้ต้น
32	Anacardiaceae	*Semecarpus albescens* Kurz	รักขี้หมู	ไม้ต้น
33	Anacardiaceae	*Semecarpus curtisii* King	รักป่า	ไม้ต้น
34	Ancistrocladaceae	*Ancistrocladus tectorius* (Lour.) Merr.	ค้อนตีหมา	ไม้เลื้อย
35	Annonaceae	*Uvaria grandiflora* Roxb. ex Hornem. var. *grandiflora*	กล้วยหมูสัง	ไม้เถา
36	Annonaceae	*Mitrephora keithii* Ridl.	กลาย	ไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
37	Annonaceae	*Polyalthia suberosa* (Roxb.) Thwaites	กลึงกล่อม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
38	Annonaceae	*Hubera cerasoides* (Roxb.) Chaowasku	กะเจียน	ไม้ต้นขนาดเล็ก
39	Annonaceae	*Artabotrys siamensis* Miq.	การเวก	ไม้เถา
40	Annonaceae	*Artabotrys grandifolius* King	การเวกใบใหญ่	ไม้เถา
41	Annonaceae	*Polyalthia parviflora* Ridl.	กำลังวัวเถลิง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
42	Annonaceae	*Goniothalamus tamirensis* Pierre ex Finet & Gagnep.	ข้าวหลาม	ไม้ต้นขนาดเล็ก
43	Annonaceae	*Polyalthia cauliflora* Hook.f. & Thomson var. *desmantha* (Hook. f. & Thomson) J. Sinclair	จำปาขอม	ไม้ต้นขนาดเล็ก
44	Annonaceae	*Miliusa mollis* Pierre var. *mollis*	จิงจาบ	ไม้ต้นขนาดเล็ก
45	Annonaceae	*Goniothalamus macrophyllus* (Blume) Hook. f. & Thomson	ชิงดอกเดียว	ไม้ต้นขนาดเล็ก
46	Annonaceae	*Alphonsea siamensis* Kessler	ตำหยาวสยาม	ไม้พุ่ม
47	Annonaceae	*Uvaria dulcis* Dunal	เถานมแมว	ไม้เถา
48	Annonaceae	*Uvaria rufa* Blume	เถานมวัว	ไม้เถา
49	Annonaceae	*Artabotrys burmanicus* A. DC.	นมชะนี	ไม้เถา
50	Annonaceae	*Uvaria siamensis* (Scheff.) L. L. Zhou, Y. C. F. Su & R. M. K. Saunders	นมแมว	ไม้เถา
51	Annonaceae	*Uvaria kingii* L. L. Zhou, Y. C. F. Su & R. M. K. Saunders	นมแมวเขียว	ไม้เถา
52	Annonaceae	*Uvaria cordata* (Dunal) Alston	นมวัว	ไม้เถา
53	Annonaceae	*Cyathocalyx harmandii* (Finet & Gagnep.) R. J. Wang & R. M. K. Saunders	นางเลว	ไม้ต้น
54	Annonaceae	*Cyathocalyx* sp.	นางเลวน้อย	ไม้ต้น
55	Annonaceae	*Friesodielsia desmoids* (Craib) Steenis	บุหงาเชิง	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
56	Annonaceae	*Goniothalamus sawtehii* C. E. C. Fisch.	บุหงาหยิก	ไม้ต้นขนาดเล็ก
57	Annonaceae	*Uvaria rufa* Blume	บุหงาใหญ่	ไม้เถา
58	Annonaceae	*Dasymaschalon dasymaschalum* (Blume) I. M. Turner	บุหรง	ไม้พุ่ม
59	Annonaceae	*Dasymaschalon filipes* (Ridl.) Bân	บุหรงก้านยาว	ไม้พุ่ม
60	Annonaceae	*Goniothalamus* sp.	ปาหนัน	ไม้ต้นขนาดเล็ก
61	Annonaceae	*Goniothalamus* sp.	ปาหนันหิน	ไม้ต้นขนาดเล็ก
62	Annonaceae	*Mitrephora winitii* Craib	มหาพรหม	ไม้ต้นขนาดเล็ก
63	Annonaceae	*Monoon jucundum* (Pierre) B. Xue & R. M. K. Saunders	ยางเหลือง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
64	Annonaceae	*Monoon viride* (Craib) B. Xue & R. M. K. Saunders	ยางโอน	ไม้ต้น
65	Annonaceae	*Cananga brandisiana* (Pierre) I. M. Turner	สะแกแสง	ไม้ต้น
66	Annonaceae	*Pseuduvaria multiovulata* (C. E. C. Fisch.) J. Sinclair	สังหยูดอกใหญ่	ไม้ต้นขนาดเล็ก
67	Annonaceae	*Pseuduvaria rugosa* (Blume) Merr.	สังหยูดำ	ไม้ต้น
68	Annonaceae	*Pseuduvaria setosa* (King) J. Sinclair	สังหยูใบเล็ก	ไม้ต้น

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
69	Annonaceae	*Desmos chinensis* Lour.	สายหยุด	ไม้เถา
70	Annonaceae	*Desmos cochinchinensis* Lour.	ส่าเหล้า	ไม้เถา
71	Annonaceae	*Enicosanthum membranifolium* J. Sinclair	หนังหนา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
72	Annonaceae	*Monoon membranifolium* (J. Sinclair) B. Xue & R. M. K. Saunders	หนังหนาดอกใหญ่	ไม้ต้นขนาดเล็ก
73	Annonaceae	*Miliusa thorelii* Finet & Gagnep.	หมาดำ	ไม้พุ่ม
74	Apocynaceae	*Beaumontia murtonii* Craib	กำลังช้างสาร	ไม้ถา
75	Apocynaceae	*Marsdenia tinctoria* R. Br.	คราม‌เถา	ไม้เถา
76	Apocynaceae	*Kamettia chandeei* D. J. Middleton	ชะรูดจันดี	ไม้เถา
77	Apocynaceae	*Hoya engleriana* Hosseus	ดาวลดา	ไม้เถา
78	Apocynaceae	*Rauvolfia verticillata* (Lour.) Baill.	ขะย่อมใหญ่	ไม้พุ่ม
79	Apocynaceae	*Willughbeia angustifolia* (Miq.) Markgr.	เถาคุย	ไม้เถา
80	Apocynaceae	*Marsdenia glabra* Costantin	เถาวัลย์ดำ	ไม้เถา
81	Apocynaceae	*Willughbeia* sp.	เถาวัลย์ยาง	ไม้เถา
82	Apocynaceae	*Cryptolepis dubia* (Burm. f.) M. R. Almeida	เถาเอ็นอ่อน	ไม้เถา
83	Apocynaceae	*Oxystelma esculentum* (L. f.) Sm.	เถาเอสเซป	ไม้เถา
84	Apocynaceae	*Alstonia macrophylla* Wall. ex G. Don	ทุ่งฟ้า	ไม้ต้น
85	Apocynaceae	*Hoya verticillata* (Vahl) G. Don	นมพิจิตร	ไม้เถา
86	Apocynaceae	*Alstonia rostrata* C. E. C. Fisch.	น่องขาว	ไม้ต้น
87	Apocynaceae	*Carissa spinarum* L.	พรมเขา	ไม้พุ่ม
88	Apocynaceae	*Tabernaemontana bufalina* Lour.	พริกนายพราน	ไม้ต้นขนาดกลาง
89	Apocynaceae	*Tabernaemontana pauciflora* Blume	พริกป่า	ไม้ต้นขนาดกลาง
90	Apocynaceae	*Tabernaemontana peduncularis* Wall.	พุดก้านยาว	ไม้ต้นขนาดเล็ก
91	Apocynaceae	*Hunteria zeylanica* (Retz.) Gardner ex Thwaites	มูกเขา	ไม้ต้น
92	Apocynaceae	*Kamettia chandeei* D.J.Middleton	โมกจันดี	ไม้เถา
93	Apocynaceae	*Wrightia arborea* (Dennst.) Mabb.	โมกมัน	ไม้ต้นขนาดเล็ก
94	Apocynaceae	*Holarrhena pubescens* Wall. ex G. Don	โมกหลวง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
95	Apocynaceae	*Rauvolfia serpentina* (L.) Benth. ex Kurz	ระย่อมน้อย	ไม้พุ่ม
96	Apocynaceae	*Rauvolfia verticillata* (Lour.) Baill.	ระย่อมใหญ่	ไม้พุ่ม
97	Apocynaceae	*Alstonia scholaris* (L.) R. Br.	สัตบรรณ	ไม้ต้น
98	Apocynaceae	*Hoya kerrii* Craib	หัวใจทศกัณฑ์	ไม้เถา
99	Aquifoliaceae	*Ilex umbellulata* (Wall.) Loes.	เน่าใน	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้นขนาดเล็ก
100	Araceae	*Aglaonema cochinchinense* Engl.	กล้วยเต่า	ไม้ล้มลุก
101	Araceae	*Pothos scandens* L.	คอกิ่ว	ไม้เถา
102	Araceae	*Amydrium medium* (Zoll. & Moritzi) Nicolson	ใจแนบ	ไม้เถาล้มลุก
103	Araceae	*Colocasia gigantean* (Blume) Hook. f.	บอน	ไม้ล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
104	Araceae	*Homalomena rostrata* Griff.	บอนส้ม	ไม้ล้มลุก
105	Araceae	*Amorphophallus curvistylis* Hett.	บุก	ไม้ล้มลุก
106	Araceae	*Amorphophallus paeoniifolius* (Dennst.) Nicolson	บุกคางคก	ไม้ล้มลุก
107	Araceae	*Arisaema siamicum* Gagnep.	บุกเตียงเขา	ไม้ล้มลุก
108	Araceae	*Pseudodracontium lacourii* (Linden & André) N. E. Br.	บุกอีรอก	ไม้ล้มลุก
109	Araceae	*Epipremnum giganteum* (Roxb.) Schott	ระงดกล้วย	ไม้เถา
110	Araceae	*Anadendrum microstachyum* (Miq.) Backer & Alderw.	ระงดหนู	ไม้เถาล้มลุก
111	Araceae	*Aglaonema simplex* (Blume) Blume	ว่านขันหมาก	ไม้ล้มลุก
112	Araceae	*Aglaonema simplex* (Blume) Blume	โหรา	ไม้ล้มลุก
113	Araceae	*Typhonium echinulatum* Hett. & Sookch.	อุตพิด	ไม้ล้มลุก
114	Araliaceae	*Trevesia burckii* Boerl.	ต้างบุก	ไม้ต้นขนาดเล็ก
115	Araliaceae	*Trevesia palmata* (Roxb. ex Lindl.) Vis.	ต้างหลวง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
116	Arecaceae	*Livistona speciosa* Kurz	ค้อ	หมากหรือปาล์ม
117	Arecaceae	*Rhapis subtilis* Becc.	จั่งไทย	หมากหรือปาล์ม
118	Arecaceae	*Borassodendron machadonis* (Ridl.) Becc.	ช้างไห้	หมากหรือปาล์ม
119	Arecaceae	*Arenga pinnata* (Wurmb) Merr.	ตาว	หมากหรือปาล์ม
120	Arecaceae	*Caryota mitis* Lour.	เต่าร้าง	หมากหรือปาล์ม
121	Arecaceae	*Pinanga badia* Hodel	หมากเขา	หมากหรือปาล์ม
122	Arecaceae	*Nenga pumila* (Blume) H. Wendl. var. *pachystachya* (Blume) Fernando	หมากงาช้าง	หมากหรือปาล์ม
123	Arecaceae	*Areca triandra* Roxb. ex Buch. - Ham.	หมากนางลิง	หมากหรือปาล์ม
124	Arecaceae	*Areca montana* Ridl.	หมากป่า	หมากหรือปาล์ม
125	Arecaceae	*Areca* sp.	หมากหางปลา	หมากหรือปาล์ม
126	Arecaceae	*Dypsis lutescens* (H. Wendl.) Beentje & J. Dransf.	หมากเหลือง	หมากหรือปาล์ม
127	Arecaceae	*Arenga westerhoutii* Griff.	หลังกับ	หมากหรือปาล์ม
128	Arecaceae	*Calamus* sp.	หวาย	หมากหรือปาล์ม
129	Arecaceae	*Calamus* sp.	หวายกรอบ	หมากหรือปาล์ม
130	Arecaceae	*Plectocomia elongata* Mart. & Blume	หวายกำพด	หมากหรือปาล์ม
131	Arecaceae	*Calamus longisetus* Griff.	หวายกำพวน	หมากหรือปาล์ม
132	Arecaceae	*Plectocomiopsis geminiflora* (Griff.) Becc.	หวายกุ้งน้ำพราย	หมากหรือปาล์ม
133	Arecaceae	*Calamus siamensis* Becc.	หวายขม	หมากหรือปาล์ม
134	Arecaceae	*Calamus manan* Miq.	หวายข้อดำ	หมากหรือปาล์ม
135	Arecaceae	*Calamus javensis* Blume	หวายข้าวสาร	หมากหรือปาล์ม
136	Arecaceae	*Daemonorops didymophylla* Becc.	หวายขี้เป็ด	หมากหรือปาล์ม
137	Arecaceae	*Calamus blumei* Becc.	หวายขี้ผึ้ง	หมากหรือปาล์ม

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
138	Arecaceae	*Calamus rudentum* Lour.	หวายขี้เสี้ยน	หมากหรือปาล์ม
139	Arecaceae	*Daemonorops grandis* (Griff.) Mart.	หวายจาก	หมากหรือปาล์ม
140	Arecaceae	*Calamus oxleyanus* Teijsm. & Binn. ex Miq.	หวายดำ	หมากหรือปาล์ม
141	Arecaceae	*Korthalsia laciniosa* (Griff.) Mart.	หวายเดาใหญ่	หมากหรือปาล์ม
142	Arecaceae	*Plectocomiopsis wrayi* Becc.	หวายแดง	หมากหรือปาล์ม
143	Arecaceae	*Calamus caesius* Blume	หวายตะค้าทอง	หมากหรือปาล์ม
144	Arecaceae	*Plectocomia elongata* Mart. & Blume	หวายเต่าเพราะ	หมากหรือปาล์ม
145	Arecaceae	*Calamus rudentum* Lour.	หวายโป่ง	หมากหรือปาล์ม
146	Arecaceae	*Daemonorops sabut* Becc.	หวายพนขน หนอน	หมากหรือปาล์ม
147	Arecaceae	*Calamus palustris* Griff.	หวายลิง	หมากหรือปาล์ม
148	Arecaceae	*Calamus javensis* Blume	หวายเล็ก	หมากหรือปาล์ม
149	Arecaceae	*Calamus acanthospathus* Griff.	หวายหอม	หมากหรือปาล์ม
150	Arecaceae	*Calamus insignis* Griff. var. *longispinosus* J. Dransf.	หวายหิน	หมากหรือปาล์ม
151	Arecaceae	*Calamus* sp.	หวายแหวน	หมากหรือปาล์ม
152	Arecaceae	*Calamus* sp.	หวายใหญ่	หมากหรือปาล์ม
153	Asparagaceae	*Dracaena conferta* Ridl.	กำลังราชสีห์	ไม้พุ่ม
154	Asparagaceae	*Dracaena angustifolia* (Medik.) Roxb.	ค้อนหมาขาว	ไม้พุ่ม
155	Asparagaceae	*Dracaena cochinchinensis* (Lour.) S. C. Chen	จันทน์ผา	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
156	Asparagaceae	*Chlorophytum orchidastrum* Lindl.	ป้างป่า	ไม้ล้มลุก
157	Asparagaceae	*Dracaena fragrans* (L.) Ker Gawl.	วาสนาป่า	ไม้พุ่ม
158	Asparagaceae	*Asparagus racemosus* Willd.	สามสิบ	ไม้เถา
159	Asparagaceae	*Disporopsis longifolia* Craib	สาวน้อยตกเตียง	ไม้ล้มลุก
160	Asparagaceae	*Ophiopogon intermedius* D. Don	หญ้าแพรกหินปูน	ไม้ล้มลุก
161	Asparagaceae	*Peliosanthes teta* Andrews subsp. *humilis* (Andrews) Jessop ex Gandhi	โหนดดิน	ไม้ล้มลุก
162	Asteraceae	*Pluchea indica* (L.) Less.	ขลู่	ไม้พุ่ม
163	Asteraceae	*Praxelis clematidea* (Griseb.) R.M.King & H.Rob.	สาบแมว	ไม้ล้มลุกต่างประเทศ
164	Asteraceae	*Chromolaena odorata* (L.) R. M. King & H. Rob.	สาบเสือ	ไม้ล้มลุกต่างประเทศ
165	Asteraceae	*Ageratina adenophora* (Spreng.) R. M. King & H. Rob.	สาบหมา	ไม้ล้มลุกต่างประเทศ
166	Asteraceae	*Cyanthillium cinereum* (L.) H. Rob.	หมอน้อย	ไม้ล้มลุก
167	Balanophoraceae	*Balanophora laxiflora* Hemsl.	ขนุนดิน	กาฝากล้มลุก
168	Begoniaceae	*Begonia cathcartii* Hook. f.	ก้ามกุ้งใบขน	ไม้ล้มลุก
169	Begoniaceae	*Begonia surculigera* Kurz	แก้วหน้าม้า	ไม้ล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
170	Bignoniaceae	*Stereospermum neuranthum* Kurz	แคทราย	ไม้ต้น
171	Bignoniaceae	*Markhamia stipulata* (Wall.) Seem. var. *pierrei* (Dop) Santisuk	แคป่า	ไม้ต้น
172	Bignoniaceae	*Stereospermum . neuranthum* Kurz	แคฝอย	ไม้ต้น
173	Bignoniaceae	*Fernandoa adenophylla* (Wall. ex G. Don) Steenis	แคหางค่าง	ไม้ต้น
174	Bignoniaceae	*Radermachera hainanensis* Merr.	ปีบทอง	ไม้ต้น
175	Bignoniaceae	*Oroxylum indicum* (L.) Benth. ex Kurz	เพกา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
176	Blechnaceae	*Blechnum orientale* L.	กูดดอย	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
177	Boraginaceae	*Ehretia laevis* Roxb.	ก้อม	ไม้ต้นขนาดเล็ก
178	Brassicaceae	*Brassica* sp.	ผักกาดป่า	ไม้ล้มลุก
179	Bromeliaceae	*Ananas comosus* (L.) Merr.	สับปะรด	ไม้ล้มลุกต่างประเทศ
180	Burseraceae	*Garuga pinnata* Roxb.	ตะคร้ำ	ไม้ต้น
181	Burseraceae	*Canarium* sp.	มะกอกเลื่อม	ไม้ต้น
182	Burseraceae	*Protium serratum* Engl.	มะแฟน	ไม้ต้น
183	Burseraceae	*Canarium denticulatum* Blume	แลนบาน	ไม้ต้น
184	Buxaceae	*Buxus rolfei* Vid.	ช้องรำพัน	ไม้พุ่ม
185	Calophyllaceae	*Calophyllum calaba* L. var. *bracteatum* (Wight) P. F. Stevens	ตังหน	ไม้ต้น
186	Calophyllaceae	*Calophyllum pisiferum* Planch. & Triana	ตังหนใบเล็ก	ไม้ต้น
187	Calophyllaceae	*Calophyllum soualattri* Burm. f.	ตังหนใบใหญ่	ไม้ต้น
188	Calophyllaceae	*Mesua nervosa* Planch. & Triana	นากบุด	ไม้ต้น
189	Calophyllaceae	*Mesua ferrea* L.	บุนนาค	ไม้ต้น
190	Campanulaceae	*Cyclocodon celebicus* (Blume) D. Y. Hong	มะยมแก้ว	ไม้พุ่ม
191	Cannabaceae	*Celtis timorensis* Span.	แก้งขี้พระร่วง	ไม้ต้น
192	Cannabaceae	*Gironniera nervosa* Planch.	ขี้หนอนควาย	ไม้ต้น
193	Cannabaceae	*Trema orientalis* (L.) Blume	พังแหร	ไม้ต้นขนาดเล็ก
194	Capparaceae	*Crateva religiosa* G. Forst.	กุ่มน้ำ	ไม้ต้น
195	Capparaceae	*Capparis grandis* L. f.	ค้อนกลอง	ไม้ต้น
196	Capparaceae	*Maerua siamensis* (Kurz) Pax	แจง	ไม้ต้น
197	Capparaceae	*Capparis micracantha* DC.	ชิงชี่	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
198	Capparaceae	*Capparis sepiaria* L.	หนามเกี่ยวไก่	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
199	Capparaceae	*Capparis monantha* M. Jacobs	หนามโมนา	ไม้พุ่ม
200	Cardiopteridaceae	*Gonocaryum lobbianum* (Miers) Kurz	ก้านเหลือง	ไม้พุ่ม
201	Celastraceae	*Salacia noronhioides* Pierre	กระดอเย็น	ไม้เถา

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
202	Celastraceae	*Salacia chinensis* L.	กำแพงเจ็ดชั้น	ไม้พุ่มที่เลื้อย ทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
203	Celastraceae	*Bhesa paniculata* Arn.	ตูมพระ	ไม้ต้น
204	Celastraceae	*Euonymus indicus* B. Heyne ex Wall.	เนื้อไก่	ไม้ต้น
205	Celastraceae	*Kokoona filiformis* (M. A. Lawson) C. E. C. Fisch.	มะแจะ	ไม้ต้น
206	Celastraceae	*Siphonodon celastrineus* Griff.	มะดูก	ไม้ต้น
207	Celastraceae	*Reissantia indica* (Willd.) N. Hallé	อะลอสะตา	ไม้เถา
208	Celastraceae	*Lophopetalum duperreanum* Pierre	สองสลึง	ไม้ต้น
209	Celastraceae	*Gymnosporia marcanii* Craib	หนามแดง	ไม้พุ่มที่เลื้อย ทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป ไม้ต้นขนาดเล็ก
210	Chloranthaceae	*Chloranthus elatior* Link	กระดูกไก่	ไม้พุ่มขนาดเล็ก
211	Chrysobalanaceae	*Parinari anamensis* Hance	มะพอก	ไม้ต้น
212	Clusiaceae	*Garcinia atroviridis* Griff. ex T. Anderson	ชะมวงช้าง	ไม้ต้น
213	Clusiaceae	*Garcinia nigrolineata* Planch. ex T. Anderson	ชะมวง	ไม้ต้น
214	Clusiaceae	*Garcinia cowa* Roxb. ex Choisy	ชะมวง,หมากโมก	ไม้ต้น
215	Clusiaceae	*Garcinia lanceifolia* Roxb.	ชะมาง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
216	Clusiaceae	*Garcinia speciosa* Wall.	พะวา	ไม้ต้น
217	Clusiaceae	*Garcinia dulcis* (Roxb.) Kurz	มะพูด	ไม้ต้น
218	Clusiaceae	*Garcinia costata* Hemsl. ex King	มังคุดป่า	ไม้ต้น
219	Clusiaceae	*Garcinia hanburyi* Hook. f.	รง	ไม้ต้น
220	Combretaceae	*Terminalia nigrovenulosa* Pierre	ขี้อ้าย	ไม้ต้น
221	Combretaceae	*Terminalia pierrei* Gagnep.	ตะแบกกราย	ไม้ต้น
222	Combretaceae	*Terminalia mucronata* Craib & Hutch.	ตะแบกเลือด	ไม้ต้น
223	Combretaceae	*Combretum indicum* (L.) DeFilipps	เถาเล็บมือนาง	ไม้เถา
224	Combretaceae	*Combretum punctatum* Blume	เถาสะแกวัลย์	ไม้เถา
225	Combretaceae	*Terminalia nigrovenulosa* Pierre	ปู่เจ้า	ไม้ต้น
226	Combretaceae	*Terminalia citrina* (Gaertn.) Roxb. ex Fleming	สมอดีงู	ไม้ต้น
227	Combretaceae	*Terminalia bellirica* (Gaertn.) Roxb.	สมอพิเภก	ไม้ต้น
228	Combretaceae	*Combretum quadrangulare* Kurz	สะแกนา	ไม้ต้น
229	Commelinaceae	*Tradescantia* sp.	ก้ามปู	ไม้ล้มลุก
230	Commelinaceae	*Murdannia nudiflora* (L.) Brenan	กินกุ้งน้อย	ไม้ล้มลุก
231	Commelinaceae	*Murdannia* sp.	ผักปราบ	ไม้ล้มลุก
232	Commelinaceae	*Murdannia nudiflora* (L.) Brenan	ผักปราบใบกว้าง (กินกุ้งน้อย)	ไม้ล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
233	Connaraceae	*Connarus semidecandrus* Jack	ถอบแถบเครือ	ไม้เถา
234	Connaraceae	*Cnestis palala* (Lour.) Merr.	เถาหงอนไก่	ไม้เถา
235	Convolvulaceae	*Aniseia martinicensis* (Jacq.) Choisy	จิงจ้อ	ไม้เถา
236	Convolvulaceae	*Ipomoea* sp.	ผักบุ้งป่า	ไม้เถาล้มลุก
237	Convolvulaceae	*Neuropeltis racemosa* Wall.	ม้าทลายโรง	ไม้เถา
238	Convulvulaceae	*Jacquemontia paniculata* (Burm. f.) Hallier f.	จิงจ้อใบโพธิ์	ไม้เถาล้มลุก
239	Cornaceae	*Alangium chinense* (Lour.) Harms	คางคก	ไม้ต้นขนาดเล็ก
240	Cornaceae	*Nyssa javanica* (Blume) Wangerin	คึงคาก	ไม้ต้น
241	Cornaceae	*Alangium salviifolium* (L. f.) Wangerin subsp. hexapetalum (Lam.) Wangerin	ปรู๋	ไม้ต้น
242	Costaceae	*Cheilocostus speciosus* (J. Koenig) C. D. Spech	เอื้องหมายนา	ไม้ล้มลุก
243	Cucurbitaceae	*Trichosanthes tricuspidata* Lour. var. *tricuspidata*	ขี้กาแดง	ไม้เถาล้มลุก
244	Cucurbitaceae	*Neoachmandra indica* (Lour.) W. J. de Wilde & Duyfjes	ตำลึง	ไม้เถาล้มลุก
245	Cucurbitaceae	*Momordica charantia* L.	มะระขี้นก	ไม้เถาล้มลุก
246	Cyatheaceae	*Cyathea latebrosa* (Wall. ex Hook.) Copel.	กูดต้น	เฟินต้น
247	Cyatheaceae	*Cyathea contaminans* (Wall. ex Hook.) Copel.	หัวอ้ายเป็ด	เฟินต้น
248	Cycadaceae	*Cycas pectinata* Buch.-Ham.	ปรงเขา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
249	Cyperaceae	*Actinoscirpus grossus* (L. f.) Goetgh. & D. A. Simpson	กกสามเหลี่ยม	ไม้ล้มลุก
250	Cyperaceae	*Actinoscirpus* sp.	กกสามเหลี่ยมเล็ก	ไม้ล้มลุก
251	Cyperaceae	*Carex indica* L. var. *microcarpa* T. Koyama	หญ้าคมบางเล็ก	ไม้ล้มลุก
252	Cyperaceae	*Cyperus rotundus* L.	หญ้าแห้วหมู	ไม้ล้มลุก
253	Davalliaceae	*Davallodes hymenophylloides* (Blume) M. Kato & Tsutsumi	เฟินขนนก	เฟินที่เกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้หรือเฟินที่ขึ้นบนหิน
254	Davalliaceae	*Davallia corniculata* T. Moore	เฟินนาคราช	เฟินที่เกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้
255	Dennstaedtiaceae	*Microlepia speluncae* (L.) Moore	โหราผักกูด	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
256	Dilleniaceae	*Tetracera loureireii* (Finet & Gagnep.) Pierre ex Craib	ปดคาย	ไม้เถา
257	Dilleniaceae	*Dillenia indica* L.	มะตาด	ไม้ต้น
258	Dilleniaceae	*Dillenia ovata* Wall. ex Hook. f. & Thomson	ส้านใบเล็ก	ไม้ต้น
259	Dilleniaceae	*Dillenia obovata* (Blume) Hoogland	ส้านใหญ่	ไม้ต้น
260	Dioscoreaceae	*Dioscorea* sp.	กลอยน้ำ	ไม้เถาล้มลุก
261	Dioscoreaceae	*Dioscorea bulbifera* L.	กลิ้งกลางดง	ไม้เถาล้มลุก
262	Dioscoreaceae	*Tacca chantrieri* André	เนระพูสีไทย	ไม้ล้มลุก
263	Dioscoreaceae	*Dioscorea glabra* Roxb.	มันดง	ไม้เถาล้มลุก
264	Dioscoreaceae	*Dioscorea birmanica* Prain & Burkill	มันนก	ไม้เถาล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
265	Dioscoreaceae	*Dioscorea esculenta* (Lour.) Burkill	มันมือเสือ	ไม้เถาล้มลุก
266	Dioscoreaceae	*Dioscorea alata* L.	มันเสา	ไม้เถาล้มลุก
267	Dioscoreaeae	*Dioscorea hispida* Dennst.	กลอย	ไม้เถาล้มลุก
268	Dipterocarpaceae	*Anisoptera costata* Korth.	กระบาก	ไม้ต้น
269	Dipterocarpaceae	*Parashorea stellata* (Kurz) Dyer	ไข่เขียว	ไม้ต้น
270	Dipterocarpaceae	*Shorea henryana* Pierre	เคี่ยมคะนอง	ไม้ต้น
271	Dipterocarpaceae	*Shorea thorelii* Pierre ex Laness.	ชัน	ไม้ต้น
272	Dipterocarpaceae	*Neobalanocarpus heimii* (King) P. S. Ashton	คะเคียนชันตาแมว	ไม้ต้น
273	Dipterocarpaceae	*Hopea odorata* Roxb.	ตะเคียนทอง	ไม้ต้น
274	Dipterocarpaceae	*Shorea foxworthyi* Symington	ตะเคียนราก	ไม้ต้น
275	Dipterocarpaceae	*Hopea ferrea* Laness.	ตะเคียนหิน	ไม้ต้น
276	Dipterocarpaceae	*Shorea roxburghii* G. Don	พะยอม	ไม้ต้น
277	Dipterocarpaceae	*Vatica odorata* (Griff.) Symington	พันจำ	ไม้ต้น
278	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus dyeri* Pierre ex Laness.	ยางกล่อง	ไม้ต้น
279	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus baudii* Korth.	ยางขน	ไม้ต้น
280	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus turbinatus* C. F. Gaertn.	ยางแดง	ไม้ต้น
281	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus alatus* Roxb. ex G. Don	ยางนา	ไม้ต้น
282	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus acutangulus* Vesque	ยางบูเก๊ะ	ไม้ต้น
283	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus costatus* C. F. Gaertn.	ยางปาย	ไม้ต้น
284	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus grandiflorus* (Blanco) Blanco	ยางยูง	ไม้ต้น
285	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus gracilis* Blume	ยางเสียน	ไม้ต้น
286	Dipterocarpaceae	*Dipterocarpus obtusifolius* Teijsm. ex Miq.	ยางเหียง	ไม้ต้น
287	Dipterocarpaceae	*Shorea assamica* Dyer subsp. *globifera* (Ridl.) Y. K. Yang & J. K. Wu	สยาขาว	ไม้ต้น
288	Dipterocarpaceae	*Shorea curtisii* Dyer ex King	สยาเหลือง	ไม้ต้น
289	Dipterocarpaceae	*Vatica pauciflora* (Korth.) Blume	สักน้ำ	ไม้ต้น
290	Dryopteridaceae	*Bolbitis heteroclita* (C. Presl) Ching ex C. Chr.	กูดหางค่าง	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
291	Ebenaceae	*Diospyros glandulosa* Lace	กล้วยฤๅษี	ไม้ต้นขนาดเล็ก
292	Ebenaceae	*Diospyros gracilis* H. R. Fletcher	กาจะ	ไม้ต้น
293	Ebenaceae	*Diospyros wallichii* King & Gamble	ข้าวไหม้	ไม้ต้น
294	Ebenaceae	*Diospyros dasyphylla* Kurz	จันเขา	ไม้ต้น
295	Ebenaceae	*Diospyros* sp.	ดำดง	ไม้ต้น
296	Ebenaceae	*Diospyros wallichii* King & Gamble	ดำตะโก	ไม้ต้น
297	Ebenaceae	*Diospyros rhodocalyx* Kurz	ตะโกนา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
298	Ebenaceae	*Diospyros racemosa* Roxb.	ตับเต่า	ไม้ต้น
299	Ebenaceae	*Diospyros cauliflora* Blume	ท้าวแสนปม	ไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
300	Ebenaceae	*Diospyros diepenhorstii* Miq.	เนียน	ไม้ต้น
301	Ebenaceae	*Diospyros defectrix* H. R. Fletcher	พญารากดำ	ไม้ต้น
302	Ebenaceae	*Diospyros mollis* Griff.	มะเกลือ	ไม้ต้น
303	Ebenaceae	*Diospyros* sp.	มะเกลือหนาม	ไม้พุ่มเลื้อย
304	Ebenaceae	*Diospyros areolata* King & Gamble	มะพลับ	ไม้ต้น
305	Ebenaceae	*Diospyros pendula* Hasselt ex Hassk.	มะพลับดง	ไม้ต้น
306	Ebenaceae	*Diospyros racemosa* Roxb.	เม่าเหลี่ก	ไม้ต้น
307	Ebenaceae	*Diospyros sumatrana* Miq.	ลักเคยลักเกลือ	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
308	Ebenaceae	*Diospyros coaetanca* H. R. Fletcher	ล่ำตาควาย	ไม้ต้น
309	Ebenaceae	*Diospyros filipendula* Pierre ex Lecomte	ลำบิดดง	ไม้ต้น
310	Ebenaceae	*Diospyros confertiflora* (Hiern) Bakh.	ลูกหัวนก	ไม้ต้น
311	Ebenaceae	*Diospyros buxifolia* (Blume) Hiern	สั่งทำ	ไม้ต้น
312	Ebenaceae	*Diospyros vera* (Lour.) A. Chev	หมากน้อย	ไม้ต้น
313	Ebenaceae	*Diospyros variegata* Kurz	อีดำ	ไม้ต้น
314	Ebenaceae	*Diospyros bejaudii* Lecomte	อีโด่	ไม้ต้น
315	Elaeocarpaceae	*Elaeocarpus rugosus* Roxb.	กระท้อนรอก	ไม้ต้น
316	Elaeocarpaceae	*Elaeocarpus grandiflorus* Sm.	ไคร้ย้อย	ไม้ต้น
317	Elaeocarpaceae	*Elaeocarpus griffithii* (Wight) A. Gray	ต่อไส้	ไม้ต้น
318	Elaeocarpaceae	*Elaeocarpus stipularis* Blume	มะมุ่น	ไม้ต้น
319	Elaeocarpaceae	*Sloanea sigun* (Blume) K. Schum.	สตีต้น	ไม้ต้น
320	Elaeocarpaceae	*Elaeocarpus tectorius* (Lour.) Poir.	สะท้อนรอก	ไม้ต้น
321	Ericaceae	*Craibiodendron stellatum* (Pierre) W. W. Sm.	ตาฉี่เคย	ไม้ต้นขนาดเล็ก
322	Euphorbiaceae	*Blachia siamensis* Gagnep.	กระชิด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
323	Euphorbiaceae	*Spathiostemon moniliformis* Airy Shaw	กระดูกช้าง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
324	Euphorbiaceae	*Koilodepas longifolium* Hook. f.	กาแร้งหิน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
325	Euphorbiaceae	*Falconeria insignis* Royle	เกล็ดแรด	ไม้ต้น
326	Euphorbiaceae	*Suregada multiflora* (A. Juss.) Baill.	ขันทองพยาบาท	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
327	Euphorbiaceae	*Alchornea rugosa* (Lour.) Müll. Arg. var. rugosa	ขางปอยน้ำ	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
328	Euphorbiaceae	*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll. Arg.	คำแสด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
329	Euphorbiaceae	*Homonoia riparia* Lour.	ไคร้น้ำ	ไม้ล้มลุก
330	Euphorbiaceae	*Croton crassifolius* Geiseler	เจตพังคี	ไม้พุ่ม
331	Euphorbiaceae	*Acalypha siamensis* Oliv. ex Gage	ชาข่อย	ไม้พุ่ม
332	Euphorbiaceae	*Acalypha siamensis* Oliv. ex Gage	ชาป่า	ไม้พุ่ม
333	Euphorbiaceae	*Cleidion javanicum* Blume	ดีหมี	ไม้ต้น

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
334	Euphorbiaceae	*Mallotus barbatus* Müll. Arg.	ตองเต๊า	ไม้พุ่ม/ไม้ต้นขนาดเล็ก
335	Euphorbiaceae	*Sumbaviopsis albicans* (Blume) J. J. Sm.	ตองผ้า	ไม้ต้นขนาดเล็ก
336	Euphorbiaceae	*Falconeria insignis* Royle	ตังตาบอด	ไม้ต้นขนาดเล็ก
337	Euphorbiaceae	*Falconeria insignis* Royle	ตาตุ่มบก	ไม้ต้น
338	Euphorbiaceae	*Macaranga siamensis* S. J. Davies	เต้าสยาม	ไม้ต้น
339	Euphorbiaceae	*Macaranga tanarius* (L.) Müll. Arg. var. tanarius	ป้าง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
340	Euphorbiaceae	*Croton sepalinus* Airy Shaw	เปล้าเงิน	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้นขนาดเล็ก
341	Euphorbiaceae	*Croton* sp.	เปล้าช้าง	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้นขนาดเล็ก
342	Euphorbiaceae	*Croton stellatopilosus* H. Ohba	เปล้าน้อย	ไม้พุ่ม
343	Euphorbiaceae	*Croton robustus* Kurz	เปล้าเลือด	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้นขนาดเล็ก
344	Euphorbiaceae	*Croton persimilis* Müll.Arg.	เปล้าหลวง	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้นขนาดเล็ก
345	Euphorbiaceae	*Chorisandrachne diplosperma* Airy Shaw	แป้ง	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้นขนาดเล็ก
346	Euphorbiaceae	*Euphorbia hirta* L.	ผักโขมแดง	ไม้ล้มลุกต่างถิ่น
347	Euphorbiaceae	*Balakata baccata* (Roxb.) Esser	โพบาย	ไม้ต้น
348	Euphorbiaceae	*Ostodes paniculata* Blume var. *paniculata*	มะคังดง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
349	Euphorbiaceae	*Macaranga pruinosa* (Miq.) Müll. Arg.	มะฮังใหญ่	ไม้ต้น
350	Euphorbiaceae	*Blumeodendron tokbrai* (Blume) J. J. Sm.	ยากา	ไม้ต้น
351	Euphorbiaceae	*Hevea brasiliensis* (Kunth) Müll. Arg.	ยางพารา	ไม้ต้นต่างถิ่น
352	Euphorbiaceae	*Microstachys chamaelea* (L.) Müll. Arg.	สร้อยนก	ไม้ล้มลุกหรือไม้พุ่ม
353	Euphorbiaceae	*Croton tiglium* L.	สลอด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
354	Euphorbiaceae	*Mallotus peltatus* (Geisel) Müll. Arg	สลัด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
355	Euphorbiaceae	*Euphorbia antiquorum* antiquorum L.	สลัดไดป่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
356	Euphorbiaceae	*Mallotus* sp.	สลัดใบขน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
357	Euphorbiaceae	*Hancea penangensis* (Müll. Arg.) S. E. C. Sierra, Kulju & Welzen	สลัดปีนัง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
358	Euphorbiaceae	*Mallotus philippensis* (Lam.) Müll.Arg.	สลัดฟิลิปปิน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
359	Euphorbiaceae	*Mallotus paniculatus* (Lam.) Müll. Arg.	สอยดาว	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
360	Euphorbiaceae	*Mallotus peltatus* (Geisel.) Müll. Arg.	หลอดเถื่อน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
361	Euphorbiaceae	*Macaranga tanarius* (L.) Müll. Arg.	หล่อเม็ก	ไม้ต้น
362	Fabaceae	*Dendrolobium triangulare* (Retz.) Schindl. subsp. *triangulare*	กระดูกอึ่ง	ไม้พุ่ม
363	Fabaceae	*Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit	กระถินยักษ์	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
364	Fabaceae	*Dalbergia cultrata* Graham ex Benth	กระพี้เขาควาย	ไม้ต้น
365	Fabaceae	*Albizia odoratissima* (L. f.) Benth.	กางขี้มอด	ไม้ต้น
366	Fabaceae	*Dalbergia cultrata* Graham ex Benth.	เก็ดดำ	ไม้ต้น
367	Fabaceae	*Dalbergia assamica* Benth.	เก็ดแดง	ไม้ต้น
368	Fabaceae	*Pterolobium macropterum* Kurz	แก้วตาไว	ไม้เถา
369	Fabaceae	*Pterolobium micranthum* Gagncp.	แก้วมือไว	ไม้เถา
370	Fabaceae	*Millettia leucantha* Kurz var. *buteoides* (Gagnep.) P. K. Lôc	ขะเจ๊าะ	ไม้ต้น
371	Fabaceae	*Codariocalyx motorius* (Houtt.) H. Ohashi	ช้อยนางรำ	ไม้พุ่ม
372	Fabaceae	*Cassia javanica* L. subsp. *renigera* (Wall. ex Benth.) K. Larsen	ชัยพฤกษ์	ไม้ต้น
373	Fabaceae	*Dalbergia oliveri* Gamble ex Prain	ชิงชัน	ไม้ต้น
374	Fabaceae	*Callerya atropurpurea* (Wall.) Schot	แชะ	ไม้ต้น
375	Fabaceae	*Cajanus crassus* (Prain ex King) Maesen	ถั่วผี	ไม้เถาล้มลุก
376	Fabaceae	*Centrosema pubescens* Benth.	ถั่วลาย	ไม้เถาต่างประเทศ
377	Fabaceae	*Arachis pintoi* Krapov. & W. C. Greg.	ถั่วลิสงเถา	ไม้ล้มลุกต่างประเทศ
378	Fabaceae	*Dalbergia rimosa* Roxb. var. *foliacea* (Wall. ex Benth.) Thoth.	เถากระพี้เครือ	ไม้เถา
379	Fabaceae	*Lasiobema scandens* (L.) de Wit	เถากระไดลิง	ไม้เถาหรือไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
380	Fabaceae	*Derris scandens* (Roxb.) Benth.	เถาวัลย์เปรียง	ไม้เถา
381	Fabaceae	*Entada rheedii* Spreng.	สะบ้ามอญ	ไม้เถา
382	Fabaceae	*Phanera glauca* Benth. subsp. *tenuiflora* (C. B. Clarke) A. Schmitz.	เถาเสี้ยวเครือ	ไม้เถา
383	Fabaceae	*Senegalia comosa* (Gagnep.) Maslin, Seigler & Ebinger	เถาหางจระเข้	ไม้เถา
384	Fabaceae	*Antheroporum glaucum* Z. Wei	ทลายเขา	ไม้ต้น
385	Fabaceae	*Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.	ทองหลางป่า	ไม้ต้น
386	Fabaceae	*Peltophorum dasyrrhachis* (Miq.) Kurz	นนทรีป่า	ไม้ต้น
387	Fabaceae	*Archidendron jiringa* (Jack) I. C. Nielsen	เนียง	ไม้ต้น
388	Fabaceae	*Archidendron* sp.	เนียงใบขน	ไม้ต้น
389	Fabaceae	*Tamarindus indica* L.	มะขาม	ไม้ต้นต่างถิ่น

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
390	Fabaceae	*Dalbergia darlacensis* P. H. Hô & Niyomdham	มะขามเครือ	ไม้เถา
391	Fabaceae	*Sindora siamensis* Teijsm. ex Miq. var. *siamensis*	มะค่าแต้	ไม้ต้น
392	Fabaceae	*Afzelia xylocarpa* (Kurz) Craib	มะค่าโมง	ไม้ต้น
393	Fabaceae	*Desmanthus virgatus* (L.) Willd.	ไมยรา	ไม้ล้มลุกต่างถิ่น
394	Fabaceae	*Mimosa pudica* L.	ไมยราบ	ไม้ล้มลุกต่างถิ่น
395	Fabaceae	*Cathormion umbellatum* (Vahl) Kosterm.	ระกำป่า	หมากหรือปาล์ม
396	Fabaceae	*Cassia fistula* L.	ราชพฤกษ์	ไม้ต้น
397	Fabaceae	*Parkia leiophylla* Kurz	สะตอป่า	ไม้ต้น
398	Fabaceae	*Phanera glauca* Benth. subsp. *tenuiflora* (C. B. Clarke) A. Schmitz.	เสี้ยวเครือ	ไม้เถา
399	Fabaceae	*Senna garrettiana* (Craib) H. S. Irwin & Barneby	แสมสาร	ไม้ต้น
400	Fabaceae	*Saraca declinata (Jack) Miq.*	โสกเขา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
401	Fabaceae	*Crotalaria neriifolia* Wall. ex Benth.	หิ่งแม่น	ไม้ล้มลุก
402	Fabaceae	*Pterolobium micranthum* Gagnep.	หนามงาย	ไม้เถา
403	Fabaceae	*Endosamara racemosa* (Roxb.) R. Geesink	หางไหล	ไม้เถา
404	Fabaceae	*Parkia timoriana* (DC.) Merr.	เหรียง	ไม้ต้น
405	Fabaceae	*Dalbergia velutina* Benth. var. *velutina*	แก้วไหล	ไม้เถา
406	Fabaceae	*Senna siamea* (Lam.) H. S. Irwin & Barneby	ขี้เหล็ก	ไม้ต้น
407	Fabaceae	*Senna timoriensis* (DC.) H. S. Irwin & Barneby	ขี้เหล็กเลือด	ไม้ต้นขนาดเล็ก
408	Fabaceae	*Dialium cochinchinense* Pierre	เขลง	ไม้ต้น
409	Fabaceae	*Indigofera* sp.	คราม	ไม้พุ่ม
410	Fabaceae	*Albizia lebbeckoides* (DC.) Benth.	คาง	ไม้ต้น
411	Fabaceae	*Bauhinia racemosa* Lam.	ชงโคน้อย	ไม้ต้นขนาดเล็ก
412	Fabaceae	*Acacia* sp.	ชะอมป่า	ไม้เถา
413	Fabaceae	*Spatholobus harmandii* Gagnep.	ประดงเลือด	ไม้เถา
414	Fabaceae	*Pterocarpus macrocarpus* Kurz	ประดู่ป่า	ไม้ต้น
415	Fabaceae	*Caesalpinia sappan* L.	ฝาง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
416	Fabaceae	*Albizia lebbeck* (L.) Benth.	พฤกษ์	ไม้ต้น
417	Fabaceae	*Dalbergia cochinchinensis* Pierre	พะยูง	ไม้ต้น
418	Fabaceae	*Erythrophleum succirubrum* Gagnep.	พันชาด	ไม้ต้น
419	Fabaceae	*Adenanthera pavonina* L.	มะกล่ำต้น	ไม้ต้น
420	Fabaceae	*Phanera integrifolia* (Roxb.) Benth.	โยทะกา	ไม้เถา
421	Fabaceae	*Acacia comosa* Gagnep.	หนามหัน	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
422	Fabaceae	*Caesalpinia godefroyana* Kuntze	หนามหืน	ไม้เถา
423	Fabaceae	*Mucuna revoluta* Wilmot-Dear	หมามุ่ย	ไม้เถา

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
424	Fabaceae	*Mucuna gigantea* (Willd.) DC.	หมามุ่ยช้าง	ไม้เถา
425	Fabaceae	*Derris reticulata* Craib	อ้อยสามสวน	ไม้เถา
426	Fagaceae	*Lithocarpus tubulosus* (Hickel & A. Camus) A. Camus	ก่อขน	ไม้ต้น
427	Fagaceae	*Castanopsis inermis* (Lindl.) Benth. & Hook. f.	ก่อข้าว	ไม้ต้น
428	Fagaceae	*Castanopsis rhamnifolia* (Miq.) A. DC.	ก่อขี้หมู	ไม้ต้น
429	Fagaceae	*Lithocarpus elegans* (Blume) Hatus. ex Soepadmo	ก่อตลับเต้าปูน	ไม้ต้น
430	Fagaceae	*Lithocarpus lindleyanus* (Wall. Ex A. DC.) A. Camus	ก่อตาหมูหลวง	ไม้ต้น
431	Fagaceae	*Lithocarpus polystachyus* (Wall. ex A. DC.) Rehder	ก่อนก	ไม้ต้น
432	Fagaceae	*Castanopsis piriformis* Hickel & A.Camus	ก่อใบเลื่อม	ไม้ต้น
433	Fagaceae	*Lithocarpus* sp.	ก่อใบหอม	ไม้ต้น
434	Fagaceae	*Lithocarpus lindleyanus* (Wall. ex A. DC.) A. Camus	ก่อใบใหญ่	ไม้ต้น
435	Fagaceae	*Castanopsis echinocarpa* Miq.	ก่อแป้น	ไม้ต้น
436	Fagaceae	*Quercus kerrii* Craib	ก่อแพะ	ไม้ต้น
437	Fagaceae	*Quercus lineata* Blume	ก่อเล็ก	ไม้ต้น
438	Fagaceae	*Castanopsis purpurea* Barnett	ก่อหนาม	ไม้ต้น
439	Fagaceae	*Lithocarpus harmandii* (Hick & A. Camus) A. Camus	ก่อหมวก	ไม้ต้น
440	Fagaceae	*Lithocarpus recurvatus* Barnett	ก่อหมี	ไม้ต้น
441	Fagaceae	*Castanopsis armata* (Roxb.) Spach	ก่อหรั่ง	ไม้ต้น
442	Gnetaceae	*Gnetum cuspidatum* Blume	มะเมื่อย	ไม้เถา
443	Gnetaceae	*Gnetum gnemon* L. var. *tenerum* Markgr.	เหมียง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
444	Hamamelidaceae	*Rhodoleia championii* Hook.f.	แดงพะเนิน	ไม้ต้น
445	Hamamelidaceae	*Rhodoleia championii* Hook. f.	นวลชมพู	ไม้พุ่ม หรือ ไม้ต้น
446	Hernandiaceae	Gyrocarpus americanus Jacq.	ปูเล	ไม้ต้น
447	Hypericaceae	*Cratoxylum cochinchinense* (Lour.) Blume	ติ้วเกลี้ยง	ไม้ต้น
448	Hypericaceae	*Cratoxylum formosum* (Jacq.) Benth. & Hook. f. ex Dyer subsp. *pruniflorum* (Kurz) Gogelein	ติ้วขน	ไม้ต้น
449	Hypoxidaceae	*Molineria latifolia* (Dryand. ex W. T. Aiton) Herb. ex Kurz var. *latifolia*	พร้าวนกคุ่ม	ไม้ล้มลุก
450	Lamiaceae	*Hyptis suaveolens* (L.) Poit.	กะเพราป่า	ไม้พุ่ม
451	Lamiaceae	*Vitex peduncularis* Wall. ex Schauer	กาสามปีก	ไม้ต้น
452	Lamiaceae	*Vitex glabrate* R. Br.	ไข่เน่า	ไม้ต้น
453	Lamiaceae	*Rotheca serrata* Steane & Mabb.	ตรีชวา	ไม้พุ่ม/ไม้พุ่มขนาดเล็ก
454	Lamiaceae	*Vitex limonifolia* Wall. ex Walp.	ตีนนก	ไม้ต้น
455	Lamiaceae	*Hymenopyramis brachiata* Wall. ex Griff.	เถากระดูกกบ	ไม้เถา
456	Lamiaceae	*Congea tomentosa* Roxb.	เถาเครือออน	ไม้เถา
457	Lamiaceae	*Sphenodesme mollis* Craib	เถาแพ่งเครือ	ไม้เถา

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
458	Lamiaceae	*Clerodendrum paniculatum* L.	นมสวรรค์	ไม้พุ่ม
459	Lamiaceae	*Clerodendrum infortunatum* L.	นางแย้มป่า	ไม้พุ่ม
460	Lamiaceae	*Premna tomentosa* Willd.	เปียด	ไม้ต้น
461	Lamiaceae	*Vitex canescens* Kurz	ผ่าเสี้ยน	ไม้ต้น
462	Lamiaceae	*Congea tomentosa* Roxb.	พวงประดิษฐ์	ไม้เถา
463	Lamiaceae	*Clerodendrum disparifolium* Blume	ดังหวาย	ไม้พุ่ม
464	Lamiaceae	*Vitex limonifolia* Wall. ex Walp.	สวองตีนเป็ด	ไม้ต้น
465	Lamiaceae	*Premna tomentosa* Willd.	สักขี้ไก่	ไม้ต้น
466	Lamiaceae	*Vitex scabra* Wall. ex Schauer	หมากเล็กหมากน้อย	ไม้ต้น
467	Lamiaceae	*Callicarpa arborea* Roxb.	หูควาย	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
468	Lauraceae	*Nothaphoebe umbelliflora* (Blume) Blume	ทังใบช่อ	ไม้ต้น
469	Lauraceae	*Litsea grandis* (Nees) Hook. f.	กระทังใบใหญ่	ไม้ต้น
470	Lauraceae	*Litsea grandis* (Nees) Hook. f.	กะทัง	ไม้ต้น
471	Lauraceae	*Cinnamomum subavenium* Miq.	ชะเอมเครือ	ไม้ต้นขนาดเล็ก
472	Lauraceae	*Cinnamomum iners* Reinw. ex Blume	เชียด	ไม้ต้น
473	Lauraceae	*Litsea martabanica* (Kurz) Hook. f.	ตองแข็ง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
474	Lauraceae	*Actinodaphne henryi* Gamble	ตองลาด	ไม้ต้น
475	Lauraceae	*Litsea elliptica* Blume	ทำมัง	ไม้ต้น
476	Lauraceae	*Cinnamomum parthenoxylon* (Jack) Meisn.	เทพทาโร	ไม้ต้น
477	Lauraceae	*Cinnamomum bejolghota* (Buch.-Ham.) Sweet	ฝนแสนห่า	ไม้ต้น
478	Lauraceae	*Cinnamomum ilicioides* A. Chev.	พลูต้น	ไม้ต้น
479	Lauraceae	*Phoebe paniculata* (Nees) Nees	สะทิบ	ไม้ต้น
480	Lauraceae	*Cryptocarya albiramea* Kosterm.	หมากขี้อ้าย	ไม้ต้น
481	Lauraceae	*Litsea glutinosa* (Lour.) C. B. Rob.	หมีเหม็น	ไม้ต้น
482	Lauraceae	*Dehaasia kurzii* King ex Hook. f.	แหลทอง	ไม้ต้น
483	Lauraceae	*Persea declinata* (Blume) Kosterm.	แหลบุก	ไม้ต้น
484	Lauraceae	*Dehaasia* sp.	แหลใบใหญ่	ไม้ต้น
485	Lauraceae	*Cinnamomum bejolghota* (Buch. - Ham.) Sweet	อบเชย	ไม้ต้น
486	Lauraceae	*Cinnamomum sintoc* Blume	อบเชยใหญ่	ไม้ต้น
487	Lauraceae	*Neolitsea zeylanica* (Nees & T. Nees) Merr.	เอียน	ไม้ต้น
488	Lecythidaceae	*Barringtonia pauciflora* King	จิกดง	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้ต้น
489	Lecythidaceae	*Barringtonia macrostachya* (Jack) Kurz	จิกนม	ไม้ต้น
490	Lecythidaceae	*Barringtonia acutangula* (L.) Gaertn.	จิกน้ำ	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้ต้น
491	Lecythidaceae	*Barringtonia macrocarpa* Hassk.	จิกใหญ่	ไม้ต้น

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
492	Linderniaceae	*Torenia* sp.	มนเทียรป่า	ไม้ล้มลุก
493	Loganiaceae	*Strychnos ignatii* P. J. Bergius	พญามือเหล็ก	ไม้เถา
494	Lomariopsidaceae	*Nephrolepis biserrata* (Sw.) Schott var. *biserrata*	เฟินก้างปลา	เฟินที่เกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้หรือเฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
495	Lomariopsidaceae	*Cyclopeltis crenata* (Fée) C. Chr.	เฟินปีกแมลงทับ	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
496	Lygodiaceae	*Lygodium polystachyum* Wall. ex Moore	ย่านลิเภา	เฟินที่ลักษณะเลื้อยพัน
497	Lygodiaceae	*Lygodium salicifolium* C. Presl	ลิเภาใหญ่	เฟินที่ลักษณะเลื้อยพัน
498	Lygodiaceae	*Lygodium flexuosum* (L.) Sw.	หมอยแม่ม่าย	เฟินที่ลักษณะเลื้อยพัน
499	Lythraceae	*Lagerstroemia calyculata* Kurz.	ตะแบก	ไม้ต้น
500	Lythraceae	*Lagerstroemia duperreana* Pierre ex Gagnep. var. *duperreana*	ตะแบกเปลือกบาง	ไม้ต้น
501	Lythraceae	*Lagerstroemia floribunda* Jack var. *cuspidata* C. B. Clarke	ตะแบกนา	ไม้ต้น
502	Lythraceae	*Duabanga grandiflora* (DC.) Walp.	ลำพูป่า	ไม้ต้น
503	Lythraceae	*Lagerstroemia tomentosa* C. Presl	เสลา	ไม้ต้น
504	Lythraceae	*Lagerstroemia loudonii* Teijsm. & Binn.	อินทรชิต	ไม้ต้น
505	Magnoliaceae	*Magnolia* sp.	จำปาควาย	ไม้ต้น
506	Magnoliaceae	*Magnolia champaca* (L.) Baill. ex Pierre var. *pubinervia* (Blume) Figlar & Noot.	จำปาป่า	ไม้ต้น
507	Magnoliaceae	*Magnolia utilis* (Dandy) V. S. Kumar	จำปาหลวง	ไม้ต้น
508	Magnoliaceae	*Magnolia gustavii* King	จำปีดอย	ไม้ต้น
509	Magnoliaceae	*Magnolia baillonii* Pierre	จำปีป่า	ไม้ต้น
510	Magnoliaceae	*Magnolia garrettii* (Craib) V. S. Kumar	มณฑาป่า	ไม้ต้น
511	Malpighiaceae	*Aspidopterys hirsuta* (Wall.) A. Juss.	เถาเครือประสงค์	ไม้เถา
512	Malvaceae	*Bombax anceps* Pierre	งิ้วป่า	ไม้ต้น
513	Malvaceae	*Mansonia gagei* J. R. Drumm. ex Prain	จันทน์หอม	ไม้ต้น
514	Malvaceae	*Heritiera javanica* (Blume) Kosterm.	ชุมแพรก	ไม้ต้น
515	Malvaceae	*Byttneria andamanensis* Kurz	เถาละหุ่งเครือ	ไม้เถา
516	Malvaceae	*Sterculia balanghas* L.	ปอขนุน	ไม้ต้น
517	Malvaceae	*Sterculia pexa* Pierre	ปอขาว	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้ต้น
518	Malvaceae	*Colona auriculata* (Desf.) Craib	ปอขี้ตุ่น	ไม้พุ่ม
519	Malvaceae	*Pterospermum* sp.	ปอไขว้	ไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
520	Malvaceae	*Sterculia villosa* Roxb.	ปอแฉก	ไม้ต้น
521	Malvaceae	*Pterospermum acerifolium* (L.) Willd.	ปอตูบ	ไม้ต้น
522	Malvaceae	*Sterculia lanceolata* Cav. var. lanceolata	ปอผ่าสาม	ไม้พุ่ม
523	Malvaceae	*Colona flagrocarpa* (C. B. Clarke) Craib	ปอยาบ	ไม้ต้น
524	Malvaceae	*Berrya mollis* Wall. ex Kurz	ปอเลียง	ไม้ต้น
525	Malvaceae	*Hibiscus macrophyllus* Roxb. ex Hornem.	ปอหู	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
526	Malvaceae	*Pterospermum acerifolium* (L.) Willd.	ปอหูช้าง	ไม้ต้น
527	Malvaceae	*Pterocymbium tinctorium* (Blanco) Merr.	ปออีเก้ง	ไม้ต้น
528	Malvaceae	*Microcos tomentosa* Sm.	พลับพลา	ไม้ต้น
529	Malvaceae	*Pterospermum lanceifolium* Roxb.	พลายวน	ไม้ต้น
530	Malvaceae	*Microcos laurifolia* (Hook. ex Mast.) Burret	พลาส้ม	ไม้ต้น
531	Malvaceae	*Burretiodendron esquirolii* (H. Lév.) Rehder	โพเขา	ไม้ต้น
532	Malvaceae	*Sterculia balanghas* L.	มักลิ้นอาง	ไม้ต้น
533	Malvaceae	*Grewia laevigata* Vahl	ยาบขี้ไก่	ไม้ต้นขนาดเล็ก
534	Malvaceae	*Colona winitii* (Craib) Craib	ยาบสามหาง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
535	Malvaceae	*Colona* sp.	ยาบห้าหาง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
536	Malvaceae	*Byttneria andamanensis* Kurz	ละหุ่งเครือ	ไม้เถา
537	Malvaceae	*Microcos paniculata* L.	ลาย	ไม้ต้น
538	Malvaceae	*Pterospermum diversifolium* Blume	ลำป้าง	ไม้ต้น
539	Malvaceae	*Pterospermum grandiflorum* Craib	สะเต้า	ไม้ต้น
540	Malvaceae	*Scaphium macropodum* (Miq.) Beumée ex K. Heyne	สำรอง	ไม้ต้น
541	Malvaceae	*Scaphium scaphigerum* (Wall. ex G. Don) G.Planch	สำรองแดง	ไม้ต้น
542	Malvaceae	*Sterculia foetida* L.	สำโรง	ไม้ต้น
543	Malvaceae	*Pentace burmanica* Kurz	สีเสียดเปลือก	ไม้ต้น
544	Malvaceae	*Sida acuta* Burm. f.	หญ้าขัดใบยาว	ไม้พุ่มขนาดเล็ก
545	Malvaceae	*Pterygota alata* (Roxb.) R. Br.	หัวกา	ไม้ต้น
546	Marantaceae	*Donax canniformis* (G. Forster) K. Schum.	คลุ้ม	ไม้ล้มลุก
547	Marantaceae	*Phrynium obscurum* Teijsm. & Binn.	รีแรด	ไม้ล้มลุก
548	Marantaceae	*Phrynium pubinerve* Blume	สาดแดง	ไม้ล้มลุก
549	Marattiaceae	*Angiopteris evecta* (G. Forst.) Hoffm.	กีบแรด	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
550	Melastomataceae	*Melastoma malabathricum* L. subsp. *malabathricum*	โคลงเคลง	ไม้พุ่ม
551	Melastomataceae	*Melastoma sanguineum* Sims	โคลงเคลงช้าง	ไม้พุ่ม
552	Melastomataceae	*Sonerila maculate* Roxb.	แปรน้ำเงิน	ไม้ล้มลุก
553	Melastomataceae	*Memecylon garcinioides* Blume	พลอง	ไม้ต้นขนาดกลาง
554	Melastomataceae	*Memecylon* sp.	พลองก้านสั้น	ไม้พุ่ม

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
555	Melastomataceae	*Memecylon ovatum* Sm.	พลองกินลูก	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
556	Melastomataceae	*Memecylon* sp.	พลองขี้ไก่	ไม้พุ่ม
557	Melastomataceae	*Memecylon caeruleum* Jack var. *caeruleum*	พลองขี้ควาย	ไม้พุ่ม
558	Melastomataceae	*Memecylon scutellatum* (Lour.) Hook. & Arn. var. scutellatum	พลองขี้นก	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
559	Melastomataceae	*Memecylon lilacinum* Zoll. & Moritzi.	พลองเขา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
560	Melastomataceae	*Memecylon* sp.	พลองใบเล็ก	ไม้ต้นขนาดเล็ก
561	Melastomataceae	*Memecylon caeruleum* Jack var. *floribundum* (Blume) Kurz	พลองใบใหญ่	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
562	Melastomataceae	*Dissochaeta divaricata* (Willd.) G. Don	พลองอินทร์	ไม้พุ่ม
563	Melastomataceae	*Sonerila helferi* C. B. Clarke	สาวสวรรค์	ไม้ล้มลุก
564	Melastomataceae	*Memecylon scutellatum* (Lour.) Hook. & Arn. var. *scutellatum*	เหมือดจี้	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
565	Meliaceae	*Sandoricum koetjape* (Burm. f.) Merr.	กระท้อน	ไม้ต้น
566	Meliaceae	*Walsura trichostemon* Miq.	กัดลิ้น	ไม้ต้น
567	Meliaceae	*Agalia* sp.	ไข่ไก่	ไม้ต้น
568	Meliaceae	*Aglaia edulis* (Roxb.) Wall.	ค้างคาว	ไม้ต้น
569	Meliaceae	*Aphanamixis polystachya* (Wall.) R. Parker	ตาเสือ	ไม้ต้น
570	Meliaceae	*Aglaia lawii* (Wight) C. J. Saldanha	ตาเสือก้านยาว	ไม้ต้น
571	Meliaceae	*Dysoxylum alliaceum* (Blume) Blume	ตาเสือขาว	ไม้ต้น
572	Meliaceae	*Dysoxylum* sp.	ตาเสือเขียว	ไม้ต้น
573	Meliaceae	*Aglaia spectabilis* (Miq.) S. S. Jain & Bennet	ตาเสือใบเล็ก	ไม้ต้น
574	Meliaceae	*Chisocheton macrophyllus* King subsp. *fulvescens* Mabb.	ตาเสือใบใหญ่	ไม้ต้น
575	Meliaceae	*Aglaia oligophylla* Miq.	ประยงค์ป่า	ไม้ต้น
576	Meliaceae	*Toona ciliata* M. Roem.	ยมหอม	ไม้ต้น
577	Meliaceae	*Chukrasia tabularis* A. Juss.	ยมหิน	ไม้ต้น
578	Meliaceae	*Lansium parasiticum* (Osbeck) K. C. Sahni & Bennet	ลางสาดป่า	ไม้ต้น
579	Meliaceae	*Melia azedarach* L.	เลี่ยน	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้ต้น
580	Meliaceae	*Azadirachta excelsa* (Jack) Jacobs	สะเดาช้าง	ไม้ต้น
581	Meliaceae	*Aglaia odoratissima* Blume	สังเครียด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
582	Meliaceae	*Aglaia argentea* Blume	สังเครียดกล้อง	ไม้ต้น
583	Menispermaceae	*Arcangelisia flava* (L.) Merr.	ขมิ้นเครือ	ไม้เถา
584	Menispermaceae	*Cissampelos pareira* L. var. *hirsuta* (Buch. ex DC.) Forman	เครือหมาน้อย	ไม้เถา
585	Menispermaceae	*Tiliacora triandra* (Colebr.) Diels	เถาย่านาง	ไม้เถา
586	Menispermaceae	*Tinospora crispa* (L.) Hook. f. & Thomson	บอระเพ็ด	ไม้เถา

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
587	Menispermaceae	*Stephania pierrei* Diels	สบู่เลือด	ไม้เถา
588	Moraceae	*Ficus benghalensis* L.	กร่าง	ไม้ต้น
589	Moraceae	*Artocarpus elasticus* Reinw. ex Blume	กะออก	ไม้ต้น
590	Moraceae	*Maclura cochinchinensis* (Lour.) Corner	แกแล	ไม้ต้นขนาดเล็ก
591	Moraceae	*Ficus concinna* (Miq.) Miq.	ไกร	ไม้ต้น
592	Moraceae	*Artocarpus kemando* Miq.	ขนุนป่า	ไม้ต้น
593	Moraceae	*Streblus asper* Lour.	ข่อย	ไม้ต้น
594	Moraceae	*Streblus taxoides* (B. Heyne ex Roth) Kurz	ข่อยน้ำ	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
595	Moraceae	*Streblus macrophyllus* Blume	ข่อยใบใหญ่	ไม้ต้น
596	Moraceae	*Streblus ilicifolius* (Vidal) Corner	ข่อยหนาม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
597	Moraceae	*Ficus auriculata* Lour.	เดื่อหว้า	ไม้ต้น
598	Moraceae	*Ficus* sp.	ไทร	ไม้ต้น
599	Moraceae	*Ficus* sp.	ไทรขี้นก	ไม้ต้น
600	Moraceae	*Ficus microcarpa* L. f.	ไทรย้อยใบทู่	ไม้ต้น
601	Moraceae	*Ficus benjamina* L.	ไทรย้อยใบแหลม	ไม้ต้น
602	Moraceae	*Ficus curtipes* Corner	ไทรหิน	ไม้ต้น
603	Moraceae	*Ficus* sp.	ไทรใหญ่	ไม้ต้น
604	Moraceae	*Ficus* sp.	มะเดื่อ	ไม้ต้น
605	Moraceae	*Ficus callosa* Willd.	มะเดื่อกวาง	ไม้ต้น
606	Moraceae	*Ficus hirta* Vahl	มะเดื่อข่อย	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
607	Moraceae	*Ficus fistulosa* Reinw. Ex Blume	มะเดื่อชิ้ง	ไม้ต้น
608	Moraceae	*Ficus racemosa* L.	มะเดื่อชุมพร	ไม้ต้น
609	Moraceae	*Ficus chartacea* (Wall. ex Kurz) Wall. ex King	มะเดื่อดิน	ไม้พุ่ม
610	Moraceae	*Ficus* sp.	มะเดื่อเถา	ไม้เถา
611	Moraceae	*Ficus hispida* L. f.	มะเดื่อปล้อง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
612	Moraceae	*Ficus auriculata* Lour.	มะเดื่อหลวง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
613	Moraceae	*Artocarpus thailandicus* C. C. Berg	มะหาด	ไม้ต้น
614	Moraceae	*Artocarpus* sp.	มะหาดใบเล็ก	ไม้ต้น
615	Moraceae	*Artocarpus lacucha* Roxb. ex Buch.-Ham.	มะหาดใบใหญ่	ไม้ต้น
616	Moraceae	*Ficus albipila* (Miq.) King	ยวนผึ้ง	ไม้ต้น
617	Moraceae	*Antiaris toxicaria* Lesch.	ยางน่อง	ไม้ต้น
618	Moraceae	*Ficus callosa* Willd.	ลิ้นควาย	ไม้ต้น
619	Moraceae	*Ficus albipila* (Miq.) King	เลียงผึ้ง	ไม้ต้น
620	Moraceae	*Ficus superba* Miq.	เลียบ	ไม้ต้น
621	Muntingiaceae	*Muntingia calabura* L.	ตะขบฝรั่ง	ไม้ต้นขนาดเล็กต่างประเทศ

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
622	Musaceae	*Musa acuminata* Colla subsp. *acuminata*	กล้วยป่า	ไม้ล้มลุก
623	Myristicaceae	*Myristica cinnamomea* King	จันทน์ป่า	ไม้ต้น
624	Myristicaceae	*Knema erratica* (Hook. f. & Thomson) J. Sinclair	เลือดควาย	ไม้ต้น
625	Myristicaceae	*Knema tenuinervia* W. J. de Wilde	เลือดควายกาญจน์	ไม้ต้น
626	Myristicaceae	*Endocomia macrocoma* (Miq.) W. J. de Wilde	เลือดควายกินยอด	ไม้ต้น
627	Myristicaceae	*Knema furfuracea* (Hook. f. & Thomson) Warb.	เลือดควายใบมัน	ไม้ต้น
628	Myristicaceae	*Knema lenta* Warb.	เลือดควายใบเล็ก	ไม้ต้น
629	Myristicaceae	*Knema furfuracea* (Hook. f. & Thomson) Warb.	เลือดควายใบใหญ่	ไม้ต้น
630	Myristicaceae	*Knema globularia* (Lam.) Warb.	เลือดม้า	ไม้ต้น
631	Myristicaceae	*Knema globularia* (Lam.) Warb.	เลือดแรด	ไม้ต้น
632	Myrtaceae	*Syzygium siamense* (Craib) Chantar. & J. Parn.	ชมพู่น้ำ	ไม้ต้น
633	Myrtaceae	*Syzygium megacarpum* (Craib) Rathakr. & N. C. Nair	ชมพู่ป่า	ไม้ต้น
634	Myrtaceae	*Rhodamnia dumetorum* (DC.) Merr. & L. M. Perry	พลองขี้อ้น	ไม้พุ่ม
635	Myrtaceae	*Syzygium rigens* (Craib) Chantar. & J. Parn.	เม่าใบหนา	ไม้ต้น
636	Myrtaceae	*Eucalyptus camaldulensis* Dehnh.	ยูคาลิปตัส	ไม้ต้นต่างถิ่น
637	Myrtaceae	*Syzygium cinereum* (Kurz) Chantaran. & J.Parn.	เสม็ดแดง	ไม้ต้น
638	Myrtaceae	*Syzygium cumini* (L.) Skeels	หว้า	ไม้ต้น
639	Myrtaceae	*Syzygium filiforme* (Duthie) Chantar. & J. Parn.	หว้าก้านเรียว	ไม้ต้นขนาดเล็ก
640	Myrtaceae	*Syzygium* sp.	หว้าเขา	ไม้ต้น
641	Myrtaceae	*Syzygium operculatum* (Roxb.) Nied.	หว้าน้ำ	ไม้ต้น
642	Myrtaceae	*Syzygium ixoroides* Chantar. & J. Parn.	หว้าใบยาว	ไม้ต้น
643	Myrtaceae	*Syzygium hemsleyanum* (King) Chantar. & J. Parn. subsp. *paucinervium* Chantar. & J. Parn.	หว้าใบเข็ม	ไม้ต้น
644	Myrtaceae	*Syzygium* sp.	หว้าใบสั้น	ไม้ต้น
645	Myrtaceae	*Syzygium pergamentaceum* (King) Chantar. & J. Parn.	หว้าใบใหญ่	ไม้ต้น
646	Myrtaceae	*Syzygium ripicola* (Craib) Merr. & L. M. Perry	หว้าขี้นก	ไม้ต้น
647	Myrtaceae	*Syzygium claviflorum* (Roxb.) Wall. ex A. M. Cowan & Cowan	หว้าหิน	ไม้ต้น
648	Ochnaceae	*Ochna integerrima* (Lour.) Merr.	ช้างน้าว	ไม้ต้นขนาดเล็ก
649	Olacaceae	*Strombosia javanica* Blume	มันหมู	ไม้ต้นขนาดเล็ก
650	Olacaceae	*Erythropalum scandens* Blume	ผักรด	ไม้เถา
651	Oleaceae	*Chionanthus callophyllus* Blume	กระดูกไก่ใบใหญ่	ไม้พุ่มขนาดเล็ก
652	Oleaceae	*Olea brachiata* (Lour.) Merr.	เก็ดส้าน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
653	Oleaceae	*Chionanthus microstigma* (Gagnep.) P. S. Green	ฝิ่นต้น	ไม้ต้น
654	Oleaceae	*Jasminum coarctatum* Roxb. var. *vanprukii* (Craib) P. S. Green	มะลิป่า	ไม้เถา
655	Oleaceae	*Jasminum multiflorum* (Burm. f.) Andrews	มะลิเลื้อย	ไม้เถา
656	Oleaceae	*Jasminum elongatum* (P. J. Bergius) Willd.	มะลิไส้ไก่	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
657	Oleaceae	*Chionanthus ramiflorus* Roxb.	อวบดำ	ไม้ต้น
658	Opiliaceae	*Melientha suavis* Pierre	ผักหวานป่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
659	Opiliaceae	*Urobotrya siamensis* Hiepko	ผักหวานเมา	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
660	Orchidaceae	*Bromheadia finlaysoniana* (Lindl.) Miq.	กล้วยไม้ดิน	กล้วยไม้ที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
661	Orchidaceae	*Ventricularia tenuicaulis* (Hook. f.) Garay	หวายน้อย	หมากหรือปาล์ม
662	Oxalidaceae	*Biophytum adiantoides* Wight ex Edgew. & Hook. f.	กระทืบยอบ	ไม้ล้มลุก
663	Pandanaceae	*Pandanus monotheca* Martelli	เตยเขา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
664	Pandanaceae	*Pandanus obovatus* H. St. John	เตยป่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
665	Pandanaceae	*Pandanus* sp.	เตยหนาม	ไม้พุ่ม
666	Passifloraceae	*Passiflora foetida* L.	กะทกรก	ไม้เถามาจากต่างประเทศ
667	Pentaphragmataceae	*Pentaphragma begoniifolium* (Roxb. ex Jack) Wall. ex G. Don	อ้ายเบี้ยว	ไม้ล้มลุก
668	Pentaphylacaceae	*Ternstroemia wallichiana* (Griff.) Engl.	ทังไข่ไก่	ไม้ต้น
669	Pentaphylacaceae	*Ternstroemia gymnanthera* (Wight & Arn.) Bedd.	ปืนนกไส้	ไม้ต้น
670	Pentaphylacaceae	*Anneslea fragrans* Wall.	สารภีป่า	ไม้ต้นขนาดเล็ก
671	Peraceae	*Chaetocarpus castanocarpus* (Roxb.) Thwaites	ขี้หนอนขาว	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
672	Peraceae	*Chaetocarpus castanocarpus* (Roxb.) Thwaites	สำเภา	ไม้ต้น
673	Phyllanthaceae	*Aporosa nigricans* Hook. f.	กรมเขา	ไม้พุ่มหรือต้นไม้
674	Phyllanthaceae	*Cleistanthus sumatranus* (Miq.) Müll. Arg.	กะโดงแดง/ฝิ่นแดง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
675	Phyllanthaceae	*Phyllanthus collinsiae* Craib	แขนงพร้อย	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
676	Phyllanthaceae	*Breynia retusa* (Dennst.) Alston	คราม้น้ำ	ไม้พุ่ม
677	Phyllanthaceae	*Glochidion sphaerogynum* (Müll. Arg.) Kurz	ไคร้มันปลา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
678	Phyllanthaceae	*Glochidion zeylanicum* (Gaertn.) A. Juss. var. *zeylanicum*	ชุมเส็ด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
679	Phyllanthaceae	*Bridelia stipularis* (L.) Blume	เถามะกาเครือ	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
680	Phyllanthaceae	*Bischofia javanica* Blume	ประดู่ส้ม	ไม้ต้น
681	Phyllanthaceae	*Bridelia ovata* Decne.	มะกา	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไปหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
682	Phyllanthaceae	*Bridelia insulana* Hance	มะกาต้น	ไม้ต้น

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
683	Phyllanthaceae	*Bridelia* sp.	มะกาใบเล็ก	ไม้ต้น
684	Phyllanthaceae	*Bridelia stipularis* (L.) Blume	มะกาเครือ	ไม้พุ่มรอเลื้อย หรือไม้ต้นขนาดเล็ก
685	Phyllanthaceae	*Bridelia curtisii* Hook. f.	มะกาใบหนา	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไปหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
686	Phyllanthaceae	*Phyllanthus emblica* L.	มะขามป้อม	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้ต้น
687	Phyllanthaceae	*Baccaurea parviflora* (Müll. Arg.) Müll. Arg.	มะไฟกา	ไม้ต้น
688	Phyllanthaceae	*Baccaurea ptychopyxis* Airy Shaw	มะไฟเต่า	ไม้ต้น
689	Phyllanthaceae	*Baccaurea ramiflora* Lour.	มะไฟป่า	ไม้ต้น
690	Phyllanthaceae	*Antidesma laurifolium* Airy Shaw	มะเม่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
691	Phyllanthaceae	*Glochidion sphaerogynum* (Müll. Arg.) Kurz	มันปลา	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
692	Phyllanthaceae	*Antidesma velutinum* Tul.	เม่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
693	Phyllanthaceae	*Antidesma* sp.	เม่าเกลี้ยง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
694	Phyllanthaceae	*Antidesma montanum* Blume var. *wallichii* P. Hoffm.	เม่าขน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
695	Phyllanthaceae	*Antidesma ghaesembilla* Gaertn.	เม่าขม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
696	Phyllanthaceae	*Antidesma velutinosum* Blume	เม่าเขา	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
697	Phyllanthaceae	*Antidesma* sp.	เม่าใบเล็ก	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
698	Phyllanthaceae	*Antidesma* sp.	เม่าใบใหญ่	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
699	Phyllanthaceae	*Antidesma* sp.	เม่าส้ม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
700	Phyllanthaceae	*Antidesma acidum* Retz.	เม่าสร้อย	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
701	Phyllanthaceae	*Antidesma bunius* (L.) Spreng.	เม่าใหญ่	ไม้ต้นขนาดเล็ก
702	Phyllanthaceae	*Phyllanthus oxyphyllus* Miq.	ยายจูงหลาน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
703	Phyllanthaceae	*Actephila collinsiae* Hunter ex Craib	สีสม	ไม้พุ่ม
704	Phyllanthaceae	*Aporosa villosa* (Lindl.) Baill.	เหมือดโลด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
705	phyllanthaceae	*Breynia thyrsiflora* (Welzen) Welsen & Pruesapan	อ้ายเหลี่ยม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
706	Piperaceae	*Piper lonchites* Roem & Schult.	พริกไทยป่า	ไม้เถาเนื้อแข็ง
707	Piperaceae	*Piper argyritis* Ridl. ex C. DC.	พลูกาน	ไม้เถาเนื้อแข็ง
708	Piperaceae	*Piper umbellatum* L.	พลูตีนช้าง	ไม้พุ่ม
709	Piperaceae	*Piper macropiper* Pennant	พลูป่า	ไม้เถาเนื้อแข็ง
710	Plantaginaceae	*Adenosma indianum* (Lour.) Merr.	กระต่ายจาม	ไม้ล้มลุก
711	Poaceae	*Dendrocalamus dumosus* (Ridl.) Holttum	ไผ่เขา	ไผ่
712	Poaceae	*Dendrocalamus membranaceus* Munro	ไผ่ชางนวล	ไผ่
713	Poaceae	*Dendrocalamus asper* (Schultes & J. H. Schultes) Backer ex K. Heyne	ไผ่ตง	ไผ่
714	Poaceae	*Bambusa nutans* Wall. ex Munro	ไผ่บง	ไผ่
715	Poaceae	*Bambusa tulda* Roxb.	ไผ่บงดำ	ไผ่
716	Poaceae	*Gigantochloa hasskarliana* (Kurz) Backer	ไผ่ผาก	ไผ่
717	Poaceae	*Bambusa vulgaris* Schrad.	ไผ่มัน	ไผ่
718	Poaceae	*Bambusa vulgaris* Schrad.	ไผ่มัน	ไผ่
719	Poaceae	*Dendrocalamus copelandii* (Gamble ex Brandis) N. H. Xia & Stapleton	ไผ่มันหมู	ไผ่
720	Poaceae	*Thyrsostachys siamensis* Gamble	ไผ่รวก	ไผ่
721	Poaceae	*Gigantochloa albociliata* (Munro) Kurz	ไผ่ไร่	ไผ่
722	Poaceae	*Bambusa bambos* (L.) Voss	ไผ่หนาม	ไผ่
723	Poaceae	*Panicum maximum* Jacq.	หญ้ากินนี	หญ้าต่างประเทศ
724	Poaceae	*Imperata cylindrica* (L.) Raeusch.	หญ้าคา	หญ้า
725	Poaceae	*Melinis repens* (Willd.) Zizka	หญ้าดอกชมพู	หญ้า
726	Poaceae	*Pogonatherum crinitum* (Thunb.) Kunth	หญ้าไผ่	หญ้า
727	Poaceae	*Thysanolaena latifolia* (Roxb. ex Hornem.) Honda	หญ้าไม้กวาด	หญ้า
728	Poaceae	*Andropogon fastigiatus* Sw.	หญ้ายุงเขียว	หญ้า
729	Poaceae	*Chloris barbata* Sw.	หญ้ารังนก	หญ้า
730	Poaceae	*Centotheca Lappacea* (L) Desv.	หญ้ารีแพร	หญ้า
731	Poaceae	*Brachiaria ruziziensis* R. Germ. & C. M. Evrard	หญ้ารูซี่	หญ้าต่างประเทศ
732	Poaceae	*Heteropogon contortus* (L.) P. Beauv. ex Roem. & Schult.	หญ้าหนวดฤาษี	หญ้า
733	Poaceae	*Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.	อ้อ	หญ้า
734	Podocarpaceae	*Nageia wallichiana* (C. Presl) Kuntze	ขุนไม้	ไม้ต้น
735	Podocarpaceae	*Podocarpus neriifolius* D. Don	พญาไม้	ไม้ต้น
736	Polygalaceae	*Securidaca inappendiculata* Hassk.	ชองระอา	ไม้เถา
737	Polygonaceae	*Persicaria odorata* (Lour.) Soják	ผักไผ่	ไม้ล้มลุก
738	Polypodiaceae	*Drynaria propinqua* (Wall. ex Mett.) J. Sm. ex Bedd.	กระแตไต่ไม้	เฟินที่เกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้
739	Polypodiaceae	*Leptochilus hemionitideus* (C. Presl) Noot.	กูดหางนกกะลิง	เฟินที่ขึ้นบนหิน

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
740	Polypodiaceae	*Goniophlbium subauriculatum* (Blume) C. Presl	เฟินหางนกยูง	เฟินที่เกาะอาศัยอยู่บนต้นไม้หรือเฟินที่ขึ้นบนหิน
741	Primulaceae	*Ardisia rigida* Kurz var. *rigida*	ก้างปลาก้านสั้น	ไม้พุ่ม
742	Primulaceae	*Maesa indica* (Roxb.) A. DC.	ข้าวสารน้อย	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
743	Primulaceae	*Ardisia sanguinolenta* Blume var. *sanguinolenta*	ตาไก่ใบยาว	ไมพุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
744	Primulaceae	*Ardisia fulva* King & Gamble var. *ciliata*	ตาเป็ดตาไก่	ไม้พุ่ม
745	Primulaceae	*Rapanea porteriana* (Wall. & A. DC.) Mez	รังกะแท้	ไม้ต้น
746	Primulaceae	*Ardisia elliptica* Thunb.	รามใหญ่	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
747	Primulaceae	*Labisia pumila* (Blume) Fern-Vill. var. *pumila*	ว่านนางตัด	ไม้ล้มลุก
748	Proteaceae	*Heliciopsis terminalis* (Kurz) Sleumer	พรมคต	ไม้ต้น
749	Proteaceae	*Helicia robusta (*Roxb.) R. Br. ex Blume	เหมือดคน	ไม้ต้น
750	Proteaceae	*Helicia nilagirica* Bedd.	เหมือดคนตัวผู้	ไม้ต้น
751	Pteridaceae	*Adiantum caudatum* L.	หางนาคบก	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
752	Pteridaceae	*Adiantum flabellulatum* L.	เฟิน	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
753	Pteridaceae	*Adiantum capillus-veneris* L.	เฟินก้านดำ	เฟินที่ขึ้นบนหิน
754	Pteridaceae	*Pteris semipinnata* L.	เฟินปีกนก	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
755	Pteridaceae	*Calciphilopteris ludens* (Wall. ex Hook.) Yesilyurt & H. Schneid.	เฟินราชินี	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
756	Pteridaceae	*Haplopteris ensiformis* (Sw.) E. H. Crane	เฟินหนวดฤาษี	เฟินที่ขึ้นบนหินหรือเฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
757	Pteridaceae	*Adiantum flabellulatum* L.	เฟินหิน	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
758	Putranjivaceae	*Drypetes hoaensis* Gagnep.	เทียนขโมย	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้พุ่ม
759	Putranjivaceae	*Putranjiva roxburghii* Wall.	ประคำไก่	ไม้ต้น
760	Putranjivaceae	*Drypetes perreticulata* Gagnep.	มันหมู	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
761	Putranjivaceae	*Drypetes hainanensis* Merr.	สองกระดองหิน	ไม้ต้นขนาดเล็ก
762	Ranunculaceae	*Naravelia laurifolia* Wall. ex Hook. f. & Thomson	กวางดูถูก	ไม้เถาล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
763	Rhamnaceae	*Ziziphus attopoensis* Pierre	กำลังเสือโคร่ง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
764	Rhamnaceae	*Ziziphus* sp.	พุทราป่า	ไม้ต้นขนาดเล็ก
765	Rhamnaceae	*Ventilago denticulata* Willd.	รางแดง	ไม้เถา
766	Rhamnaceae	*Ziziphus oenoplia* (L.) Mill. var. *Brunoniana* Tardieu	หนามเล็บแมว	ไม้เถา
767	Rhamnaceae	*Ziziphus oenoplia* (L.) Mill. var. *oenoplia*	หนามเล็บเหยี่ยว	ไม้เถา
768	Rhizophoraceae	*Carallia brachiata* (Lour.) Merr.	เฉียงพร้านางแอ	ไม้ต้น
769	Rosaceae	*Rubus cochinchinensis* Tratt.	ไข่ปูญวน	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
770	Rosaceae	*Sorbus corymbifera* (Miq.) T. H. Nguyen & Yakovlev	หมักจุด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้น
771	Rubiaceae	*Mitragyna rotundifolia* (Roxb.) Kuntze	กระทุ่มเนิน	ไม้ต้น
772	Rubiaceae	*Neonauclea calycina* (Bartl. ex DC.) Merr.	กระทุ่มเขา	ไม้ต้น
773	Rubiaceae	*Neolamarckia cadamba* (Roxb.) Bosser	กระทุ่มบก	ไม้ต้น
774	Rubiaceae	*Ceriscoides turgida* (Roxb.) Tirveng.	กระเบียน	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
775	Rubiaceae	*Paederia calycina* Kurz	กะรังตังกวาง	ไม้ล้มลุก
776	Rubiaceae	*Uncaria* sp.	เกี่ยวชู้	ไม้เถาท
777	Rubiaceae	*Aidia racemosa* (Cav.) Tirveng.	แกงเลียง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
778	Rubiaceae	*Aidia* sp.	แกงเลียงใหญ่	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
779	Rubiaceae	*Haldina cordifolia* (Roxb.) Ridsdale	ขว้าว	ไม้ต้น
780	Rubiaceae	*Nauclea officinalis* (Pierre ex Pit.) Merr. & Chun	ขี้มิ้น	ไม้ต้น
781	Rubiaceae	*Ixora henryi* H. Lév.	เข็มขาว	ไม้ต้นขนาดเล็ก
782	Rubiaceae	*Ixora kerrii* Craib	เข็มซ่อนก้าน	ไม้พุ่ม
783	Rubiaceae	*Aidia densiflora* (Wall.) Masam.	เข็มช้าง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
784	Rubiaceae	*Pavetta fruticosa* Craib	เข็มดอย	ไม้พุ่ม
785	Rubiaceae	*Ixora lobbii* King & Gamble	เข็มแดง	ไม้พุ่ม
786	Rubiaceae	*Ixora* sp.	เข็มต้น	ไม้ต้นขนาดเล็ก
787	Rubiaceae	*Ixora javanica* (Blume) DC.	เข็มทอง	ไม้พุ่ม
788	Rubiaceae	*Ixora* sp.	เข็มใบยาว	ไม้พุ่ม
789	Rubiaceae	*Ixora cibdela* Craib	เข็มป่า	ไม้ต้นขนาดเล็ก
790	Rubiaceae	*Chassalia curviflora* (Wall.) Thwaites var. *curviflora*	เข็มพระราม	ไม้พุ่ม
791	Rubiaceae	*Ixora butterwickii* Hole	เข็มพวง	ไม้พุ่ม
792	Rubiaceae	*Ixora* sp.	เข็มเหลือง	ไม้พุ่ม
793	Rubiaceae	*Canthium glabrum* Blume	เขากวาง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
794	Rubiaceae	*Benkara sinensis* (Lour.) Ridsdale	เขี้ยวกระจง	ไม้พุ่ม

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
795	Rubiaceae	*Benkara sinensis* (Lour.) Ridsdale	คัดเค้าหนู	ไม้พุ่ม
796	Rubiaceae	*Hypobathrum racemosum* (Roxb.) Kurz	คันแหลนใบยาว	ไม้พุ่ม
797	Rubiaceae	*Gardenia obtusifolia* Roxb. ex Hook. f.	คำมอกน้อย	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
798	Rubiaceae	*Tarenna hoaensis* Pit.	จันทนา	ไม้พุ่ม
799	Rubiaceae	*Tarenna pilosa* (Craib) Bremek.	เจ็ดช้างสาร	ไม้พุ่ม
800	Rubiaceae	*Lasianthus marginatus* Craib	เจ็ดช้างสารใบเล็ก	ไม้พุ่ม
801	Rubiaceae	*Lasianthus cyanocarpus* Jack	เจ็ดช้างสารใหญ่	ไม้พุ่ม
802	Rubiaceae	*Adina dissimilis* Craib	ดีปลีเขา	ไม้ต้น
803	Rubiaceae	*Paederia pilifera* Hook. f.	ตดหมูตดหมา	ไม้เถา
804	Rubiaceae	*Rennellia speciosa* (Wall. Ex Kurz) Hook. F.	ท่อมหมูเขา	ไม้พุ่ม
805	Rubiaceae	*Oxyceros bispinosus* (Griff.) Tirveng.	พญาท้าวเอว	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
806	Rubiaceae	*Saprosma brunnea* Craib	พาโหมต้น	ไม้พุ่ม
807	Rubiaceae	*Rothmannia schoemanii* (Teijsm. & Binn.) Tirveng.	พุดป่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
808	Rubiaceae	*Gardenia collinsiae* Craib	พุดผา	ไม้ต้นขนาดเล็ก
809	Rubiaceae	*Gardenia coronaria* Buch.-Ham.	พุดหลวง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
810	Rubiaceae	*Rothmannia thailandica* Tirveng.	พุดหอมไทย	ไม้ต้นขนาดเล็ก
811	Rubiaceae	*Morinda coreia* Buch.-Ham.	ยอป่า	ไม้ต้นขนาดเล็ก
812	Rubiaceae	*Diplospora malaccensis* Hook. f.	ย่ามควาย	ไม้ต้น
813	Rubiaceae	*Greenea corymbosa* (Jack.) K. Schum. var. siamensis (Craib) Tange	ลิ้นทิง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
814	Rubiaceae	*Hymenodictyon orixense* (Roxb.) Mabb.	ส้มกบ	ไม้ต้น
815	Rubiaceae	*Catunaregam longispina* (Roxb. ex Link) Tirveng.	หนามเขาวัว	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
816	Rubiaceae	*Catunaregam spathulifolia* Tirveng.	หนามเค็ด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
817	Rubiaceae	*Rothmannia wittii* (Craib) Bremek.	หมักม่อ	ไม้พุ่ม
818	Rutaceae	*Acronychia pedunculata* (L.) Miq.	กะอวม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
819	Rutaceae	*Zanthoxylum rhetsa* (Roxb.) DC.	กำจัดต้น	ไม้ต้น
820	Rutaceae	*Zanthoxylum nitidum* (Roxb.) DC.	กำจัดหน่วย	ไม้เถา
821	Rutaceae	*Clausena* sp.	กำลังหนุมาน	ไม้พุ่มหรือไมต้นขนาดเล็ก
822	Rutaceae	*Murraya* sp.	แก้วนั่ง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
823	Rutaceae	*Murraya paniculata* (L.) Jack	แก้วป่า	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
824	Rutaceae	*Glycosmis pentaphylla* (Retz.) DC.	เขยตายแม่ยายชักปก	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
825	Rutaceae	*Luvunga scandens* (Roxb.) Buch.-Ham. ex Wight & Arn.	ช้างงาเดียว	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
826	Rutaceae	*Zanthoxylum nitidum* (Roxb.) DC.	กำจัดหน่วย	ไม้เถา
827	Rutaceae	*Clausena wallichii* Oliv.	เพลี้ยฟาน	ไม้พุ่ม
828	Rutaceae	*Atalantia monophylla* (L.) DC.	มะนาวผี	ไม้ต้นขนาดเล็ก
829	Rutaceae	*Clausena guillauminii* Tanaka	สมัดใหญ่	ไม้พุ่ม
830	Rutaceae	*Clausena guillauminii* Tanaka	ส่องฟ้า	ไม้พุ่ม
831	Rutaceae	*Melicope lunu-ankenda* (Gaertn.) T. G. Hartley	สามง่าม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
832	Rutaceae	*Micromelum minutum* Wight & Arn.	หัสคุณ	ไม้พุ่ม
833	Rutaceae	*Micromelum* sp.	หัสคุณเล็ก	ไม้พุ่ม
834	Salicaceae	*Casearia* sp.	แข้งกวางดง	ไม้ต้น
835	Salicaceae	*Homalium grandiflorum* Benth.	ชุมแสง	ไม้ต้น
836	Salicaceae	*Flacourtia indica* (Burm. f.) Merr.	ตะขบป่า	ไม้ต้นขนาดเล็ก
837	Santalaceae	*Scleropyrum pentandrum* (Dennst.) Mabb.	มะไฟแรด	ไม้ต้น
838	Sapindaceae	*Mischocarpus pentapetalus* (Roxb.) Radlk.	เกื้อดง	ไม้ต้น
839	Sapindaceae	*Zollingeria dongnaiensis* Pierre	ขี้หนอน	ไม้ต้น
840	Sapindaceae	*Xerospermum laevigatum* Radlk.	คอแลน	ไม้ต้น
841	Sapindaceae	*Nephelium cuspidatum* Blume	เงาะป่า	ไม้ต้น
842	Sapindaceae	*Lepisanthes* sp.	ชิลี้	ไม้พุ่ม
843	Sapindaceae	*Lepisanthes tetraphylla* Radlk.	มะเฟืองช้าง	ไม้ต้น
844	Sapindaceae	*Pometia pinnata* J. R. Forst. & G. Forst.	แดงน้ำ	ไม้ต้น
845	Sapindaceae	*Lepisanthes* sp.	มอคุ	ไม้ต้น
846	Sapindaceae	*Lepisanthes tetraphylla* (Vahl) Radlk.	มะคำดีควาย	ไม้ต้นขนาดเล็กหรือไม้ต้น
847	Sapindaceae	*Lepisanthes rubiginosa* (Roxb.) Leenh.	มะหวด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
848	Sapindaceae	*Dimocarpus longan* Lour. var. *longan*	ลำไยป่า	ไม้ต้น
849	Sapindaceae	*Litchi chinensis* Sonn.	ลิ้นจี่ป่า	ไม้ต้น
850	Sapindaceae	*Harpullia cupanioides* Roxb.	หงอนไก่ดง	ไม้ต้น
851	Sapindaceae	*Harpullia arborea* (Blanco) Radlk.	หอมไกลดง	ไม้ต้น
852	Sapotaceae	*Manilkara hexandra* (Roxb.) Dubard	เกด	ไม้ต้น
853	Sapotaceae	*Chrysophyllum roxburghii* G. Don	ขี้ผึ้ง	ไม้ต้น
854	Sapotaceae	*Mimusops elengi* L.	พิกุลป่า	ไม้ต้น

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
855	Sapotaceae	*Madhuca pierrei* (F. N. William) H. J. Lam	มะชาง	ไม้ต้น
856	Sapotaceae	*Manilkara* sp.	ละมุดป่า	ไม้ต้น
857	Sapotaceae	*Madhuca esculenta* H. R. Fletcher	ละมุดสีดา	ไม้ต้น
858	Selaginellaceae	*Selaginella argentea* (Wall. ex Hook. & Grev.) Spring	พ่อค้าตีเมีย	เฟิน
859	Selaginellaceae	*Selaginella biformis* A. Braun ex Kuhn	เฟินแผง	เฟิน
860	Selaginellaceae	*Selaginella willdenowii* (Desv. ex Poir.) Baker	รังไก่	เฟิน
861	Simaroubaceae	*Picrasma javanica* Blume	กอมขม	ไม้ต้น
862	Simaroubaceae	*Ailanthus triphysa* (Dennst.) Alston	ดีงูต้น	ไม้ต้น
863	Simaroubaceae	*Eurycoma longifolia* Jack	ปลาไหลเผือก	ไม้พุ่ม
864	Simaroubaceae	*Ailanthus triphysa* (Dennst.) Alston	ยมป่า	ไม้ต้น
865	Simaroubaceae	*Brucea javanica* (L.) Merr.	ราชดัด	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
866	Simaroubaceae	*Harrisonia perforata* (Blanco) Merr.	หนามคนทา	ไม้พุ่มที่เลื้อยทอดลำต้นเกาะเกี่ยวขึ้นไป
867	Smilacaceae	*Smilax ovalifolia* Roxb. ex D. Don	เถาวัลย์ยั้ง	ไม้เถา
868	Smilacaceae	*Smilax micro-china* T. Koyama	หัวยาข้าวเย็น	ไม้พุ่ม
869	Solanaceae	*Solanum erianthum* D. Don	ดับยาง	ไม้ต้นขนาดเล็ก
870	Solanaceae	*Capsicum annuum* L.	พริกขี้นก	ไม้พุ่มขนาดเล็กต่างถิ่น
871	Solanaceae	*Solanum torvum* Sw.	มะเขือพวง	ไม้พุ่มต่างถิ่น
872	Staphyleaceae	*Turpinia cochinchinensis* (Lour.) Merr.	ม่วงก้อม	ไม้ต้นขนาดเล็ก
873	Staphyleaceae	*Turpinia pomifera* (Roxb.) DC.	มะกอกพราน	ไม้ต้น
874	Stemonaceae	*Stemona tuberosa* Lour.	หนอนตายหยาก	ไม้เถาล้มลุก
875	Stemonuraceae	*Stemonurus malaccensis* (Mast.) Sleumer	อ้ายบ่าว	ไม้ต้น
876	Symplocaceae	*Symplocos racemosa* Roxb.	เหมือดหอม	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
877	Tectariaceae	*Pteridrys syrmatica* (Willd.) C. Chr. & Ching	ดีงูหว้า	เฟินที่อาศัยอยู่ตามพื้นดิน
878	Tetramelaceae	*Tetrameles nudiflora* R. Br.	สมพง	ไม้ต้น
879	Theaceae	*Schima wallichii* Choisy	ทะโล้	ไม้ต้น
880	Theaceae	*Pyrenaria diospyricarpa* Kurz var. *diospyricarpa*	เมี่ยงเขา	ไม้ต้น
881	Thymelaeaceae	*Aquilaria malaccensis* Lam.	กฤษณา	ไม้ต้น
882	Ulmaceae	*Holoptelea integrifolia* Planch.	กระเชา	ไม้ต้น
883	Urticaceae	*Dendrocnide stimulans* (L. f.) Chew	ช้างร้อง	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
884	Urticaceae	*Debregeasia squamata* King ex Hook. f.	ป่านป่า	ไม้พุ่ม
885	Urticaceae	*Pellionia* sp.	ปีกแมลงสาบ	ไม้ล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
886	Urticaceae	*Dendrocnide stimulans* (L. f.) Chew	สามแก้ว	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
887	Urticaceae	*Elatostema bulbiferum* Kurz	อวบแดง	ไม้ล้มลุก
888	Verbenaceae	*Lantana trifolia* L.	ผกากรอง	ไม้พุ่มต่างถิ่น
889	Verbenaceae	*Stachytarpheta jamaicensis* (L.) Vahl	หญ้าพันงู	ไม้ล้มลุกหรือไม้พุ่มขนาดเล็ก
890	Violaceae	*Rinorea virgata* (Thwaites) Kuntze	คันทรง	ไม้พุ่ม
891	Vitaceae	*Leea indica* (Burm. f.) Merr.	กะตังใบ	ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก
892	Vitaceae	*Cissus discolor* Blume	ดาดตะกั่วเถา	ไม้เถา
893	Vitaceae	*Cissus repens* Lam.	เถาคัน	ไม้เถา
894	Vitaceae	*Cayratia trifolia* (L.) Domin	เถาคันแดง	ไม้เถา
895	Vitaceae	*Tetrastigma leucostaphylum* (Dennst.) Alston	เครือเขาน้ำ	ไม้เถา
896	Vitaceae	*Tetrastigma* sp.	เถาวัลย์แพน	ไม้เถา
897	vitaceae	*Ampelocissus* sp.	เถาส้มกุ้ง	ไม้เถา
898	Vitaceae	*Ampelocissus martinii* Planch.	ส้มกุ้ง	ไม้เถาเนื้อแข็ง
899	vitaceae	*Cissus hastata* Miq.	ส้มข้าว	ไม้เถา
900	Vitaceae	*Tetrastigma quadrangulum* Gagnep. & Craib	องุ่นป่า	ไม้เถา
901	Zingiberaceae	*Boesenbergia rotunda* (L.) Mansf.	กระชาย	ไม้ล้มลุก
902	Zingiberaceae	*Kaempferia parviflora* Wall. ex Baker	กระชายดำ	ไม้ล้มลุก
903	Zingiberaceae	*Zingiber zerumbet* (L.) Roscoe ex Sm. subsp. *zerumbet*	กระทือ	ไม้ล้มลุก
904	Zingiberaceae	*Amomum uliginosum* J. Koenig	กระวานป่า	ไม้ล้มลุก
905	Zingiberaceae	*Curcuma viridiflora* Roxb.	ขมิ้นป่า	ไม้ล้มลุก
906	Zingiberaceae	*Alpinia mutica* Roxb. var. *nobilis* (Ridl.) I. M. Turner	ข่าน้ำ	ไม้ล้มลุก
907	Zingiberaceae	*Zingiber flavovirens* Theilade	ข่าป่า	ไม้ล้มลุก
908	Zingiberaceae	*Alpinia conchigera* Griff.	ข่าลิง	ไม้ล้มลุก
909	Zingiberaceae	*Zingiber* sp.	ขิงขาว	ไม้ล้มลุก
910	Zingiberaceae	*Zingiber* sp.	ขิงดำ	ไม้ล้มลุก
911	Zingiberaceae	*Globba nisbetiana* Craib	ขิงป่า	ไม้ล้มลุก
912	Zingiberaceae	*Globba winitii* C.H.Wright	เข้าพรรษา	ไม้ล้มลุก
913	Zingiberaceae	*Geostachys decurvata* (Baker) Ridl.	ปุดก้านยาว	ไม้ล้มลุก
914	Zingiberaceae	*Etlingera littoralis* (J. Koenig) Giseke	ปุดคางคก	ไม้ล้มลุก
915	Zingiberaceae	*Geostachys smitinandii* K. Larsen	ปุดเต็ม	ไม้ล้มลุก
916	Zingiberaceae	*Etlingera subterranea* (Holttum) R. M. Sm.	ปุดใบลาย	ไม้ล้มลุก
917	Zingiberaceae	*Alpinia mutica* Roxb. var. *nobilis* (Ridl.) I. M. Turner	ปุดป่า	ไม้ล้มลุก
918	Zingiberaceae	*Geostachys smitinandii* K. Larsen	ปุดอาจารย์เต็ม	ไม้ล้มลุก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	วงศ์	ชื่อพฤกษศาสตร์	ชื่อสามัญ	วิสัย
919	Zingiberaceae	*Kaempferia marginata* Carey ex Roscoe	เปราะป่า	ไม้ล้มลุก
920	Zingiberaceae	*Zingiber montanum* (J. Koenig) Link ex A. Dietr.	ไพล	ไม้ล้มลุก
921	Zingiberaceae	*Amomum villosum* Lour. var. *xanthioides* (Wall. ex Baker) T. L. Wu & S. J. Chen	เร่ว	ไม้ล้มลุก
922	Zingiberaceae	*Curcuma rubrobracteata* Škorničk., M. Sabu & Prasanthk.	ว่านงูเห่า	ไม้ล้มลุก
923	Zingiberaceae	*Amomum schmidtii* (K. Schum.) Gagnep.	ว่านสาวหลง	ไม้ล้มลุก
924	Zingiberaceae	*Alpinia oxymitra* K. Schum.	หลาว	ไม้ล้มลุก

www2.dnp.go.th/dnpii/

www.nprcenter.com/nprc1/